

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NİNE

Özel Sayı 13 / Ağustos 1988 / 3.-DM

ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMININ 5. YILI HALKIMIZA KUTLU OLSUN!

ARGK

Ro.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın Değerlendirmesi

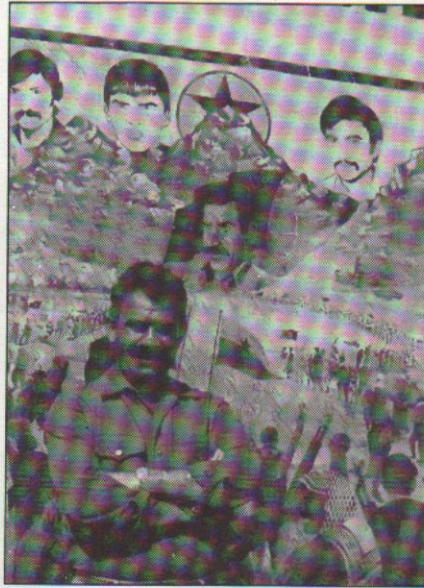
ULUSAL DİRENİŞ TARİHİMİZDE 15 AĞUSTOS'UN 4. YILININ TARİHİ ANLAMI, YENİ DÖNEM VE DAYATTIĞI GÖREVLER

Parti hareketimizin, ulusal direniş savaşımızın ve belki de halk tarihimizin en önemli dönemi olan 15 Ağustos Atılımının 4. yılını da geride bıraktık. Her bakımdan derslerle dolu olan bu dönemin, gerek olumluluklarının ve gerekse de olumsuzlukların açığa çıkması anlamında iyi irdelenmesi ve bu derslerden gerekli olan sonuçların çıkarılması, geleceğe ilişkin olarak başarılarla dolu bir döneme girmeyi de mümkün kılacaktır. Yine, ulusal kurtuluş devrimimizin zaferini garantileyecek gelişmeleri de, ancak bu görevlerin yetkince yerine getirilmesi ile sağlayabiliriz.

Bu dönem üzerine söylenebilecek çok şeyler vardır. Bu dönem hakkında yürütülebilecek eleştirilerin yanısıra, en önemlisi de çağdaş bir ulusal kurtuluş hareketinin gelişmesini mümkün kılacak doğru tezi ve pratiği ortaya çıkardığını da görmek gerekir. Bugün gerek halkın, gerek aydınların ve gerekse de toplumun diğer kesimlerinin ilgisini çekmede, 15 Ağustos Atılımı temel gündem maddesi olarak bütün sıcaklığıyla etkisini devam ettirmektedir. Birçok toplumda çok ender olarak görülen o yüzyılların karanlığı içindeki çözümsüzlüğünü, umutsuzluğunu parçalamada bu atılımımızın yol açtığı gelişmelerin rolü belirgindir. Yine, bu atılımımızın bu dönemdeki tüm sorunların merkezini işgal etmesi de en önemli gelişmelerden birisi olarak görülmelidir. Eğer bir ideolojik-siyasal akım, kitle zemini onu özümseyecek bir durumda değilse, ne kadar iyi hazırlanmış olursa olsun bunun adeta bir sabun köpüğü gibi sönmesi işten bile değildir. Önemli olan, bu akımı özümseyecek olan bir toplumsal uyanışı ve hareketliliği sağlamaktır. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte Kürdistan'da bu durumun önemli oranda ortaya çıktığını belirtebiliriz. Özellikle de, bu atılımın 12 Eylül faşizmi gibi gelişkin bir pasifikasyon harekatlarından birinin düzenlendiği döneme denk getirilmesinin önemi çok daha açıktır.

15 Ağustos Atılımının sonuçlarının askeri açıdan incelenmesi başlı başına bir iştir. Yine, bunun siyasal sonuçlarının ele alınıp incelenmesi de büyük bir önem taşımaktadır. Bu atılıma öncülük eden Parti gerçekliğimizin bu dönemdeki gelişimini tüm yönleriyle incelemek de büyük öneme haizdir. Bu değerlendirmelerimize, atılımımızın sağladığı uluslararası sonuçları da eklersek, sonuçta sorumluluğumuzu, rolümüzü ve görevlerimizi belirleyip, sorunu eskisi ile kıyaslanamayacak bir biçimde daha net bir şekilde ortaya koymak ve buradan hareketle yeni dönemlerin daha güçlü bir hazırlayıcısı olmak çok büyük bir önem taşımaktadır. Böyle bir gelişmeyi yakalamamız ise, dünle kıyaslanamayacak bir şekilde ulusal kurtuluş mücadelemizi daha fazla iddialı kılıyor. Bu durum ise, gerek devrimciler, gerekse de halk açısından olsun eşsiz bir dönemi yaratmanın fırsatını ele geçirme anlamına gelmektedir.

Bu değerlendirmemizde daha fazla atılımın tarihi, genel siyasi anlamı üzerinde durmak istiyoruz. Bunun yanısıra günümüzde önemi birinci plana çıkmış olan devrimci taktiklerin uygulanma sorunu üzerinde duracağız. Atılımımızı derinleştirmek ve bunu geleceğe yansıtırken, önemli yanılgılıklardan arındırmak ve yetkin devrimciliğe ulaştırmak da önem taşıyor.

Mevcut Ortamın Olumsuzlukları ve Devrimci Akımın Doğuşu

15 Ağustos Atılımını tarihi planda ele alırsak, halkımızın ulusal kimliğini kazanmada ve çağdaş bir ulusal kurtuluş akımı içine girmede, bu dönem birincil derecede bir öneme sahiptir. Gerek geçmişe ve gerekse de geleceğe ilişkin olarak böylesi bir anlamda ele alınıp, değerlendirilmesi gereken bir süreçtir. Çünkü, tarihimizin hiçbir döneminde, bu dönemde olduğu kadar ulusal sorun ortaya çıkarılıp, tartışılmamış ve geniş kesimlerin buna katılması mümkün olmamıştır. Hangi yönden bakılırsa bakılsın, halkımızın tarihsel probleminin bilince çıkarılması en yaygın olarak bu dönemde gerçekleşmiştir. Dolayısıyla bu döneme, tarihin temel bir dönüm noktası olarak da bakmak gerekmektedir.

Parti hareketimizin çıkışına kadar olan süreci başaşağı gidiş, ulusal tükeniş ve çağdaş bir ulusal hareketin geliştirilmesine dair umutların oldukça azaldığı bir dönem olarak değerlendirdik. Bu dönemde ortaya çıkan birçok akım asimda işbirlikçiliğin sınırlarına bile ulaşmayan, meseleyi basit aile-sel-kabilesel çıkarlardan öteye götürmeyen hareketler durumundadırlar. Yine, aydınlar düzeyinde de -modern bir aydın tabakanın ortaya çıkması hususunda da- sorun akademik bir tartışmanın boyutunu aşmamıştır. Gerek emperyalist ve gerekse sosyalist sistemin soruna yaklaşımı ise kültürel ilgi duymaktan öte gitmemiştir. Siyasal bir akım olarak meseleyi gündemlerinde tutmadıklarını çok rahatlıkla görebiliyoruz.

Yerli egemen sınıfların soruna yaklaşımları ise, feodal baskı ve sömürü sahalarını savunmaktan öte gitmemiştir. Aşiret-kabile etkinliklerini koruma sözkonusu olduğunda Kürtlük meselesini ağızlarına aldıkları, bu çıkarları zedelendiğinde ise, meseleyi rahatlıkla isim düzeyinde bile terkedip, çıkarları neyi emrediyorsa, bu, yüzde yüz bir ulusal inkarcılığa girme olsa da buna kapıldıklarını görüyoruz. Yerli egemen sınıfların isyan adına geliştirdikleri birçok hareket, ulusal nitelikten uzak; buna ulaşmak istediklerinde ise, dayatılan baskı karşısında teslimiyete çok yakın ve çoğunlukla var olan ulusal özelliklerin yitirilmesine daha fazla yol açan karakterde gelişmeler içine girdiklerini belirtmek mümkündür.

Sömürgeci kapitalizmin gelişmesiyle birlikte ortaya çıkan; özünden boşaltılmış, önemli oranda asimilasyondan geçirilmiş ve boyun eğdirilmiş olan küçük-burjuvazinin elit tabakası da sorunu ya katı ulusal-inkarcı politikaya son derece bağlı biçimde ele aldı ya da basit bir doğu kalkınma meselesinden öteyi görmedi. Bunlar, biraz ilerlemek istediğinde ise, son derece örgütsüz, ciddi bir sorumluluğu üstlenmekten uzak bir şekilde bunu yapmaya çalışıyor ve en ufacık bir baskı karşısında yılan, hemen kabuğuna çekilip çıkarları neye el veriyorsa ona kapılan bir durumu yaşıyorlar. Bunlar, bu yapıları ile bırakalım devrimci-siyasi bir akımı geliştirmek, işbirlikçilik anlamında bile siyasi bir akıma yönelmekten çekinmekteler. Eğer yasal koşullar el veriyor ve sömürgeci ulusun sol çevreleri belli bir tartışma imkanı veriyorsa, bundan istifade etmeye kalkışan, utangaç milliyetçiliği böylelikle savunma konumunu aşmıyorlar. Bunların dışında radikal, köklü ve devrimci-yurtsever bir siyasal akımın gelişmesi sözkonusu olduğunda ise, bunlar vebadan kaçar gibi kaçmaktalar. Hatta böylesi bir gelişmeye "katliamdır, maceracılıktır" deyip gericiliklerini hemen kustuklarını da görmekteyiz.

Yakın dönemde bunların aydın görünümlü de olsa; hatta kendilerine "yurtsever, sosyalist, demokrat" gibi kılıflar geçirmiş de olsalar, bunların özde radikalizme karşı oldukları açıktır. Birçok Afrika, Latin Amerika ülkesinde görülen küçük-burjuva radikalizmi anlamında bile, bunların devrimci-yurtsever bir radikal siyasi çıkışa yönelmedikleri, böylesi bir gelişmeye yaklaşmadıkları görülmektedir. Bu örgütler, ismen diğer ülkelerde gelişen radikal küçük-burjuva devrimci-yurtsever gelişmelere çağrışım yapsalar da bunların böylesi bir gelişmeden çok uzak olduklarını rahatlıkla da belirtebiliriz. Bizde, sömürgeciliğin gelişim karakterinden dolayı bu sınıfların çağdaş örnekleri ile benzer sınıfsal gelişmeleri olmalarına rağmen, bunların ismen diğer örneklerine benzediklerini, ama özde zıt özelliklere sahip olduklarını teslim etmek gerekir. Bu durumun böyle olmasının tabii ki köklü nedenleri mevcuttur.

Sömürgeciliğin güncel uygulanış biçimi ile tarihi temeli, yerli sınıfların dumura uğramış halleri, bunların birer ucube olmaktan öteye gidememelerinin nedenleri olarak gösterilebilir. Demek ki, çağdaşlık ve çağdaş aydınlar sözkonusu olduğunda, bizde genel olarak ortaya çıkan, bunların karikatürü bile olamayacak, ölü bir kişiliğin sergilenmesinden öte gitmeyen, burjuva anlamda bile bir radikalizme yönelmeyen, kendinden geçmiş, iddiasız, umutsuz, sömürgecilik, emperyalizm ve iç gericilikle içiçe onların temel dayatmalarından kurtulamayan ve bunu bir kader olarak gören, eğer yaşamak istiyorlarsa, uyuşma ve uzlaşmayı iyi becermelerini şart gören bir zihniyettir. Bütün çabaları, bu güçlerin politikası içerisinde kendilerine bir yer tutma çabasıdır. Bu güçleri aşan bir siyaseti, örgütü geliştirmeleri, bunlarla çelişki içine giren bir politikayı örgütlemeleri, hele hele bunu sıcak savaşıma kadar götürmeleri, bunların rüyalarına bile gelmez. Kaldı ki böylesi bir gelişmeden uzak dururlar ve bunu kendilerinin yüzde yüz ölümü olarak görürler.

Klasik ayaklanmaların durumunu da -yakın dönemdekiler de dahil- değerlendirdik, daha önceleri. Bu ayaklanmaların başarı getirme şansı yoktu. Bunlar, aşiretçi-feodal bağlarından ötürü bazı ailelere, hanedanlıklara hizmet etmekten öte gitmediler. Güney Kürdistan'daki hareketin yapısı, bu bakımdan ibret vericidir. En son olarak bu hareketlerindayandıkları güçlerin kendi aralarında kısmi anlaşmaya varmaları, bunların tamamen iflasına, teslimiyetine ve daha derin bir çöküşe, umutsuzluğa düşmelerine yol açtı. Bunların bundan önceki tarihi de böyle olmuştur. Günümüzde olan durumları da bundan farklı değildir. Yine bunlar çağdaş ideolojik-siyasi bir dönüşüme ulaşmaktan da uzak bulunuyorlar.

Bunlar, ancak dış güçlere dayanarak ayaklanmalara girişebiliyorlar. Bu güçlerin desteğinin kesilmesi ile birlikte, aynı gün nefeslerinin tükendiğini görüyoruz. Bu durumlarıyla da, bağımsız-özgür bir temelden ulusal gelişmeyi de olumsuz yönde etkiliyorlar. Yakın dönemlerde bu özellikte gelişen bütün hareketler, halkın ulusal özlemlerine yıkıcı darbeler vuran etkiler bıraktılar. Bunun sonucunda da halkın ulusal gerçeklikten daha fazla kopması kendi ulusal kimliğinden daha fazla uzaklaşması ve bu sorunları gündeminden çıkarması gibi vahim bir sonuca yol açtığını görüyoruz.

Günümüzde, geleneksel aşiretçi-feodal yapının çözülmesi, komprador bir kesimin doğması ve bunların aydın bir tabakasının ortaya çıkması da farklı bir sonuca yol açmıyor. Bunlardan beklenen burjuva milliyetçiliği anlamında da olsa ulusal bir hareketin önderliğini geliştirme de değildir. Kaldı ki böylesi bir gelişmeyi sağlayacak bir burjuvalaşma sözkonusu değildir. Bu kesimlerin burjuvalaşması hakim ulus burjuvazisinin bir maketi olarak ortaya çıktığından, kendini "kraldan daha fazla kralcı" görmekte, dolayısıyla hakim ulustan sanmaktadır. Yani bunların hakim ulus burjuvazisi ile herhangi bir toprak ve pazar kavgası olmamaktadır. Bunların tüm kavgası, bir acentacılık ele geçirmek, bir malın komisyonculuğunu yapmak ve bankadan kredi almaktır. Hatta bunlar, bir müteahhitliği bile ele geçirmede o kadar iddialı olmamaktalar.

Bu kesimlerin, bazı ekonomik çabaları bu şekilde var olsa da bunu kesin olarak bir siyasal akıma dönüştürmemekteler. Bunlar, en gerici hakim ulus çevreleriyle, MİT'le sıkı işbirliği içerisinde bazı iş olanaklarını elde edebiliyorlar. Bunlar burjuvalaşma imkanlarına, hakim ulusun en gerici emelleri ile birleştikleri oranda ve uzlaşmanın en tehlikeli biçimlerini kabul ettiklerinde ancak sahip olabiliyorlar. Kuzey Kürdistan'da gelişen işbirlikçiliğin amacı, kırıntılar elde etmekten öte bir amacı taşımamaktadır. Esas olarak sömürüden pay alan sömürgeci kapitalizmdir. Devlet kapitalizminin, Kürdistan üzerindeki sömürüden esas payı aldığını, bütün yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarına el koyduğunu daha önceleri yaptığımız değerlendirmelerde belirtmiştik. Sanayileşmede

tamamı ile devlet tekeli hakimdir. Bütün kaynakları olduğu gibi Batıya aktararak sömürüyü sürdüren bu tekeller, uluslararası tekellerle de işbirliği içerisinde sömürülerini yürütmektedirler. Kürdistan hakim sınıflarının bu sömürüdeki payı vurguladığımız gibi bir kırıntı almayı geçmemektedir.

En sert bir biçimde geliştirilen bu model içerisinde böylesi bir burjuvalaşmada Kurdistan adına bir ulusal hareketi geliştirmesini bir pazar kavgasına girmesini beklemek mumkün değıldir. Ekonomik yapısı bile buna olanak tanımamaktadır.

Bu kesimlerden gelen aydınların durumu da farklı değildir. Bunlar, gerçek anlamda aydın olmaktan çok Afrika'da görüldüğü gibi, özümsenmiş asimilado tabakasıdır. Bu aydınlar, egemen sınıfa ne tam fiziki, ne de dil, kültür açısından benziyor, ama bunlar Kürtlükten tam elini çekmiştir. Bugün, karşı-devrim bu tabakaya "doğulu gençler" diyor. Bu kesimler, iliklerine kadar ihaneti yaşıyorlar. Bu nedenle bunlardan onurlu bir hareket beklemek mümkün değildir. Bunlar sıradan bir onur, bir kimlik arayışına bile yönelmezler. Bu kesimlerin geçmişte çok güçlü oldukları bilinmektedir. Sömürgecilik bunlar çok kötü bir şekilde kullanmaktaydı. Bu nedenle bunların oynadığı tarihi rol olumsuzdu.

Bunlara karşı önceden de eleştirilerimizin var olduğu bilinmektedir. Bunlar da çok cılız olan Türkiye solculuğunun bir benzerini yürütmeye çalıştılar. Çok sınırlı bir anayasal çercevede muhalefet etmek isteyen bu güçler, en iddiasız. en korkak, en güdük ve fazla bir değer üretmeyen yaklaşım içinde bazı sözcükler kullanmaya başladılar. Laflarında Kürtlük ve sosyalizm kelimeleri eksik olmadı. Ama bunlar, kullandıkları bu sözlerin bir gereği olan devrimci bir örgütlenmeyi bir yana bırakalım, milliyetçi bir örgütlenmeyi kurmaya bile yanaşmadılar. Hele böylesi bir örgütlenmenin eyleme yansımasına ise hiç yaklaşmadılar; bunda kendi ölümlerini gördüler. Bu konuda biraz ilerlemek isteyenleri ise, lafazanlıkları ile mahkum etmeye çalıştılar. Bunlar çok iyi biliyorlar ki, eğer kendilerinden daha ileri bir gelişme olursa maskeleri düşecektir. İşte, bu nedenden dolayı sömürgecilikten daha çok bunlar devrimci-radikal hareketlerin gelişmesine karşı durdular. Bu konuda başarılı olmak için de bütün güçlerini harcadılar.

Bugün bunlar tam bir ölü noktasında bulunuyorlar. Adeta nesli tükenmiş bir durumu yaşıyorlar. Uluslararası alanda bir şeyler alıp-satma çabası ile Kürdistan gerçeği üzerinde biraz oynayabilme ve bazı şeyler elde etme çabası ile arz-ı endam ediyor ve kendilerini satışa çıkarıyorlar.

Bunlar halen, tarihin en güçlü çıkışı olan Partimize saldırıyorlar. Sömürgeciliğe karşı mücadeleden çok, bunlar devrimci çıkışın engellenmesi için çaba harcamaktalar. Bunların böylesi bir saldırıya yönelmelerinin temelinde yatan nedenlerin ne olduğunu biliyoruz. Bu nedenle bunların saldırılarını yadırgamıyoruz.

Yaşanılan bütün bu gerçekler ne anlama gelmektedir? Tarihi gelişimimizin başaşağı yöneldiği, katliamlarla birlikte ulusal kimliğinden uzaklaşmanın, toplumsal yönden dumura uğramanın yaşandığını ve son derece olumsuz bir tablonun olduğunu görebilmekteyiz. Eğer bu ortama müdahale edilecekse, hangi tarihi gelişmeye karşı yapıldığı ve nasıl yeni bir gelişmeye yol açması gerektiği şimdi daha iyi anlaşılmaktadır. Gerçi başlangıçta müdahale edilirken, yüksek bir bilince sahip olunmayabilir ve bunun gerekli kıldığı ağır sorumluluklar bilinmeyebilirdi. Fakat, bu olumsuz ortama rağmen, bizim başaşağı giden tarihe çağın en ileri ideolojisi ve en radikal yöntemle müdahale etmemiz, tarihi bir olaydır. Böyle bir adımın büyük bir sorumluluk isteyeceği de açıktır. Bu tamamen yetkinleşmeyi, her türlü sonucu göğüslemeyi beraberinde getirir.

Bu ortama müdahale ederken, başka çevreler var mıydı, yok muydu? Biz bunu da değerlendirdik. Mesela: dil-kültür özerkliğinden giriş yapmak, bir çözüm olabilir miydi? Bugün emperyalist çevreler Kürdistan politikasını yeniden oluştururken, dil-kültür çözümüne yöneliyorlar. Biz bunu temel alabilir miydik? Sözkonusu çevreler, yıllardır, bu politikayı hem de emperyalist metropollerde geliştirmeye ve yaşam hakkı vermeye çalışıyorlar. Bu çevreler, 20-30 yıldır; Kürtlük, Kürtçülük adına, bazı çabalara girdiler. Hatta, bu çalışmalarının tarihini kendilerine göre 100-200 yıl daha öncesine bile dayandırmaktadırlar. Ama, geldikleri nokta Kürt dili ve kültürü üzerinde daha fazla imhaya yol açmaktan öte bir şey yapmamışlardır. Hareketimizin bugün emperyalizmi böylesine politikalar oluşturma zorunda bıraktığı dönemden önce, bu güçlerin uzun süreli çalışmaları olmasına rağmen, ulusal kültür ve dilin ağza alınmasını bir yana bırakalım, daha da tükenişe gitmekteydi.

Benzer bir çalışma sosyalist ülkelerde de mevcuttu. Bunlar Kürtlüğe, ancak edebi yönden bir hizmet yapmayı uygun görüyorlardı. Bunların tarihi de eskiye uzanıyor. Bunların edebi faaliyetlerinin varlığını zaman zaman duyuyorduk. Ama bunların en başta kendi topraklarında, çoğunluğun üzerinde varlıkları bile hissedilmiyordu. Çalışmaları kitapçıkların dışına taşma gücünü gösteremedi.

Bu örneklerden de görüldüğü gibi, işe kültürel-özerklik yöntemi ile yaklaşmak ölümü peşinen kabul etmek anlamına gelmektedir. Bunun ise, var olan ulusal özellikleri de yitirmekten başka bir anlamda değerlendirilemeyeceğini görmek gerekir. Çünkü; bu çalışmaların uzun bir tarihi geçmişi olmasına rağmen bırakalım bunların ulusal kurtuluşa ivme kazandırması, tam tersine bu gelişmeye ölümcül bir darbe vurduğunu görmekteyiz. Sömürgeciliğin ise bu tür çalışmaların sonucundan ulusal imhayı daha da derinleştirmeye çalıştığı ve bunu da vahşi bir şekilde uyguladığını görmek gerekir.

Sözkonusu aydın çevreler bu tür çalışmalarını yürütürken, kimisi sosyalist ülkelerdeki bu edebi çevrelerle ilişki ararken, kimisi de emperyalizmin uzun vadeli politikaları içerisinde kendisine yer yapmak ister. Bunlar 20-30 yıldan ber özellikle de ilkel-milliyetçi ayaklanmalardan da biraz güç alarak, emperyalist metropollerde bazı bürolar bile açtılar. Fakat, bunlar o kadar gafil, ölü ve düşkün bir konumu yaşıyorlar ki, bu çevrelere adeta iliklerine kadar bağlanıyorlar. Batıda iseler demokrasicilik, doğuda iseler sosyalistlik adına hareket ediyorlar. Ama kimin için kimin adına bu sıfatlara soyunduklarını bilmezler. Adeta, papağan gibi bazı sözleri ezberlemişleridir. Sürekli bir biçimde bunları tekrar ederler. Demek ki, bunların çıkışı reformizm bile kabul edilmeyecek, radikalizmden çok uzak bir çıkıştır.

Böylesi bir çıkışa karşı, bizim tercih edeceğimiz, yani PKK'de somutluk kazanacak olan yaklaşım ideolojik açıdan en ihtilalci, pratik açıdan ise en radikal bir yaklaşım olmak zorundaydı. Bunun dışındaki bütün yöntemler, tarihimizin bu şekilde başaşağı gidişini durdurma ve olumsuzlukları giderme gücünde değildi. Yine denilebilir ki, bunun dışındaki yöntemler daha başlangıçta iflas etmeye mahkumdur. Biz bu gerçeği bugünkü kadar bilemiyor ve bilince çıkarmamıştık. Ama yine de çağımızdaki ulusal kurtuluş hareketlerinin gelişiminden esinlenerek, yapılması gereken en doğru müdahalenin bizim yaptığımız olduğu sonucuna vardık. Eğer, sonuç alınmak; yani ulusal kurtuluşa gidilmek isteniyorsa, en devrimci ideolojiyi esas almak ve buna pratikte en doğru yöntemi uygulamayı da eklemek gerekmekteydi. Bunun dışında başka bir çözüm de yoktu. Yapılanın kendisi de bu olmuştur.

Bu müdahale, niteliği gereği tarihi önemde bir anlama sahiptir. Başlangıçta çoğu kimse, müdahalemizin anlamını böyle kavramamış olabilir. Bugünkü sonuçlarından çok iyi biliyoruz ki, bu büyük gelişmelerin başlatıcısıdır. Vahşi bir sömürgecilik karşısında nefes bile alınamayacak bir ortamda, ilk kıpırdanışların hemen ezileceğini bekleyen, iç ve dış kamuoyu ve çevrelerde kısaca kendisini bu konu ile ilgili hissedenler de PKK'nin bu müdahalesi bir çılgınlık izlenimi yaratabilir veya bunlara böyle gözükebilirdi. Bunlar, böylesi bir çıkışın değil yıllar, ömürünün ancak aylarla sınırlı olduğu kanısındaydılar. İster dost, isterse de düşman çevreleri olsun hepsinde bu kanı mevcuttu.

Halk yığınları derin bir uykuda ve karanlık bir ortamda yaşıyorlardı. Toplumsal özgürlüğe gösterdikleri ilgi, hayvanlarına karşı gösterdikleri ilginin yüzde biri kadar bile değildi. Gündemlerinin baş maddesini tarlaları ve ailelerinin küçük bir sorunu oluşturmaktaydı. Diğer kesimlerin durumunu ise, yukarıda izah ettik. İşte Kürdistan'daki tablonun bu yıllardaki durumu böyleydi. O yılları değerlendirirken, bu tabloyu gözönünde bulundurarak değerlendirmek gerekir. Ancak, bu durumda atılan adımların gerçek anlamı bilinebilir. İşte, durum böyle olunca Kürdistan'da yapılan müdahalenin tutacağına ilişkin kanılar da azdı.

Herhangi bir dönemde herhangi bir biçimde özgürlük sözcüğü ile oynamamak gerekir. Özgürlük sözcüğü, eğer aydınların ağzında sorumsuz bir şekilde gevelenirse ve en demagojik bir şekilde üzerinde oynanırsa, bu durum kişiyi en ahlaksız davranışlara götürmekte öte bir rol oynamayacaktır. Bu durum sorumsuzluğun alabildiğine gelişmesinde öteye başka bir sonuç da vermeyecektir. Bu bakımdan özgürlük sözcüğüne bu şekilde bir yaklaşım tehlikeli bir biçimdir.

Özgürlük sözcüğünün ilk ele alınışı ve bu bunun adım adım hayata uygulanışı, büyük emek ve çaba ister. Hele bu, bizim ülkemizse, burada bu sözcüğün karşılığının en sert baskı, işkence ve ölüm olduğu bilinmelidir. İşte böylesi bir ortamda gelişmeler sağlanıyor ve ileri adımlar atılıyorsa, özgürlük konusunda çok duyarlı, dikkatli olmak ve bunun kutsallık derecesini bir an bile gözardı etmemek gerekir. Özgürlük atılımımızın anlamı da bilinebiliyorsa, bu gerçeklere derin bağlılık temelinde olmalıdır. Özgürlük tarihi ise, bu gerçeklerle bağlantılı olarak ele alınmalıdır. Günümüzdeki anlamı da bu şekilde kavranmalıdır. Bunun dışındaki bir yaklaşım ve ele alış bizi hiçbir şekilde doğru sonuçlara götürmeyecektir.

Hareketimiz ortama böyle müdahale ettiğinde, bırakalım bu çevreleri, kendi mensupları tarafından bile fazla iddialı görülmediğini belirtmek gerekir. Bu hareketin gelişimine katılanların, sonradan kendilerinden beklenen gelişmeyi sağlayamamalarının nedenlerini biraz burda aramak gerekir. Bunların amatörlükten öteye gidememeleri ve bu amatörlüğü giderek hastalık biçiminde derinleştirmeleri, cüceleşmelerinin kaynağı buradadır. Bunlar kararsız, ikircikli çok durgun bir ruh hali ile adeta raşitizm hastalığına kapılmış gibi büyümediler. Bunlar o kadar çaba göstermemize rağmen, bu durumlarını bir türlü aşamadılar. Böylesi bir durumun ortaya çıkmasının tarihi ve sosyal nedenlerini izah ettik.

> ***"... Bu dönem, düşüncede bir aydınlanma, ulusal sorunu köklü bir biçimde yakalama sürecidir. Ama bu sadece bir başlangıç adımıdır. Eğer bir ideolojik hareket, adına yola çıktığı halkın saflarına ekilmezse bir hiç olmaktan kendisini kurtaramaz. Bu ideoloji ne kadar doğru olursa olsun, ne kadar özenle hazırlanmış olursa olsun, yine mensupları ne kadar değerli olursa olsun çıkarlarını temsil etmek istedikleri halkın içine girmez, örgütlemez ve beraberinde güçlü bir siyasal ve askeri savaşımını geliştirmezlerse, adeta bir sabun köpüğü gibi sönmekten kendilerini kurtaramazlar..."***

İdeolojik Fikir Hareketinden Parti ve Kitlelerin Örgütlenmesine Cesaret Eden Atılımımızın İçte-Dışta Yarattığı Etkiler

Toplum olarak öyle bir noktaya getirildik ki, adeta bir çürümeyi, yozluğu yaşar durumdaydık. Ulusal özellikler hemen hemen yok edilmenin eşiğine getirilmiş, sosyalizm ve ulusal kurtuluş akımlarına toplum çok güçlü bir katılım yapamamıştır. Böyle bir durumda, sömürgeciliğin ağır darbelerini, çarpık gelişmesini yaşayan, ortaçağın en olumsuz kültür ve ahlakını taşıyan bir toplum elbetteki hastalıklar içerisinde olacaktır. Bunlar sonradan adeta başa bela bir duruma gelerek sırtta taşınmaları bile büyük bir mesele olacaktır. Bazılarının iyi niyetlerine rağmen, bu durumu bizde acılı bir biçimde yaşandı ve bu önlenemedi.

Parti hareketimiz içerisinde bir kesimin ulusal kurtuluşa kesin inanmama durumunu yaşadıkları; bunun doğruluğunu kabul etmekle birlikte zaferin nasıl mümkün olacağına dair ruhlarını ikna edemedikleri görüldü. Bir kesim bunu düşüncede doğru bulmasına rağmen, siyasi sonucunu kabullenememe, buna güç getirememe durumunu yaşamaktadır. Bazıları bunu da göğüslüyor, bunun için silahlı mücadeleye girme ve bunu geliştirme durumunun içerisine girmiyorlar. Bunlar, bütün bu özellikleri ile de hareketin yenilgisini baştan kabul eden bir ruhu taşımaktaydılar. Bu durumlarını örtbas etmek için de son derece çocukça ve siyasi önderlik sanatından uzak hareketlere girmekteler. Görevlerin üzerine sorumluluk duyarak ve cesaretlice yürümeyen, bunlar, son derece iki yüzlü, ince oportünist ve ağır bir demagojiyi yaşayan konumdalar. Aynı zamanda ağır bir duygusallığı da yaşayan bu ögeler, biraz üzerlerine gidilince de büsbütün çökmekteler.

Hareketimizin ikinci aşamasında daha çok bu yapı ile uğraştık. İlk atılımımız olan ideolojik gelişme döneminde öyle fazla ciddiye alınacak bir sorunumuzun olmadığını daha önce de belirttik. Bu dönem, yaşanan daha çok yüzeysel bir gelişmedir. Bu dönem, yaşanan kafalarda, bir değişime yol açmaktır. Sömürgeciliğe karşı öyle kelleyi fazla koltuğa almayı gerektirmeyen bir süreçte, iyisi de kötüsü de yer alacaktır. Hatta biraz ağzı laf yapanlar, bu dönemde en önde görünebileceklerdi. Bunun böyle olması doğal ve anlaşılacak bir durumdur. Bu gelişmenin böyle olmasını yadırgamamak da gerekir, bu dönem ideolojik gelişme dönemidir. Yasalar bile böylesi bir fiziksel gelişmeyi engelleyebilecek bir durumda değildir. Derneklere, dergilere yansıtmadan, bu dönemde istenildiği oranda bir ideolojik derinleşmeyi sağlamak mümkündür. Bizim de gelişmemiz budur; ve bu dönemdeki fırsatlardan çok iyi bir şekilde yararlanma olanağına sahip olduk. Bu dönem bizim ideolojik atılım dönemimizdir.

Bu dönem, düşüncede bir aydınlanma, ulusal sorunu köklü bir biçimde yakalama sürecidir. Ama bu sadece bir başlangıç adımıdır. Eğer bir ideolojik hareket, adına yola çıktığı halkın saflarına ekilmezse birhiç olmaktan kendisini kurtaramaz. Bu ideoloji ne kadar doğru olursa olsun, ne kadar özenle hazırlanmış olursa olsun, yine mensupları ne kadar değerli olursa olsun çıkarlarını temsil etmek istedikleri halkın içine girmez, örgütlemez ve beraberinde güçlü bir siyasal ve askeri savaşımını geliştirmezlerse, adeta bir sabun köpüğü gibi sönmekten kendilerini kurtaramazlar. Biz bu dönemi yeni bir döneme kesintisiz bir şekilde ulaştırmak istiyorsak, ikinci adımı atmamız gerekiyordu. Hareketi, halkın hareketi haline getirmek ve halkın siyasi akımına dönüştürmek gerekiyordu. Bu konuda büyük bir adım atma cesaretini de göstermemiz gerekiyordu.

İşte, 1970'li yılların sonunda bizim yönelimimizin anlamı böyledir. yola çıktığımız ulusal özgürlük talepleri ile, halkın ideolojik gruba bağlanmasını gerçekleştirmek ve siyasi bir halk hareketine yönelmek, atılması gereken ikinci adımdı. Bu dönem, ideolojik grubun oluşturulmasından daha fazla bir sorumluluğu gerektiriyordu. Fikirlerin oluşturulduğu dönemde yasalarla da fazla karşı karşıya gelinmemişti. Oysaki bu dönemde halkın uygun ve somut eylemlerle harekete geçirilmesi için yasalarla daha fazla karşı karıya gelmeyi ve silahlı savaşım da dahil direnmeyi göze almak gerekiyordu. Yine, halkın çeşitli sınıf ve tabakalarına karşı da politik davranmak, önümüze adeta serseri bir mayın gibi dikilen engellerle de mücadele etmek zorunluydu. Bunların tasfiye girişimlerine karşı çok uyanık olmak, giderek devrimci örgütün profesyonel gelişmesini göze alma ve bunu daha büyük bir sorumlulukla gerçekleştirmek önemliydi. Bu dönemde yapılması gereken de buydu.

Biz böylesi bir döneme Parti-

mizin resmi ilanı ile girmek istedik. Bu dönem Partimizin ideolojik grup döneminde yer alan ögelerin durumlarının ve kendilerini yenileyip yenilememe konusunda olumlu ve olumsuz yönlerinin de açığa çıktığı bir süreçtir. Bu ögelerimizin ikinci adımı atıp atmayacakları durumu da bu süreçte açığa çıkacaktı.

Başlangıçta olduğu gibi yine bu süreçte de gerek dost ve gerekse düşman çevreler ezilmemize kesin gözü ile bakıyorlardı. Bunlar, "her ne kadar ilk adımda ezilmedilerse bu ikinci adımı atarken ezilmeleri kaçınılmazdır" biçiminde bir yaklaşım içerisine girdiler. Radikal bir çıkış ile, halkı örgütleyemeyeceğimiz, mücadeleyi geliştiremeyeceğimize bu çevreler kesin gözü ile bakıyorlardı.

İdeolojik grup döneminde teşhirlerine de ağırlık verdiğimiz ilkel-milliyetçi ve reformist küçük-burjuva eğilimler, bu gelişmeler karşısında daha da kudurganca bir tutum içerisine girdiler. Çünkü bunların maskeleri bu faaliyetle birlikte önemli oranda düşürüldü. İkinci atılımda, devrimci bir parti adı, örgütlenme ve eylem tarzı ile mücadeleye girdiğimizi gören bu çevreler, gerici özelliklerini daha fazla kusmaya başladılar. Bunlar giderek işi ajanlığa kadar bile vardırarak, devlete bile, "Bu gelişmeyi devlet niye önleyemiyor" diyerek sömürgeciliği suçlamaya başladılar. Bunlar kendilerine devrimci bir parti adını takmak bir yana, Kürt adını kullanmaktan bile korkuyorlardı. Biz bu sürede ülkenin ve halkın adını meşrulaştırarak, halkın gündemine temel kurtuluş araçlarını getirdiğimizden dolayı, bunlar büyük bir hoşnutsuzluğa girerek, giderek karşı tavır almaya başladılar. İlk dönemde bunlarla kıyasıya bir mücadele içerisinde olduğumuzdan dolayı, ikinci dönemde böylesine kıyasıya bir mücadele içerisinden geçti.

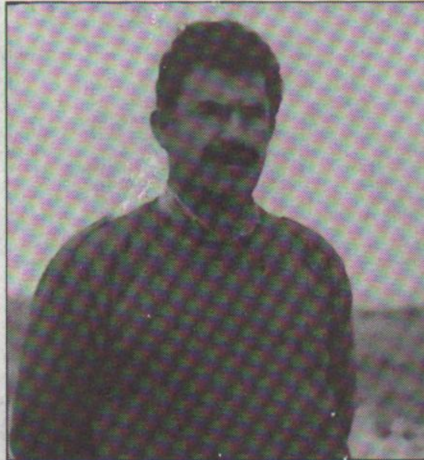
Bu dönem Partinin resmi ilanı ile başlar ve 12 Eylül faşizminin iktidara geldiği döneme kadar sürer. 12 Eylül faşizmi ile bu gelişmemiz boğulmak istenir. Buna karşı, hazırlıklarımızı yapmak ve düşmana daha iyi vurmak için geri çekilme taktiğine başvurduğumuz biliniyor. Bu geri çekilmemizin sonuçlarını bugün burada daha iyi görmekteyiz.

Eğer atılan adım ilerletilmek isteniyorsa, tarihte çokça içerisine düşülen duruma düşmemek gerekliydi. Gerek Kürdistan tarihinde, gerekse de Anadolu halklarının tarihinde yaşanan, göçmenler haline gelip bir daha yurda dönmemek durumuna düşmemek önemliydi. Tarihte bilinir, Türk egemen sınıfları kılıçla halkları vurduğunda bunlar yurt dışına kaçar ve Avrupa'nın, Ortadoğu'nun şu veya bu ülkesinde ulusal özelliklerinden uzak, erime sürecini yaşarlar. Türk egemen sınıfları bunlara "kılıç artıkları" derler. Bunlar çeşitli alanlarda ulusal yönden kendilerini ölüme terkederler. Yakın dönemde, cumhuriyetin kuruluş döneminde de bunun örnekleri görülmüştür. Komünist hareketin bağrında da benzer bir gelişme gözlenmiştir. İmha, katliam ardından günümüze kadar süren kokuşmuş bir mültecilik içerisine girmişlerdir. Bu durumlarını ise, bir kader olarak benimseyip kokuşma sürecini tamamlamışlardır.

Bir Ermeni halkının başına getirilenler vardır. Topraklarına bir daha dönme umutları bile bırakılmamacasına tasfiye edildi. Yine aynı dönemlerde Kürdistan'da gelişen İsyanların da aynı acımasızlıkla ezilmesi ve ulusal kelimeyi bir daha ağza almayacak kadar zayıflatılması olayı vardır. Bu katliamlardan sonra, zaten zayıf olan, ulusal kelimeyi ağza almaktan adeta vebadan kaçar gibi uzaklaşan bir durum içerisine girdiler. Bizim atılımımızın da başına aynı hazin sonun gelmemesi için, elbette elimizden geleni sonuna kadar yapacağız. Yaşamak için de bundan başka bir yolun önümüzde bulunmamasının nedenlerini bu gerçeklik çerçevesinde daha iyi anlıyoruz. Tarihi ve güncel durumun değerlendirilmesi, mevcut atılımızı başarı ile sürdürmek için en yüksek sorumlulukla, en sınırlı olanakları bile kullanıp bunların sonuçlarından yararlanmamız gerektiğini açığa çıkarmaktadır. Biz, bu atılımımız için bu alanı seçtik. Buradaki çalışmalarımız, burası her ne kadar ülkeden geri de olsa, süreci imha olmadan ve gelişmelerle dolu bir şekilde tamamlamamız için, gerekli bütün koşullara sahip bir mevziye dayanmaktadır. Bu mevzi, kokuşmuşluk türünden bir mülteciliğin gelişmesine imkan tanımıyor. Çünkü, günlük olarak sıcak savaşın sürdürüldüğü bir alandır. Yine ülke ile bağların günlük olarak var olduğu ve sürdürüldüğü bir zemindir. Devrimci bir hareketin mayalanabileceği bir ortama sahip olan bu mevzi, aynı zamanda anti-emperyalist ve gericiliğin etkisinin bulunmadığı bir ortama da sahiptir.

Alanın bu özelliklerini iyi kullanmaya çalıştık. 12 Eylül faşizmi sonrasında alanın bu özelliklerinden yararlanan hemen hemen tek hareket durumundayız. 12 Eylül faşizminin iktidara geliş nedenlerinin birinci nedeni, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etmektir. Bu kesin olarak belgelenmiş olan bir durumdur. Amaç hareketimizi bir daha doğmamacasına imha etmekti.

12 Eylül Faşizminin Beklentileri Boşa Çıkarıldı. Yeniden Dönüş Başarıldı

Zaten 12 Eylül faşist darbesine izin verilmesinin nedeni de burada yatmaktadır. Eğer bir darbede vurup, bitirmeyi hedeflemeselerdi, burjuvazi böylesi bir darbeye kesinlikle izin vermezdi. Çünkü; bunun ortaya çıkaracağı sonuçlar çok ağır olacaktı. Nitekim, 12 Eylül faşizmi böylesine bir amaçla ve belli bir program temelinde iktidara yöneldi. Bunlar programları çerçevesinde bütün sol grupları imha ettiler ve sonradan bizim üzerimize yöneldiler.

Ama biz, bunları boşluğa düşürdük. Evet, kılıcını çekti ve bizim üzerimize geldi, fakat kılıcı boşlukta kaldı. Nitekim, 15 Ağustos Atılımı gerçekleştiğinde, bunlar bize "kılıç artıkları" diyerek saldırdılar. Yaptıkları açıklamalarda "aslında bu hareket bitmiştir, bunlar Ortadoğu'da mayalandılar" dediler. Bu dönemde 12 Eylül faşizminin toplum üzerinden adeta bir silindir gibi geçmesine ve uyanan ulusal-toplumsal özgürlük umutlarını daha ilk anda boğmasına bakarak, yapılan değerlendirmeler çerçevesinde, bizim yeniden çıkışımızı böyle nitelemesi hangi koşullara dayanıldığını göstermesi bakımından önemlidir. Hiç de umut edilmeyen ve beklenilmeyen bir ortamda doğuş gerçekleştirilmiş ve tarihte çokça görülen duruma düşülmemiştir.

12 Eylül faşizmi, ekonomik-demokratik kazanımları, hatta burjuva sivil partileri bile tasfiye etti. Bunların tümünün tasfiyesi ile birlikte geriye kaskatı faşist bir rejim kaldı. Bu darbenin Türk ordusu bünyesinde gerçekleşmiş olması daha koyu bir faşizmin geleceğine de açık bir işarettir. Böylesi bir karşı-devrimci saldırıya karşı, halkın umutlarını yeniden canlandırmak, devrimci bir gelişmeyi yaratmanın mümkün olduğunu göstermek çok büyük bir öneme haizdir. Türk sol ve aydın hareketi, kendisini çok güçlü görmesine rağmen, günümüze kadar sağlıklı bir düşünmeye bile ulaşmamıştır. 12 Eylül kâbusundan kurtulup, doğru devrimci hata girme bir yana, burjuva demokratik bir gelişmenin bile içerisine girememişlerdir. Hala bütün ağırlığı ile 12 Eylül rejiminin izlerini taşıyorlar. 12 Eylül rejiminin yarattığı zihniyet, felsefe bunları önemli oranda şartlandırmıştır. Önlerine koyduğu gündemi yaşıyor ve aşamıyorlar.

Bu bakımdan bunlardan halen öyle yenilenme, halkın çıkarlarını temsil etmeyi beklemek ve tekrardan saldırıya geçerek gelişme göstereceklerini ummak, bu durumlarıyla fazla gerçekçi olmuyor. Çok istememize ve desteklememize rağmen, böylesi bir gelişme içerisine girmiyorlar. Hala bunlarda son derece iddiasızlık, zayıf istekler var. Bu durumun da öyle güçlü bir halk hareketine yol açmayacağı çok açık olan bir durumdur. Bunun böyle olmasının tarihi ve sınıfsal nedenleri mevcuttur. Kaldı ki faşist rejim bizim üzerimize geldiği kadar bunların üzerine gitmedi. Buna rağmen, bunlar tam da ölü bir noktayı yaşıyor ve kefeni tam yırtmış değiller.

12 Eylül faşizminin saldırıları ile, bu hareketler tamamıyla dağıldılar. Direnen birçok ögeleri ya cezaevlerine dolduruldu, ya da faşist cunta tarafından katledildi. Geriye kalanlar ise, bırakalım hareketi örgütlemek, varlıklarını bile sürdürme güçleri yoktu.

İşte böylesi bir durumun yaşandığı bir ortamda, geriye kalanların yapacakları işler son derece önemliydi. Dağda, zindanda ve yurt dışında eğer faşizm saldırıyorsa, buna karşı direnmekten başka bir yöntemle ayakta kalmak mümkün değildir. Sonsuz bir çaba ile ayakta kalmak, sadece kişiler, hareket açısından değil, halkın ulusal-toplumsal gelişimi açısından da bir ölüm-kalım sorunuydu.

Biz böylesi bir gerçeklikle, karşı-devrimin saldırılarına karşı koyduk. Bu süreç bir geri çekilme, kendini yeniden hazırlamaydı. Tarihi daha köklü bir temelde yeniden gözden geçirerek, TC'yi baş çelişki olarak daha köklü değerlendirmeye yöneldik. Günceli gerçekçi bir temelde yakalamak için yoğun çaba gösterdik. Bunları da tamamen devrimci bir hazırlanış temelinde yürüttük. İdeolojik faaliyeti geliştirdik, siyasal faaliyeti yoğunlaştırdık. Kadro ihtiyacını gidermek için de yoğun bir eğitim sürecini başlattık. Böylece halkın umutlarını yeniden canlandırmaya çalıştık. Halkın yanında yer aldığımızı ortaya koymak için de azgın karşı-devrimci zora karşı, devrimci şiddeti geliştirmeyi mümkün kılacak yolları zorladık. Bu dönem faaliyetlerimizin karşımıza çıkardığı görevler bunlardı.

İşte, böylesine anlamlı bir dönemin içinden çıkmak, azgın faşist terörün Kürdistan ve Türkiye'de yaydığı korkuya, politikadan uzaklaşmaya karşı çıkmak ve baskının, sömürünün önüne geçmek için yeni bir atılıma hazırlanmak gerektiği açıktı. Böylesi bir atılımla TC'nin o kılıç artıkları mantığını boşa çıkarmak ve beklemediği bir anda ona darbe vurararak, kendisine karşı güvensizliği geliştirmek önem taşıyordu. Bunun için doğru devrimci bilinçle ortama müdahale etmek zorunluydu.

15 Ağustos Atılımı Köklü Bir Hazırlığın Ürünüdür

Doğru bir ideoloji uygulandığında, bunun sonuçlarının başarı olacağına inanmak gerekir. Dolayısıyla da mensup olduğumuz ideolojiye inançlarımızın gereğini yapmak, ideoloji ile oynamamak zorunludur. Eğer, ideoloji bir eylem kılavuzu ise, bunu yerinde ve zamanında eyleme geçirmek büyük önem taşır. Aksi halde, kokuşma ve oportünizm doğar ve gelişir. Bütün bu sonuçları ortaya çıkarmak ve geliştirmek başlı başına bir öneme sahiptir. Bu sonuçlara ulaşmak için bütün yetersizliklere, özellikle de pratik eğitim içinde olanların gerek eğitimlerini tamamlamama gerekse de bunu pratiğe aktarmamada içine girdikleri durumlar vardır. Kendilerini hazırlayıp, döneme büyük bir bilinç, büyük coşku ve atılım ruhu ile katılmadan uzak olmalarına, dost ve düşmanın olumsuz beklentilerine rağmen, bir denemeye cesaret edildi.

Bu atılımımız öyle birden bire ve aniden ortaya çıkmadı. Baştan beri hazırlıklarımız böyle bir atılımı amaçlamaktaydı. Bu atılımı silahlı bir temelde geliştirmek için, en değerli topluluğu teorik ve pratik eğitimden geçirerek hazırlık yapıldı. 15 Ağustos belki bir günün adıdır; ama bugünün gerisinde böylesine yüklü bir faaliyet sözkonusudur.

Partimiz böyle bir atılıma daha 1983'te hazırdı. Ama ertelemeci-sağ yönetimin, işleri geciktirdiği biliniyor. Biz daha erkenden, Partimizin taktik hattını uygulama gücünde olduğumuza inanıyorduk. Fakat bu hazırlıkların kıymetini tam bilememe ve üstlenilmesi gereken taktik önderliğe sağ yaklaşım nedeniyle, hem bir erteleme ortaya çıktı, hem de taktik önderlik görevi layıkıyla yerine getirilmediği için düşmana daha ağır bir darbe vurulamamasına yol açtı. Gerek nitelik ve gerekse de nicelikçe daha büyük gelişmelere yol açacak olan böyle bir atılımımızın hazırlıkları 15 Ağustos'ta sınırlı olarak hayata geçirildi.

Bu durumlara rağmen atılım Partimiz tarafından özenle hazırlandı. Askeri malzemelerden tutalım, en basit ihtiyacına kadar, bu atılım özenle hazırlandı. Yine, ideolojik içerikli broşürlerden tutalım da siyasal mesajların geniş çevrelere ulaşmasında örgütsel bağlantıların geliştirilmesine kadar bu atılım büyük bir özenle hazırlandı. Bu atılımı gerçekleştiren kadrolar üzerinde de çokça duruldu. Bütün bu kadrolar, 12 Eylül faşizminin saldırılarından sonra ayakta kalmayı başarmış, binbir eksiklik içinde olan ve çoğu da karşı-devrim yıllarında bunalıma düşmeye aday ögelerdi. Biz, sabır ve büyük bir özenle bu ögeler üzerinde durduk. Gelişme vaadedenler üzerinde durarak, bunların yetkinleşmelerini sağladık. Bunların yanısıra yurt dışından derlenebilecek olan kadroları da derleyerek, kadro ihtiyacımızı gidermeye çalıştık. Bu bizim hazırlıklarımızın son derece önemli bir parçasıdır. Yine, silah temini için de büyük bir çaba harcadık. Bir silahı bir yerden diğer bir alana aktarmak için büyük zorluklara göğüs germek gerekiyordu. Bir kadroyu bir alandan diğer bir alana aktarmakta büyük bir çaba gerektiriyordu. Her bir kadro için günleri harcıyorduk. Bir de bu aktarmanın siyasi riskleri fazlaydı.

Dostlarımız daha önce belirttiğim çerçevede bir yaklaşım gösteriyorlardı. Bizim bu atılımı bir-iki gün bile temsil edemeyeceğimiz kanısındaydılar. Bunlar "olmayacak duaya, niye amin diyelim" tavrı içerisindeydiler. Klasik komünist partilerinin bildirilerinde ifade edildiği gibi, bunlar çıkışımızı "maceracı" olarak değerlendiriyorlardı. Bir de bu ilk bir dönemdir ve buna hazırlıklı değillerdir.

Düşman ise, bizim açımızdan avantaj kabul edilecek bir durum içerisindeydi. Böyle bir atılımı beklemeyecek kadar kendisinden emindi. Emperyalizm de Türk ordusuna aşırı bir güven besliyordu. Daha ilk kıpırdanışta ezeceğini umuyordu. Daha biz ilk çırpıda düşmanın kofluğunu sergiledik. Düşmanın böylesi kof bir güven içinde olması, tabii ki, bizim açımızdan bir avantajdı.

Bu süreci biz büyük bir duyarlılıkla yaşadık. Bu gelişmenin birincil derecede sorumlusu olarak, her anını iliklerimize kadar yaşadık. Her anı bizim için başlı başına bir dikkat, duyarlılık gerektiriyordu. Böylesi bir dikkati, duyarlılığı çok az arkadaşımız göstermiş, bu daha sonradan ortaya çıktı. Biz yurt dışını bu şekilde büyük bir dikkatle

ele alırken, bazıları çok düşkünce ve inançsız, umutsuz bir şekilde yaklaşmıştır. Bunlar adeta ölmüş cesetler olarak kendilerini ortaya attılar. Biz, bunların bazılarının durumunu farkediyorduk. Bunu yine amatörlük olarak değerlendirdik ve bu arkadaşların derinleşeceklerine kanıydık. Eğitim imkanları ve olanaklar var, ve arkadaşlar bu temelde yetkinleşecektir diyorduk. Yine, herkes bu gelişmeyi iliklerine kadar yaşıyor, bütün yoldaşlar ellerinden geleni yapıyorlar, tarihi sorumluluklarının bilincindedirler diyorduk. Bu arkadaşların önderlik rollerini yirine getireceklerine dair beklentilerimiz vardı. Ama gelişmelere ve sonuçlarına baktığımızda, durumun hiç de böyle olmadığını gördük.

15 Ağustos Atılımı ve Parti İçi Durum

Atılımı başlatırken, hastalıklar iyice nüksetmişti. Provokasyon zaten kendisini açığa vurmuştu. "Ülkeye gitmek ölümdür" diyerek, Avrupa'ya köprü kurmuş, orada "yeni yaşam felsefesi" geliştiriyorlardı. Bunlar en kritik anda çağrı üstüne çağrı geliştirerek, zayıf ve sağlıksız bazı ögeleri etkilemeyi başarmışlardı. Zindanlarda da benzer bir biçimde provokasyon en yoğun biçimde faaliyetlerini sürdürmekteydi. Provokasyon dış bağlantıları ile de ilişki kurarak ihanet faaliyetini geliştirmeye çalıştı. Tabii ki, buna karşın büyük bir direnme hareketi de geliştirildi.

Bu ihanet hareketi, TC'nin içimizde geliştirdiği en büyük ihanet hareketlerinden biri durumundadır. Bu durum karşısında, eğitimini zamanında tamamlamayan, Partinin çizgisine ulaşma konusunda yerine getirilmesi gereken ideolojik-siyasi gelişmeyi yaşamayan, örgütsel hata girmeyen, bu konuda günlerini dar bir köylü gibi geçiren son derece kendiliğindenci, sigarasına, basit bir alışkanlığına gösterdiği ilginin yüzde beşini bile devrimci faaliyete göstermeyen bir yığın ögemizin duygularıyla oynandığında düşünceleri karmakarışık oldu. Bunlar bırakalım Parti gerçeğini yaşama Partiye başbelası olmak için ne lazımsa, adeta onu yaptılar. Bunların bu durumlarıyla tasfiyeciliğe hizmet eder bir duruma gelmeleri de bu yıllarda yaygınca yaşanan diğer bir durumdur. Bu hastalıkların toplumsal zemini var diyerek, başlangıçta bunlara biz büyük bir ihtimamla yaklaştık. Bu hastalıkların saflarımızda ağırlığını nüksettirmemesi için elimizden geleni yaptık. Buna rağmen, provokasyonun bilinçli faaliyeti ve bunlara 12 Eylül rejiminin yoğun desteği bizi nerdeyse bu atılıma adım atmayacak kadar bağlayacak bir durumun eşiğine getirdi. Atılımımızın biraz ertelenmesi ve daha güçlü bir şekilde başlatılmamasının önemli bir iç nedeni de budur.

Rejim, atılımımızı karşılamak için hazırlıksız olmasına rağmen, Partiyi çökertmek için içten daha fazla hazırlıklı bir durumda. Düşman içerde provokasyonu, komplocuğu geliştirerek, ihaneti körükleyerek, mahkemelerde terör uygulayarak, idamları yoğunlaştırarak, yine yurt dışında sahte yaşam tarzına çekiyor, bunu körüklemeyle atılımımızı önleyebileceğine dair inançlıdır. Aslında düşmanın bu faaliyetinde o kadar umutlu olması boşuna değildir. Bu çabaların boyutuna ve uygulayıcılarına baktığımızda o dönemde geliştirilmek istenen provokasyonun durumu daha da açığa çıkmaktadır.

Provokasyon iddialı bir şekilde ortaya çıktı. Avrupa ile köprü kurarak ve hastalıklı ögelerin duygularına hitap ederek, bunları orada tüketme planları yaptı. Bunun için devletler bile gündeme sokulmuştu. İsveç'in burada yüklendiği rol biliniyor. Bunlar, "Orada ne ülke direnişi ne de silahlı mücadele var" diyerek, bazılarına orada yaşam sunma çabasına girdiler. Halen bu gün de bu taktik önemli oranda bir ihanet hareketi olarak sürdürülüyor. Bu tür gelişmeler, bu dönemde yoğun bir şekilde işlenmeye çalışıldı.

Biz, bunları ciddiye almadık. İçimizde böylesine bir ihanet hareketinin geliştirileceğine şans tanımıyorduk. Tarihi bütün yönleri ile iyi incelememiz, özellikle de ihanetleri, tarihi ve güncel yönleri ile ele alıp, bunlar üzerindeki etkilerini tam açığa çıkaramamız nedeniyle, durumun farkına erkenden varamadık. Düşmanın insanlarımızı nasıl bir hale getirdiğini tam teşhis edemeden ve iyimser bir yaklaşımın etkisi nedeniyle bu sonuç ortaya çıktı. Başlangıçta, bunların görüntüleri o kadar güçlü olmadığından, dolayısıyla tedbir de o kadar güçlü değildi. Ama bunlar atılımızı ağırlaştırdıkça ağırlaştırıyor, erteledikçe erteliyorlar. Özellikle körükledikleri ögeler savaşa girmekten çekinir bir hale gelmişlerdir. Bazılarına el atılmış, bazıları da beklenti içerisine sokulmuşlardı. Beklenti içerisine girenler, görünüşte Partiden yana ama tam bir beklenti içerisine girmiş durumdalar. Parti ezilmediği için bunlar Partiden de el çekmiyor ve beklentilerini sürdürüyorlar. Parti ezilirse, biraz da mirastan pay alarak kaçacaklar. Hatta bazıları "bir-iki günlük ömürleri kaldı" diyerek, bu beklentilerini açığa da vurdular. Tabii bu durum küçük-burjuva aymazlığının diğer bir biçimidir. Evet, önemli bir kesimin durumu böyledir. Ağır basan taraftan yana tavır takınmaktalar.

Bütün bu engelleme çabalarına rağmen, Partimiz bu atılımı doğurtacak bir düzeydedir. Atılımı başlatmak için de bütün tedbirler alınmıştı. Sağ-ertelemeci anlayış ne kadar isteksiz ve inançsız da olsa, Partinin hazırlanan ezici kesimi, yürümekte kararlıydı. Kararsızların sayısı ne kadar olursa olsun, bunlar atılımın önünü kesecek güçte değiller. Bir de bunlar, provokasyonun daha sonraki itiraflarında görüldüğü gibi örgütlenme fırsatı bulamamış. Aslında biz onlara böylesi bir fırsatı tanımadık. Tek tek kalma durumundan kurtulamadılar. Bu durumda da sayıları hiç de önem arzetmeyecek bir düzeyde kalıyor. Bunlar örgütlenemedikleri için bir hiç olmaktan ve hareketin seli içerisinde sürüklenmekten kendilerini kurtaramıyorlar. Beklenti içerisinde bulunanların durumu da bundan farklı değil, dolayısıyla da atılım önünde engel teşkil edemiyorlar.

Bu sürece ilişkin çeşitli değerlandirmelerimiz, talimat ve mektuplarımız mevcuttur. Bunlar iyi incelendiğinde bu süreç daha iyi anlaşılacaktır. Bir yandan hareketin olumlu gelişmeleri mevcutken diğer yandan onu geriye çekmek isteyen olumsuzlukların mevcudiyeti de ortadadır. Olumsuz ögelerin durumları açığa çıktı. Bunlardan bir kısmının rolleri az açığa çıktı. Bu nedenle üzerinde daha da durulması gerekir. Aynı şekilde büyük kahramanlık ögelerimiz de vardır. Bunlar, sonsuz fedakar bir çalışma ile görevlerinin üzerine yürüdüler.

Biz, bütün bu süreçler içerisinde duyarlılığımızı bir an bile olsa geride tutmadık. Yetersiz bir gelişmeye müsade etmeyerek, bütün yaşamımız önüne bu atılımımızın sağlıklı gelişmesini koyduk. Yani, bütün yaşamımızı bu atılımın geliştirilmesine ve olası sonuçlarına ulaşmaya hasrettik. Bu husus, önemlidir. Önemli bir amaca ulaşmak için hareket başlatıldığında önderlik vasfı ile ortaya çıkanlar, bu işe bütün yaşamlarını vermek durumundadırlar. Bütün yaşamını bu uğurda vermeli, eski alışkanlıkları, anlayış ve tutumları kesinlikle en geri plana itmelidirler. Önemli bir atılım geliştirilirken, üzerinde durulması gereken esas faaliyete, adeta nefes almaksızın bütün gücü, bilinci ile katılmalı; düşmana karşı olduğu kadar dostlarının yanılgılı yaklaşımlarına karşı da hareketi korumalıdır. Duygusallığa yer vermeden, bütünüyle siyasal bir önderliğin gerektirdiği çabayı göstermeli, ideolojik olsun, siyasal olsun gerek cepheden gerekse içten saldıranlara karşı örgütü savunabilmeli, yine kararsız, isteksiz ve kargaşa içinde olan ögelerin zararlarından da örgütü koruyabilmelidir. Bütün bunları yürütürken de sonuç almayı bilmelidir.

Eğer bu kişiler böyle bilir ve uygularsa, böylesi tarihsel önemde olan atılımlara önderlik edebilirler. Yoksa bir yığın endişe ve beklenti içerisinde, köklü bir inancın sahibi olmadığından gerekli ölçülere de ulaşamaz. Hemen belirtelim, bu dönem aynı zamanda bir sınama dönemidir de. Kişinin özlü olup olmadığı ve kapasitesi bu dönemde ortaya çıkar. Bu yıllar, yaman imtihan yıllarıdır. Sınıfta kalıp kalmamamızın belirlendiği yıllardır. Dolayısıyla bu dönemde halk önderlerinin yanısıra halka ihanet edenler de ortaya çıkar. Nitekim bizde de böyleleri ortaya çıktı.

III. Kongre, Devrimi İlerletmenin ve Uzun Süreli Kılmanın Zirvesi Oldu

Döneme bir önder gibi yaklaşmak, son derece önemliydi. Biz, bunu gerçekleştirmeye çalıştık. Herkesin çok az bir ömür biçmesine karşılık biz savaşı daha da uzatarak, düşmanı geriletmeye çalıştık. Bu, siyasi sonuçlar elde etmemiz için son derece önemli bir taktiğimizdi. Bunu başarmak için de, birikim yapmak, kadroları ve yedekleri hazırlamak gerekiyordu. '84 yılını kurtarırsak, bu büyük bir başarı olarak görülmeli diyorduk. Bunun için de bu ayları kurtarmak için bütün gücümüzle çalıştık. Bu yılı kayıp vermeden aşmasını başardık, ama daha fazla ürün almamız, bilinen yetersizlikler nedeni ile mümkün olmadı. Planlı bir hareket olmakla birlikte, Kürdistan zeminine yeni taşırılmış ve halk yeterince hazırlanmamıştı. Var olan ilişkiler ise sınırlıydı. Yine önderlik iddiasında olanların konumu vardır. Bunlar fazla iddialı değil, ilk eylemi geriletmeyecek bir konum içinde tutuyorlar.

Düşman bu atılımımız karşısında tamamı ile sersemlemiştir. Klasik usüllerle ordusunu üzerimize sürme sözkonusudur. Bizim taktiğimizi ve eylemimizi oturttuğumuz zemin, düşmanın bu klasik saldırısını boşa çıkaracak güçtedir. Bu da düşmanı önemli oranda hırpalıyor, bizi beklediğimizden daha rahat bir biçimde günleri, ayları geçirmeye götürüyor. Bu ilk sersemlikten sonra düşman ancak kışa doğru kendisini toparlayabildi.

> ***"... Bu sürecin doğru ele alınması ve Parti çizgimizin daha da netleşmesi için her türlü çalışmayı yürüttük. Bu çalışmalarımız belgelerde de mevcuttur. Yine, bu süreçte çizgi ile çelişen, çizgiyi uygulamada iyi niyetli ve kötü niyetli olanların durumu da açığa çıkarıldı. PKK önderliği üzerinde hesapları olanların durumu da ortaya çıkarıldı. Son derece iğrenç beklenti içinde olanlardan tutalım da feodal-aşiretçi hak arama tutumlarından küçük-burjuva, kof, inançsız anlayışlara, düşüncelere kadar birçok ögenin durumu netleşti. Bu ögeler, özeleştiri sürecinde ne tür bir olumsuzluğun sahibi olduklarını ortaya koydular. Basit bir duygu uğruna Partinin temelleri ile nasıl oynadıklarını özeleştirilerinde dile getirdiler. Halkın yüce davasına karşı ne kadar sorumsuz bir konumda oldukları açığa çıktı..."***

Yine bu dönemde cezaevlerinde, Avrupa'da, Ortadoğu'da ve savaş birliklerinin içinde ihanet başını uzatmaya başladı. Pratik sorumluluk sahasındaki birçok ögenin bu atılıma inanmamaları, kendilerini tümüyle vermemeleri, aslında oportünist bir hat içerisinde kalmaları sancıları arttırıyordu. Bu sürede yurt dışındaki provokasyonla yoğun bir mücadele içerisinde olmamız, düşmanın yeni yasalar çıkarması ve atılımımız hakkında bilgiye sahip olması, karşı saldırıya geçme şansını arttırdı.

'85 yılında hareketimizin son derece dar bir boğaza girmesi, neredeyse atılımın başarısızlığa uğrama tehlikesi vardı. Bu yılın sonlarına doğru geldiğimizde bu durum daha fazlası ile kendisini dayatıyordu. Bu gelişmeler üzerine, aynı yılın sonlarında değerlendirmeler geliştirmeye başladık. Bahar ve Sonbahar aylarında biz bu yetmezliklere dikkat çekmiştik. Bundan önce de, yaptığımız ilgili değerlendirmelerde, böylesi yetmezliklerin ortaya çıkabileceğini görüyor ve buna göre değerlendirmelerimizi geliştiriyorduk. Ülkeye dönüşün hangi temellerde gerçekleştirilmesi gerektiğini tarihi derslerin de ışığı altında ortaya koyuyorduk.

Bu dönemde, pratiği geliştirmekten sorumlu olanların, bu görevi başarma kabiliyetinde olmadıkları daha açık bir şekilde ortaya çıkmaya başladı. Bunlar, bırakalım pratiği geliştirmek, kendilerini bile yaşatmak gücünde olmadıklarını çok açık bir şekilde ortaya koymaya başladılar. Kendi deyimleri ile bunlar, yeni bir 12 Eylül hareketinin başlatıldığını söylüyor ve bundan kurtulmanın imkansız olduğunu belirtiyorlardı. Bunlar direnen ögeler önünde bile olumsuzluğu yaymaktan çekinmiyorlardı. Atılımı geliştirmek şurda kalsın, bunlar düşkünce bir tutum içerisine girdiler.

Bu durumlara rağmen, Parti çoğunluğu direniyordu. Biz bu konuda, yedekler dahil olmak üzere bütün güçlerimizi devreye koyduk. Tüm olumsuzluklara rağmen, halkın beklentilerini sürekli diri tutmak için yeni bir atılımın hazırlıklarını yoğun bir şekilde yürüttük. 84'lere doğru geldiğimizde, bizim bu alandaki sayımız 5-10 kişi kadar kalmıştı. Bu dönemden sonra, bütün çalışmalarımızı ülkeye aktaracağımıza dair kanımız güçlendi, ve bu alanda fazla yapacak bir şeyin kalmadığı biçiminde bir değerlendirmeye ulaştık. Ama '85 yılının durumu böyle gelişince, karşı-devrimin saldırılarını boşa çıkarmak için, buradaki çalışmalarımızı yeniden yoğunlaştırmaya başladık. Bunun için de III. Kongre'ye kadar uzanan toplantılar birikimine yöneldik. Savaşı daha da uzatmak için daha geniş soluklu bir savaşın koşullarını yaratacak bir hazırlığa yöneldik. Bu çalışmalarımız, aynı zamanda sağ-tasfiyeci anlayışların önünü almak için de çok önemli bir platformu oluşturuyordu. Bir yandan provokasyon birçok unsuru adeta kemiriyor, bunun tedbirini almak gerekiyor; diğer yandan ise kayıplar var, bunların yerlerinin doldurulması ivedi olarak kendisini dayatıyor. Kadroları eğitmek ve yeniden hazırlamak için Kongre gibi çözümleyici bir platforma ihtiyaç var. Bütün bu gelişmeler, bizim yerinde bir durum değerlendirmesine yönelerek çözüm geliştirmemiz açısından büyük önem taşıyor.

I. Konferans ve II. Kongre süreçlerindeki yüzeysel yaklaşımları aşıp, Parti içerisinde silahlı mücadele ve örgütleme ile birlikte yürümede isteksiz, sağ, inançsız ve çoğunlukla provokatörlerle bağlantılı durumlarını derinliğine incelemenin gereği kendisini daha acil bir şekilde dayattı. Yine, bu duruma yol açan sorumluları bulup, bunları açığa çıkarmak önem taşıyordu. Eğer savaşı geliştirmek istiyorsak, her şeyden önce Parti içi durumu netleştirme, kesinleştirme kaçınılmaz bir hale geldi. Partimizin bu ihtiyaçlarını çözümlemek için Kongre sürecine yüklü bir şekilde hazırlandık. Zorlukları da olsa ülke içi ve dışı ile bağları sağladık ve birçok sorumluyu toplantılara almayı başardık. Yine doğru bir yönetimle ve fazla aceleye getirmeden, sorunları yüzeysellikten uzak, geniş bir tartışma ve herkesin geniş bir demokrasi içinde kendisini formüle etme gibi bir imkanı da hazırlayarak ele aldık ve değerlendirdik. Kısaca, bu dönemde geniş bir Parti içi demokrasinin yaşanması için her türlü koşulu sunduk.

Bu sürecin doğru ele alınması ve Parti çizgimizin daha da netleşmesi için her türlü çalışmayı yürüttük. Bu çalışmalarımız belgelerde de mevcuttur. Yine, bu süreçte çizgi ile çelişen, çizgiyi uygulamada iyi niyetli ve kötü niyetli olanların durumu da açığa çıkarıldı. PKK önderliği üzerinde hesapları olanların durumu da ortaya çıkarıldı. Son derece iğrenç beklenti içinde olanlardan tutalım da feodal-aşiretçi hak arama tutumlarından küçük-burjuva, kof, inançsız anlayışlara, düşüncelere kadar birçok ögenin durumu netleşti. Bu ögeler, özeleştiri sürecinde ne tür bir olumsuzluğun sahibi olduklarını ortaya koydular. Basit bir duygu uğruna Partinin temelleri ile nasıl oynadıklarını özeleştirilerinde dile getirdiler. Halkın yüce davasına karşı ne kadar sorumsuz bir konumda oldukları açığa çıktı. Daha da kötüsü, bunların tam bir mirasyedici gibi hareket ettikleri ve bunun için adeta imkanları tüketmeyle uğraştıkları anlaşıldı. Bu durumları açığa çıkarmak ve gidermek için çeşitli tedbirler aldık. Burda Partimiz derinleşti ve Parti çizgisi sınıf özelliğine daha fazla büründü. Sağlam bir şekilde temeline oturdu.

Bunların yanısıra, Parti çekirdeğinin örgütlenme esasları yeniden geniş açıklamalar temelinde netleştirildi. Hareketimizin stratejik önderlik düzeyinde gelişimi ile taktiksel gelişmesi arasındaki bağ ve uyum açığa çıkarıldı. Bu temelde, Partide görev almak isteyenler -merkez üyeler de dahil- nasıl bir görev anlayışına ve hangi niteliklere sahip olacakları da açığa kavuşturuldu. Bunlara, sadece siyasal tezler düzeyinde değil, pratikte de nasıl işlerlik kazandırılacağı açığa kavuşturuldu.

Bütün bu çalışmalar yürütülürken kadro faaliyetinin yanısıra araç vs. çeşitli donanım malzemeleri de sürekli bir şekilde biriktirildi. Yine, mücadele de kesintiye uğratılmadan sürdürüldü.

1986 yılında yoğunlaştırılan bu faaliyetimiz, ülkede artan bir eylemlilik, yurt dışında çok sayıda gösteriler, kitle faaliyetleri ve cezaevlerinde başarıya ulaşmış bir direnme ile içiçe yürütüldü. Parti böylelikle '85 yılının darboğazını aşmakla kalmadı; daha ileri sıçramanın hazırlıklarını da önemli oranda tamamladı. Bu bakımdan '86 yılı, Partimiz açısından daha önemli, güçlü bir atılımın ön koşullarını hazırlamak açısından önemli bir başarı yılımız oldu.

Düşman bu dönemde hareketimizde bir dağılma, çözülme bekliyordu. '85 yılına bu amaçla yüklenmişti. Hatta bu amacını, direkt başbakanın ağzından ifade ettiler. "Son intihar eylemleridir, bu iş bitmiştir" diyerek, kesin bir ömür biçtiler. Bizim, hareketi yeniden rayına oturtmamız, düşmanın beklentilerini de boşa çıkarmıştır. Dolayısı ile yeni bir ömür biçmeye başladılar ve "87'ye kadar bu işi sonuçlandırız" diyorlardı. Bu tarihe denk gelen yasaların hazırlanması, seçimlerin bu döneme alınması, düşmanın bu takvime göre çalıştığını göstermektedir. Kısaca, düşman bu amacına ulaşmak için çeşitli önlemlere başvurmaya başladı.

Düşmanın bu beklentilerini boşa çıkarmak için biz de hazırlıklarımızı derinleştirdik. Bilindiği gibi bu, aramızda büyük bir çekişmeye yol açtı. Düşmanın sonuçlandırmak istediği tasfiye hareketi ile bizim hazırlığını yaptığımız atılımımızın geliştirilmesi için büyük bir çekişme yaşandı. Düşman bu dönemde beklentilerinin çok gerisinde kalırken, biz önemli bir kesimine ulaşmayı başardık.

'86 yılında yaptığımız hazırlıklar, yine sağ-tasfiyeci bazı ögelerin engel oluşturma çabalarına rağmen, '87 yılında meyvesini vererek büyük bir atılıma dönüştü. '87 yılı eylemliliği etkili olarak, gelişmesini bütün ülke çapında sürdürdü. Eylemlerin sayısı gerek nitelik ve gerekse de nicelik olarak, çok önemli bir boyuta ulaştı. Özellikle de kitlelerde, çok yeni olan bir durum ortaya çıkmaya başladı. Partinin eyleminin kesintisiz ve sürekli olacağına dair kanı güçlendi. Hemen belirtelim ki, kitleler ilk iki yıl içerisinde "bekle-gör" yaklaşımı içindeydiler. İlk adımda heyecanlı olan ve isyancı özellikleri ile harekete geçen kitleler, yoğun bir şekilde saflarımıza katılmak istediler. Ama daha sonra hareketimizin bir darboğaz yaşaması ve peşpeşe darbelerle zor durumda kalması, kitleyi geriye çekmeye ve yeniden atıl, durgun konumuna itti.

'87 yılı eylemliliği, kitlede Partiye güvenilmesi gerektiği inancını yeniden geliştirdi. Partinin ezilmeyeceği ve direnişi geliştirebileceği kanısı yeniden güçlendi. Bundan sonra da kitlelerin devrime katılımı yeniden gelişti ve güçlendi. Bu bakımdan tam istediğimiz sonuçlara ulaşmamış olsak da, '87 yılı düşmanın beklentilerini boşa çıkardı ve önemli gelişmelere yol açtı.

Rejimin Yeni Yönelimleri ve Gerilla Savaşımız

12 Eylül rejimi, Partinin bu atılımına karşı koymak için erken seçimle Evren-Özal kliğini yeniden düzenlemeye gittiler. Böylece, hareketimizi tam tasfiye edebilecekleri, bir süreye yeniden kavuşturmaya çalıştılar. Yine, Özel savaşta yenilenmeye gittiler. Sıkıyönetim bilinen klasik uygulanışı ile tam bir başarısızlığa uğradı. Kürdistan boydan boya bir özel yönetim uygulaması içine alındı. Özel savaşı daha da geliştirmek için özel valilik uygalamasına geçildi. Bunun yanısıra, özel ordu sistemine de geçerek, Parti hareketimiz üzerine daha uzun vadeli bir sürede gelmenin gereğini kavradılar.

'87 yılı atılımımızla birlikte düşman, savaşın kesin bir şekilde önlenemeyeceğini ve ulusal kurtuluş savaşımızın bir atılım sağladığını; bunun etkilerinin çok daha boyutlu olduğunu kabullenmeye başladı. Bunun yanısıra, düşman, savaş olarak kabul edip, hazırlıklarını buna göre yürütmeye başladı. Bunun için en üst düzeyde birçok toplantı gerçekleştirildi, meclis olağanüstü toplantıları yapıldı. Yine, üst düzey temsilcilerinin katıldığı toplantılar peşpeşe düzenlendi. Parlamentoda onaylanan kanunlarla Kürdistan'ın sömürge statüsü resmen kabul edilirken, özel valilik, özel kolordu, kontra sistemi örgütlendirildi ve koruculuk geliştirilmeye çalışıldı.

Devletin bütün dış politikası da bu iç politikanın hizmetine koşuldu. Ekonomik düzeyde, geniş bir meblağın özel savaşa aktarılması sözkonusudur. Enflasyonun bir nedeni de bu savaş için harcanan oldukça yüklü ekonomik giderlerdir. Savaşın ihtiyacını karşılamak için 12 Eylül rejimi karşılıksız olarak, sürekli bir biçimde para basmaktadır. Ordunun teknik donanımından, paralı askerlerin oluşturulmasına kadar, yüklü bir masrafı gerektiren bir savaş içerisindedir. Rejim, bu yükün altında her gün daha da çökmektedir.

Sömürgeci devlet, atılımımızı '88 yılı ile birlikte tasfiye edebileceğini kesin bir şekilde planlamıştı. Yapılan bütün bu hazırlıklar, askeri hareket tarzımızı biraz da olsa kıstı. Alışkanlık kazanan, o daha serbest hareket sistemimizin farkına varan düşman bize karşı tedbirler geliştirmeye başlandı. Bizim kendisine karşı kullandığımız taktikleri, bize karşı kullanmak için tedbirler geliştirdiler. Bunun için istihbarat ve tekniğe ağırlık vererek, suratle karşılık vermek için timler hazırladılar. Bütün bu faaliyetler ise, onlar için bir yenilenmedir. Bizim de bu durumu dikkate alan bir yenilenmeyi gerçekleştirmemiz önem taşıyordu.

Taktiklerimizde daha fazla ısrar ederek, düşmanın yeni yöntemlerden beklediklerini boşa çıkarmak için tedbirler geliştirilmesi gerekliydi. Sonradan bazı bölgelerde açığa çıktığı gibi, hem nitelik ve hem de nicelikçe kaldırılamayacak faaliyetlere yönelme sözkonusudur. Daha çok gizli, planlı ve her şeyi önceden hesaplayan bir yaklaşım yerine "ne de olsa eski biçimler başarılı olmuş" diyerek eski tarzda çalışma sözkonusudur. Bu durumda da hiç de hak etmediğimiz bazı darbeleri almak durumunda kaldık.

Düşmanın uyguladığı özel savaşa karşı, ulusal kurtuluş savaşımızı daha da geliştirebilecek bir durumdaydık. Bu noktada yetmezliğe düşüldüğü biliniyor. Bu durumda yersiz kayıplarımız ortaya çıktı ve düşman da bu durumdan biraz umutlandı. Böylesi bir durum '87 yılının ortalarından başladı ve '88 yılının başlarında da kendisini duyurdu. Düşmanın aldığı kesin tedbirler var. Bizim ise bunu gözardı eden ve gereklerine göre hareketini yenileyemeyen, tedbirleri geliştiremeyen kadrolarımız var. Hareket tarzımızı daha fazla gizliliğe dönüştürüp kendi yöntemlerimizde ısrarlı olup, pusu sistemini düşmanın kullanamayacağı bir taktik olarak geliştirmemiz gerekirken, kısmen de olsa inisiyatif bu konuda düşmana bırakılmıştır. Ki, böylesi bir durumun ortaya çıkması taktik önderliğin bilinen yetersizliklerinin bir sonucudur.

Sömürgeci Türk devleti, özel savaşı geliştirmek için bu konuda büyük bir güç yığdı. Jandarma, özel kolordu tamamı ile yetmez bir duruma düştü. Düşman '88 baharı ile birlikte, önemli bir ordu gücünü bu alana yığdı. Başta sınırlar olmak üzere, kritik bölgelerde, büyük ihtimalle ordunun yarısından fazlası konumlandırıldı. Düşmanın bu yoğun güç yığmasını da dikkate almak gerekir. Düşman böylesi bir hareketle savaşımızın hızını kesmek istedi.

'88 yılı içinde, eğer Parti taktiğimiz kadrolar tarafından tam uygulanmış olsaydı, çok büyük gelişmeleri yaşamamız kaçınılmaz olurdu. Kitlelerin yaygın katılımı, hareketin kendiliğinden ileri boyutlarda gelişmesi ve kadroların sıradan bir şekilde taktiğe hükmetmesi bile düşmana önemli darbelerin vurulmasına yol açtı. Eğer taktik tam uygulanmış olsaydı, gelişmelerimiz 10 kat, hatta 100 kat daha fazla büyük olurdu. Düşmanın bu karşı hamlesinin özellikleri iyi bilince çıkarılıp, tedbirler buna göre geliştirilseydi; başarı düzeyi kesinlikle daha yüksek olacaktı.

Demek ki, '88 yılı düşman açısından bir ezme, tasfiye dönemi olarak ele alınıyor ve tedbirler buna göre geliştiriliyor. Tedbirler sadece askeri açıdan değil, müttefiklerini de devreye sokarak, NATO güçlerini özellikle de Almanya olmak üzere saldırılara yöneldiler. Gücünüzün bir bölümünün bu alanlardan aldığımız da bilindiğinden, bu alanda da saldırılar '88 yılı başlarında, diğerleri ile koordineli bir şekilde başlatıldı. TC ise pişmanlık yasasını yeniden uygulamaya koydu. Kitlelere daha geniş tavizler vererek, GAP'ı sahte bir biçimde daha fazla göz boyama aracı olarak kullanmaya başladı.

Gazeteler izlenirse, GAP üzerinde sayısız yazı dizisi ve röportajlar yayınlanmaya başlandığı görülecektir. GAP için, "yeni bir cennet yaratacak" denilmeye başlandı. Bunun nasıl sahte şişirme bir haber olduğu açığa çıktı. Eğer bu projeye sıkı sıkıya bağlı olsalar, yani bunu ekonomik temellerde ele alsalar bu projeyi sürdürmeleri gerekir. Şimdi, GAP projesi bir tıkanma içindedir. Ancak, her önemli dönemde GAP'ı gündemleştirerek, sahte bir şekilde şişirmekteler. Geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da Ağustos ayında GAP'ı yeniden gezmeye başladılar, öne çıkardılar. Hatta geçen yıl Evren, Atatürk Barajının temelini atarken, kendi ağzı ile "Bu baraj Apoculara karşı bir eylemimizdir" dedi. Halka, "Biz bunları size veriyoruz, onlar ne verecek?" diyerek, kitleleri devrimden soğutma aracı olarak kullanmaya çalıştılar. Bugün de bu projeyi bu amaç için kullanmaya çalışıyorlar. Bu işe soyunan ve epey de umutlanan, küçük-burjuva, yarı-feodal ve komprador kesimler de var.

Bunun yanısıra, geliştirilen diğer yöntemler de var. Bol bol para dağıtmadan tutalım da, ne kadar kanun dışı öge varsa bunları yeniden kazanmak için af çıkarma ve mücadelemize karşı savaştırma yöntemiyle, koruculuğu ve bunlara sunduğu maddi teşviki daha da geliştirme çabası içerisine daha fazla girmeye kadar birçok yöntemi uygulamaya başladılar. Bunlara teknik konularda geliştirilen önlemleri de eklemek gerekir. Helikopter filosunu genişletmekten tutalım da yeni silah türlerinin devreye sokulmasına kadar, geniş bir yönelim içerisine girme sözkonusudur. Yine, bütün bunları propaganda aracı olarak da, kullanma çabası vardır.

Bunlar öyle etkili önlemler değildir. Belirttiğimiz gibi, birliklerin hareket tarzını değiştirme, yüzlerce yeni karakol inşa etme, karargah sistemini oynak yapma, kontrgerilla sistemini geliştirme vb. gibi bir düzenlemeye gitme sözkonusudur. NATO ve Amerika içerikli "dil-kültür özerkliği" biçiminde bir yaklaşımın bu sürede giderek TC'ye de dayatılması sözkonusudur. Bu, tartışmaya açılarak aydınların vb. kesimlerin de yavaş yavaş bu tartışmalara çekilmeleri durumu gözleniyor. Böylece, soruna yaklaşımı yumuşatmanın çabaları içerisine girilerek bunun tedbirlerini önceden almayı da ihmal etmediler.

'88 yılını biz kritik bir yıl olarak değerlendirdik. Bütün belirtiler, bunun böyle olduğunu gösteriyor. Evren-Özal kliği açısından böyle olduğu kadar, bizim açımızdan da bu böyledir. Bu çerçevede güncel siyasal durumu ve olası gelişmeleri değerlendirip, bundan gerekli sonuçları çıkarmak gerekir. Daha çok da önümüzdeki dönemi ilgilenren ve bu dönemi güçlü karşılamak açısından yapılması gereken değerlendirmeler vardır. 1987 ve 88 yılı boyunca bizim, Parti okulunda geliştirmeye çalıştığımız dersler, daha çok günceli başarı ile karşılamaya ve geleceğin güçlü bir hazırlığını yürütmeye yöneliktir. Bu değerlendirmelerimiz geleceği güçlü yakalamak açısından son derece büyük bir öneme sahiptir. Direnişimizin ve düşman kampın durumunu daha az yanılgılı değerlendirme, ilerde eksikliklerden daha fazla arınmış, güçlü bir uygulamayı da beraberinde getirecektir. Yine, düşmanın birçok tedbirini de boşa çıkarmayı bu mümkün kılacaktır.

Önümüzdeki dönemi değerlendirirken, rejimin mevcut durumunu ve olası gelişmeleri güçlü bir şekilde ele almamız gerekmektedir.

12 Eylül Rejiminin 8. Yılındaki Durumu ve Yeni Siyasal Yönelimi

Bugün Evren-Özal kliği tarafından icra edilen 12 Eylül rejiminin bütün tarihi gerekleri ile günümüzün en karşı-devrimci deneyimlerini kendi şahsında bir senteze kavuşturarak, uyguladığı açık bir gerçektir. Rejim esas olarak çıplak baskı ve zora dayanmaktadır. Zora dayalı sistemler; ekonomik, sosyal ve siyasal dayanakları bakımından ancak kısa vadede sonuç alabilir. Uzun sürede bu rejimler yozlaşarak, çürümeleri beraberinde gelişir. Bu tür gerici-faşist zor uygulamaları ancak toplumda bir kargaşa varsa, bir kurtarıcı olarak dayatıldığın da, başlangıçta destek görür. Bunlar ilk hızla vurur ve bu şekilde halledilmesi gereken sorunları hallederler. Yine ilk etapta bazı sınıflar da diğer sınıflara değer aktarırlar. Bu da zora dayalı bir temelde geliştirilir. İşte onun gücü de güçsüzlüğü de bu noktadadır. Çünkü, vurduğunu vurmuş, aktarması gereken değerleri aktarmış; dolayısıyla yapacakları fazla bir şey kalmamış çekip gitmeleri gerekir. Buna karşı sindirdiği bir toplum vardır. Bunun üzerine yeni partiler, parlamento, hükümet bina edilir. Rejimini böylelikle sürdürür. Bu rejimini nereye kadar sürdürür? Ezdiği ve karşısına aldığı kesimlerin, yani halk kitlelerinin yeniden nefes alarak uyanışlarına kadar.

Bu gelişme sürecini, Türkiye gerçeğine uyguladığımızda karşımıza şu sonuçlar çıkmaktadır.

1980-81 yıllarında, faşist cunta vurması gerekenlere vurdu. Yine bu dönem, 24 Ocak ekonomik kararlarının uygulanma sürecidir. Bunlardan sonrasını ise, '82 yıllarında hazırladı. Bu ise, yeni bir anayasa, partiler ve seçim kanunudur. '83 yılında bunları tamamlayarak, seçimlere gittiler. Bilindiği gibi, rejimin fideliğinde hızla gelişme olanağı bulan tekelci-holdingci kesimler ANAP şahsında örgütlenerek, hükümet olmaya doğru gittiler. Bu kesimlerin varlıkları, 12 Eylül'e bağlı olduğu ve 12 Eylül'ün askeri ve yasal koruması altında geliştikleri için bu rejimi sonuna kadar savunurlar. Özal'ın bütün yaptığı, 12 Eylül'ün ekonomik ve siyasi sonu-

cunu geliştirmektir. Özal biraz da bunu ustaca yaparak, tekelleştirdiği kesimleri esas almıştır. Ordunun bütün ekonomik ve siyasi isteklerini sonuna kadar uygulamıştır. Gerekli olan yasal çerçeveyi de bunlar için sağlamıştır. Ordu kendisine göre bir hükümet ortaya çıkardığı gibi, bu hükümet de ordunun bütün beklentilerine cevap vermiştir. Bu temelde de, rejimin gelişimi aksamadan günümüze kadar geldi.

Rejim, küçük ve orta burjuva kesimlerle, işçi-köylü gibi geniş emekçi kesimleri karşısına alarak bunları aşırı derecede bir yoksullaşmaya götürdü. Bu kesimlerin aşırı derecede yoksullaşması temelinde vurulan vurgunlarla bir avuç tekelci-holding palazlandırıldı. Rejim, sınıf savaşımını bir de bu yönüyle yürütmüştür. Enflasyonun yükseltilmesi vasıtası ile de tekellere, bu kesimlerden gaspedilen değerlerin aktarımı gerçekleştirilmiştir. Halbuki, enflasyon önlenemeyecek bir sorun değildir. Ama bununla, tekel sahiplerine değerlerin aktarımı sağlanıyor.

İşçinin sendikal hakları son derece geriletilmiştir. Böylece ücretler sabit tutularak, daha fazla vurgun vurmayı elverişli bir hale getirmiştir. Orta kesimlerin gelirleri de benzer bir durumdadır. İşte, enflasyon tam da bunları soymanın aracı olarak geliştiriliyor. Bu aracın geniş bir şekilde kullanımı ile birlikte, sermaye birikimi, bu yeni burjuvalaşan kesimin elinde yoğunlaştı.

ANAP'ta somutlaşan menfaat birliği de anlamını burada buluyor. Bu, gözü kara bir şekilde, daha hızlı ve çabuk bir şekilde köşeyi dönmenin adı oluyor. Bunlar, hiçbir kural, kaide tanımayarak, toplum üzerinde sonuna kadar oynayacak imkanı bunlara tanıyacak yasaları anında çıkarmaktan çekinmeyen bir kesimdir. Böylesi bir kesime karşı elbetteki toplum sessiz durmayacaktır.

Bir muhalefet gücü olarak gelişmek isteniyorsa, toplumun beklentilerine sahip çıkılmak zorundadır. Bizim geliştirdiğimiz devrimci muhalefet aynı zamanda bir burjuva muhalefetin gelişmesine de zemin sunuyor. Nitekim böylesi bir muhalefet de gelişti. 88'lere geldiğimizde, bu muhalefetin Özal'ı aşmasını önlemek için, yeni taktiklere başvurulduğunu görmekteyiz.

Erken yerel seçim, gittikçe oy oranı düşen ANAP iktidarına bir erken genel seçime gitmeden, bu durumu atlatması için düzenlenmek istiyor. Bu yöntemin öyle başarılı olacağı da pek sanılmıyor. Daha şimdiden Evren hem yasal ve hem de siyasal sürecinin sonuna gelmiş ve bir tükenişi yaşıyor. Türkiye'nin mevcut durumu böylesi bir askeri yönetimin daha uzun süre devam etmesine elverişli de değil. Evren'in süresinin bu kadar uzamış olması, aslında bütün sınıf ve tabakaların çaresizliğinden kaynaklanıyor. Hem ezilenlerin ve hem de ezenlerin yeni bir alternatif üretememeleri bu sonuca yol açıyor. Bu ise, bu kesimlerin zayıflığını gösteriyor.

Burjuvazi bazı alternatif denemelerine girişiyor. Bunun için Demirel ve Doğru Yol'u, SHP ve İnönü'yü hazırlıyor. Ama bunlara tam destek sunmuyor. ANAP'ın tecrit olma süreci hızlı bir şekilde gelişiyor. Bunlardan biraz umut kesmişe benziyorlar. Kısaca, bazı çevrelerin geliştirmek istedikleri gibi, 2000 yılına ANAP modeli bir hükümetle girmek pek mümkün gözükmüyor.

Ezilenlerin adına hareket edenler ise devrimci bir muhalefeti geliştiremiyorlar. Halen dergicilik statüsünü aşmayan bir devrimcilik yürütülmek isteniyor. Legal dergiler etrafında bir yerlere varılmak isteniyor.

Bütün bunların yanısıra, yüksek bir boyutta gelişen bizim devrimci çıkışımız sözkonusudur. Bu da bilindiği gibi, gelişimini önemli sonuçlara ulaşarak devam ettiriyor.

Bugün rejimin savunucuları Evren de biraz daha ısrarlı olma durumunu yaşıyorlar. Evren'i birkaç yıl daha başta tutmaya çalışıyorlar. Bu ise zayıflığın ve çözümsüzlüğün verdiği bir ömür uzatmadır. Bu yaklaşımın da kurtarmadığı ve geçici, gün kurtarma mantığı ile yaklaşıldığı açık olan bir durumdur. Aslında Evren '83'lerde rolünü tamamlamış ve aşılması gerekiyordu. Ama bilinen gelişmelerden dolayı ömrü uzatıldı. Burjuvazi Evren'in şahsında sağlam bir devlet yapısına sahip olmamaktadır. Bir şahsa bağlı olan bir iktidardır. Kaldı ki bugün Evren şahsında yaşananlar güçlülüğü değil, güçsüzlüğü gösteriyor. Yine Evren'e oynatılmak istenen rol, Demirel'in deyimiyle "siyasetin parçalanmasına"; yani, yine devletin zayıflamasına yol açıyor.

Demek ki, bu klik, yürüttüğü sınırsız baskı ve sömürü nedeniyle toplum tarafından başında görülmek istenmiyor. Bu nedenle, bu rejime en çok destek veren uluslararası bankalar, tekeller bile yavaş yavaş bunlar için uğurlama törenleri hazırlıyorlar. Evren'in son yurt dışı gezileri bir uğurlama töreni niteliğindedir. Yine, Özal'ın durumu da bundan farklı değildir. Artık faşist klikler bile bunları kabul etmiyor. Çünkü, rejim artık onların aleyhine işliyor.

Başlangıçta bu klikin önderleri "biz 12 Eylül'den razıyız" diyorlardı. Çünkü, rejim bunları başlangıçta oldukça besledi. Her ne kadar siyasi yönde zayıflattıysa da, ekonomik açıdan epey palazlandırdılar. Bunlar şimdi bunların siyasi kabuğunu da parçalamak istiyorlar. Tabii ki, faşist klik buna karşı koyacak. Böylesi gelişmeler içerisinde, çatışmaları, birbirlerini vurmaya kadar bile götürdüler. Hükümette, parlamentoda ve ordu içinde, adeta birbirlerini parçalayacak derecede bölünmüş olan faşist klikler mevcuttur. Hükümet ve ordu içinde hatta MİT'te bile yapılan tasfiyeler nasıl günlerce sozkonusu edildi.

Bütün bu çatışmalar şunu gösteriyor: Mevcut rejim ve hükümet ömrünün sonuna gelmiştir. Bildiğimiz gibi, sona gelmiş olmak, kendiliğinden ortadan kalkmak demek değildir. Tam tersine bu tür faşist rejimler ne kadar çatırdarsa çatırdasın karşısında yer alanların güçlü bir muhalefeti ile ancak yıkılabilir. Nitekim, Türkiye'de demokrasiyi geliştirmesi şurda kalsın, dört görüşü ANAP'ta yoğunlaştırma adı altında, faşist hareketi daha ileri düzeyde örgütlemekten başka bir özelliğe sahip çıkmadığı da çok iyi görülmektedir. MHP'nin geliştirmek istediği faşizmin, ulusal kurtuluş mücadelemizce geriletilmesiyle birlikte, ordu destekli bir darbe ile ancak vücut bulabildi.

Tarihte belki de en görülmedik bir biçimde gerçek yüzünü gizleyen bu rejim, Demirel'in de deyimiyle "resmi ile fiili Türkiye arasında dağlar kadar bir fark" ortaya çıkardı. Televizyonda, radyoda tam 180 derecelik bir zıtlık vardır. Bu durum ise, faşizmin en iyi göstergelerinden biridir. Demokrasilerde resmi durumla, fiili durum arasında tartışma ile bir denge sağlanıyor. Bu da olmayınca demek ki rejim kendisini çok iyi bir şekilde kamufle ediyor. Bunlara rağmen, rejimin çürümüşlüğü, kokuşmuşluğu her yönden görülüyor. Çelişkiler en iğrenç bir tarzda ortaya çıkıyor. Halk üzerinde geliştirdikleri işkence, soygunu kendi aralarında kıyasıya bir rekabet biçiminde götürüyorlar.

Böylesine çürümüş ve kokuşmuş bir rejimin, sıradan bir teşhiri bile, epey önemli sonuçlara yol açacak ve kitlelerden daha fazla destek bulacaktır. Elbetteki daha kalıcı bir iktidar bulacak olan çevreler bunun çaresine bakacaklar. Önümüzdeki döneme ilişkin olarak daha şimdiden, demek ki aranan çareler vardır.

Bu çarelerden en yakını, sınıflar arasında var olan uçurumu kapatmaya yönelik olanı aranacaktır. Bunda ise, temel alınacak olan yöntem uzlaşmadır. Bunu öne alarak, son derece dengesi bozulan gelir dağılımında, özellikle emekçilerin lehinde kısmi bazı düzeltmelere gidecektir. Siyasi düzeyde ise, ordunun gölgesini biraz daha geriletecektir. Görülmemiş, baskı-işkence ortamını azaltacak ve kısmi bazı hukuki düzeltmelere gidecektir. Gerek anayasada ve gerekse yasalarda bunun önlemini alacaktır. Enflasyonu durduracak, ekonominin çarklarını yeniden döndürecek, bunun için de yoğun emek gerektiren sanayileşmeye yönelecektir. Yine, yeni bir hükümet alternatifi hazırlanıyor. Her ne kadar Demirel'e de şans veriliyorsa da sert sınıf mücadelesinin Demirel eliyle önlenemeyeceğini sermaye iyi bildiği ve SHP'nin konumu daha uygun olduğu için bunu hazırlıyor. Olası bir erken seçimde SHP'ye bu rolü oynaması için hükümet olma şansı verilecektir. Tıpkı önceleri Ecevit'e oynatılan rol gibi, SHP'ye de devrimci muhalefeti pasifize etmek için, benzer bir rol bu kez SHP'ye gördürülmek isteniyor.

SHP'nin eliyle korkunç baskı ve sömürü biraz yumuşatılarak, kitlelerin radikal bir muhalefete kayması önlenmeye çalışılıyor. SHP, bu rolünü başardığı oranda da iktidarda tutulacaktır. Eğer iktidar zor durumda kalır ve bu rolünü oynayamazsa bu kez Doğru Yol'u devreye koyacaklardır. Böylesi bir planın geliştirildiği daha şimdiden gözlenmektedir.

Evren-Özal kliği için gidebilecekleri kadar gitsinler deniliyor. Bunlara 2000 yılına kadar uzanan bir planlama içerisinde öyle yer verilmiyor. Biraz hizmetimizi gördüler, bunları öyle hemen kovmayalım diyorlar. Daha çok gidebilecekleri kadar gitmelerini istiyorlar. Dolayısıyla, daha 1990'lara varılmadan, büyük bir ihtimalle bu klik aşılacaktır. Hem ekonomik, hem siyasi ve hem de askeri yönden önemli oranda aşılacaktır. Bunun yerine, SHP eliyle uzlaşma dönemi dediğimiz süreç geçirilecektir. Eğer '88'de veya 89'da erken bir seçim yapılmazsa, bunu 1990'larda oluşturmak isteyeceklerdir. Fakat bugün öyle görünüyor ki, '88 ve '89 bu klikler arası değişikliklere sahne olacaktır.

Erken seçim, bunlar arasındaki çatışmanın kazasız-belasız geçmesi için başvurulan bir yöntemdir. Eğer bu araca başvurulmazsa muhalefet ya tamamen kaybedecektir, ya da kazanmak istiyorsa işi kızıştıracaktır. Yani bunlar arasındaki mücadele keskinleşecektir. Evren'in gidişi, yeni cumhurbaşkanının seçilmesi çok önemli gelişmelere yol açacaktır. Eğer söylendiği gibi Özal cumhurbaşkanlığına yükselirse, ANAP parti olmaktan çıkacaktır. Yeni bir sağ parti oluşturulacaktır. Bu Doğru Yol da olabilir veya yeni bir sağ parti de geliştirilmek istenebilir. Özal'ın cumhurbaşkanlığını kolay kolay hazmedemeyecek birçok çevre vardır Türkiye'de. Özal'ın şahsı kolay kolay kaldırılamayacaktır. Özal'ın diktatörlüğü çok çelişkili ve çatırdamalı bir şekilde sürecektir. Cumhurbaşkanlığı kurumu güçlendirilmek istenecek, ama bu zayıflamaktan kendisini kurtaramayacaktır. Yeni partiyi, yeni bir hükümeti Özal yönlendirmek isteyecek, ama onu dinlemeyeceklerdir. Çünkü, Özal birçok suçun sahibidir. Korkunç ekonomik sömürü, Özal'ı toplum karşısında görülmedik bir suçlu durumuna itiyor. Siyasal ve hukuki düzeyde de bu böyledir. Topluma karşı her düzeyde suç işlemiş birinin böylesine devletin başında tutulması, devletin aleyhine sonuç verecektir. SHP bunu kolay kolay kabul etmeyeceği gibi, Demirel de bunu kabullenmeyecektir.

Yeni bir cumhurbaşkanı arayışında en ehven-i şer olarak Evren kalıyor. Evren de bu kadar yönetebilen ve tükenen bir modeldir. Bu da çare değildir. En fazla birkaç yıl ömrü uzatılabilir. Tabii bundan sonrası için de, yine sorular ortaya çıkıyor. Kim olabilir? Kuşkusuz yeni isim arayışları sürecektir. Bütün burjuva çevrelerin üzerinde uzlaşmak isteyecekleri, yeni bir isim ortaya çıkabilir. Dengeci, biraz merkezde duran, Evren-Özal kliğine fazla bulaşmamış olan ama iyi güdümlendirilmiş birisi aday olarak geliştirilmek istenebilir. Böylesi bir modeli geliştirebilmek için de çok çaba gereklidir.

Erken seçim sonuçları parlamento ve hükümette daha fazla karmaşaya yol açacak sonuçları birlikte getirecektir. Yeni hükümet, yeni parlamentonun çoğunluğu SHP tarafından temsil edilirse, cumhurbaşkanlığı kurumu (Evren, Özal veya başkası olabilir) ile aralarındaki çelişki derinleşecektir. Demirel aradan yine sıyrılarak, son bir hamle daha yapmak isteyecektir. Bu ise, çatışmayı daha da arttıracaktır.

TC'nin Kürdistan Üzerindeki Yeni Hazırlıkları

Bütün bu gelişme süreci boyunca tabii ki halkın muhalefeti de gelişecektir. Şimdilik ideolojik dergiler düzeyindeki muhalefetler giderek partileşme sürecine ve aktif eylemliliğe girecekler. Bu eylemlilik ise beraberinde sınıf çelişkilerini daha da yoğunlaştıracaktır.

Rejimin olası gelişmesi böyledir. Görüldüğü gibi, bu gelişmede fazla radikalizm sözkonusu olmadığı gibi, 12 Eylül'ün sürmesi de sözkonusu değil. Model, ne 12 Eylül rejiminin daha ince bir tarzda sürdürülmesi biçiminde olacak, ne de radikal bir biçimde aşılması biçiminde olacaktır. Orta yerlerde bir düzey tutturulmak istenecektir. Bu düzeyin tutturulmasında, ekonomik sosyal dengelerdeki hareketlenme önemli bir rol oynayacaktır. Düzen partilerinin kendi içindeki mücadeleleri ile halk kitlelerinin gelişecek olan muhalefeti de bu gelişmeleri etkileyecektir.

Şüphesiz bu olasılıklar, kesinlik derecesinde saptamalar değildir. Biz ihtiyat kaydıyla bazı gelişmelerin varlığı halinde böylesi saptamalarda bulunuyoruz. Hemen belirtelim, böylesine bir gelişmede en önemli paya sahip olacak olan da, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelemizdir. Şimdiden bile Türkiye'deki siyasi gelişmeler önemli oranda bizim mücadelemizden etkilenmektedir. Bugün iç çelişkilerin kızışması ve ileri boyutlara fırlaması bizim mücadelemizin etkinliği altında gelişmektedir.

Mevcut partiler, ulusal kurtuluş mücadelemizin ezilmesi konusunda hemfikir bir durumdalar. SHP ve DYP'nin bazı eleştirileri olabilir. Koruculuk yasasında, kitlelere daha fazla ekonomik, siyasal imkanlar sunulması konusunda farklılıklar olabilir. Ama bunların hepsi, mücadelemizin ezilmesi için ordu ve emniyet kuvvetlerinin bize karşı sonuna kadar kullanılması konusunda hemfikir durumdadırlar. SHP ve DYP'nin "Kürtçe üzerindeki baskı kaldırılmalıdır" biçiminde belirledikleri politika bile, bu konu üzerinde etkili değildir. Kaldı ki bu yeni bir politika da değildir. Bu, ezme politikasının başarı ile uygulanmasında tam tersine bir perde görevi görecektir. Bu politikayı da kullanacaklar; ama esas olarak politikaları ezmektir. Çıplak zor ardına kadar kullanılırken, bunun yetmezliği iyice anlaşıldığında, uluslararası kamuoyu ve NATO bünyesinde bu politika fazla eleştiri gördüğünde devreye kültür özerkliği biçiminde bir programla ve bunu mümkün kılacak bazı oluşumlarla girecek ve tamamlamak isteyeceklerdir. Daha şimdiden böylesi gelişmeler görülüyor. Mevcut hazırlıklar, bunun kapsamlı bir biçimde yürütüldüğünü gösteriyor. Hatta ANAP hükümetinde Kamran İnan gibi en kaşarlanmış ve aynı zamanda hazırlanmış bir işbirlikçinin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bakanlığı'nı üstlenmesi tesadüfi değildir. Bu Ecevit'inden tutalım ABD'ye kadar varan çevrelerin Kürdistan için öngördükleri statünün ilkel bir denemesinden başka bir şey değildir.

Kamran İnan'ın bakanlığı, şimdiye kadar tek tek kişiler vasıtası ile yürütülen ve daha çok da emniyet, istihbarat aygıtında kullanılan Kürt işbirlikçiliğinin ve devrimci mücadelemize dayatılan koruculuk sisteminin hükümet düzeyinde temsilinden başka bir anlama gelmemektedir. Esas tanımı da budur. Kürt işbirlikçiliği esas olarak bir bakanlık düzeyinde organize edilmek isteniyor. Yine Ecevit döneminde de Şerafettin Elçi'ye de benzer bir rol Bayındırlık Bakanı kisvesi altında oynatılmak istendi. Kamran İnan'ın bakanlığı sadece bir devlet bakanlığı olarak görülmemeli, bu ilerde biçilecek olan statüye göre bir hazırlık veya bunun bir adımı olarak da değerlendirilmelidir.

Bilindiği gibi, bu işbirlikçi, yüzyıllardan, Osmanlı döneminden günümüze kadar gelen sağlam bir işbirlikçi hanedanın devamıdır. Bu, aynı zamanda her sağ iktidara bölgede kan vermiş bir işbirlikçidir de. Kamran İnan'ın bu işbirlikçiliği sadece kendi seçim bölgeleri ile sınırlı kalmamış, bunu aynı zamanda da bütün Kürdistan'a yaymış ve hatta bunu NATO, AT çevrelerinde de sürdüren ve bu temelde giderek yerine oturan bir statünün de sahibidir. Eğitimini Türkiye'de, ABD'de ve NATO çevrelerinde istihbarat kanallarında tamamlayan bu işbirlikçiye, siyasi alanda da tecrübe kazandırılıyor. Bütün bu süreçleri başarı ile atlatan biri olarak da hükümet tarafından Kürdistan'a yukarıdan bir bakan olarak tayin ediliyor. Nasıl ki özel yönetim Kürdistan'a özgü bir temelde uygulanmaya konulduysa, bunun en üst düzeyde bir ifadesi olarak da bu bakanlık oluşturuldu ve başına en tehlikeli bir işbirlikçi geçirildi. Bu da Evren-Özal kliğinin önümüzdeki döneme ilişkin olarak yürüttükleri hazırlığın bir parçası oluyor.

Buna bir de GAP Bakanlığı denildi. Aslında geneldir, ama ilk adımı böyle atılmak isteniyor. Yönetim ve savaş kurumları giderek daha fazla içiçe geçirilerek, daha önce Kürdistan'da gizli-örtülü yürütülen sömürgecilik, günümüzde artık, tekellerin ve bütün siyasal çevrelerin üzerinde anlaştığı bu biçimle yürütülüyor. Bunlar, "farklı politika içerisinde olursak, bundan PKK yaralanıyor" diyerek, sözümona ulusal meselede tek politikada anlaşma sağlıyorlar. Bu konuda cumhuriyetin tek bir politikasını oluşturup, bunun üzerinde anlaşma sağlayarak ortak hareket etmek istiyorlar.

Bugün Evren-Özal kliği eliyle icra edilen bu politika, önümüzdeki dönemde biraz daha çekici kılınarak, sertleştirilerek veya yumuşatılarak sürdürülecektir. Hatta, oluşturulmak istenen model iyi yürürse, bir kültürel özerkliğe de yönelecek, sahte bir elbise giydirerek, bu politikalarını tamamlamak isteyeceklerdir. Kısaca, şimdi iskelet hazırlanarak, biraz ete kemiğe büründürülmek isteniyor. Yarın da buna bir elbise giydirilmeye çalışılacaktır. Bu da karşımıza kültür özerkliği biçiminde çıkıyor. Rejimin Kürdistan'a yönelik olarak, yürütmek istediği politikaların kısaca özeti böyledir.

TC, bu politikayı yürütürken, içinde bulunduğu ittifak sistemi ile de bir uyum içerisinde bulunmak durumundadır. Gerek TC'nin demokrasi meselesinde, gerekse de Kürdistan'daki ulusal sorun konusunda tek bir politika üzerinde uzlaşmaya çalışıyorlar. NATO ve AT çevrelerinde bugün formüle edilmek istenen budur.

NATO, AT çevreleri, TC'nin Kürdistan sorununa kaba ve klasik yaklaşımını yeterli görmeyerek, yeni bir Kürdistan politikasının oluşturulması için yoğun bir çaba içerisindeler. Bu çevreler, Kürt halkının ulusal kimliğini sürekli inkar eden bir politikanın fazla yaşama şansının olmadığına inanıyorlar. İlerde NATO'yu zor duruma düşürecek ve beklenmedik devrimci gelişmelere yol açabilecek bir yaklaşım olarak değerlendiriyorlar. Birçok ülkede; Filipinler, G. Kore, Pakistan'da denendiği ve başarılı olduğu gibi işbirlikçileri vasıtasıyla yeni uygulamalara ve reformist politikalara başvuruyorlar. Sistem, böylesi bir uygulama ile daha fazla ayakta kalma şansını elde ediyor. Bu nedenle böylesi bir gelişmeye TC'nin de açık olmasını dayatıyor ve eski klasik politikasını gözden geçirmesini istiyorlar. Bunun yerine ise, daha uzun süre ayakta kalabilecek ve geniş işbirlikçi kesimleri de içerisine alabilecek bir politikayı benimsemesini istiyorlar.

Bir kültür özerkliği veya idari bir otonomi için bile ayağa kalkacak güçler vardır. Birçok sol maskeliden, adını yurtsever koyan birçok çevreye kadar, hepsi bu gelişime onay vermeye hazır durumdalar. Geniş bir kesim bu reformist yaklaşımı temsil edebilir. Zaten böylesi bir gelişmeye hazırlıkları var, bunlar önemli oranda hazırlanmışlar da. Türkiye böylesi bir gelişime hazır değil. Onu da biraz yumuşatmaya çalışıyorlar. Böylesi bir yaklaşımı, TC'nin geleneksel yaklaşımına oldukça ters düşüyor. Ama mesele sistemi korumak; hatta uzun vadede TC'yi yaşatmak olunca en akıllı politika bu oluyor. NATO sekreterliğinden ABD Dışişleri Bakanlığına varana kadar, Türkiye'ye böylesi bir politika benimsetilmeye çalışılıyor.

Bu konuda ABD, AT ve hatta NATO çevrelerinin anlaşması zor değil. TC de bu politikayı Demirel ve SHP'yi yaptırır. Özal bile şimdiden böylesi bir politikaya, iktidarını uzun vadeli kılmak için yatıyor. Nurettin Yılmaz ile başladı; Kamran İnan'ın bakanlığı ile bunu daha da aşmaya hazır olduğunu ortaya koyuyor. Geriye, ordu-Evren karargahı veya odağı kalıyor. Bu odağı da zaten sağdan-soldan yumuşatmaya çalışıyorlar. Büyük ihtimalle bu konuda başarı da sağlayabilirler. Dolayısıyla, emperyalizmin Türkiye ile uzlaşacağı bir Kürdistan politikasını, ortak olarak yürütmeleri olası bir gelişme olarak görülüyor. Nasıl sınırlı bir demokrasi uygulanmasını Türkiye'ye kabul ettirdilerse, önümüzdeki dönemde Kürdistan konusunda da böyle bir uygulamayı kabul ettirmeleri olası görülüyor. Bu konuda, yürütülen hazırlıklar birkaç boyutudur.

Partimiz Bütün Oyunları İşlemez Kıldı

Partimizin özellikle bu politikayı daha başlangıçta mahkum eden, işlemez kılan ve silahlı savaşımı ile de bu politikayı daha fazla çıkmaza götüren yaklaşımı, sözkonusu çevreleri büyük oranda ürkütüyor. Bu çevreler, mücadelemizin başlangıçta beklemedikleri bir düzeyde gelişmesi ile hatta Türkiye'yi bile batı sisteminden tümden koparacak kadar tehdit ettiğini görünce, Partiye tasfiyecileri sızdırarak yürütmek istedikleri faaliyeti, '87 ve özellikle de '88'deki gelişmeler karşısında sonuçsuz kaldığını gördüler. Bu yüzden bunlar "nasıl olsa zayıftırlar, bazı tavizler vererek, Avrupa'da bilinen yaşantı içerisine çekerek, örgütü diğerleri gibi tamamen özümseriz" yaklaşımı içerisine girdiler.

Bu yöntemlerinde başarılı olamayacaklarını görünce de, tamamı ile polisiye yöntemlere başvurarak, hem de anayasa dışı bir yaklaşımla Partinin aktif örgütlenmesini önleme, zayıf unsurları kendilerine bağlama ve TC'ye bu temelde yardımcı olma yaklaşımı içerisine girdiler. TC'nin "terörizmle savaşıyorum" safsatasını, Palme cinayeti ardından yoğun bir şekilde destekleyerek, TC'nin yürüttüğü terörizmi meşru görerek açıktan desteklediler. 1987 yılı ile birlikte bu açığa çıktı ve günümüzde daha da belirginlik kazanmaktadır.

Bu saldırılarla birlikte, bir de bizim tasfiyemiz gerçekleştirildiğinde, bazı Kürt işbirlikçileri hazırlanarak, bunları bir araya getirip bir PKK alternatifi olarak devreye sokma hazırlıkları da yapılıyor. Zaten bu işbirlikçiler, "silahlı mücadeleye, PKK'ye karşıyız" diyerek, bunların dayatmalarına teslim olmaktalar. Bunlar "biz meselenin politik olarak hallinden yanayız" diyerek, emperyalizmin planına yatıyorlar. Bunlar açıktan şunları söylüyorlar: "Biz emperyalizmin ürettiği politikanın ayrılmaz bir parçası olarak, bir beslemeyiz." Tabii bunlar günü geldiğinde, emperyalist metropollerden uçağa binerek Ankara'da inip harıl harıl özerklik planı üzerinde çalışacaklar. Bu yönlü hazırlıklar, AT parlamentosunda geliştiriliyor, başka çevrelerden destekleniyor.

Bütün bunlar da bizim karşımıza çıkarılmak isteniyor. Birçok grup bir araya geldi ve böylesi bir hazırlık içerisine girdiler. Bunların dışında da hazırlananlar mevcuttur. Bunlara ortam hazırlanarak, adım adım geliştirilmeleri sağlanıyor. Yine bu akımın elebaşıları ve usta adamları mevcuttur. Günümüzde daha da açık bir şekilde ortaya çıkmış olan bu duruma özenle dikkat göstermek gerekiyor. Bırakalım bir politik akımı başlatma, Avrupa'nın beslemeliklerinden adımını bile dışarı atamayacak kadar düşkün, uşak ve ruhsuz olan bu çevreler, tekrardan bir baş belası haline getirilmek isteneceklerdir.

Biz, bunların içerisinde, gerçekten yurtsever ögelerin de bulunduğunu hesaba katarak, bunların teşhir ve tecritini olabildiğine geliştirmeliyiz. Aynı zamanda, kazanılabilecek olanları da kazanmasını bilmeliyiz.

Önümüzdeki dönemde tek politika üzerinde böylesi bir uzlaşma gelişebilir. Bu uzlaşmanın çelişkili karakteri de gözardı edilmemelidir. Sözkonusu edilen ve uzlaşmaya yatan güçlerin durumu çok açıktır. Uzlaşmak istedikleri politika konusunda bile çelişkileri mevcuttur. Düşman güçlerin ulusal özellikleri lafta da olsa öylesi bir yaklaşım üzerinde uzlaşmaları kolay değildir. Eskiden olduğu gibi, bugün de bu çelişkilerden daha fazlası ile yararlanmasını bileceğiz.

Düşmanın, yeni bir sömürgeci politika oluşturup hayata geçirmede güçlükler yaşayacağı açık olduğu gibi, buna karşı bizim geliştireceğimiz devrimci atılımımız da bunlara istedikleri gibi bir hareket imkanı sağlamayacaktır. Bu bakımdan, devrimci politikamızın uygulama esaslarına her yönüyle dikkat etmemiz gereklidir.

Şimdi Partimizin önderliğinde yürüttüğümüz ulusal direniş savaşımızın önümüzdeki dönem gelişmesine değinmek istiyoruz:

Gerek Partimizin iç örgütlülüğünün ve gerekse temel taktiğimiz olan gerillanın geliştirilmesi gerekmektedir. Bu, bizim için yeni bir dönem ve yeni bir görev demektir. Bugün Parti, Cephe ve Ordu silahlarını uygun bir biçimde hazırlayıp kullanmamız gereken bir dönemi yaşıyoruz. Her dönemde olduğu gibi, bu dönemde de olası eksik, hata, yanlışlıklar ve olumsuzluklar nedeniyle ortaya çıkabilecek kayıplarımızı azaltmak; ve olumlu yöndeki kazanımlarımızı sağlam bir örgütlülük temelinde, doğru taktik adımlarla çoğaltmak için tedbirlerimizi yine yoğunlaştırıyoruz.

Partimiz Tarihi ve Güncel Derslerden Güçlü Sonuç Çıkardı

Yeni dönemin özelliklerini, mevcut güncel gerçeklik temelinde, yakın geçmişteki tecrübeye bağlı olarak derinliğine bir tahlile kavuşturmak, süreci şimdiden iyi yaşamak gerekiyor. Bugün uygulanan baskı nedeniyle halkın yanısıra, egemen sınıflar bile nefes alamaz bir durumu yaşıyorlar. Bu durum ise, sömürgeci egemenlikte biraz gevşeme oldu mu, fırsat doğdu mu, fevri (ani, plansız) isyan hareketlerinin gelişmesine zemin sunmak gibi bir özelliğe de sahiptir. Kısa soluklu ortaya çıkan bu hareketlerin uğradıkları akibetlerin ne olduğu da biliniyor. İşte bu nedenle döneme, uzun soluklu bir plan temelinde yaklaşmak gereklidir. İşte bizim Parti tecrübemizin en önemli bir özelliği de tarihimizin bu biçimdeki bir özelliğini tersyüz etmektir. Yeni, daha baştan uzun soluklu ve hazırlıklı ve yönü iyice aydınlanmış bir pratik içerisine girilmiştir.

Böyle bir başlangıca ulaşmak çok önemli olduğu gibi, buna cesaret etmek de küçümsenmez bir davranıştır. Hareketimizi diğer hareketlerden ayırdeden ayrıcı bir özelliğimiz de budur.

Bütün arkadaşların harekete katılış tarzında benzer bir özellik görüyorum. O da, donanımdan yoksun, fevri ve isyancı bir özelliktir. Dolayısıyla eski özellikleri aşıyor. Bizim Parti içerisinde üzerinde önemle durarak gidermeye çalıştığımız da bu özelliktir. Bunun üzerinde önemle durmamızın nedeni açıktır. Taktiğe yaklaşımdaki zayıflıklarımızı incelediğimizde, çoğunuz iyiniyetli, cesur ve fedakar olmanıza rağmen, bir profesyonel devrimcinin, devrimci taktiğe göstermesi gereken bilinçli yaklaşımı gösteremiyorsunuz. Atılacak pratik adımın önünü önceden görebilme, bunun için gerekli aydınlığa ulaşmada çaba içinde olmak, sadece bununla da yetinmeyip aracını iyi tespit etme ve vuruş tarzını anında gösterecek esnekliğe ulaşmada gerekli beceri gösterilmekten uzak bulunuluyor. Daha çok amatör bir isyancıya has, ani parlayıveren, planlamaya hakim olamayan, planlamayı pasifizmle eş tutacak kadar düşen ve ayağa kalkmak istediğinde ise bir köylü isyancılığını geçmeyen bir durum yaşanıyor. Böylece de taktiğin işlemez kalmasına ve uygulanmamasına yol açan bir devrimcilik sergilemekten kurtulunamıyor.

Partimiz böylesi anlayışları tümüyle aşmıştır. Parti hareketimiz, teorik-ideolojik ve siyasal yaklaşımlarında Kürdistan gerçeklerine uygun bir yürüyüşü ihtiva edecek denli olgunlaşıyor. Bu konuda eski, aceleci, dar, yetmez ve fevri çıkışları (bunu bazıları yaşıyor) aşmaya çalışıyor. Bizim sistemli mücadelemiz bu tür çıkışları olduğundan daha fazla azaltmıştır. Birçok ögeyi tanıyoruz. Eğer onlara kalmış olsaydı, Partimiz bir barut olacaktı. Kısa sürede atıp bu işi bitireceklerdi.

Çoğunun yürekleri bir eylem için yeterli düzeydedir. Bunu yadırgamıyoruz. Zaten olması gereken de budur. Kuşkusuz böyle yürek ve kafalar bir eylem ve atılımda yer alabilirler; ama bunlar, bizim için çok gerekli olan ve bir ön basamak teşkil etmesi gereken atılımlara hazırlıklı olamazlar. Dolayısıyla da savaşımızın da bir karakteri olan savaşı uzun süre götürmeyi, bunlar başaramazlar. Neden kadrolarımız yetmezlik içerisinde ve uzun ömürlü olamıyor? Bunun nedenini, amatörlükte, isyancı karakteri aşamamakta ve yetkin bir profesyonel devrimciliğe ulaşamamakta aramak gerekir.

İster kişisel, isterse ulusal düzeyde olsun, tüm tarihi süreci gözönüne getirerek, halkı yüzyıllar boyu darboğaza sürüklemiş olan, her ayağa kalktığında daha fazla umutsuzluğun ve inançsızlığın içerisine iten klasik hareketlerin ve onların bireylerinin durumuna düşmemek için, PKK'nin inşa tarzını bütün bunları bertaraf edecek bir tarzda geliştirdik. Ölü bir pasifizmi mahkum etmek ve yaşatmamak için sonuna kadar canlı, hareketli bir gelişim içerisine girdik. Hareketi rastgele bir tarzda uçurumlara yuvarlamamak; sonunu düşünmeyen, yedeklerini hazırlamayan ve bir solukluk isyandan öte gitmeyen anlayış ve uygulamalardan hareketimizi uzak tutmak için, bütün gücümüzü kullanarak hareketi organize etmeye çalıştık. İşte PKK'nin şimdiye kadar ayakta kalmasının böylesi bir inşa tarzı ile çok yakından ilişkisi vardır.

Yeni bir dönemi, eskinin bu sağlam tecrübesi temelinde daha da iyi hazırlamak biçiminde bir çalışmamız mevcuttur. Daha önceki birkaç atılımımızı tekrardan değerlendirirsek, göreceğiz ki ideolojik atılım döneminden 4 yıllık silahlı savaş dönemimize kadar yürütülen hazırlık ve yedekleri sürekli elde tutma vardır. Şimdi böylesi bir çalışmanın anlamı nedir? Bütün bunlar, bir planlamanın ayrılmaz parçalarıdır. Her dönem, bir öncekinden daha soluklu ve yedekli olarak hazırlanıyor. Bizim gelişimimizin kesintiye uğramamasının bir nedeni de budur.

Planlamamızın lafta kalmaması için, bunu uygulayacak kadroları hazırladık ve gerekli olan malzemeleri temin ettik. Yine plansızlığı alabildiğine körükleyecek olan fevri hareketlerin çıkışına da engel olup, gerekli önlemleri aldık. Eğer Partimiz varlığını bugüne kadar sürdürmüşse, Parti çizgisine hakim olmanın ve bunu her ögeye ısrarla dayatmanın bir sonucudur. Önümüzdeki dönemin üzerine yürürken böylesi bir yaklaşımımız daha derinden kavranmak zorundadır. Dost ve düşman güçlerin durumunu değerlendirdik; tabii ki bu tek başına yetmez, bununla birlikte savaş kurmayının durumunu da değerlendirmek gerekir.

Bizde Savaş Kurmayı Partidir

Bilindiği gibi, savaşı kurmaylık yürütür. Bizde savaş kurmayı partidir. Bu nedenle Partinin durumunu da değerlendirmek gerekir. Partinin iç durumunu da değerlendirmek, genelde doğrulanmış çizgimizi uygulayacak olan kadro yapısını da netleşirmek gerekir. Kadrolara sağ ve sol anlayışlar hakim oldu mu, çizgi ne kadar doğru olursa olsun, başarısızlığa uğramaya mahkumdur. Bu nedenle, son dönemlerde Parti çizgimiz üzerinde yoğunlaşmamızın esas ekseni çekirdeğin durumudur. Çekirdeğin sağlamlaştırılması ve yetkinleştirilmesi için ne lazımsa onu yapmak gerekmektedir. Kadroların yetkinleşmesini engelleyen ne kadar amatör, uzlaşmacı özellik varsa, bunlardan arındırmaya, bunun için de deneme ve sınamaya tabi tutarak, bunları yeniden tecrübe ile yoğurmak; sağlam görevlendirmeler içinde tutmak için, geniş tecrübemizi de gözönüne getirdiğimizde eğitim görevini daha fazla yerine getirmemiz gerektiği açığa çıkıyor. Çünkü bizim başarı grafiğimizin yükseklerde seyretmesinin ve kayıplarımızın esas nedeni çekirdeğin durumunu özenle ele almamamızdır. Bugün Türkiye'deki sol örgütlerin de en çok sözkonusu ettikleri ve zorlandıkları konu kadrolar meselesidir.

Kadrolar sorunu sağlam bir temelde çözümlenmedi mi, sayı ne kadar fazla olursa olsun, çizgi ne kadar doğru olursa olsun yenilgi, dağılma kaçınılmaz olur. Bize de böylesi bir durum yaşatılmak istendi. Bireysel, özerk devrimciler, Partinin sağlam bir dişlisi haline gelmemek için, amatörce iş yapmadan tutalım birçok hastalığa varana kadar, çeşitli tutumlar sergilediler. Böylesi bir özellikle devrimci savaşın üzerine yüründüğün-

de dağılma, parçalanma ve giderek umutsuzluk, inançsızlık gelişir ve bunalım başgösterir. Örgütsel kriz gelişir ve örgüt ayakta kalamaz. Bırakalım düşmanın saldırıları altında tasfiye olması, böylesi iç nedenlerle tasfiye olmaktan kendisini kurtaramaz. O halde, çekirdeğin durumuna bu kadar önem vermemizin nedeni anlaşılmaktadır. Bu temelde de sizlerin eğitimine bu kadar önem vermemizin gereği de ortaya çıkmaktadır. Eğer devrim amacında iddialıysak, bunun sağlam bir çekirdek tarafından yürütülmesi gerektiğinden en ufak bir kuşku olmamalıdır. Yine bunun gibi sağlam ögeler haline gelinmesi için de her şeyin yapılması gerektiği bir o kadar açıktır. O halde savaş kurmayımızı şimdiye kadarki hazırlıklarımız ve bundan sonraki çalışmalarımızla güçlü kılmak için daha fazla çaba sarfedeceğiz. Bunu hem nitelik ve hem de nicelik olarak yapacağız. Niteliğe önem verirken, nicelik olarak çoğalmaya da özen göstereceğiz. Eski tecrübelerimizden de yararlanarak görevlendirmeler, yani Parti kademelerinin yaratılmasını daha da sağlamlaştıracağız. Sağlam bir öncü olmadan sağlam bir hareket geliştirilemeyeceği gerçeğini bir an için bile olsa unutmayacağız. Ulusal kurtuluşumuz gibi bir mücadeleyi yönetme ve yürütmenin sağlam, birleşmiş ve kademeleşmiş bir Parti teşkilatı yaratmaktan geçtiğini bileceğiz ve bunu esas alacağız. Bunu sağlama aldığımız oranda ise, ulusal kurtuluş savaşımızın milyonları başarı ile yönetip yürüteceğini göreceğiz.

Önümüzdeki döneme öncüyü bu temelde hazırlayacağız. Bu konuda, böylesi bir temelde görev almak isteyenlerin yapmaları gereken son derece açıktır. Bu görevleri yerine getirmek için de herkesin en üstün sorumluluğu, görevlerin başarı ile halledilmesi temelinde sergilemeleri gerekir. Bunu yaparken de idealizme, subjektivizme, sağ ve sol tutumlara girilmemesi zorunludur. Gittikçe Parti çizgisinde yoğunlaşılmalı, her türlü öznel istemler bir kenara itilerek, tam bir profesyonel devrimcinin ölçülerine ulaşmak için her şey yapılmalıdır. Bu temelde, Partinin sağlam bir üyesi haline gelinmeli ve yetkin bir militanlaşma düzeyine ulaşılmalıdır.

Halkın Özbirliği Olan Cephe Silahı Geliştirilerek Zafer Kazanılacaktır

Şüphesiz önümüzdeki dönem sadece öncü ile kazanılmayacaktır. Yine her zamankinden daha fazla önümüzdeki dönem halkın öz birliği olan Cephe silahı geliştirilerek zafer kazanılacaktır. Ulusal Kurtuluş Cephesi, Partimiz önderliğinde yeni ele alınan bir olay değildir. Daha başlangıçtan beri Partimizin çıkışı ulusal direniş temelindedir. Bu temel, başlangıçta Partinin geliştirilmesi ile içiçe bir şekilde sınırlı bir eylem ve propaganda ile yürütülerek, günümüze doğru savaşa daha fazla destek olma ile birlikte geliştirilip yakın dönemde bir programa, çizgiye kavuşturulan bir adımdır. Günümüzde kitlelerin uyanışını arttırıp daha fazla saflara katılmalarına yol açan bu adımı, giderek pratik bir olgu haline getirme aşamasındayız. Bu gelişmeler, önümüzdeki dönemde Ulusal Kurtuluş Cephesinin daha fazla ete kemiğe bürünmesini birlikte getirecektir.

Biz şimdiye kadar savaşı öncü ve kadrolar ile yürüttük. Bu aşamadan sonra halkın kendisi daha aktif olarak savaşacaktır. Halk kitleleri, ERNK etrafında birleşerek, daha fazla örgütlenerek, Cephe silahı ile savaş yürütecektir. Cephede yer alan kitle birliklerinde, halk kitleleri daha fazla örgütlenerek savaşa aktif olarak katılacaktır.

Sömürgeciliğin halk kitleleri üzerinde uyguladığı her türlü politikası, artık kolay bir şekilde zemin bulamayacaktır. Uyanan kitleleri, sömürgeciliğin uygulamalarına sadece isyancı bir tepki göstermeyip, bunu da aşarak, daha fazla umutlanmış, kitle birliklerinde örgütlenmiş ve bunları ERNK'de birleştirmiş, daha savaşkan bir güç olarak ortaya çıkacaklardır.

Böylesi bir görevi başarmış olan öncü ise, daha sağlam bir inşaya yönelebilecek ve giderek kendisini ayakta tutan, yalnız öncünün savaştığı bir durumdan onu kurtaran, dolayısıyla da öncüye ileri düzeyde daha fazla görev yükleyen bir duruma ulaşacaktır. Böylece, özellikle de siyasal görevleri kendisi yürüten bir savaşım aracı haline gelerek, önümüzdeki dönemi daha güçlü kazanacaktır.

O halde, Cephe silahını herhangi bir dönemden daha fazla önümüzdeki dönemde inşa etmek, ayakta kalabilen ve savaşı yürütebilecek bir güç haline gelmek için, son derece önemlidir. Bu temelde militanlar da rollerini yetkince oynamak zorundadırlar. Bir Parti militanı, böylesi bir inşa görevini yerine getirmezse, bir dağ omuzlamak zorunda kalır. Kaldı ki hiçbir omuz da böylesi bir ağırlığa dayanmaz. Halkı kendi öz savaşımı içinde eğiterek, örgütleyerek ve savaştırarak yönetmek, önümüzdeki dönemde militanlığımızın en bariz özelliklerinden, dolayısıyla görevlerinden birisi olacaktır. Böylesi bir görevi etle tırnağın birbirleriyle kaynaşması biçiminde görmek, görevin başarılması için önemlidir. Geçmişte militanlarımız gerek objektif koşulların olgunlaşmaması ve gerekse de dönemin elvermemesi açısından, bu görevin gereğini yoğun bir biçimde duymuyor ve gereklerini yerine getirmiyordu. Ama şimdi durum böyle değil. Ortam son derece uygun ve kitleler görev bekliyorlar.

Öncüyü yalnız savaşa vermekle, savaş kazanılamaz. Kaldı ki böylesi bir durum son derece tehlikeli ve kabul edilmezdir. Bundan dolayı, öncüyü halkın öz savaşım birliklerinde örgütlemek, halka önderlik edecek bir konumda tutmak gerekmektedir. Böylece halk önderliği dediğimiz olaya ulaşılmalıdır. İşte militanın Ulusal Kurtuluş Cephesine karşı yerine getirmesi gereken vazgeçilmez önemdeki görevi böyle açığa çıkar. Şüphesiz halk devrime her zamandan daha fazla bu dönemde katılmak için isteklidir. Ve en fazla katılacağı bir dönemdedir de. Halka yeni çağrılar yapıp "gelin bize yardımcı olun" demekten ziyade, halkı örgütlemek ve pratikte iş yapmasını sağlamak gerekir. Diğeri eskiden başvurduğumuz bir propagandaydı ve bu önemli oranda sonuç verdi. Bugün hareketimizin taraftarı durumunda bulunan milyonlarca insan vardır. Propaganda sonucu milyonları kazanmamızı sonuç verici bir gelişmeye dönüştürmek için, halkın aktif bir güç haline getirilmesi gerekmektedir. Bu ise, örgütleme demektir.

O halde bu dönem, Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenme dönemidir. Bu dönemde de propaganda yapılacaktır, ama belirleyici olan bu değil örgütlemedir. Bunun teknik düzenlenişinin birliklerin merkezinden tutalım da gruplaşmalara kadar yürütülmesi burada üzerinde durmayacağımız ayrı bir husustur. Bu görevi, bu işin örgütlendirilmesinde görev alanlar yapacaklardır. Bunlar da somut koşullara uygun olarak, bu görevi yerine ve yeteri kadar yapmasını bileceklerdir. Bu ise, militanlarımızın yerine getirmeleri gereken doğal bir görevleridir.

Gerilla Savaşımız Tarihin En Devrimci Kaldıraçlarından Birisidir

Önümüzdeki dönemde kullanacağımız diğer bir silahımız ise, gerilla savaşıdır. Savaşımızın en şiddetli biçimi, halkımızın en savaşçı yeteneklerini bir araya getiren ve en çok da sonuç alacak bir mücadele biçimi olan gerilla savaşı, düşmanın ortamı rahatlıkla lehine çevirmesi ve zemini olumsuzlaştırması önünde tek engeldir. Gerilla savaşı, halkın savaşçı yeteneklerini daha fazla konuşturarak, bunun düşman karşısında daha fazla başarı sağlamasını da birlikte getirecektir. Partimizin ulaşmak istediği en önemli sonuçlardan biri, gerilla savaşının işte böylesi bir yaygınlık kazanmasıdır.

Gerilla savaşı ve yaşamı üzerine çeşitli değerlendirmelerimiz mevcuttur. Bunları yeniden burada tekrarlamanın gereğini duymuyorum. Fakat gerillanın yaratılması, bizde en az Partinin, Cephenin yaratılması kadar büyük bir olaydır. Bu durum hiçbir şekilde gözardı edilmemelidir.

Gerillaya ulaşmak demek, ulusal kurtuluş savaşımızın en zorlu bir aşamasına da ulaşmak demektir. Yine, gerillaya ulaşmak, kuşku duvarlarını parçalamak, halkın temel siyasal gelişimini sağlama almak ve Partiyi kof, entelektüeller kulübü olmaktan çıkarmak demektir. Böylesi bir önemi olan bir aracı, şüphesiz çok iyi koruyacağız. Bunun sağlam bir orduya ve savaşım biçimine ulaşması için de elimizden gelen her şeyi yapacağız. Çünkü, ancak böylesi modern araçlarla değerler geliştirilebiliyor ve korunabiliyor. O halde, bu aracı adeta gözbebeğimiz gibi korumaya önem vermemiz anlaşılırdır.

Bu aracı, geçmişte oluşturmak için çok çaba harcadık. Sınırlı biçimde de olsa, bu aracın uygulanması gerçekleşti. Çok önemli sonuçlara yol açtığı gibi, yerinde kullanılmamasının ne tür kayıplara yol açtığı da çok açık bir şekilde görüldü. Bu açıdan amatörce, fevri isyancı yaklaşımlardan öte geçmeyen tutumlar terkedilmelidir. Böylesi yaklaşımlarla biz bu aracı yetkinleştiremeyiz.

Gerilla çekirdeği, Parti çekirdeğimizin daha da yoğunlaşmış bir ifadesidir de diyebiliriz. Yine, gerilla çekirdeğinin uzun bir süre, Parti öncü çekirdeklerinden ibaret olduğunu söylemeye bile gerek yoktur. Halen de bu durum önemli oranda böyledir. En sağlam Partililer, gerillayı geliştirir. Bu durumda, gerilla çekirdeğinin örgütlenmesi; yönetimi, çalışma ve savaşım tarzı en fazla üzerinde durmamız gereken bir husustur. Kürdistan koşulları, coğrafyası ve insan malzemesi, bu aracı yerinde ve zamanında kullanmayı dayatmaktadır.

Bu aracın bu şekilde kullanılması önümüzdeki dönemde görülmemiş bir şekilde halkın siyasal gelişmesine yol açacaktır. Yine bu Türkiye'de ve Kürdistan'ın bütün parçalarında devrimci muhalefetin görülmemiş bir boyutta yükselmesini birlikte getirecektir.

Gerilla savaşımız planladığımız biçimde geliştirilirse, denilebilir ki tarihin en önemli devrimci kaldıraçlarından birisi olma rolünü de yerine getirecektir. Herhangi bir ülkedeki devrimci ayaklanmaların yol açtığı sonuçlardan katbekat fazlasını bölgemizde yaratacaktır. Yine Kürdistan'ın son derece önemli bir coğrafik yapıya sahip olması, bu yapıda çok yiğit olan köylü sınıfı ile geniş işçi ve gençlik kesimlerinin Partimiz etrafında birleşmeye hazır olması, bu silahın değerini daha da arttırmaktadır.

O halde, özellikle de silahlı mücadele çizgisini yürütmekten sorumlu olan Parti çekirdeğimiz bu silahın kullanılması üzerinde özenle durmalıdır. Sadece geçmiş eksik ve noksanlıklardan sıyrılma ile yetinmemeli, aynı zamanda geçmiş ulusal ve uluslararası alandaki tecrübeyi de özümsemeli ve yeniden gözden geçirmelidirler. Bu temelde de bize en uygun olan uygulamayı ortaya çıkarıp örgütlemeli ve yönetmelidirler. Geçmişte ve yakın dönemde gerçekleştirilemeyen bu görev, bu dönemde kesinlikle her şey ortaya konularak başarılmalıdır. Özellikle yürütülen eğitim ve silahlı mücadelenin şimdiye kadarki pratiği, bizi, son derece başarı vaadeden bir noktanın eşiğine kadar getirmiştir. Unutmayalım ki Kürdistan tarihinin en canalıcı ve devrimle yükseltilebilecek bir evresindeyiz. Bu evrenin temel basamağı ise gerilladır. Eğer, bu aracı biz gerekli biçimde kullanmazsak öncünün kolay bir şekilde tasfiyesi ve halkın uyanışının eritilmesi işten bile değildir.

Eğer bu aracı, temel siyasal gelişmelerde rolünü, yerli yerince oynayabilecek bir biçimde inşa eder ve geliştirirsek, yalnız ulusal kurtuluş mücadelemizde değil, enternasyonalizm, sosyalizm ve demokrasi kavgasında da büyük bir rol oynayacaktır. Bu mücadelelerin yükselmesini sağlayacaktır. Bu adıma dar yaklaşmıyor ve sonucunu salt askeri bir mantıkla düşünmüyoruz. Adımın tüm yönleri ile ele alınması ve bunun sonuçlarını karşılayacak bir militanlıkla çalışmalara yönelinmesi büyük bir önem taşıyor. Daha şimdiden bu konuda yürüttüğümüz faaliyetler küçümsenmeyecek bir boyuta ulaşmıştır.

Birliklerimizin yürüttüğü mücadele, bu yıl öyle eylemler düzeyini çok aşarak, bir savaş boyutuna ulaştı. Üç gün boyunca süren bir çatışmaya savaş adını vermek doğrudur. Operasyonlara ise, binlerce sayıyı bulan bir askeri güç katılmaktadır. Bu gelişmelere baktığımızda gerillanın geliştiği çok açık bir şekilde görülmektedir. Ayrıca, düşmanı birçok çatışmada da zor durumda bırakan gelişmeleri de bu sürede yaşadık. Bütün bu gelişmeleri ise, gerillanın sınırlı bir uygulaması ile elde ettik.

O halde bu gelişmelerden çıkaracağımız sonuçlar nelerdir? Eğitimi daha da yoğunlaştırmak, elde tutulan mevzileri güçlü bir biçimde kontrol etmek, daha da derinleştirmek, çoğaltmak yönündeki faaliyetlerin sürdürülmesi gerekir. Böyle yaklaşılırsa önümüzdeki dönem kesin bir şekilde kazanılabilir. Bunun için de özellikle bu savaşı birinci dereceden sorumlu olarak yürütecek olan kadroların eğitimine büyük bir önem veriyoruz. Parti olanaklarını seferber ederek, bunu sağlamaya çalışıyoruz. Bu faaliyetlerimiz de mücadelemizin kesintisizliğinin ve giderek gelişmesinin bir temeli olduğunu da tekrar tekrar doğrulamaktayız.

Düşmanın dayattığı karşı-devrimci savaşa karşı, bizim devrimci savaşımızı bu şekilde dayatarak, bunların saldırılarını boşa çıkarmamız ve gelişmeyi sağlama almamız mümkündür. Partimizin doğru-devrimci çizgisi ve özü kendi gerçekliğini bu şekilde ortaya koymaktadır. Yine, bütün faaliyetlerimizin esasında hizmet etmesi gereken temel de budur.

Türkiye Halkı Devrimci Yaklaşımı Temel Almalıdır

Kendi özgücü ile böylesi bir gelişmeyi yaratmasını bilmiş olan hareketimiz bu temelde daha sağlam dostluklara ulaşmasını da bilecektir. Bizim başlangıçtaki dostluk politikamız da bu temeldeydi. Çoklarının yaptığı gibi "eziliyoruz, mahvoluyoruz, hemen imdadımıza koşun" biçimindeki bir yaklaşıma asla itibar etmedik. Devrimci dostlukların ancak özgücümüzü konuşturma ve bunu kanıtlama temelinde gelişeceğine inandık. Hiç kimse ölü ve çürük kişiliklerin dostu olamaz. Ne kadar eziliyoruz deyip gözyaşı dökersek dökelim, bu bize alaylı bir yaklaşımdan, hatta onursuz olarak değerlendirilmekten öte bir sonuç vermez. Biz özgücümüzü konuşturma temelinde varlığımıza sahip çıkmayı, kişiliğimizi konuşturmayı ve dostlukları geliştirmeyi temel aldık. Böylesi bir dostluğun gelişmesine değer biçtik.

Mücadelemizin böylesi bir temelde gelişmesi sonucudur ki, daha dün Kürdistan'a öldü gözü ile bakan birçok güç, Kürdistan'ı uluslararası politikada ciddi bir rol oynayabilecek bir ülke olarak ele almaya ve değerlendirmeye başladılar. Bunun sonucudur ki, bütün bu güçler, bu gelişmeler karşısında politik bir tutum almaya yöneliyorlar. Sosyalizm olsun, emperyalizm olsun, gerekse de ulusal kurtuluş güçleri olsun böylesi bir yaklaşım içerisinde bulunuyorlar.

Uluslararası politikamızın şekillenmesinde ve gerekse bunun uygulanmasına gerekli dikkati göstereceğiz. Bu konuda sahte ve bağlayıcı tutumlara girmeyeceğiz. Yine inkarcı, dar milliyetçi, sağ ve özünde tasfiyeci olan yaklaşımların geliştirilmesine karşı da gerekli uyanıklığı göstereceğiz. Oportünist hareketler ve sosyalist hareketler içinde gelişkin olan revizyonist eğilimlerle de yapılacak olan ilkesiz birliklerin karşısında olacağız. Ne kadar zorlanırsak zorlanalım, kesinlikle ilkesiz birliklerden uzak duracağız. Böylece gerek ideolojik ve gerekse de siyasal düzeye denk düşen birliklerin geliştirilmesine büyük bir önem vereceğiz. Bu alanda, önümüzdeki dönemde daha fazla gelişecek olan ve sonuç alacağımız bir sahadır.

Ulusal kurtuluş hareketimizin bu dönemde resmi düzeyde tanınmasının yanısıra çok çeşitli güçlerin gayri-resmi ilişkilere girerek desteklerini vermeleri de mümkün olan bir gelişmedir. Biz elimizden geldiğince bu dönemde ilişkilerimizi hükümetler düzeyine de varan bir seviyeye ulaştırmaya çalışacağız.

Hatta mücadelemiz sağlıklı ve

başarılı bir şekilde gelişimini sürdürürse, bu gelişmeler bizi devrimci bir hükümetin kuruluşuna da götürebilir. Kendimizi böylesi gelişmelere karşı da hazırlıklı tutacağız. Etkinliğimizin olduğu bölgelerde, olası bir hükümet kuruluşu için hazırlıklarımızı şimdiden yapacağız. Bu bölgelerde, halkın savaş koşulları içerisinde ekonomik, siyasal ve sosyal alanlarda, öz yönetimlerinin gelişmesi için bunun temellerini de atacağız. Halk komitelerini, halk birliklerini daha şimdiden kurup geliştireceğiz. Giderek bunları bölgeler çapındaki konseylere dönüştürerek, ilerde oluşabilecek bir hükümetin ön adımlarını da böylece atacağız. Hükümet organlarımız şimdiden oluşuyor. Kendisini yöneten bir parti, halkın kendisini yönetmesine iyi bir örnektir. Biz bunu daha da geliştirerek, halkın kendisini yönetme olanaklarını arttırıyoruz. Bunlar ise bizi, geçişi ifade eden bir devrimci hükümetin kuruluşuna da götürebilir.

İşte halk önderleri daha şimdi den böylesi bir sürece hazırlanmasını bilenlerdir. Kendisini yönetme gücünü gösteren bir hükümetin uluslararası alanda tanınması fazla zor değildir. Bunun için uluslararası koşullar da elverişli bir zemin sunmaktadır.

Hareketimiz Sağlam Dostluklara da Ulaşacaktır

Türk sömürgeciliği ile savaşımız içinde, Türkiye halkı bünyesinde de kaçınılmaz olarak gelişmeler ortaya çıkacaktır. Türkiye halkı birkaç kodaman ve paşa ile refaha gidilemeyeceğini çok iyi görecektir. Bugün bu halk ezildikçe eziliyor, sömürülüyor. Bundan kurtulmanın tek çaresi kendi öz yönetimine kavuşmak için cesur adımlar atmaktır. Türkiye halkı böylesine bir rejimin egemenliğinden kurtulamanın gereğine inanmalıdır. Bu rejim, geniş gerici ittifaklara sahip olan, görülmemiş zorba araçlara dayanan, kendi ülkesini bir hapishane haline getiren ve uluslararası alanda kendisini iyi bir şekilde pazarlayan bir rejimdir. İşte Türkiye halkı, devleti ellerinde bulunduran bu kan emicilerin elinden kendisini kurtarmasını bilmelidir. Yine bilinmeli ki, bu kesimler öyle güçlü değiller.

Türk devleti, Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden büyük bir korku duymaktadır ki, adını bile ağızlarına almaya cesaret edememekteler. Mücadelemizin görüşlerinin sınırlı bir şekilde yansıtılmasından bile bunlar büyük bir ürküntüye kapıldılar. Eğer güçlü olsaydılar, böylesi bir tutum içerisine girmezlerdi. Her gün radyo, televizyonda ve basında ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yaygın bir propaganda yürütmelerine rağmen, partimiz PKK'nin milyonlara mal olmasının önüne geçemediler. Milliyet gazetesinde yayınlanan röportajın sansüre uğratılması bile rejimin korkusunun açık bir işaretidir. Dünya bile TC'nin bu derece korkmasına adeta şaşırıyor. Röportajda görüşlerimiz sınırlı da olsa kitlelere yansıma olanağına sahip olacaktı. Ama bu konuşmalar karşısında, o TC tarihinin bin yıllık safsataları da son bulacağından, bunları engelleme yoluna gittiler. Bu röportaj, bu kesimlerin bütün durumlarını açığa çıkaracaktı. İşte bundan dolayı Partimizin görüşlerinin yansıması engellenmeye çalışıldı.

Düşmanın duyduğu bu büyük korkuyu başında patlatmak için halkın kendi öz çıkarları temelinde bir mücadele yoğunlaştırılmalıdır. Bunun için Türk halkının, kendi kendisini aldatan sağ, ortayolcu aydın hülyalarından arındırması gerekir. Aydın hülyaları imparatorluğu bile dağılmaktan kurtaramadı. Yine bunlar cumhuriyetin bile çarpık doğmasını ve bugün çürüme sürecine girmesini bile engelleyememişlerdir. Böylesi bir kültür, Kürt halkı, Türk halkı ve diğer milliyetler üzerinde de uygulandı ve denendi. Bugün Türk-İslam sentezi geliştirilerek, açık sömürü ve soygun düzeni sürdürülmek isteniyor.

Eğer Kürdistan halkı şimdiye kadar Türk egemen sınıfları ile Kürt işbirlikçilerin uşaklığı sonucu istenilen maceralara alet edilmişse başka halkların sömürülmesinde temel bir dayanak yapılmışsa da; bugün Kürdistan halkı böyle bir rolü, bir daha oynayamayacağını kesin bir şekilde ortaya koymaktadır. Ta 16. yüzyıllarda, Osmanlı İmparatorluğunun sıkışık döneminde ve yine I. Dünya Savaşı yıllarında, bilinçsiz bir temelde olsa da en temel müttefik rolünü Kürdistan oynamıştır. Türk egemen sınıfları Kürdistan'a dayanarak sıkışık durumlarını aşmaya çalışmışlardır.

Kürdistan halkı, TC'nin inşasında böylesi bir rol oynayan en temel müttefik durumundadır. Kürdistan halkı bundan sonra da böylesi bir konumda tutulmayı, bölge halklarına karşı kullanılmayı kabul etmeyecektir. Böylesi bir rol, aynı zamanda kendisinin imhasını da bağrında taşıdığından, bu rolü bundan sonra oynamamak için elinden gelen her çabayı sergileyecektir.

İşte bu çerçevede daha fazla sağduyuya sahip olması ve sonuç çıkarması gereken Türkiye halkı gerekli yaklaşımı gösterebilmelidir. Halkımızın müttefikliğine kendi özgürlük savaşımında ve aynı zamanda emeğine sahip çıkmada layık olduğunu göstermelidir. Yine kendi özgürlük savaşına sahip çıkmakla bir halkın müttefikliğini kazanabileceğini de bilmelidir. Bu halka ister sosyalist ister demokrat ve isterse de ilerici adı ile önderlik etmek isteyen çevreler, Türk halkının yanısıra, Kürt halkının da bağımsız ve özgür yaşamaya haklarının olduğunu kabul etmelidirler. Yine eğer bir birlik istiyorlarsa, bunun da ancak bu temelde mümkün olacağını akıldan çıkarmamaları gerekir. İmparatorluk kültüründen, o büyüklük şovenizminden kurtularak, her şeyden önce kendilerini özgürleştiren, eşitlikçi kılan biçimlenmelere ulaşmalıdırlar. Ayrıca Türkiye halkı daha fazla kan dökmeye alet olmaktan kaçınarak, mutlaka içine gireceği gerçekçi tutumu bir an önce takınarak, şovenist elbiselerini yırtıp daha demokrat, daha eşitlikçi bir yapının içine girmelidir. Bunu bir örgüt, bir cephe içine girerek de yapabilir. Eğer isterse, Kürdistan ulusal kurtuluş gücü ile de doğru ve adil bir temelde ittifaka girebilir. Tek çarenin de böylesi bir çaba olduğunu bilmeli Türk halkı...

Bu temelde iki halkın birleşik hareketi gelişirse, sadece kendi egemen sınıflarını değil, bunları dış bağlantıları ile birlikte söküp atacak, Ortadoğu'nun bağımsızlık ve özgürlüğe gitmesinde çok sağlam bir modeli gerçekleştirerek, bölge halklarının kurtuluşa gitme yolunu da açacaktır. Bu temelde, bölge halklarının kurtuluş mücadelesinde son derece önemli bir rol oynayacaklardır. Bu rol ise, bazı dönemlerde ortaya çıktığı gibi, uluslararası devrimin odak noktasını oluşturma gibi bir roldür.

Günümüz Ortadoğu çelişkiler yumağında gelişecek böylesi bir mücadele, çok güçlü ve yüklü olan tarihsel çelişkileri de giderecektir. Bölgenin çok güçlü olan zenginlikleri üzerinde, görülmemiş çılgınlıklara giren emperyalizm ve işbirlikçilerinin egemenliğine son verilecektir. Böylece de bölge halklarının gerçek bir barış, demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm ortamına girmeleri sağlanacaktır. İşte böylesine önemli bir görev içerisine girmek, belki Türk halkını büyüklük hayallerinden ve şovenist önyargılardan uzaklaştıracaktır. Bunun yerine geliştirilecek olan anlayışlar, bizi ayak bağlarından kurtaracaktır. Böylesi büyüklük hayalleri ve şovenist önyargılar günümüzde hiçbir şey getirmiyor ve bu düşünceler hızla aşılıyor. İlericilere ve devrimcilere düşen görev, bu süreci uzatmadan ve sancılı kılmadan halkların çıkarlarına en uygun olanı geliştirmelidirler. Böylesi bir gelişmeye cesaret göstermek, gerçekten büyük gelişmelerle dolu umutlu gelişmelerin yolunu da sonuna kadar açacaktır.

Partimizin ulaştığı diğer bir sonuç da budur. Bu aynı zamanda enternasyonalist bir görevin gerçekleşmesidir de. Yine halklarla doğru bir temelde ve kardeşçe yaşama isteğidir. Buna da sonuna kadar bağlı kalınacak ve ilkesel önemi olan bu konuda da Partimiz tavizsiz yürümesini bilecektir.

15 Ağustos Atılımının 4. Yılını Başarı ile Karşılayan Partimiz Yeni Dönemi de Kazanacaktır

15 Ağustos Atılımının üzerinden geçen 4 yılı geride bırakırken, önümüzde soylu ve yüceltici görevler vardır. Bu görevleri başarmak için çaba içerisine girmek, insani olduğu kadar sıradan bir bağımsızlıkçı ve demokrat olmanın da bir gereğidir. Hele kendisine sosyalist devrimciyim diyenler, daha büyük bir coşkuyla bu görevler üzerine yürümelidirler.

Partimizin büyük bir özenle ortaya çıkardığı ve başarısı uğruna büyük çabalar harcadığı yüce amaçlarına ulaşmak için her zamankinden daha fazla görevlere sımsıkı sarılmalıyız. Böylesi bir dönemin başarılmasında, kahramanlık döneminin şehitlerine de bağlı olmak; onların doğru ve onurlu yaşamlarını temsil etmek önemlidir. Şehitlerimizi bir koruyucu kalkan olarak görmek, onların emir ve komutası altında, her türlü engele rağmen yürümek; şehitlere layık olmak isteyen devrimcilerin hiçbir şeyle değiştiremeyecekleri kutsallığı büyük olan bir görevidir. Bu göreve bağlılıkta hiçbir şey bizim sorumluluğumuzu azaltmaz. Biliyoruz ki, biz onlara bağlılıktan uzaklaştıkça en alçakça tutumlar içerisine girmekten de kendimizi kurtaramayız.

Bu dönemin olumlu kazanımlarından bahsedeceksek, bunun şehitlerin kanı ile kazanıldığını unutmayacağız. Cezaevi direnişçileri insanlık onurunu, görülmemiş işkence ortamına rağmen, kazanmasını bilmişlerdir. Hiç kimse bu değerlerimizin büyük önemini gözardı edemez. Hele Parti militanlarımız, nabızlarının atmasının, damarlarında dolaşan kanın, bu direnişler sonucunda mümkün olduğunu unutmamalıdırlar. Yine iradi güçlerinin, direnen iradelerin bir bileşkesi olduğunu da unutmamalıdırlar. Partimiz PKK'nin mayası bu temelde yoğrulmuştur. Bunları belirtirken hem bir gerçeği dile getiriyoruz ve hem de bu değerlere bağlılığın vazgeçilmez önemini ortaya koyuyoruz.

Biz Parti Önderliği olarak, bu değerlerimizin bütün tarihi, siyasi anlamını olanca açıklığı ile dile getirdik. Bunu da PKK'nin siyaseti biçiminde formüle etmek ve yoğunlaştırmak için elimizden geleni yaptık. Bunu halkımızın yürüyüşünde dönülmezliğe ulaşmak; militanlarımızın, taraftarlarımızın bunu özümsemesini sağlamak için bitmez-tükenmez bir çaba sergiledik. Tabii ki bütün bu çabalarımız, bu değerlerin yüceliğine ve bunların uğrunda kendilerini feda ettikleri amaçların büyüklüğüne bağlıdır. İşte bizim ulusal kurtuluş mücadelemizin büyüklüğü de buradan kaynaklanıyor.

Böylesi bir gerçeğe hepimiz katılmak zorundayız. Sıradan bir dürüstlükten tutalım da en gelişkin özelliklerimizle, bunu güçlendirerek katılmak durumundayız. Bu katılımda da büyük bir gönüllülük vardır. Aynı zamanda bunun beraberinde getirdiği büyük bir sorumluluk ve yol açtığı bir disiplin vardır. Yine buna bağlı olarak katılım da yetkin ve tam olmak zorundadır. Bu konuda her türlü yanılgıdan ve ikircikli tutumdan kurtulunmalıdır.

Bugün halkımıza çağdaş bir yaşama kavuşmanın yolu da bu temelde açılmıştır. Eğer bu konuda samimi olunursa, yaşamın da başka bir biçimde kazanılamayacağı çok açık bir şekilde görülecektir. Bunun için basit önyargılardan ve kendini sınırlı katmanlardan uzak durulmalıdır. Kitlelerin kendilerini tam katamamalarını çeşitli yönlerden izah edebiliriz. Yine, dostlarımızın da kendilerini tam katamamalarını belli ölçülerde anlayışla karşılayabiliriz. Ama bir Parti militanının hala eksik, yanılgılı ve yetersiz katılımı ile yönetme gücünde kayıplara yol açan tutumlar içerisinde olmasını kabul edemeyiz. Bütün özgürlük hareketlerinin gerçeğine baktığımızda onların üyeleri kendilerini bu şekilde katmadıkları gibi, aynı zamanda böylesi bir katılımın herhangi bir sonuç yaratmadığını da biliyorlar. O halde bizi köleliğe bağlayan eskimiş bağlarla birlikte yaşamaya hakkımız yoktur. Böylesi bir yaşam arayışına özgürlük de tanınmaz. Biz büyük çabalarımızın sonucu olarak, bugünlere gelmesini başardık. Bugün kaderimizi daha özgürce tayin edebiliyor, birlikler kuruyor ve dilediğimiz gibi bir savaş yürütebiliyoruz. Bu büyük bir kazanımdır ve tarihimizde ilk kez böylesi büyük bir kazanımla karşı karşıyayız. Eğer insanlık ailesinin onurlu bir üyesi olmak istiyorsak, böylesi bir kazanım büyük bir şans olarak değerlendirilip görevler yerine getirilmelidir.

Özgür bir yaşam yaratmak için verilmesi gereken savaş bugün en kıymetli bir nesne haline geliyor. Savaşmak, bugün onurumuzu kazanmanın, özgürlüğümüzü elde etmenin en temel aracı durumundadır. Geçmişin çok olumsuz koşullarını yaşayan halkımız şahsında, bugün savaşan bir halk gerçeğini yaratmayı başardık. İşte buna ulaşmak zaferi elde etmek kadar önemlidir. Kendi bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan bir halk, onurlu bir konumdadır. Özgürlük günleri içerisine girdiğimiz ve bunu daha da pekişmiş adımlarla ilerlettiğimiz bugün de, savaşımızı geliştirmekten ancak büyük bir mutluluk duyulur. Devrimciliğe niyet edenlerin, bundan başka başat alacakları bir yaklaşım olamaz.

Biz hareketimizi buraya kadar getirdik. Bundan sonrasında da bu harekete sıradan bir dürüstlükle katılıp ilerletmek isteyenlere de önemli bir zemin sağladık. Eğer ısrar edilir ve üzerinde yürünürse bu zemin zaferin yolunu da açacaktır. Her ne kadar şimdiye kadar toplumumuz tarih ve ulusal toplumsal gerçeğinin bilincinden uzak yaşamamışsa da buna artık bir son veriyoruz. Öncü artık en üst sorumluluk duygusu ile hareket ediyor. Bu konuda da sonuna kadar kendisine güveniyor ve böyle yürütüyor.

Militanlarımız, bu görevlerin gerekli kıldığı inceliğe ulaşmak için eğitimlerine sonuna kadar büyük bir önem vermelidirler. Bunu kendilerinden başlatıp bütün halka da yaymayı başarmalıdırlar. Hiçbir engel, bu konuda kendilerini engelleme gücünde olmamalıdır.

Bugünleri bu temelde yakalayan Partimiz inanıyoruz ki, önümüzdeki dönemi de daha az hata ve daha derli toplu bir hazırlıkla karşılamasını başaracak ve bu dönemi de kazanmasını bilecektir. Bu temelde başta halkımız olmak üzere, bütün Partili militan ve sempatizanlarımız büyük bir güvenle geleceğin üzerine yürüyecek ve kendi kaderlerinin çözümü konusunda ele geçirmiş oldukları bu önemli silahı yerinde kullanmasını bileceklerdir. Böylece, halkımız daha dün umut bile edilemeyen ulusal kimliğine ve toplumsal özgürlüğüne kavuşmaya daha yakın olacak; bunun adım adım, parça parça kazanıldığını gördükçe de savaşa daha büyük bir güçle katılacaklardır. Böylesi bir temelde de, geleceğimizi kazanmayı başaracağız.

Impressum:
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya	22.50	s.
Belçika	75.00	bfr.
Danimarka	10.00	dkr.
Fransa	7.50	ff.
Hollanda	3.75	hfl.
İngiltere	0.90	£
İsveç	7.50	skr.
İsviçre	3.00	sfr.
Norveç	10.00	nkr.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN Yoldaşın Değerlendirmesi

TARİHİMİZDEN KISA BİR KESİT

Tarihten silinmeyle yüzyüze gelmiş, unutturulmuş, adı dahi anılmayan bir halk ve ülke durumuna getirilen Kürdistan'da, tüm dünyada gösterilen kahramanlıkların daha da fazlasını ve yücesini göstermek gerekliliği sözkonusudur. Her türden soysuzca saldırıların olduğu ulusal kurtuluş mücadelemizin ileriye götürülmesinde kahramanlık olayı bir kat daha fazla anlam taşımaktaydı. Kürdistan tarihi boyunca düşkünlük tarihinin en acımasızlığı yaşanırken, yine aynı tarih içerisinde kahramanlığa sürekli çağrıların yapıldığı ve bu çağrılara en üst düzeyde yanıt verildiği görülmektedir. Tarihimizin kan-revan içerisinde geçmesinde bu iki olgunun sürekli çatışması kendini göstermiştir. Direnişin ve soyluluğun geliştiği dönemlerde, ihanet ve soysuzluk da boy vermeye başlamıştır. Direnişe karşı geliştirilen bu ihanet Kürdistan tarihinde başaşağıya gidişin, karanlıkların ve yok olmayla yüzyüze gelmenin hizmetindedir. Ancak halk varlığımızın günümüze kadar korunmasında kahramanlar ve kahramanlıklar önemli rol oynamış, halk varlığımızın korunmasıyla ihanet ve düşkünlüğe karşı zafer kazanmıştır. Eğer bir halk toptan yitirilmeyle karşı karşı getirilmiş, mezara gömülmeye çalışılmışsa böylesi bir halkın direnişe kaldırılmasında kesinlikle kahramanlara ihtiyaç vardır. Toplumların tarihinde düşkünlük ne kadar derinse, kahramanlığın o denli büyük olması nesnel bir kanundur. Halk tarihimizde gösterilen kahramanlıklar günümüze kadar efsaneleşmiş olarak gelmiş, kahramanlık dönemleri ise kutsal dönemler olarak anılmışlardır.

Parti tarihimizde veya diğer bir anlamda halkımızın yaşamı boyunca ilk kez ulaştığı modern ulusal kurtuluş mücadelesinde kahramanlıklar dönemi ve kahramanlar, halk gerçekliğimizi yeniden tüm dünyaya duyurmanın birer meşalesi olmuşlardır. Kahraman şehitlerimiz, bir halkı düşkünlükten özgürlüğe ulaştıran birer köprü durumundadırlar. "Zulmün ve karanlığın en derin olduğu yerde şafak önce patlar" sözündeki gerçekliğin ülkemiz ve halkımız açısından bin kez daha doğruluğu Parti hareketimizin ortaya çıkmasıyla anlam bulmaktadır. Zulmü ve karanlığı en derin tarzda yaşayan halkımız, kendisini aydınlığa çıkaracak partisine kavuşup günümüzdeki kahramanlıklarını yaratacaktı. Daha ilk yola çıkışta aydınlığın ve şafağın taşıyıcılarına karşı amansızca bir saldırı başlamış, halkımızı ısıtacak bu güneşin şafak vaktinde söndürülmesine çalışılmıştır. Ancak ufkun genişliği ve yolun doğruluğu güneşin Kürdistan topraklarında hızla yükselmesini yaratmıştır. Doğuşu ve yükselmeyi önleyemeyen sömürgeciler ve onun "sol" uzantıları bu kez aydınlık saçan Partimizi karalamaya, teşhir ve tecrit etmeye çalışmışlardır. Ancak güneşin balçıkla sıvanmayacağı gibi, Partimiz de bu saldırılarla engellenememiştir. Kahramanlık dönemi artık modern tarzda Kürdistan'da açılmış durumdadır. İlk şehitlerimiz toprağa düşüp, kanlarıyla özgürlük ağacını sulamaya başlayınca yüce kahramanlık örnekleri sergilenmeye başlanmıştır. Kurutulmak istenen özgürlük ağacı Haki yoldaşın kanıyla ilk damlalarını alınca yeniden yeşermeye ve giderek meyve vermeye başlamıştır. Haki'den başlayıp 1984'ün 15 Ağustos'una kadar olan şehitlerimiz, Kürdistan güneşi olan Partimizi ayağa kaldıran, ona yol aldıran şehitlerimizdir. Her biri ayrı ayrı destanlar ve kahramanlıklar sergileyerek, ölümde yaşamı yaratıp toprağa düşmüşlerdir. Toprağa düşen her şehidimiz Partimizin bu günleri yaratmasında birer kilometretaşı olmuşlardır. Şahadetleriyle, her türlü engel ve ihanetlerle örülmeye çalışılan bağımsızlık yolunu düzeltiyorlar, ardıllarının daha kolay yürümelerini sağlıyorlardı. Şehitlerin açtığı bu yolda en fedakar ve cesaretli adımlarla yürünerek şanlı 15 Ağustos Atılımına varılıyordu.

15 Ağustos, Kürdistan devrim tarihinde önemli bir yere sahiptir. Aynı zamanda halkımızın kaderini değiştiren bir atılımın kendisidir. Bu atılım Kürdistan devriminde kahramanlık sayfasının yeniden açıldığı şerefli ve onurlu bir dönemdir. Bu döneme damgasını vuran Partimiz tarihsel rolünü bir kez daha oynayarak Kürdistan doruklarında çakan bir şimşek olmuştur. Şehitlerin kanlarıyla kızıllaşarak dalga dalga tüm Kürdistan sathına yayılmış ve Kürdistan'ı aydınlatmıştır. 15 Ağustos Atılımı ve sonrası şehitlerimiz halkı ayağa kaldırmış, dolayısıyla halk kahramanları sıfatına ulaşmışlardır. Yeni kahramanlık dönemi, şehitlerimizin şahadetiyle anlam bulmuştur. Ölümsüz halk kahramanları toprağa düştüğünde yeni çiçeklerin topraklarımızda filizlenmesini yaratmışlardır. En alçakça bir yaşamın tüm topluma mal edilmeye çalışıldığı ve bunun için özel çabaların harcandığı bir dönemde, Kürdistan halkının yiğit evlatları, düşkünce ölümden duyulan korkuyu yerle bir ediyorlar, soylu bir yaşamın geleneklerini yaratıyorlardı. Gerek soldan ve gerekse faşist devletten gelen tüm saldırılar gösterilen kahramanlıklarla boşa çıkarılmaktaydı.

Yaratılan değerler halka mal edilmiş en soylu yaşam, milyonlarca halkın özlemi olan bağımsız Kürdistan'ın yaratılması uğruna şahadet taçları giyilerek yaşanmıştır. Hakiler'den başlayıp Mazlumlar'la, Hayriler'le, Kemaller'le devam eden şehitler zincirimiz Karasungurlar'la sürmüş, Agit yoldaşın kahramanlığıyla doruğa yükselerek bir başka anlam kazanmış; Haydarlar, Mustafalar, M. Eminler ve Ahmet KESİP'ler bunların soylu takipçileri olmuşlardır.

KAHRAMANLIK DÖNEMİ VE ŞEHİTLERİN ANLAMI

Bizim için 10. yıl aynı zamanda şehitlerin zincirleme içiçe geçerek bir halka oluşturup tüm Parti varlığımızı kuşatan, onun ruhu olan gerçek devrimci değerlere ulaşmamızı sağlayan, onları her zaman koruyup sağlamlaştırmamız konusunda bizi uyaran bir özelliğe de sahiptir. Bir yandan hatalarımızı, yanlışlıklarımızı anılarına bağlılığın gereği olarak giderirken, doğruya her zamankinden daha fazla yaklaşmamızı zorunlu kılan, sürekli sorumluluk duygumuzu pekiştiren, sürekli saygı gösterilmesi ve her yaşantı anımıza hakim kılmamız gereken gerçek yaşam değerlerimiz şehitlerimizdir. Şehitlere herkes sahiplik edemez, şehitlerin gerçek sahipleri kendileridir. Ama bizler ancak onların sağlam sözcüleri olduğumuz oranda onların anısını yaşatma hakkına da kavuşmuş oluruz. Tarihte en çok üzerinde oynanan bir konu ve özellikle de devrimci süreçlerde saptırılan, anılarından onların uğruna savaştıkları amaçlara ters düşen sonuçlar çıkaran ve böylelikle onları kendi çıkarlarının malzemesi haline getirenler az değildir. Şehitlik kurumunun bütün insanlık tarihinde ve önemli gelişim süreçlerinde ortaya çıkan bu değerlerin anılması, hikaye edilmesi, hatta sık sık yıldönümlerinde bağlılık andlarının içilmesi boşuna değildir. Bu bir kavga gerekçesidir. Bu, anlamına daha çok yaklaşmak ve onu saptıranlarla mücadeleyi bir kez daha yaşamak içindir. Tabii sınıf mücadelesinin ve halkların savaşımlarının her anında görüldüğü gibi, burada da yaygın bir biçimde karşıtların savaşı yaşanır. Onlara kendi gerici kişisel, ailesel, hatta dar ve bencil sınıfsal çıkarları için yaklaşanlar bulunduğu gibi, onlardan tüm insanlık için sonuçlar çıkaran ve onları böylelikle insanlığın, eşitliğin ve adaletin hizmetine sokanlar da vardır. Bu kurumu daha dikkatle incelediğimizde gerçekten göreceğiz ki yaşamlarını önemli amaçlar uğruna feda edenlerin bu anıları, mücadelenin bir doruk noktasıdır. Dolayısıyla onları gerici bir tarzda anma yerine devrimci bir tarzda anmanın mücadelenin bir gereği olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bir hareketin ciddiyeti, amaçlarının tutarlılığı da, mensuplarının gözünü kırpmadan en değerli varlıkları olan canlarını bu yüce amaçların başarısı için her zaman feda etmeye hazır olmalarından kaynaklanır. Bir örgütün ne kadar tutarlı olduğunu öğrenmek istiyorsak; o zaman o örgütün üyelerinin ister rahat, ister zor koşullarda, her türlü güçlüğü karşılamaya ve gerektiği yerde bunun için ölmeye hazır olup olmadıklarına bakmalıyız. Eğer bu, gerçekten böyle anlaşılıyorsa ve uygulamalar da bu yönde ise, o zaman böyle bir örgüt çok ciddi bir örgüttür. Yok eğer, ikbal ve rahatlık günlerinde değerlerin üzerine hızla üşüşenlerden, zor günlerde ve ufak bir baskı karşısında çil yavrusu gibi dağılanlardansa; söyledikleri ne olursa olsun bunların tehlikeli oldukları, halkların davası gibi yüce savaşımlarda bunların eline güven duyulacak hiçbir şeyin verilmemesi gerektiği ve bunun gereklerini yerine getiremeyecekleri kesinlikle belirtilebilir. Eğer bir dava uğruna ölenler varsa, o zaman yüceltilmeye layıktır. Hele bunun zorunluluk karşısında değil, gerçekten zorunlu bir görevin, büyük bir gönül rahatlığıyla yerine getirilmesi ve böylelikle ucunda ölüm bile olsa seve seve yürünmesi; sadece o hareketin ve kişinin gerçek büyüklük ölçütüdür. Ve bunun kanıtlanması olmaktadır.

Bu uluslar için de böyledir. Hatta enternasyonalizm için de böyle olduğunu kanıtlayan sayısız örnekler vardır. Bir ulus saldırıya uğradığında ve çözülüşe doğru gittiğinde, onun mensupları öne atılamıyor, hesap soramıyor, sadece mırıltılar halinde gözyaşlarıyla yetiniyorsa ve tam da bu biçimde kölelere yaraşır sürünme türünden bir yaşamı yeterli görüyorsa, bu ulus ve mensupları lanetlenmeye hak kazanmıştır. Böyle ulusları hiç kimse ne ciddiye alır ve ne de onlara saygı duyar. Üzerlerinde uygulanan baskının şiddeti ne olursa olsun, kendi özgürlükleri için ayağa kalkmaktan çekinenler her zaman köleler ordusu olarak anılmaya ve iğrenç bir biçimde gözlemlenmeye müstehaktır. Dolayısıyla burada çok açık bir ayrım yapmak gerekmektedir. Ulusal kurtuluşçuluk adına bol bol laf edip de gerçekten ona verecek bir damla kanı olmayanların da lanetle anılmaları, bu nedenle insanlık arasına çıkamamaları ve utançlarıyla her gün bin defa ölmeleri bunlara yakıştırılacak en doğru sıfattır. Bu böyle olmakla birlikte, bol bol ulusal baskıdan bahsedip haksızlıkların ne denli fazla olduğunu söyleyerek gözyaşı dökmekten ve demagojik laflar üretmekten öteye gitmeyenlerin sanki birer özgürlük savaşçılarıymış gibi, halk arasına çıkmaları kadar iğrenç bir şey olamaz. Bunların bu demagojilerine aldanmak kadar başka türlü tehlikeli bir yanılgı içine düşülemez.

Bu nedenle, ulusal davalar gibi önemli tarihsel davalarda demagojik olanla gerçekten ulusların kurtuluşuna sadece daha fazla kölelik getiren, daha fazla yenilgi psikolojisi yaşatan ve daha fazla çürümeye elverişli bir ortam hazırlayan bu yaklaşımlar ve sahipleriyle; bir ulusun kudretinin, onun özgürlük savaşımına gözünü kırpmadan kendini feda etmekle orantılı olduğunu bilerek, başlangıçta ister bir kişi ve isterse sonuçta milyonlar biçiminde olsun, savaşa katılmaya karar verenlerin yaklaşımları ve pratikleri arasında büyük farklar vardır. Eğer sonuç alınması gereken bir davaya katkı sunulmak isteniyorsa; bu konuda ikirciklilğe düşmemek ve karşı tarafın demagojisini yerle bir etmekten daha onurlu bir görev düşünülemez. Tarihe karşı soylu bir yaklaşım içinde bulunanların değerlendirmeleri böyle olmak zorundadır. Ve gerek bunların pratikleri ve gerekse tarihte yaşanan sayısız örnekler, bizden böyle bir davranış içinde bulunmamızı istemekte ve bunu bağlı kalınması gereken ahlaki bir değer olarak sunmaktadır. Tarih, zafere ulaşan tüm halklar ve sınıfların bu temelde hareket ettiklerini sayısız örneklerle bize öğretmektedir.

İnsanlık ailesinin ilk gelişim evrelerinden günümüze kadar sürekli gelişme ve yücelme mücadelesinin temelinde yatan savaşım kurallarını böyle anlamak yerine gerçek ile söz arasındaki kopukluğu en aşırı ölçülere vardıran, sözü gerçekleri gizlemede kullanan, böylece mensup olduğu aşireti, halkı ve ulusu aldatmak isteyen, bunu o dönemin dar çıkarlarını ve basit yaşamını kurtarmak için yapanlarla bunların karşıtları arasındaki ayrımı çok güçlü yapmak ve bunların bütün tehlikelerine dikkat çekmek, en az baskıyı uygulayan ve haksızlığı geliştiren güçler karşısında olduğu gibi bunlar karşısında da duyarlı olmak, değerli varlığımızı kattığımız davanın geliştirilmesi için şarttır. Bu konularda tarihi öyle uzun uzadıya incelememize gerek yoktur. Bu bir gelişme kuralıdır, hiçbir gücün çarpıtması bu tür gelişmelerin varlığını ortadan kaldıramaz.

Çeşitli dinlerden kaynaklanan pasifizm ve kurtuluşu öte dünyada aramanın, son derece sınırlı bazı güncel yaşam olanaklarını kurtarmak için her türlü işbirlikçilik ve yaltaklanmanın karşı-devrimin mensupları tarafından bir öğreti haline getirilmesinden tutalım, bir karakter olarak karşımıza çıkarılmasına varana kadar çeşitli biçimlerde yaşatılmaya çalışıldığı bilinmektedir. Bu eğilim en az doğru yönelim kadar insanlığın gelişimine egemen olmak isteyen bir yaklaşımdır. Buna aldanmamak ve doğruyu bulmak sadece kişiliğin gerçekçi, dürüst ve erdem sahibi olduğunu gösterir. Sözünü ettiğimiz çevreler her zaman gerçekleri başka türlü göstermek isteyeceklerdir. Bunların çıkarı tarihsel gerçekleri bu şekilde gözardı etmekte yatmaktadır. Bu nedenle her zaman bunları iyi tanımak ve bunlarla ayrımı çok güçlü yapmak gerekmektedir.

Bu ayrımı sürekli kılmadan, çokça eleştirdiğimiz baskı ve haksızlığa karşı eşitlik için mücadeleyi fazla ilerletemeyiz. Bizde de büyük kişiliklerin ortaya çıkmasını istiyorsak, içinde bulunduğumuz gerçeklerin bunlar tarafından karartılmasına ve örtbas edilmesine karşı muazzam bir mücadele vermek büyük bir öneme haizdir. Kendi gerçekliğimizi aydınlatmaya çalışırken bu ana yaklaşım içinde kalmak kaydıyla daha doğruya yaklaşacak ve akışımızı daha sağlam yürütebileceğiz.

Kendi tarihimizde de bu kesimden olanları görmekteyiz. Bunlar açık baskı, sömürü ve zulmü uygulayanlarla baştan beri işbirlikçilik içerisine giren, özgür gelişmeyi görmek yerine yüreklerine ve beyinlerine bağımlılığı yerleştiren, giderek bunu bir kültür ve yaşam felsefesi haline getiren, yüzyılların ardarda devrilmesi ile bu özelliği daha da ilerleterek günümüze kadar sürdüren kesimlerdir. Yine bunların bu gelişim sürecinde işbirlikçiliğin dayandığı tarihi zemin ve her zaman buldukları efendilere bağlılıktan aldıkları güçle güçlenmiş olarak günümüze kadar geldikleri açıktır. Bu nedenle tarihimiz yalanla dolu, sözle gerçek arasındaki kopukluğu gösteren, sözün yalan lehine tanıklık yaptığı ve bunu gerçektir diye kanıtlanmaya çalışıldığı bir tarihtir. Günümüz toplumuna gelindiğinde, ortada duran gerçeklerimizi başka türlü göstermek için kendisini toplumun en saygıdeğer sözcüleri gibi gösteren, sömürgeciler nezdinde en iyi sözü söyleyen ve sözümona toplumun efendisi geçinen bu güçler kadar dikkatle ele alınması gereken başka bir olgu yoktur. Gerçekler her yönüyle kavranıp ortaya çıkarılmak ve dolayısıyla toplumun gelişimini ilerletmek, yaşanabilir bir duruma getirmek ve toplum özgürlüğe kavuşturulmak isteniyorsa bu kesimlerin tasfiyesinden daha önemli bir işin olmadığı çok açık olarak görülecektir. Çünkü bu kesimler bizde her zaman açık baskı ve sömürü kadar toplumun gelişimi, kendi gerçekliğine ulaşması ve tarihin emrettiği bir doğrultu içerisine girmesi önünde engel olacak niteliktedir.

Bu kesimlerin yarattığı ve topluma dayattıkları, gerçekleri görmeyi adeta tıkamak için toplumun gözeneklerini kapattıkları bunu sürekli bir şekilde günlük yaşamları ile sürdürdükleri çok açıktır. Biz bunlara Türkiye açısından bir örnek verirsek, durumları daha iyi anlaşılır. Nasıl ki Türk egemen sınıfları bizzat kendi halkının özgün çıkarlarını gerçekleştirmemek için birçok oyuna başvurmuş, bunun için nasıl davranmışlarsa, Kürt işbirlikçi egemenleri de yıllardan beri hep aynı biçimde bağımsızlık ve özgürlük diye bir değer tanımamışlardır. Bu değerler için hiçbir çaba harcamamışlardır. Bu yönlü çabalar içinde olduklarını göstermeye çalıştıklarında ise, bunu çıkarlarını sürdürmenin bir maskesi olarak kullanmışlardır. Bizde bir başka ulustan daha çok böylesi bir işbirlikçilik gelişmiştir. Bu işbirlikçiliği yalnız siyasal düzeyde değil, topluma da bir alışkanlık ve

gelenek olarak dayatmak bunu herkesin doğal yaşamının bir gereğiymiş gibi de geliştirmek esas alınmıştır. Bu aynı zamanda bütün halka, hatta bütün ailelere varana kadar herkese empoze edilmek istenmiştir. Bunun sonucunda yakın döneme kadar gerçeklerin silinmesi ve üzerinde muazzam bir yalan egemenliğinin gelişmesi söz konusuydu.

Böyle bir sonucun ortaya çıkmasında tek tek kişilerin sorumlulukları nedir? Hangi kuşaktan, hangi yüzyılda kimler ne kadar suç işledi? İşte bu sorulara yeterli bir cevap vermek olanaksızdır.

Burada mühim olan şu kuşak veya kişiliklerin yaptıkları değildir. Bu durum bütün kuşaklar boyunca adeta bir zincirleme olay gibi gelişti. Bu, yüzyıllar boyunca etkileri içiçe karışarak ve yoğunlaşarak devam etti ve günümüzde giderek tüm toplumun bağrını sardı, nefes almakta bile topluma büyük güçlükler yaşattı. Toplum öyle bir noktaya getirildi ki, kendi saygınlığını yitirmekle kalmadı; kendi öz hakları için iki laf söyleme zahmetine bile katlanmayacak bir düzeye düşürüldü. Toplumda öyle bir yapı ortaya çıkarıldı ki, iki kişinin bir araya gelerek kafa kafaya verip saygıdeğer bir iş üzerinde anlaşma imkanı bulamadığı, herkesin adeta bir başkasının kuyusunu kazmaya çalıştığı, gemisini kurtarmak isteyenin çiğnemeyeceği onurlu bir değerin kalmadığı ve böylesi bir yaşamın da kişileri iliklerine kadar kuşattığı bir ortama varıldı. Hele günümüzde en çapulcu, insanı sonuna kadar soymayı marifet bilen bir gelişmenin yaşandığı bilinmektedir. İşte böylesi bir duruma karşı sıradan tepkilerden tutalım bunların böyle gelişmesinin tarihi kökenlerini yakalamaya ve buradan yeni anlayışı, yeni yaklaşımı ve çabayı üretmeye verilmesi gereken büyük önemi belirtirken, bunun tam da PKK'nın tarih sahnesine çıkışının tanımı olarak değerlendirilebileceğini belirtiyoruz.

PKK'nin gerçeği bulma gücü, toplumun saygılı davranışlarını temsil etmesi ve bu uğurda değerli varlıklarını feda etmek isteyenler varsa onları kucaklamasıdır. Buna bazı özellikleri daha eklemek mümkündür. PKK sadece gerçeği görmekle yetinmeyen, bunları haklı olanın lehine değiştiren ve yalnız söz ve araştırma ile yetinmeyerek, daha güçlü savaşım silahları ile ortaya çıkanların bağrında toplandığı bir akım ve bir gelişme olarak da görülmelidir.

Hepimizin şu veya bu düzeyde bu akımın içine girmesi, başlangıçta son derece gelişmiş bilinç ögelerine dayanmaktan ziyade; dikkat edilirse şu veya bu haksızlığa, düşkünlüğe kendini düşürmeden bazı doğruları savunmak gerekirken, bir adım daha ileri giderek maddi bir güç olma gereğine karar vermek, böylelikle saflarını sıklaştırmak, kendini daha iyi tanımlamak, giderek kendisinde kendi halkını çözümlemek ve bu çözümlemeyle birlikte gereken güce ulaşmak isteyenlerin topluluğuna katılmak anlamına gelmektedir.

Birçok ülkede ister sınıflar, ister halklar adına olsun ortaya çıkan gruplaşmalarda yalın bir darlık vardır. Bunlar güncel olandan hareket ederler. PKK kadar başka hiçbir hareketin kendi çıkış temellerini tarihte aramak, günceli ise doğrultulmuş tarih temeli üzerinde doğru tespit etmek gibi bir çalışması olmamıştır. Tarihe bu kadar önem vermemizin nedeni, bizde tarihin oldukça saptırılmış olmasıdır. Bizim tarihi bu şekilde doğru temelde ele almamız, geleceği devrimci bir tarzda kazanma şartını da yerine getirmek anlamını taşımaktadır. Bizim doğruyu arayış kavgamızın özü böyledir.

Eğer kişiler duyarsız değillerse, özüne ters düşmemek ve kendine saygıyı yitirmemek anlamında gerçeğe sarılma durumları varsa bu arayışın kendilerini karşı karşıya getireceği gerçekler daha sonra söylense de başlangıçta buna cesaret etmek son derece önemli bir olaydır; kişinin bu gerçekleri kabul etmesi ölçüsünde işe başladığı iyi bilinmektedir. Gerçekler çoğu kimse tarafından bilinmeyen bir şey değildir. Gerçekleri ortaya çıkarmak için birçok araştırma yapılmaktadır. Fakat kişinin kendisinin bunların sonucunu özümsemesi gereklidir. Bu ne anlama gelir? Gerçeklerin halkların aleyhine büyük haksızlıklar biçiminde ve de görülmemiş bir zorbalıkla dayatılması varsa, kişi hayatı pahasına da olsa, bunun gerektirdiği bir sözü söylemekten asla geri durmaz. Böylesi bir tavır takınmak, gerçeklerin adına söylemenin kişinin hayatına mal olduğu bir ortamda hiç de basit bir şey değildir. Dolayısıyla daha işin başlangıcında gerçeklerin sözcüsü olmak, —bunu da aradım-buldum biçiminde değil—, bunu gerektiğinde bütün varlığını ortaya koyarak savunmak gerekir. Böyle bir düşünceye ulaşmış olan kişi çok ciddi bir başlangıçta yapmış demektir. Eğer böyle bir gelişim yoksa, basit bir baskı karşısında gerçekleri tersyüz etmeye, başka bir şekilde göstermeye ve buna ihanet etmeye hazır kişilikler varsa, bu kişiliklerin gerçekleri görmelerinin veya zaman zaman söylemelerinin hiçbir anlamı yoktur. Gerçeğe en büyük hakaretin ve en büyük tehlikenin bunlardan geleceğini hemen belirtmek gerekiyor.

1970'lerde, biz olanca gücümüzle gerçeğe yaklaşırken bizim takındığımız tutumla, bizden daha fazla gerçeklerimizi görme durumunda olanların gerçeğe bu sahte yaklaşımları arasında Ağrı Dağı kadar bir fark vardı. Onların gerçeklere yaklaşımı sömürgeciliğin ufak çekiç darbelerini kanserli bir hale getirmeye varana kadar hastalıklı bir yapı arzetmekte ve kendilerini yitirme noktasına kadar varmaktaydı. Biz bu örneklerden önemli sonuçlar çıkardık. Çıkardığımız en önemli sonuç ise, gerçeğin sahibinin halk olduğuydu. Bu ise, halkın emeğinin değerlerine sahip çıkmayı, ulusal değerleri geliştirmeyi hedefler. Bunları böyle görmek, böyle savunmak önem taşımaktaydı. Başlangıçta ikirciksiz ve son derece kararlı bir biçimde elde bulunan bütün araçlarla bunları etrafa hakim kılmak, en az savaşın sıcak cephesindeki mücadele kadar gerekli ve anlamlı bir çıkıştır. Savaşı, başlangıçta gerçekleri yakalama düzeyinde böyle ele almak, daha sonrasını belirlemek ve sağlıklı gelişimini sağlamak açısından büyük bir öneme sahiptir. Bu aynı zamanda daha sonraki gelişmelerin belirlenmesi açısından da önemli bir başlangıcı oluşturmaktaydı. İşte, diğerleriyle aramızdaki kavganın büyük önemi burada ortaya çıkıyordu. Gerçekleri gören ve her an ona ihanet etmek durumunda olan tutumla, onu görmek kadar savunmanın da gereğini yerine getiren tutumun arasına bir fark koymak başlangıçta elde edilen bir zafer olduğu için, devrimde zaferi yakalamak kadar önemlidir.

Şimdi, bu tanımlamaları yaptıktan sonra, bu görüşümüzün kanıtlanması olan şehitlerin rollerine bakacağız. Sözlerimize bağlılığımızın kanıtı —ki bu gerçekliği ifade eder— bu sözlerin sahipleri olarak en zor anlarda ve muazzam bir güçsüzlük ortamında, adeta vahşetin kol gezdiği ve insanların sadece yüreklerine dayanmaktan başka savaşım araçlarına sahip olmadıkları bir zeminde, gerçeklerin en büyük temsilcileri olan şehitlerdir. Bazıları bu gerçeği ne kadar eksik ve yanılgılı göstermek isterlerse istesinler ve bu konuda ne kadar eksik yaklaşımların sahipleri olursa olsunlar, gerçeğin kendisi böyledir. Eğer şehitler için bir tanım yapılmak istenirse, onlar böyle bir dönemde en azından daha sonra kazanılan birçok zafer kadar varlıkların zaferin simgeleştiği olaylardır. Onları kişiler olarak da görmemek gerekir; onlar bir kurumdur. Çünkü onlar milyonların en yanılgılı bir yaşamın kurbanı oldukları bir anda ve ihanetin her biçiminin alabildiğine yaşandığı bir dönemde, gerçeğin sözcüsü olmak ve tek başına gerekirse bunları haykırarak yaşamak durumunda olan şahsiyetlerdir. Böyle davranmak birçoğunun zannettiği gibi kolay bir iş değildir. Bugün, birçok kişi bunu böyle anlamakta veya böyle olduğu yanılgısına sık sık düşmektedir. Hemen belirtelim zaferinin gittikçe karşı durulmaz gelişim hakkını elde etmek için en büyük olaydır. Burada ne adam vurmakla ne çok söz söylemekle ve ne de bildiğimiz çeşitli etkinlik sağlamak yöntemleriyle sonuç almak mümkündür. Burada halklar için çok belirgin olan bir şey yapılmak durumundadır; o da şudur: Koşullar ne kadar aleyhte olursa olsun, halkın temel haklarını kazanmak için bazı insanlar kaçınılmaz olarak hayatlarını feda edeceklerdir. Böylesi bir adım her türlü etkinlik araçlarının sağlayabileceğinden bin kat daha fazla halkları uyandırmaya ve ayağa kaldırmaya kadar götürür. İşte bunlar şehitlerin gerçekleştirdiği büyük bir hamle gücüdür. Bugün tarihsel davalar incelendiğinde, bu davaların ilk çıkışlarında kendilerini böyle adayanların sürekli anıldıkları ve bu davaların daha sonraki gelişmesini koşullandırdıkları görülecektir. Demekki Partimizin bu ilk şehitleri hiçbir araçla halkı bilinçlendirmeye ve uyandırmaya gücümüzün yetemeyeceği kadar büyük bir gücü elimizde yoğunlaştıran, bizde yürüme takatini bildik. Unutulmamalıdır ki, bu ilk şehitlerimizin büyük anısı altında ezici bir durumla karşılaşmamak, onlara yanılgılı bir yaklaşımın getireceği ahlaki çöküntüyü ve yılgınlığı kabul etmemek için yan etki ve koşulu gözardı etmeden atılması gereken en doğru devrimci adımın ne olduğunu görerek buna yöneldik. Bunun sonucunda Parti programımız ortaya çıktı. Bu adım ne alama gelir? Bu, anıya bağlılığın bir Parti ilanına dönüştürülmesi anlamına gelmektedir. Bunun için yoğun bir pratik faaliyet yürüttük. Program yazımının üzerinden daha bir yıl gibi bir zaman bile geçmeden Parti ilanını gerçekleştirdik. İşte bu olay şehitliğin ne kadar kudretli bir olay olduğunu ortaya çıkardığı gibi, bu anılara doğru bir karşılık vermenin sağlam yolunun böyle olduğunu da ortaya koymaktadır.

PKK'nin ilanına yönelirken, bilinç düzeyimiz gelişmiştir. Bilincimizi Manifesto'ya dökecek kadar keskinleşmiştir ve mensuplarımız çoğalmıştır. Ama bütün bunların kendi başına bizi bir Parti ilanına götürecek ağırlıkta olmadığını, bü-

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş Mahsum Korkmaz Akademisi öğrencileri ile birlikte

ki, bu en zor yaşamlardan birisidir. Eğer bugün her sahada yürütülen direnişlerimize bir anlam biçmek istiyorsak, sadece dünyadaki örneklerinde olduğu gibi örneklemelere başvurmak yetmeyecektir. Bu anlamayı kendi özgür tarihsel konumumuz içinde ele aldığımız günümüze doğru gerçekleşenin ne olduğunu kavramaya çalıştığımızda ve doğrulardan yana tavır aldığımızda bütün değerlerimize bir anlam verebileceğiz ve doğru bir tanıma ulaşabileceğiz.

İşte bu tanımların en başında da bu mücadelenin doruk noktası olanlardan adeta varlıkları adayarak "hakikat budur" diye haykıranların kendilerinden daha göz kamaştırıcı ve gelişmeleri daha çok fetheden bir değerin, bir kurumun ve savaşımın olmayacağı çok açıktır. Dolayısıyla bir davanın ilk şehitleri o davanın tutarlılığını ve zafere gidişini kanıtlar. Yine bu davanın temel harcının konulduğunu, başlangıçtaki güç dengesizliği ve demagojik ortamın gerçekleri örtbas eden karakteri ne kadar gelişkin ve güçlü olursa olsun ters orantılı olarak bizim savaşım değerlerimizin de o kadar gelişeceğini gösterir. Bütün bu yükselmenin zirvesini oluşturan şehitler, işte bu güç dengesizliğini aşmak, bu ortamı yıkmak ve gerçeğin ardıcıl yaratan, gerçeklerimizi daha sıkı savunmaya götüren ve mücadeleye devam komutunu veren hakiki savaş değerlerimizdir. Tabii eğer bunların izleyicileri ve sözcüleri bu büyük olay karşısında yılgınlığa düşmemişler ve bunlara sıkı bağlılıklarını sağlamışlarsa, bu böyledir. Yok eğer onların yol arkadaşları daha dökülen ilk kanı gördüklerinde ve böylelikle bu kanın kendisinde düşmanın gücünü abarttıklarında ve neden düşmana karşı durulamayacağının demagojisini yaptıklarında, hele bir de bunu kendi nefislerine yedirdiklerinde ihanet başlamış demektir. Dolayısıyla burada yenilgi de başlamıştır. Demekki, şehitlik olayına doğru yaklaşım nasıl zaferin temel bir ölçütü ise; ona yanılgılı, eksik ve yılgın bir biçimde yaklaşım göstermek de ihanetin ve yenilginin başlangıcıdır.

Başta Haki KARER yoldaş olmak üzere, biz ilk şehitlerimizin anılarına bağlılık sözünü verirken gerçekleri bu biçimde anlamaya ve açıklamaya çalıştık. Şehitlerimizin anısına en anlamlı bağlılığın onların davalarını daha da yüceltecek ne ver varsa, onları bulmak ve ertelenmeksizin yerine getirmek biçimindeki bir anlayışla görevlere sarıldık. Bu temelde o bilinen PKK'nin lanına ve inşasına cesaret edetin bunların etkisini yoğunlaştırmanın ve sağlam bir yapıya dönüştürmenin temel harcının yine bu şehitlerin kanı olduğunu, onları gözardı emteden ve onlara ters düşmeden yapılması gerekenin ta kendisi olduğunu, sürekli bir biçimde belirtmek gerekmektedir. Tabii böyle yüce bir ilana gittikten sonra artık şehitlerin yolunda isteyenler, istedikleri kadar kan dökebilir, istedikleri kadar gelişebilir ve bu uğurda her türlü çabayı sergileyebilirler. Çünkü bu gelişmelerin hepsi anlamını burada bulmakta; yine yeni yaşamın yolunu buradan açmaktadır. Bütün bunlar ne anlama gelir? Anılar tazelenmiş ve bunlara doğru bir temelde sahip çıkılmıştır; ne kadar zorluk olursa olsun, ne kadar zorbalık uygulanırsa uygulansın ve ortam ne kadar demagojiye boğulmak istenirse istensin, bir teorinin ve görüşün geliştirilemeyeceği ölçüde sonuna kadar bağlı kalınacak değerler ortaya çıkarılmıştır. Bunun ise, bizim gelişmemizin anahtarı olmasının yanısıra, daha sonraki PKK'nin taraftarlarının ve öncülerinin artmasında ve kitlelerin ayağa kaldırılmasında temel ve belirleyici özellikte bir değer olduğu ortaya çıkacak ve bunun bu rolü teslim edilecektir. Şehitlere başka türlü yaklaşımların anlamsızlığını ister

kendi pratiğimizde olsun, ister başka pratiklerde olsun çok iyi gördük. Yani şehitleri biraz gözü yaşlı anmak ve yakınlarına biraz daha kolaylıklar sağlamakla yetinmek hiçbir şeye yaramaz. Bu tarz yaklaşım bizim toplumumuzda yaygındır. Bu tip olayların sahiplerine maddi değer verilir; hediyeler sunarlar, kendileriyle birlikte gözyaşı dökerler. Tabii bu ancak günceli kurtarmak içindir. Yoksa şehitlere bağlılığın anlamını kurtarmak için değildir. Biz bu tür yaklaşımlara baştan beri iltifat etmedik. Bu tutumumuzu daha sonraki tüm şehitlik olaylarımızda da sürdürdük. Şehitliği öyle ölülere bir gözyaşı dökme, onların yakınlarının gönlünü alma işi gibi görmedik. Çünkü şehitlerimiz bizim yaşayan gerçek değerlerimizdir. Her ne kadar fiziksel varlıklarıyla aramızda olmasalar da ruhları ve bilinçleriyle kurumlaşmış ve yaşayan bir savaşçı ordu haline gelmişlerdir. Ve bu nedenle diyoruz ki, şehitlerimiz, yaşayan gerçek değerlerimizdir. Bizler ise sadece onların yüce komutu altında hareket halinde olan savaşçılarız. Bu tanım bir abartma değildir. Eğer biz yaşamı doğru devrimci düşüncelerin —ki bunlar önemli gerçeklere tekabül etmektedir— yoğunlaşması olarak anlıyorsak; diğer türlü bir yaşamın ne alamı olabilir? Fiziksel varlığımızın hareket etmesinin ve duygularımızın çalışmasının hiçbir anlamı yoktur. Eğer biz yaşamı bu kadar alt düzeyde bir kavrayışa götürmüyorsak, bir toplumu yeniden yaratmak ve devrimci bir tarzda üretmek gibi bir amaçla yola çıkmışsak; işte bu amaçların içinde en değerli varlığın ve dolayısıyla da gerçek yaşayanların şehitler olduğunu kabul edeceğiz. Yaşamı daha da yüceltmenin anlamı aslında şehitleri daha da çoğaltmak olarak, bunun ise ilk şehitlerin kendilerini bir ordu haline getirmesi tarzında anlayacağız. Bu, aynı zamanda ordulaşmada tek doğru ve zafere giden yolun seçilmesi anlamına gelmektedir.

Bütün halkların ve ulusların verdikleri savaşlara bakalım: Onlar kendi gerçeklerine böyle yaklaşmışlar ve şehitlerini çoğaltıkça zaferi de görmüşlerdir. Aksi halde hep yenilmiş, ezilmiş ve lanetlenmişlerdir. O halde bizim şehitler hanemizin giderek zincirleme bir biçimde artması, şehitlerimizin kendi kendilerini bir ordu haline getirmesinden başka bir şey değildir. Bizim yaptığımız ise sadece onların taleplerinin sözcüsü olmaktır. Dikkat edilirse bugün hepimizin geldiği nokta budur. Bizim şehitleri anmamızın gerçekliği ve yaşanırlığı burada ortaya çıkmaktadır. Burada bazı kişiler Parti karşısında çok alt düzeylerde bir yaşamı savunabilir. Fakat nerede olursa olsun PKK bünyesinde yer alan ve şehitlerin anısına gerçekten bağlı olanlar, kendilerini yaşamaz ve hayatını her an bu mücadeleye feda etmeye hazırdır.

Partimizin şehitlerin anısına bağlılık temelinde oluştuğunun kesin kanıtı yaşadığımız pratiktir. Tabii bu aynı zamanda tümüyle gerçeklerimize doğru yaklaşmak, gerçeklerimizi ilerici ve devrimci yönde değiştirme, bunun için örgüt olma, bu örgütün gözüpek militanları haline gelme, fikren derinleşme ve pratikte keskinleşme anlamına da gelmektedir. Bunun etkilerinin sürekli yoğunlaşmasının ulusal direnişin gelişmesi olduğunu biliyoruz. Bu, PKK'nin çekirdeğinin yetkinleşmesidir. Bütün bunlar da halkın siyasal ve askeri ordulaşması demektir. İşte şehitlerin kendilerinin ordulaşması derken, onların kızıl bir şerit, bir ana damar ve bir bel kemiği gibi bütün varlığımızı baştan sona kadar eklemlendiren, bağlayan ve hayat veren değerler olduklarını vurgulamak istiyoruz.

Eğer şehitlere bağlılığı, "vah şöyle bir parçamız koptu, vücudumuz paramparça oldu, bir daha dirilmesi olanaksızdır" biçiminde anlarsak ve onları böyle anarsak, herhalde düşmandan önce kendilerine en büyük hakaretlerden birisini biz yapmış olacağız. Buna cesaret etmenin bile başlı başına bir ahlaksızlık olduğunu söylemek gerekir. Gerçekten şehitlerimizle en çok yoğun yaşayanların ve onlarla içiçe olanların şehitlerin anılarında zaferi ve yaşamı görmeleri, bizim anmamızın ne kadar doğru olduğunu da açıkça ortaya koymaktadır. Çok basit değerlerin kaybında bile halkımızın ne kadar teessüre ve üzüntüye kapıldığını çok iyi biliyoruz. Ama PKK'da bunca şehit verilirken, halkımızın sadece "daha dikkatli hareket edemezler miydi, daha fazla yaşayarak mücadeleye katkılarını çoğaltamazlar mıydı" biçimindeki eleştirilerine de tanık oluyoruz. Ama halkımız hiçbir biçimde başka bir yaşamı kabul etmiyor. Yalnız bu yüce amaçlar uğruna gidişi kabulleniyor. Şehitlerimizin anıları karşısında halkımızın böyle davrandığı bugün netçe ortaya çıkmıştır ve bu da bize önemli oranda cesaret veren diğer bir gelişmemizdir. Yani halkımız gibi en değerli varlıkları hiçbir koşul altında terketmemek için her şeyini vermeye hazır bir halkın, bizim koşullarımızda gelişen şahadet olaylarına büyük bir saygı, bağlılık ve daha çok fedakarlık anlayışıyla yaklaştığı ve destek gösterdiği açıktır. Bu da şehitlerimizin, halkımızın gerçek yaşamını dile getirdiklerinin, onu diriltiklerinin ve bunun kendi yankısını halkta bulduğunun kanıtlanmasıdır.

O halde eğer şehitlik olayında dar düşünmüyorsak, işe sadece kişilerin fiziksel varlığı ve anıları biçiminde bakmıyorsak, eğer şahadete bir siyasal olay ve gerçeklerin açığa çıkarılması olarak, bir sınıfsal ve ulusal savaşım sorunu tarzında yaklaşıyorsak, göreceğiz ki aslında bizde hep yaşanan şehitlerdir; onların ta kendileridir. Daha alt düzeyde yaşayanların hatta bu konuda ister Parti içinde ister Parti dışında olsun yaşamı dar, yüzeysel ve günceli kurtarma biçiminde anlayanların ve kendi gerçeklerini yüz bin defa inkar etmiş olanların, en kokuşmuş ölüler olduğu ortaya çıkmaktadır. Daha doğru bir yaklaşımla şehitlerin etrafında yoğunlaşan gerçek yaşam iken, diğerlerinin nefeslerinde ve beyinlerinde üreyenin ise bir kanserleşme olayı olduğu ve ölümlerin en kötüsünün bu olduğu görülecektir.

Biz yaşamı düşmanın bugün dayattığı gibi ele almıyoruz. Düşmanın dayattığı faşizmdir. Yaşam olarak sunulan, esasında ise ölümün kendisi olan bu dayatma karşısında kişi biraz nefesini körelttiğinde ve hem de bunu biraz orta düzeyde yaptığı anda, böyle bir şeyi iyi bir orta sınıf yaşamına kavuşma biçiminde anlamaktadır. Böylesi bir tutum sadece faşizmin kabul görmesi demektir. Ama bunun yanında kendimizi yoğunlaştırıp gerçeklere baktığımızda görüyoruz ki, toplumun içine düşürüldüğü yaşam, yaşam olmak şurda kalsın gerçekte ölümlerin en kötüsüdür. Denilebilir ki, böylesi bir yaşam bin defa ölümden daha beterdir. Faşizmin damgasını yiyen yaşam kanserli bir yaşamdır. Bugün gerçekten toplumda kanser etkilerine benzer etkilerin geliştiği yaygınca söylenmektedir. Bu özellik ne kadar gelişirse gelişsin, bununla mücadelede kanseri ortadan kaldırma mücadelesidir. İşte bizim yaşayan değerlerimizin bu kansere karşı en iyi bir aşı olduğu da ortaya çıkmaktadır. Demekki, bu anlamda şehitlerimiz toplumun içine düşürüldüğü en hastalıklı hallerin tedavisi için bir aşı niteliğindedir. Bu ne demektir? Bu, toplumun gerçek özgür yaşamına kavuşturulmasının ilacının ortaya çıkarılması demektir. Bütün toplum için bizim şehitlerimizin ifade ettiği anlam budur.

Bugün bütün toplumu demokratik bir yaşama doğru ilerletmeye çalışırken, insanlığın faşizmin istediği gibi yaşamak mecburiyetinde olmadığını, kendi üstünlüğünü haykırabilecek kadar yüce bir varlık olduğunu ve bunun PKK'de somutlaştığını, hem de bunun en yakından ve gerektiğinde tek başına en zor koşullarda böyle temsil edildiğini göstermekle, büyük bir tarihsel hakikatın, insanlık adına büyük bir kazanımın mevcut olduğunu da ortaya koyuyoruz. Ve bunlar öyle basit gerçekler ve temsilcilikler değildir. Yine bunlar sadece faşizmin günümüzdeki dayatmalarının boşa çıkarılması anlamında temsilcilikler olarak da değerlendirilemez. Bunlar etkileri yüzyılları kuşatacak olan değerlerdir. İşte şehitlerimizin mücadelemizdeki gerçek değeri böyledir.

Şehitler zincirinin değişik halkalarına çeşitli değerlendirmelerle karşılık vermiştik. Şunu hemen belirtelim ki, Parti tarihimizin başlangıcındaki halkalar ne kadar iri halkalar özelliğini taşıyorsa, günümüzde bu halkalar belki cisim itibarıyla küçülmüşlerdir; ama anlam ve milyonları ayağa kaldırma itibarıyla başlangıçtakiler kadar büyük halkalardır. Yani başlangıçtan günümüze kadar cismen gittikçe küçülen, yine günümüzden başlangıca doğru anlam itibarıyla büyüyerek, ilk baştakilerin anlam büyüklüğüne ulaşabilen ve böylelikle hiçbirimizin kolay kolay koymayı göze alamayacağı ve kendileriyle eklemlerimizin kolay kolay sökülemeyecek derecede birleştiği bir noktaya gelmekten bahsedebiliriz. Hepsinin anısına en uygun karşılığın nasıl verilmesi gerektiğini de böylece ifade etmiş olmaktaydı. Ve bir kez daha belirtelim ki, bu gelişim şehitlerin birikimi ve ordulaşması; düşüncenin, siyasi güç haline gelmesi ve en çok da askeri güç dediğimiz olay halini almasıdır. Hemen şunu belirtelim ki; Parti ilanının ve siyasal güçlenmemizin gelişmesinde şehitlerin rolü son derece yoğun ve belirleyicidir. Yine PKK'nin gelişmesinde şehitlerin ne kadar belirleyici olduğunu gözönüne getirirsek, bu özelliğin en başa alınması gerektiğini, bunu böyle ortaya koymaktan hiçbir şeyin bizi alıkoyamayacağını söyleyebiliriz. Ordulaşmak ve silahla mevcut düşmana karşı savaşmak demek, savaşın en olağanüstü, en yaman bir biçimini göze almak demektir. Teori ve siyasi faaliyet de bunu doğrudan etkilemektedir. Ama bunun şehitlerin bu konudaki kesin bir emri olarak, kurulması gereken bir ordu olduğu açıktır. Teorik ve siyasal faaliyetin bunun kuruluşunda şehitler kadar önemli ve belirleyici olduğunu ileri süremeyiz. Ordulaşmada da en belirleyici olanların şehitler olduğunu bir kez daha söylemek zorundayız. Biz bütün önemli girişimlerimizi başlatırken, daha önce verdiğimiz şehitlerin derin anıları altında hareket ettik. Bu yalnız onlara bağlılık değildir. Bu, aynı zamanda şehitlerde yoğunlaşan ve onların silahlarının yerde bırakılmamasını gerektiren bir olaydır. Yani onların ordunun inşası için verdikleri mücadelenin yarıda kalmaması demektir. Tabii ki, bu da düşüncelerimizin bir kuvvet haline gelmesi anlamını taşır. Silahla düşüncenin savunulması en büyük savunmadır. Hele en zorba bir güce karşı bu yapılıyorsa, bunun en büyük bir savunma olduğu bir kez daha ortaya çıkar. Anılara bu şekilde bağlılık ordulaşmaktır derken, en sağlam bir ölçüyü daha ortaya koymuş oluyoruz.

Biz yaptığımız bu değerlendirmelerle, bu konuda başka ölçülere fazla anlam verilemeyeceğini belirtmek istedik. Yine şehitlerin bundan başka bir tanımına ulaşılamayacağını da belirtmek istedik. Bütün bunları belirtirken de, yaşamanın derinliklerinde onların var olduğunu söylüyoruz. Bir ulusun, bir halkın, mevcut dayanılmaz güncel yaşamındaki zehirin öldürücü etkisini ortadan kaldırmak için, bunların gerekli olduğunu belirtiyoruz. Yoksa başka türlü bu değerlerin anılması, onların anılarını yaşamak ve sözcüsü olmak mümkün değildir.

Şimdi, daha somut olarak yaşayanların, yeni sözcü durumunda olanların görevlerine gelirsek; bu ana izahlar, nasıl bakmamız ve nasıl olmamız gerektiğini ortaya koyuyor. Eğer gerçekten böyle yaşarsanız, hemen şunu diyelim ki, gücünüze bin katmış olursunuz. Karşınıza dikilen her engeli, özelliği ne olursa olsun aşabilirsiniz. Biz bu konuda önemli dönemlerde verdiğimiz şehitleri, yolumuzun önündeki engelleri düzleyenler olarak değerlendirdik.

12 Eylül faşizmine karşı, zindan direnişçiliğinde bir Mazlum'un, daha sonra Hayri'nin, Kemal'in direnişçiliğini, gerçekten ölümle yaşam arasında kurulan en sağlam bir köprü; yani faşizmin dayattığı ölümle, direnişçiliğin ulaşmak istediği yaşam arasında sağlam bir köprü olduğunu belirledik. Ve bu köprüde yürümenin, yani gerekirse faşizme karşı ardarda şehitler vermenin; başarı kazanmanın yolu olduğunu da söyledik. Köprünün sonuna kadar açılmış olduğunu da belirttik. Yani faşizmin alabildiğine karanlık, uçurumlu ve "yaklaşırsanız yerle bir olursunuz" diye bizi korkuttuğu yola doğru giderken, bize bir köprü gerekliydi. İşte zindan direnişçiliğinin ve şehitlerinin anlamı bu kadar büyüktür ve bu büyüklük, tam da siyasi bir değerdir. Bu aynı zamanda mücadelemize siyasal bir destektir de. Daha da ötesinde, mücadelemizin kazandığı siyasal bir zaferdir. Birkaç kişi, düşman ordularıyla fiziksel olarak savaşarak onları yenmeyi başarmışlardır.

Zindan direnişçiliği, uzun tanıklıkların peşpeşe ancak izah edebilecekleri, hatta izah etmekte epey zorlanacakları bir durumdur. O koşullarda verilen bu savaşım, belki de insanlık soyunda çok az insana nasip olan bir dayanışma gücü ile gerçekten çok az kişinin başarabileceği bir savaşımdır. Ve bu savaşım verilerek başarılmıştır. Dolayısıyla bu, şehitlerimizin PKK'ileşmede, PKK'yi direnişçi bir güç haline getirmede, daha sonraki direnişi belirlemedeki yerleri her türlü değerlendirmenin üstündedir. Ve burada gerçekten yenilen, ölümcül darbe alan faşizmin kendisidir derken, yine daha sonraki direnişimizin de yükselişinde tanık olduğumuz yaşama bakarak bunları belirtirken, tamıtamına hakikatleri söylüyoruz. Buradaki gerçek **"Direnmek yaşamaktır"** sloganında ifadesini buluyor. Faşizm her şeyiyle bazı insanları, bunların şahsında bir halkı teslim almak istiyordu. Partiyi ve giderek halkı yenilgiye götürüp bunun yerine yeniden kendi kör karanlık ve haksızlıklarla örülü geleneğini kesintisiz devam ettirmeye çalışıyordu. İşte böylesi bir anda; faşizmin bu biçimdeki hakimiyetini, o kendine son derece güvenen ve yüzyıllardan beri de hep böyle getirdiği geleneğini zindanlarda da kendi adına zincirleme bir gelişmeyle tamamlamak istediği en kritik bir anda bu direnişler gelişti.

Eğer büyük bir başarıya ulaşılmak isteniyorsa, bu durumun parçalanması gerekiyordu. Zindan direnişçilerinin anlamı işte burada ortaya çıkıyor. Bunlar, gerektiği anda TC'nin bu yapısını parçaladılar. Dolayısıyla burada yenilen sadece TC tarihi değildir. TC'nin şahsında en son kertesine kadar yetkinleştirilmiş olan bir despotizmin de canalıcı bir darbe yemesi ve bunun en temel halkasından kopmasıdır. Tabii ki zincir, en temel halkasından koptu mu, onun artık fazla bir iş görmesi, tarihte sürekliliğini sağlaması mümkün değildir.

Eğer zindan direnişçiliğinin anlamı üzerinde daha çok düşünülürse, bu direnişin geleceğe yansıtılma işinin büyük bir örgütlülük olayı olduğu da kavranır. Biz bu gelişmeyi, siyasal ve silahlı faaliyet başta olmak üzere, her türlü araçla temsil etmeyi başarırsak, göreceğiz ki bu halkanın parçalanması, aslında bin yılı aşkın bir despotizmin ölümcül darbe almasıdır. Ve bu en büyük savaşlardan birisinin halklar ve özgürlük adına, Partimiz tarafından kazanılması da demektir. Tabii yine bu konuda daha önce de belirttiğimiz gibi, onların sözcüleri olan bizler, bu görevi böyle anlar ve yaparsak, bu böyledir.

Dönemin koşulları içinde yapmamız gereken en doğru şeyin, direnişi biraz daha yakıcı kılmak ve şehitlerle aramızı fazla açmamak olduğu, bunun için de daha fazla gücümüzü ülkeye taşırmak, silahlı savaşımı daha da geliştirmek olduğu açıktır. Nitekim atılımımız, her türlü engellemelere rağmen gerçekleşmektedir. Bu atılımımız, başlangıçtaki şehitlerimiz kadar, zindan şehitlerinin anılarına bağlılığın da ertelenemez bir görev borcu olduğu biçiminde bir anlayışın ürünüdür. Diğer bütün faaliyetlerimiz bir hazırlıktan ibarettir. Yani, silahlı donanım, eğitim ve diğer örgütsel görevlerin tümü bu anıları canlı ve somut yaşatmak için yerine getirilen görevlerdir. Yeni dönemin, kendi başına bile ulusal kurtuluş için, en temel öneme haiz bir aşama olduğunu görmek ve tabii ki, bunu da şehitlerin anılarına temelde bağlılıkla izah etmek en doğrusudur. Zaten yapılan da budur. Bazıları bunu çok değişik anlamak, yorumlamak ve uygulamak istediler. Fakat bizim olanca gücümüzle, bu olayın üzerine böyle yürümemiz bağlılığın yine doğru bir örneğini verirken, gelişmelerin de önünü bir kez daha açmıştır. Eğer bu şehitlerimizi, zindan karanlığında bırakıp yitirmek istemiyorsak, gerçekten çok anlamlı işlerin yapılması gerekiyordu. İşte yapılan anlamlı işlerden birisi de budur. Hatta zindan şehitlerinin direnişinin büyük anlamına değer biçmeleri ve dışarıdaki direniş hakkında, içinde bulunanların bile yapamadıkları değerlendirmeleri yapmaları, bundan sonuç çıkarmaları, görevleri tespit etmeleri, yerinde eleştiriler yöneltmeleri vb. bütün bunlar ne anlama gelir? Direnişçilerin kendi eylemlerini canlı canlı yaşadıklarını ve bunu yansıtmada ne kadar gerçeğe yakın olduklarını gösterir.

Bütün tarihinde görüldüğü gibi TC, milyonlarca insanı katletmiş, hepsinin ağzını kapatmış, tarihte

hiçbir iz de bırakmamıştır. TC'nin böylesine, gerçekleri örtbas etmesi karşısında, yakın döneme kadar sosyalistler, ilericiler bile suskun kalmıştır. Yani TC, yaptıklarının hesabını vermemiştir. İşte bizim gerçekleştirdiğimiz; ilk defa, tarihin bu biçimde faşizm lehine akışını durdurmak ve bu rejimin yaptıklarının yanına kar olarak kalamayacağını göstermektir. Böylelikle de halkların, belki de yıllarca süren tarihi üzerindeki o çarpıtılmışlığı, hem de ağzını kapatarak, gözlerini kör ederek, yaptıkları çarpıtmaya son vermek, halkların, düşen evlatlarının, şehitlerinin, halkları yaşatan ve asla yenilmeyen değerler olduğunu göstermek ve bunun böyle olduğunu kanıtlamaktır. Tabii bu da en en ciddi devrimci görevlerden birisinin başarılması anlamına geliyor. Eğer 12 Eylül faşizmi, bağlı olduğu atalarının o tarihine benzer bir başarıyı bizim pratiğimiz karşısında da elde etmiş olsaydı, yalnız PKK adına değil, halklar adına çok büyük bir kayıp gerçekleşmiş olacaktı. Yine zindan direnişçiliği, onunla ilgili ve etkisi altında gelişen tüm çabalar da boğulmuş olsaydı, yalnız 12 Eylül faşizmi kendisini siyasi alanda başarılı kılmayacaktı, kör bir karanlık, her türlü haksızlık ve zulümden ibaret olan bir despotizm geleneğini de başarıyla devam ettirecekti. Bu da en yakın bir örnek olarak Türkiye'nin ilerici gençlik hareketlerinin ve bizim de gerçekten küçümsenmeyecek çabalarımızın karanlıklarda yitirilmesine yol açacaktı. Hemen şimdi bir konuyu hatırlatalım: Bu devrimcilerin anıları üzerinde, hem de onların en yakınları tarafından bugün içine düşülen tasfiyecilik, hatta geçmişine lanet getirme, "teröristtiler", "şöyle aşırı hareket ettiler, bizi zor duruma düşürdüler, yaşamı zehir ettiler" vb. deyip faşizmle aynı ağzı konuşan ve hatta ona alçakça teslim olmaya kadar işi vardıran; ve pişmanlık gösterircesine "demokrasi gelişiyor, biz geçmişte hata yaptık" diyecek kadar da anılara ihanet edenlerin varlığı, gözü kara bir gelişme göstermektedir. İşte bizim faşizme başarı imkanı tanımamamız, şehitlerin anısına karşı bu tip sapıklıklar ortaya çıktığında karşılarına dikilme imkanı sağlamamız ve bugün bunu önemli bir noktaya kadar da götürmemiz her türlü değerlendirmenin üstünde bir anlamı olan büyük başarıdır.

"... Bütün halkların ve ulusların verdikleri savaşlara bakalım: Onlar kendi gerçeklerine böyle yaklaşmışlar ve şehitlerini çoğaltıkça zafer de görmüşlerdir. Aksi halde hep yenilmiş, ezilmiş ve lanetlenmişlerdir. O halde bizim şehitler hanemizin giderek zincirleme bir biçimde artması, şehitlerimizin kendi kendilerini bir ordu haline getirmesinden başka bir şey değildir. Bizim yaptığımız ise sadece onların taleplerinin sözcüsü olmaktır..."

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaş bir şehit anası ile birlikte

TC yakın dönemde halkların katliamını gerçekleştirmiştir. Bir yığın emekçi bu devletin çarklarında yok edilmiştir. Bunlar bir avuç iğrenç güruhun karnını doyurmak, hanedanlıklarını sürdürmek için, o sefil yöneticilerin, şişirilen milyonerlerin, patronların düzenine kurban edilmiştir. Hepsinin anısına şehitlerimizi anarken bir başka anlam vermek, büyük yüceltici değerleri olan ve kişiliği büyüten bir olaydır. İşte bu, bugün halkın etrafımızda yoğunlaşmasının PKK'nin gerçekten büyük bir yaşama değer hale getirmesinin diğer bir izah tarzıdır. Bugün tarihi gerçekleri her zamankinden daha fazla açıyor ve emekçilerin lehine siyasetlerin en doğrularını temsil ediyorsak, bu, düşmanı bile etkileyecek bir noktaya geldiğimizi kanıtlar. Günümüzde, gerçeğin en sağlam sözcüleriyiz. Bizi bu noktaya getiren de bu doğru yaklaşımımızdır. Yine emekçilerin tarihine onların katledilmelerine biçtiğimiz değerin PKK'de canlanması ifade bulması ve bir güç durumuna gelmesidir.

Yakın dönemde silahlı savaşımızın değerli şehitleri vardır. Bu şehitlerimiz önemli bir kuşağı temsil ediyorlar. Bu şehitlerimiz en doğru bir savaşım tarzıyla gerçekten Partimizin yeni atılımlarını başarıya götürmede önemli bir rol oynadılar. Eğer bunlar böyle gelişmeseydi, büyük hakikatlerimizin daha doğuştan örtbas edileceği, bunun bütün bir ulusun bitirileceği anlamına geleceği açıktır. Kritik bir evrede devreye girmenin ve tamıtamına cesaretli yürümenin bir sonucu olarak, bu şehitlerimizin ortaya çıkması, yapılması gerekenin, verilmesi gereken kanın ta kendisidir.

Bunun yapılmasıyla faşizmi bir daha kolay kolay altından kalkamayacağı bir duruma soktular. İşte bu direnişler, ulusun en kritik bir direniş anında verilmesi gereken enerjinin, kanın verilmesiydi. Ve böylelikle tabii ki, bu tarihin devrimci tarzda kazanılmasının, en temel duraklarından veya aşamalarından birisinin gerçekleştirilmesidir. Böylesi bir dönemi yakalamak için gerekirse yüzbinler de kurban edilebilir. İşte bizim burada birkaç yüz kişi ile bu işi başarmamız, PKK'nin büyük ustalığını gösterdiği kadar, en zor olanı en değerli evlatlarıyla yapmanın da bir ispatıdır. Unutmayalım ki yakın tarihimizde ulusallık adına, insanlarımız yüzbinlere varan bir sayıda feda edilmiştir. Fakat bugün bunların mirası üzerinde, sadece kendi iğrenç ailesel, aşiretsel, kişisel çıkarlarını tatmin etmeye çalışıyorlar. Evet, gerçekten yüzbinlerin kanı üzerinde bugün en kötü işbirlikçilerin kişisel düşkünlerin, kendini düşmana pazarlamak için girdiği her türlü iğrençliği siyaset diye yutturmak isteyenlerin, her türlü yalanı bu temelde üretenlerin bu değer üzerinde tepiştiklerini görüyoruz. Bugün bu döneme bu biçimde yaklaşmamız, eylemimizi ve şehitlerimizi içiçe örmemiz ve tekrar şehitlerimizin anıları üzerinde tekrar eylemimizi gerçekleştirmemiz bunlara da verilen en büyük cevaptır. Aynı zamanda bunların demagojilerini, sahtekarlıklarını yerle bir eden en anlamlı bir karşılıktır da. Hele hele bunların günümüzde, bu direnişimizin neden mümkün olmadığını, düşmandan bin defa daha fazla haykırmalarının anlamı üzerinde de durulmalıdır. Bunlar şunu demek istiyorlar: "Biz yüzyıllardan beri üyelerimizi, bendelerimizi, kullarımızı bir hiç uğruna veya daha çok da kendi çıkarlarımız uğruna katlettirmekle ve onların kanını sömürmekle bir yaşam tarzı oluşturduk. Siz buna saldırıyorsunuz, onun için büyük bir günah işliyorsunuz, vazgeçin bundan", ve "siz halk adına hakikatı ortaya çıkaramazsınız, halkın kendi öz çıkarları uğruna şehitler veremezsiniz. Biz kendi lehçemizle bunları yaptık. Siz de böyle yapmazsanız size karşı duracağız. İşbirlikçiliği böyle geliştireceğiz. Bütün o gelenekleri konuşturacağız" diyorlar. Evet, bunları söylediler ve bugün de söylediklerini yapıyorlar.

İşte şehitlerimizin bu dönemdeki büyük bir anlamı da buradadır. Güneş kadar açık olan gerçeklerimizi görülmemiş bir biçimde çarpıtmak için bunların çevirmedikleri dolabın, yapmadıkları iftiranın kalmadığı gözönüne getirilirse, gerçeğimizin ulus çapında haykırılmasıyla ve bunun eylemle dost-düşmana dünya çapında tanıtılmasıyla ne kadar büyük tarihsel bir işin başarıldığı ve dolayısıyla değerlerin ne kadar büyük olduğu, bir kez daha görülecektir.

Son dönem silahlı savaşımızın şehitleri de, demekki anlamı böylesine büyük olan ve gittikçe daha sık bir biçimde gerçekleşen ordulaşma değerlerimizdir. Bu aynı zamanda ulusun bütün tarihini doğru bir temelde yakalama olayıdır. Yine güncel, en devrimci olanı yakıcı bir tarzda hakim kılmaktır da. İşte bu anlamda şehitlerimize, insanlığın belki de en unutulan bir halkını, en onurlu bir biçimde çağa yaklaştırma, bağlama değerleridir diyoruz.

O halde, böylesi bir dönemin şehitleri, en az başlangıç şehitleri kadar tarihi önemi olan, bize büyük bir güç bırakan ve sözcüleri olmamız için bizi her düzeyde koşullandıran, doğruluğa yaklaştırmada hiçbir dönemde sahip olmadığımız avantajları ve geleceğin üzerinde yürüme gücü veren ve bütün bunları yaparken de, doğru savaşımın yanılgılarından, eksikliklerden alabildiğince arındırılarak nasıl verilmesi gerektiğini bizzat yaşamlarında ispatlayan değerlerdir. Bu değerler bize sürekli olarak güç kaynaklığı yapmaktadır.

Şehitlerimizle aramızdaki mesafe kısadır. Daha dün hepsiyle birlikteydik. Kendi toplumumuzda böylesi yüce kişileri bol bol üretmekteyiz. Daha da yaygıncasını önümüzdeki dönemde geliştireceğiz. Hemen belirtelim ki, biz en zor dönemde, en değerli Parti varlıklarımızı şahadete ulaştırırken, bunu milyonların ayağa kalkışı için yapıyoruz. Milyonlar ayağa kalktığında temsil edeceği hakikatı ve yaratacağı devrimci değişikliği hiçbir güç temsil edemez ve yaratamaz. Kitlelerin ayağa kalkması en büyük gerçektir ve gerçeğin en devrimci dönüşümüdür. Şehitlerimiz her zamankinden daha fazla bunu mümkün kılma, bunu gerçekleştirme konumuna da bizi getirdiler. Partiyi bugün kitleselleşmeye, ordulaşmaya doğru götürürken, en temel görevlerimizin bu kurumları yaratmak olduğunu söylerken, burada şehitlerin gerçek yöneten bir güç olduğunu belirtirken, önemli bir görevimizi önemli bir aşamada gerçekleştirdiğimizi de netçe vurguluyoruz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu olayı yaratılırken, esas güç kaynaklarımızın anlamı bu biçimdedir. Bugün oldukça güçlenmişiz. Görevlerimiz netçe belirlenmiştir. Dikkat edelim, bu, tarihimizde ilk defa yakaladığımız önemli bir pozisyondur ve bunun nasıl yaratıldığını esas sahiplerinin anılarına bağlılığın gerçek anlamını ortaya koyarak açıkladık.

Şimdi biz bu görevlerin üzerinde yürüyen sözcü, yürütücü güçler olarak en sorumlu tutulması gereken kişiler durumundayız. Burada benlik davası, kişisellik davası artık bitmiştir. Bugün Partimizin yoğunlaşmasında ifadesini bulan bir gerçek de budur. Baştan beri şimdiye kadar yaptığımız çözümlemelerin ve ispat edilen değerlerin bizi götürdüğü sonuç, en son şehitlerimizin de hiçbir biçimde başka türlü yorumlanamayacağıdır. Bu demek değildir ki, kişinin özgürlük haklarını dikkate almıyoruz. Hayır. Kişi burada, bu gerçeğe bağlı olduğu oranda özgür. Yine halk bu gerçeğe bağlı olduğu oranda özgürdür. Kendimizi başka türlü aldatacak kadar kendimizinden geçmiş değiliz. Bu kadar değerlerin yoğunluğuna katılmak en büyük özgürlüğün ta kendisidir. Bu değerlerle birlikte halkı etkilemek, örgütlemek en büyük özgürlüktür. Bunu ne kadar merkeziyetçi yaparsak yapalım, bu özgürlüğün en keskin bir şekilde elde edilişidir. Burada bir militanda Partiyi yoğunlaştırmak, Partiyi böyle militanlardan oluşturmak ve bunu gerektiğinde güçlü bir yönetimle, tüm halkın ayağa kaldırılmasında kullanmak vardır. Bunun kadar özgürlükçü, demokratik başka bir akım yoktur.

Böylesi bir gerçek temelinde en ufacık bir tereddüt bile duymadan kişiler en doğru, en yaratıcı bir biçimde kendilerini çözümlemeli ve buna katılmalıdırlar. Bu konuda kararsızlıkları olanlar, cücelikte ayak diretenler açıkça durumlarını söylemelidirler. Yoksa Partiyi kendilerinde yoğunlaştırmayı ve bütün Partiyle geleceğin üzerine yürümeyi başaramazlar. Partiyi kendinde temsil edemeyen ama bunu bireyselleştiren kişilik en çok tehlike yaratan kişiliktir. Geçmişte çokça örneği görüldüğü gibi bunu böyle yapmayan, Parti uslubu, savaşım ve kazanma tarzıyla yürüyen birisinin kendisi bile büyük bir olaydır. Bu, aynı zamanda bir önderdir de. Bütün militanlarını bu biçimde yürüten bir Parti de el attığı her olayı kendi amaçları doğrultusunda değiştirebilecek bir partidir. Bugün, Partimiz bu noktaya her zamankinden daha fazla yaklaşmıştır. Bizim böyle bir yaklaşımda payımız her zamankinden daha fazla ve daha etkin bir biçimde keskinleşmiştir.

O halde önümüzdeki döneme yürürken, hiçbir dönemde rastlanmayacak bir atılımı, görev ve yetkileri kullanma gücünü yakalamış bulunuyoruz. Şimdiye kadarki tüm çözümlemelerimizi bu yaklaşımın özelliğini, netliğini keskince yakalamamıza katkıda bulunmak için yaptık. Burada yine şu veya bu biçimde kişinin kendi nefsini yaşaması kendini önemli siyasal ve savaş görevleri karşısında yalnız bırakması kadar ters bir anlama ve yorumlama olamaz. Ve biz bunu önlemek için ısrarla bu gerçekleri bu biçimde yeniden ortaya koyuyoruz. Kişilerin önemli bir zayıflığı şudur: Büyük kitlesel gelişmelerde kendilerini kaybeder ve kitlelerin ruhunun esiri olurlar. Önemli, zor ve zayıf anlarında ise tamamen kendi içine büzülürler ve bu sefer büyük bir benliği kendiliğindenliği yaşarlar. Biz ne kitlelerin böylesine ruhunun coşkulu olduğu bir dönemin benliğiyle ve ne de zorluklar ve yalnızlıklar ortamında sonuna kadar içine sinmiş, içine kapanmış bir kişiliği yaşarız. Hayır. Burada benliği feda edeceğimiz kadar feda ediyor; kitleye bağlılığımızı, onun içinde yok olmayan, onun icinde kendisini yitirmeyen kişisel ve tarihsel etkinliğimize bağlıyız. İşte bunlar, ince ayrımlardır. Bunları yapmak, her akıllı, devrimci-önder militanın vazgeçilmez görevidir. Bugün militanlarımız buna da hayli yaklaşmışlardır. Bu yaklaşma demek değildir ki, her şey hallolmuştur. Hayır: bu durum siyasal çözümleyici güç, bunu adım adım örgütlenmeyle hayata geçirici güç, son derece akıllılık, dirayet, olgunluk ister. Biz bu konuda da biraz katkı sunmakla güçlenebileceğimize inanıyoruz. Tabii ki bunu belirtirken, uzun uzun anlatılan değerlerimize biraz daha yaklaşmanızı, onları temsil yeteneğinizi arttırmanızı istiyor ve bekliyoruz. İşte çokça bahsettiğimiz yanılgılı, eksik yaşama son vermek için bunların mutlaka esas alınmaları gerektiğini söylüyoruz. En büyük değiştirici, yönlendirici ve kuvvetlendirici gücün de bu olduğunu vurguluyoruz.

Eğer biz bu değerli varlıklarımızın amansız savunucuları olursak, onları her düzeyde hiç yılmadan, geçmişimize yaraşır bir biçimde önümüzdeki dönemde de yaygınca yaşatırsak, belli ki gelişme kesindir; bu, zafere dek böyle olacaktır.

Son şehitlerimizin sayıları o kadar çoğalmıştır ki, tek tek hepsini anmamız fazlaca gerekli değildir. Bilakis onların büyüklüğünü bütün mücadelemizin gelişkin özelliklerinde rollerini yerli yerine oturtarak anmak en doğrusudur. Bu değerlendirmelerimiz aynı zamanda bizi bu sonuca ulaştıran gerçeklerdir. Yakın dönemlerde şüphesiz daha da çok şehitlerimiz olacaktır. Biz onları böyle bir kuvvete dönüştürdükçe hemen belirtelim ki kitlelerimiz bu olaya daha fazla katıla-

çaklardır. Ve biz de göreceğiz ki, bunlar bazılarında, hatta bazı dönemlerde hepimizde çokça görüldüğü gibi, bizi zorlama etkenleri yerine, güçlendirme etkenleri haline geleceklerdir.

İşte bu son şehitlerimizi anarken, onları bizi güçlendirme etkenleri haline getirmek gerektiğini sonucuna vardık. Son şehitlerimizin hem gözüpek savaşımları, hem de en ufak bir teslimiyet belirtisi göstermeden büyük bir kahramanlığa yaraşır bir direnmeleri sözkonusudur. Ve hatta bazılarının yaralı haldeyken, bu halleriyle bile, teslim olmamak için bizzat son kurşunları kendilerinin yaşamını ölümsüz kılmakta kullanmalarında, PKK'nin direnişçi ruhunun geliştiği düzeyin en sağlam, görkemli bir kanıtını da görmek gerekir. Bunlar her zamankinden daha fazla özgürlüğü nasıl kazanmamız gerektiğinin en çarpıcı örnekleridir de. Bu örnekleri ancak bu biçimde anlar ve bu biçimde sürekli bunlara bağlı olursak belli ki, en anlamlı bir karşılığı da bu anılara vermiş olacağız.

Şehitlik, bizim için iki adım ötede ulaşacağımız bir gerçeklik olabilir. Uzun bir dönem sonra da olabilir. Ama hepsinin de anlamı böyledir. Biz burada artık kendi yetersizliklerimizi, basitliklerimizi, görüp boyun eğecek, gözyaşı dökecek ve böylece kendimize kötülük yapacak yerde, büyük değerlerimizi, yani şehitlerimizi böyle görmek zorundayız. Bunlar savaş çağrılarıdır, gerçeklerin ta kendileridir. Yine herkesin katılması ve ulaşması gereken gerçek değerlerdir.

O halde, hepimize yapılan çağrıya iyi katılalım. Bu çağrının gereklerini yerine getirmek bakımından en güçlü bir kararlılık dönemindeyiz ve bu görevlerimizi başaracağımıza da kesinlikle inanıyoruz. Hiçbir gücün bizi bu yoldan alıkoyamacağı son derece açık bir gerçektir.

KAHRAMANLIK DÖNEMİ ŞEHİTLERİNİ YÜCELTELİM, HALKIN KAHRAMANLIĞI GERÇEKLİĞİNE DÖNÜŞTÜRELİM!

Kahramanlık dönemi şehitleine bağlılık, savaşan halk kahramanlığı gerçekliğine ulaşmakla mümkündür. Partimizin tarihi, aynı zamanda boydan boya kahramanca direniş ve bu direniş şehitlerinin destansı gelişiminin de tarihidir. Bu soruyu ulusal kurtuluş mücadelemizde yerinde sormak, anlamını tüm yönleriyle doğru verebilmek, bugün kitleselleşen kurtuluş savaşımızın gelişimini de daha iyi anlamak, başarıya götürecek militanca tavrın sahibi olmak, yeni toplumsal kurtuluşa yol açacak kişiliği bu temelde toplumun her düzeyde yenilenmesini mümkün kılacak tavrı bulmaktır. Ahlakı gerçekleştirmektir. Şehitlik gerçeği kadar bir halkı etkileyecek, onu hayati çıkarları konusunda bilince ulaştıracak, tarihi yaşamında yer işgal edecek, başka bir gerçek ve bunun kadar değerli bir olguyu düşünmek mümkün değildir. Bir hareket açısından da onun ne kadar ciddi olup olmadığını kanıtlayacak, bir yandan şehitlik kadar, bir diğer yandan da ona doğru temelde bağlılık anlamını hayata geçirmek ve bunu bütün değer yargılarının temeline oturtmaktır.

Ulusal direniş tarihimizin gelişiminde Parti öncülüğünün rolü belirleyicidir. Parti öncülüğünün oluşumunda da Parti şehitlerinin rolü esastır. Bugün öncünün savaşımından başarıyla çıkmış ve halk savaşımının her yönüyle gelişme dolu bir dönemine girerken bu gerçeklerimizin derin bilinciyle hareket etmek, geçmişin doğru bir değerlendirilmesi kadar, geleceğin sağlam inşasının da temel görevlerinden birisidir. Bizim sürekli muhtaç olduğumuz, hareketimizi besleyen ana kaynakları kurutmamak, bunu boşa akıtmamak ulusal kurtuluşun beslenmesine sürekli aktarmaktır. İşte burada en başta gelen kaynakta şehitlik olgusudur. Yine belki de hiçbir hareketin tarihinde görülmediği kadar bizim Parti tarihimizde hem uzun bir süreyi kapsaması hem de nicelik olarak artan sayıda bir şehitler listesine sahibiz. Çok az hareketin cesaret ettiği bir savaş türünü, biz öncünün somutunda, öncüde yürüttük, öncüyle yürüttük. Neden bu böyle oldu? Kürdistan'ın tarihi gerçekliğinde aranmalıdır. Bu tarih eğer zifiri bir karanlığa gömülmüşse, direnmenin en sıradan emareleri bile köreltilmişse ve böylesine bir karanlıkta yaşama kaçınılmaz bir kader olarak benimseniyorsa benimsetilmişse yapılması gereken bu uğursuz zemini parçalamak, yaşam gözeneklerini açmaktır. İşte buna denk gelen mücadele, öncünün savaşımı biçiminde karşımıza çıkar. Tarihi başaşağı gidişten, özgürlüğe yöneltmek, toplumu çürümüş, nefes alamaz duruma getirmiş urlarından temizlemek bu mücadeleyle mümkündür. Her halkın tarihinde değişik düzeyde eğer benzer bir somut gerçeklik sözkonusuysa orada bazı önderler ortaya çıkar, bazı halk kahramanları belirir. Bunlar ilerde bir halkın savaşımıyla gerçekleştirilecek olan başarıya giden yolu, bireylerin şahsında onların büyük fedakarlığıyla temellendirmeye çalışırlar. —Burada bireyler çokça eleştirilen bireycilik anlamında fazla etkili olmayan ve sıkça da zararlara yol açan tutumların dışında— Tarihte bireylerin rolünü en iyi bir biçimde yerine getirenler dile getirilen rolün sahibidirler. Burada birey kaçınılmaz olarak rolünü oynamak zorundadır. Eğer bu rolü oynamazsa daha sonraki kapsamlı harekete ulaşmak mümkün değildir. Ve bu rol her zaman böylesine, bireylerin ortaya çıkışını da zorunlu kılar. Buna bireycilik, bireysel bireyin konumunu örgüt yerine koyan, halkları yalnız bireylerin kuyruğuna takan özelliklerden iyice ayırdetmek gerekir. Kendi kendine direnebilen, örgütlenebilen, yine bunu sağlam örgütlerle yürütebilen toplumlar sözkonusu olduğunda, uluslar sözkonusu olduğunda bireycilik eleştirilmesi gereken ve çoğunlukla da maceracılık olabilecek fazla etkili olma durumu sözkonusu edilmeyecek çıkışlardır. Ve fazla da anılmazlar. Ama tarihin bir dönemine kahramanca çıkışlara ihtiyaç gösterildiğinde, yine en az daha sonra örgütlerin —ki bu direnişçilik örgütlerin oluşumunda, halk direnişlerinin gelişiminde ayrılmaz bir sahayı teşkil ederler. Böylesine bireylerin şahsında ulusların, halkların ayağa kalkması mümkündür. Ve her halk tarihi bu tip kahramanlıklardan nasibini almıştır. Ulusal direnişlerin, halk özgürlük hareketlerinin öngününde bu çıkışların hayati bir görevi gerçekleştirdiklerini belirtmek gerekir. Devrimlerin öngünlerinde bunlar yazardırlar, hatiptirler, siyasi düşünür, askeri komutandırlar. Geçmişin ağır yüklerinden kurtulma gücünü, cesaretini gösterip, geleceğin fethin her yönüyle temsil eden kişiliklerdir. Birkaç örnek verirsek, Rus devriminde Narodnikler dönemi vardır. Narodnikler bireysel kahramanlığı en çok uygulayan ve bu temelde ortaya çıkan hareketlerden birisidir. Narodnikler daha sonraki oluşumların (Bolşevikler de dahil olmak üzere) gelişiminde vazgeçilmez bir yere sahiptir. Daha sonraki bireyselliği temel mücadele biçimi olarak seçmesi eleştirilebilir. Ama halkı özgürlüğe kaldırmada, büyük fedakarlık örnekleri sunmada, daha sonraki bütün devrimci gelişmeleri belirlemede hemen hemen hepsi hakkını temsil ederler. Köleliğin toplumu gerçekten her türlü yaratıcılıktan uzak tuttuğu, derin bir sessizliğe, çürümüşlüğe terk ettiği bir dönemde böylesine bir ortamı kahramanca eylemlerle sarsmak, yeni güçleri ortaya çıkarmak açısından hayatidir. Ve bu yeni güçler ortaya çıkmadan hiçbir hareket düzenlenemez. Daha sonraki gelişmeleri sağlıklı bir biçimde yürütemez. Hele hele halk hareketi, halk devrimi gibi büyük bir olguyu başarıya götüremez. Şüphesiz yalnız başına yeterli değildir ama, çok önemli bir sürdürendir ve gerçekleşen de budur. Rusya pratiğinde görülenin bir benzeri yakın dönemde Türkiye'nin de yaşadığı bir gerçeklik vardır. 12 Mart faşizmine karşı tam örgütlenememiş, ama örgütlenmeye can atan fakat bunu başaramamış, kahraman direnişlere tanıktır. Mahirler, Denizler, ve İbrahimlerin böyle bir direniş geleneği vardır. Az sayıda insandılar ama bunlar kendi kişiliklerinde bir devlete sonuna kadar başkaldırmayı, başkaldırıda sonuna kadar nasıl gidilmesi gerektiğini, en büyük fedakarlık, cesaret örneği olarak otaya koymuşlar ve tarihte böylesine bir yere ulaşmışlardır. Ama bunların mirası iyi örgütlendirilmemiş, bir halk hareketine dönüştürülememiştir. Bu daha çok onların anılarına bağlı olması gerekenlerin sorunudur. Anılara gerçekten bağlı olan, onun üzerinde oynamayan, o mirası çarçur etmemek durumunda olanların yerine getirmeleri gereken bir göreviydi. Bunun başarılamaması ne bunların bireysel kahramanlar olarak ucuz suçlamalara konu olmalarına imkan verir, ne de böyle bir görevin yerine getirilmesi halinde kahramanca direnişlerin büyük anlamı olacağını gösterir. Evet, böylesine bir tanımlama gerekir. Bireylerin anısını örgütlenmeye ve halk hareketine dönüştürmek gereklidir. Eğer bu olmazsa bu tip kahramanlıklar kaybolup gidebilir, tarihte fazla etki de bırakmayabilirler.

İşte bizim hareketimizin de az çok dünya genelinde, Türkiye somutunda ve halkımızın derinliklerinde böylesine yiğitlikleri esas aldığı bilinmektedir. Biz, böylesine kahramanlıklara bağlılığı böyle bir örgütlenmeyi gerçekleştirmede gördük. Nitekim hareketimizin oluşumunda ilk direniş kahramanlarımızın şehitliği tamı tamına böyledir. Haki KARER'ler Halil ÇAVGUN'lardan başlayan bu süreç daha sonra zincirlemesine gelişti. Ve bu gelişim aynı zamanda PKK'nin oluşum tarihidir. Hiçbir oluşum altında böylesine değerli şehitlerir olması kadar güçlü, sağlıklı gelişemez. Altında böylesine değerli direniş kahramanlarının kanı yatan, anısı yatan bir hareket, eğer sağlıklı bir biçimde oluşmuşsa, ileride halk hareketinde —zaferde dahil— her türlü özgürlük gelişmesine tanık olması içten bile değildir. Yeter ki bu, kurallarına uygun olarak yürütülsün ve bunu yürütenlerin sorumluluklarını sonuna kadar yerine getirmeleri sözkonusu olsun. Bu oldumu gelişmeler olur. Hareketimizin bu ilk direniş şehitleri öncünün oluşumunda hayati bir yere sahiptirler. Unutmamak gerekir ki, ortaya çıktıklarında mevcut toplumsal zemin, değil hayatını ulusal kurtuluşa, özgürlüğe adamak, bir karış toprağına evcil hayvanlarına gösterdiği değer göstermeyen, bir saatlik zamanını feda etmeyecek kadar bencil, kör, çıkara gömülmüş, kesin hayati çıkarlarını bilince çıkarmak şurda kalsın, bunun duygusundan bile uzak olacak kadar düşmüş, düşürülmüş ise ve mutlaka bunu sarsmak için yüreklerin gözeneklerini açacak, zihinleri az-çok çalışmaya zorlayacak bir durum sözkonusu ise, işte bunu gerçekleştirecek olan böylesine direnme ve bu direnmenin de bir gerçek, herkesin saygı duyduğu, inkar edemediği bir gerçek haline gelmesi şehitliktir. Doğru ideoloji ancak uğruna böyle savaşanların varlığı halinde anlam kazanır. Doğru görüşler eğer uğrunda böyle fedakarlıklar görmezse, halk tarafından benimsenmez. Dolayısıyla daha sonra ideolojik-politik çizgimiz biçiminde yoğunlaşan mücadelemiz ancak bu temelde ciddiyet kazanmış ve ancak bu temelde gelişebileceği kanıtlanmıştır. Dolayısıyla öncü sıfatına layık bir gelişmeyi sağlayabilmiştir.

Hiçbir fikir ne kadar doğru olursa olsun, eğer mensupları tarafından gerektiğinde hayatını verecek kadar bir fedakarlığı yaratmamışsa, o fikir sönmeye mahkum oluyor. Bu bizde daha da canalıcı bir şekilde böyledir. İşte PKK öncülüğünün sağlıklı gelişmelerinde ilk şehitlerimizin yeri bu kadar kesindir. Öncüyü, adına layık bir biçimde oluşturmak, daha sonra bunların anısına bağlılığı sağlıklı, yerinde sürdürenlerin atılımı için de şarttır. Biz kendi sorumluluğumuz altında şehitlere derinden bağlılığı sürekli sürdürecek ve bütün gelişmelere hakim kılarak öncüyü daha üst düzeyde bir atılıma, bir yandan zindan direnişçiliğine, bir yandan yurt dışında büyük bir hazırlık içinde direnişe sürmekle yetinmedik. Bunu büyük bir kahramanlık dönemi olan 15 Ağustos Atılımına da yaydık.

Bugün bu atılımın üzerinden 4 yıl geride kaldı. En kalabalık şehitler listesini bu dönemde verdik. Ve gerçekten başlı başına bir kahramanlık dönemi demeye layık gördük. Ulusal direnişi dönülmez kılan kazanımlarıyla tarihi başaşağı gidişten, bir yükselişe tırmandıran, halkın milyonlarcasını daha şimdiden ulusal akımın içerisine itmekle kalmayan, uluslararası alanda da halkımızın şerefli bir aile olarak yerini alması için ardına kadar yolları açan bir dönemdir. Bu dönemin oluşması şüphesiz en başta bu şehitlerimizin varlığına borçludur. Şehitlik, böylesine kahramanca bir dönemin ve eğer bu dönemde her türlü zayıflığı, olumsuzluğu üzerinde yükselen, insanı binbir yaralı, çöktü-çökmek üzere olan bir ortamdan alıp sağlam direnişçiler ve her koşul altında direnmeyi mümkün kılan buna her bakıman güç getirebilecek bir dönemin içine itmede bir köprü rolü oynamışsa bu köprünün bir iskeleti olmuşsa, tarihteki rolleri çok daha kesin, çok daha belirleyicidir. Bugün hiç kimse ulusal kurtuluş mücadelesinin sözkonusu olmadığını iddia edemez. Yalnız ülke gerçekliği, ulus gerçekliği değil ulusal kurtuluş gerçeği de halkın bütün diri güçleri tarafından benimsendiği gibi uluslararası kamuoyu da böylesine bir gerçekle ciddi olarak karşı karşıya olduğunu her bakımdan konumlarını gözönüne getirerek, buna göre tavırlarını geliştirmeye çalışarak göstermek durumunda kalmışlardır. Her türlü çarpıtmaya, önemini görmemezlikten gelmeye rağmen, özellikle halkımız için bir damla kan akıtmaya niyeti olmayan ve gerçekten basit kişisel çıkar, endişe sözkonusu edildiğinde, bunu her bakımdan en öne çıkarabilecek düşkünlüklerin, hem de ulusal kurtuluşçuluk, sosyalizm adına, demokratlık adına bu tip düşkünlüklerin bol olduğu bir ortamda ulusal kurtuluşçuluğun gerekleri nasıl yerine getirilir? Bunda sonuna kadar nasıl direnilir? Fedakarlığın, cesaretin ölçütü nedir? Halkın direnişi nasıl ortaya çıkarılır? Her birisi bir abide kadar olan şehitlerimizin somutunda bunları görmek çok açıktır. Görmeyenlerin de ne kadar sefil olduklarını tespit etmek o kadar kolaydır. İşte bugün gerçekleşen diğer bir tarihi gelişme de budur. Eskisi gibi yaşamak geçmiştir. Yeni bir yaşamın içine ulusal direnişin, bütün sınıf ve tabakalardan halkımızın yediden yetmişe, kadın-erkek içine girdiği yoğun bir tartışmayı, tavır belirlemeyi gerçekleştirdiği bir dönem en çok arzu edeceğimiz, kaybettiğimiz her şeyi kazanabileceğimiz bir dönemdir. İşte kazancın da temel kaynağı bu şehitlerimiz olmaktadır.

15 Ağustos Atılımı şehitleri bu anlamda bir ulusun yeniden özgür temelde adeta direnişten ileri bir toplumsal kurtuluş temelinde kuruluşuna geçmenin mümkün olduğuna ulaşmak, daha dün hayalinin bile kurulmasının zor olduğu böylesine bir gelişmeyi yaşamak önemlidir. Bu, ileride daha da iyi anlaşılacak, gerekleri yerine getirilecek bir dönemdir. Bu dönemin nasıl hazırlandığı, her bir eylemin anlamının ne olduğu, her bir şehidin bu destandaki, bu kahramanca dönemdeki yeri ne olduğu şüphesiz şiirlerle, hikayelerle, romanlarla, resimlerle dile getirilecektir. Türkü ile dile getirilecektir. Ama şimdilik fiiliyatta gerçekleşen bu durumu en çok kıvanç duyacağımız tüm onurlu yaşamın temeli olarak göreceğimiz de kesindir. Daha çok işlenmesi, çok sayıda insanımızın, başta Partimizin sanatkarlarının, askeri komutanların işi olacaktır. Ama mühim olan temelin sağlam atılmasıdır, doğuşun sağlam gerçekleşmesidir. PKK öncülüğünde doğuş nasıl sağlam gerçekleştirildiyse, halk direnişimizin kendisi sağlam bir doğuşa tanık olmuştur ve bundan sonrası artık zamandır, zaman içinde büyümedir. Yine bundan sonrası teknik bir düzenlemedir. Yani halkımızın hareketinin sağlıklı bir örgütlenmesi, doğru mücadele biçimleriyle günbegün yürütülmesidir. Ve bunu da en kahramanca bir tarzda yürütüyor. Cesaret ve fedakarlık adeta bir yarış halinde yerine getiriliyor. Elbette böylesine ayağa kalkan bir hareketin, bir halkın da kazanmaması için bir neden yoktur.

Bu temelde Partimizin somutunda dile gelen ve ulusal direniş tarihimizin en şanlı bir döneminin zaferle kazanılmasında tarihi rollerini yerine getiren şehitlerimizi anmak, halk direnişimizde savaşan halk kahramanlığını gerçekleştirmektir. Bu temelde bütün Partilileri ve tüm ayağa kalkan halkımızı, şehitlerimizi bu temelde anmaya ve kendi kahramanca savaşımlarını sürekli zafere dek gerçekleştirerek sahip çıkmaya çağırıyoruz.

— Kahramanlık Dönemi Şehitleri Ölümsüzdür!
— Yaşasın Halk Kahramanlarımız ve Şehitlerimiz!
— 15 Ağustos'un 4. Yılında Ordumuz ARGK, Halkın Katılımıyla Daha Güçlü, Daha Savaşkan!
— Yaşasın 15 Ağustos Atılımının Zafer Dolu 4. Yılı!

15 AĞUSTOS 1987 - 15 AĞUSTOS 1988
KAHRAMANLIK DÖNEMİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

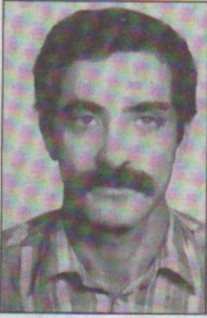
Mustafa YÖNDEN
Topaluşağı (Topalan)
Köyü-Pazarcık

Yoksul ve emekçi bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Daha küçük yaşlarda itibaren ailesine maddi destekte bulunmak için çalıştı. Antep'te liseyi okuduğu 1977 yılında devrimci mücadele saflarına katıldı. Öğrenci gençlik arasında yoğunlaşan ulusal kurtuluş düşüncelerin aktif bir savunucusu oldu ve okuduğu okulda, okul komitesinde görev aldı. Antep'te ajan-provokatör ve sosyal şoven çetelerin saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde, bunlara karşı verilen mücadelenin en ön saflarında yer aldı ve faşist çetelerin ezilmesinde küçümsenmeyecek bir rol oynadı.

1980 yılında Antep yerel komitesi askeri birim temsilciliğine getirilen Mustafa yoldaş, Antep'te ulusal kurtuluş mücadelemizin büyük bir atılım sağlamasında önemli bir rol oynadı. 1980 yılının Sonbaharına kadar Antep'te çalışmalarını büyük bir kararlılık ve azimle yürüten Mustafa yoldaş, Pazarcık alan çalışmalarında da yer aldı. 12 Eylül askeri faşist darbesinin ardında, Partinin geri çekilme taktiği gereği yurt dışına çıktı. Lübnan'da askeri-siyasi eğitime katıldı. Bu dönemi en iyi bir şekilde değerlendirdi.

Mustafa YÖNDEN, 24 Haziran 1982 yılında büyük bir coşku ve azimle özgürlük yürüyüşüne en ön saflarda katıldı. Bir grup yoldaşıyla ülkeye ilk ayak basan gruplar arasında yer aldı. 1983 yazı boyunca, Hakkari merkez bölgesinde, Şırnak ve Beytüşşebap alanlarında faaliyet yürüttü. İhanet ve teslimiyetin amansız düşmanı olan Mustafa yoldaş, tarihi 15 Ağustos 1984 Eruh baskınında 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı komutan yardımcılığı görevini yaptı. Görev aldığı baskın eyleminde, üstün komuta yeteneklerini kullanarak denetimindeki grubu başarıyla yönetti. 1984-86 yılları arasında çok sayıda önemli eylemlerde eşsiz kahramanlık ve cesaret örneğini sergileyen Mustafa YÖNDEN, eylemlerin planlanması, örgütlendirilmesi ve uygulanmasında birincil derecede sorumluluk üstlendi. Mustafa yoldaş, PKK III. Kongresinde PKK-MK ve ARGK Askeri Konseyi Üyeliğine seçildi.

Botan eyaletinde ulusal direniş mücadelemizin örgütlendirilmesi ve yönetilmesi görevini yürüttüğü 1987 Ağustos'unda bir grup yoldaşıyla düşman saldırısına uğrayan Mustafa YÖNDEN, denetimindeki birliği kurtararak ve düşmana ağır darbe vurarak şehit düştü.

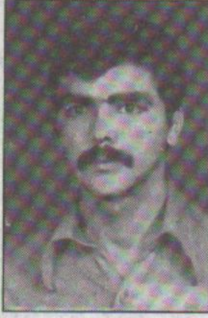
Haydar KARASUNGUR
Darabi (Sütlüce)
köyü-Kiğı-Bingöl

İlkokul öğrenimini köyünde tamamladıktan sonra, ortaokul ve lise öğrenimini Bingöl'de sürdürdü. Bingöl Eğitim Enstitüsü'nden mezun olan Haydar yoldaş, 8 ay kadar gibi bir süre öğretmenlik yaptı.

1975 yılında genelde yükselme eğilimi gösteren devrimci mücadeleye sempati duyan Haydar KARASUNSUR, 1977 yılları arasında, Bingöl şehir merkezinde ve dönem dönem de kırsal alanlarda faaliyet yürüten Haydar yoldaş, ulusal kurtuluşçu gelişmeyi engelleyen reformist-işbirlikçi ideolojilere karşı yoğun bir ideolojik mücadele verdi. Bunun yanısıra sivil faşist odakları hedefleyen ve bunların dağılmasına yol açan eylemleri örgütledi. 1979 yılında tutuklanan Haydar KARASUNGUR, korkunç işkencelere maruz kaldı. Gördüğü işkencelere karşı büyük bir direniş gösterdi. Bir dönem Elazığ cezaevinde yattıktan sonra, delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. Gördüğü işkencelerden dolayı ağır bir rahatsızlık geçirdi. Bu nedenle bir dönem tedavi gördü ve kısa bir süre sonra kırsal alanda devrimci çalışmalara başladı.

Bingöl, Karlıova, Genç, Muş ve Varto alanlarında devrimci faaliyet yürüttüğü 1980-83 yıllarında bir ara Parti ile de ilişkisi koptu. Parti ile ilişkisizlik koşulları döneminde de çalışmalarını aksatmadan sürdüren Haydar yoldaş, örnek devrimci bir pratik sergiledi. Yeniden sağlanan ilişkiler sonucu; Partinin istemiyle bir grup yoldaşıyla 1983 yılında yurt dışına çıktı. Ortadoğu'da kısa bir dönem eğitim gören Haydar KARASUNGUR, yurt dışı çalışmalarına katılmak üzere görevli olarak Avrupa'ya gönderildi. 1984 yılının sonunda yeniden Ortadoğu alanına döndü. 1985 yılında, ülkede devrimci savaşa katılmak üzere Doğu Kürdistan'a gitti, burada bir dönem kitleler içinde Parti çalışmalarını yürüttü.

1986 Baharında ülkeye giren Haydar yoldaş, Diyarbakır'dan Bingöl'e kadar silahlı direniş mücadelesinin geliştirilmesine önderlik etti. 1986 yılında gerçekleşen PKK III. Kongresi'ne fiili olarak katılmamasına rağmen, devrimci militan kişiliğindeki istikrarlı gelişimi ve başarılı çalışmalarından dolayı PKK-MK üyeliğine seçildi. Diyarbakır-Bingöl eyaletinde sonuç alıcı çalışmalar yürütüen Haydar yoldaş, bir grup yoldaşıyla Ağustos 1987 yılında düşmanın faşist ordu gücüyle girdiği çatışmada görkemli bir direnişle şehit düştü.

M. Emin ASLAN
Xurs köyü-Derik

Mardin'de ulusal kurtuluş örgütlenmesinin ilk kadrolarından olan M. Emin yoldaş, ancak liseye kadar okuyabildi. Erkenden ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duydu. Ulusal bağımsızlık savaşına olan bağlılık ve inanç O'nu kısa sürede profesyonel devrimciliğe itti. Ailesinin tüm fertlerini ulusal kurtuluş mücadelesi içinde örgütledi. 1981 yılına kadar büyük bir sorumluluk ve özveriyle Mardin alanında ulusal kurtuluşçu faaliyet yürüten M. Emin yoldaş, ilkel milliyetçi, reformist ve işbirlikçi-ajan feodal güçlere karşı Partinin yükselttiği mücadelenin en ön saflarında yer aldı. Görev ayrımı yapmayan, zorluk tanımayan, fedakar ve uyumlu kişiliğiyle halkın büyük saygınlığını kazanan M. Emin yoldaş, 1980 yılında faşist ordunun yönetime el koymasıyla başlayan yeni mücadele sürecinde Partinin geri çekilme taktiğine uygun toparlayıcı ve birleştirici bir pratik sergiledi. Kürdistan'nın dört bir yanından gelen yüzlerce Parti kadrolarının yurt dışına taşırılmasında üstlendiği görevi başarıyla yerine getirdi.

M. Emin yoldaş, 1981 yılında Parti kararıyla Güney Kürdistan'a geçti. Uzun bir süre Partinin hazırlık çalışmalarına katıldı. 1982 yılında İsrail'in Güney Lübnan ve Beyrut'u işgal hareketi döneminde, Beyrut savunmasında İsrail siyonizmine karşı savaştı. 1983 yılında Güney-Batı Kürdistan'a geçerek kitleler içinde Parti çalışmalarını yürüttü. M. Emin yoldaş, aldığı ağır ve yüklü sorumluluklarla 1983 Ekim'inde bir grup yoldaşıyla Kuzey-Batı Kürdistan'a girdi. Grubun sorumlusu olarak görev bilinciyle hareket etti. 1984 kışı boyunca Hakkari ve Çukurca alanlarında faaliyet yürüttü. Usta propaganda gücüyle ve yetkin Kürtçesiyle hakın sevgi ve saygıgıdını kazandı. Yine 1984'ün kışında grubuyla beraber Zaxo'daki kamplara çekildi, yeni savaşçı adaylarının eğitimini yürüttü. 1984 Baharında Ağustos Atılımının hazırlıkları için bir grup yoldaşıyla ülkeye giriş yaptı. Şırnak ve Silopi alanlarında çalıştı. 15 Ağustos Atılımıyla Botan Eyalet Komitesi içinde yer aldı. Ekim 1984'te Mardin bölgesi komite sorumluluğuna atandı. 1985 yılı boyunca Mardin hattında düşmanla kıyasıya bir savaşımın yürütülmesine öncülük etti. Gençliği, mücadele saflarında örgütledi. 1985 yılı boyunca Mardin'in bütün kaza merkezlerini basarak grubuyla siyasi ve askeri eylemler yaptı.

Parti III. Kongresi'ne delege olarak katılacak olan kadroların yurt dışına taşırılması görevini başarıyla yerine getirdi. Parti III. Kongresi'nde MK üyesi seçildi. Kongre'den sonra Özgürlük Atılımı çalışmalarına katıldı. Bu dönemde "Yurtseverlik Üzerine" broşürü hazırladı. 1987 baharında Mardin eyalet sorumlusu olarak ülkeye gitti. Şehit olduğu ana kadar görevlerini başarıyla yerine getirdi. M. Emin yoldaş, Mayıs 1988 günü Derik'in Bayraklı köyünde düşmanla giriştiği muharebede faşist ordu güçlerine ağır kayıplar verdirerek şehit düştü.

Ahmet KESİP (Cemşit)
Karahacılı-Iğdır-Kars

Uzun bir dönemdir Partimiz saflarında mücadeleye katılmış olan Ahmet KESİP yoldaş, kararlı, cesur ve atak devrimciliğin bir simgesiydi. Aynı zamanda bu militan kişiliği ile düşmanın yüreğine de büyük bir korku salmıştı.

Başta Kars, Ağrı olmak üzere, Şemdinli'de devrimci faaliyetlere katıldı. 12 Eylül faşist cuntasının İşbaşına gelmesi ardından bir dönem Partiyle ilişkisi kesildi. Daha sonra, İdris ÖKMEN ve yanında bulunan bir grup yoldaşı ile birlikte Parti ile ilişki kurdu. Bu sürede Partinin hazırlık çalışmaları tamamlanmış ve ülkeye yeniden dönüş başlamıştı. Ahmet yoldaş, Partinin hazırlık çalışmalarına büyük bir coşku ile katıldı. Kısa sürede geri çekilme ve yeni dönem taktiğini kavradı; bunların gerektirdiği eğitimi tamamladı.

Daha sonra Ağrı-Kars alanında görev üstlendi. Mehmet ERTÜRK yoldaşın komutasında bulunan birlikle, 1985 Ağustos'unda Ağrı Direnişine damgasını vurdu. Günlerce süren bir çatışma içerisinde, Türk ordusu, Mehmet ERTÜRK, Ahmet KESİP ve Fuat ASLAN yoldaşların içerisinde bulunduğu küçük gerilla birliğinin üzerine binlerce sayılık bir askeri güçle yürüdü. Buna rağmen gerilla birliği bir ay boyunca Ağrı Dağında görkemli bir direniş sergiledi ve büyük bir yankı uyandıran bir direniş sergiledi.

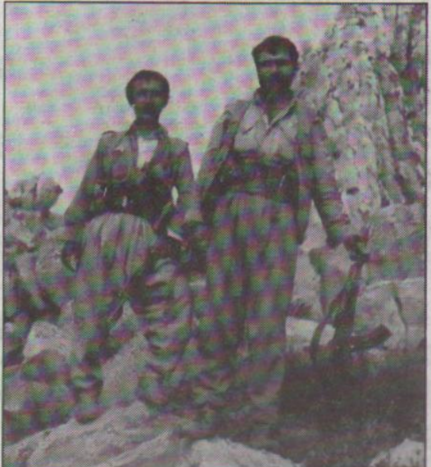
Ağrı Dağı Direnişi gerek ulusal ve gerekse uluslararası alanda büyük bir yankı uyandırdı. Sömürgeci Türk devletinin "Muhayyel Kürdistan Burada medfundur" sözü parçalanarak, Ağrı Dağında halkımızın yeniden dirilişi gerçekleştirildi.

1986 yılında Şemdinli'de görevlendirilen Ahmet KESİP yoldaş, başarılı bir devrimci çalışma yürüttü. Bu sürede ortaya çıkan sağ-tasfiyeci ve özerk anlayışlara karşı mücadelede, Parti çizgisi ve taktiğinin kararlı bir savunucusu oldu. Şemdinli alanına Parti taktiğinin uygulanmasında Ahmet yoldaşın çalışmaları önemli bir yer tutmaktadır.

Bu başarılı çalışmaları nedeniyle, PKK III. Kongresi, Onu MK üyeliğine getirdi. III. Kongre sonrasında Parti taktiğinin yetkince uygulanması; geçmiş eksik ve yetemezliklerin aşılmasında Ahmet yoldaş büyük bir çaba sarfetti. 1987 yılı Atılımında önemli bir rol oynadı. Bir parça özgür vatan toprağı yaratma mücadelesinde en ön saflarda mücadele etti.

1988 yılı atılımının hazırlıklarının yürütüldüğü bir dönemde beraberinde bulunan 8 yoldaşı ile birlikte Şemdinli-Benevok'ta, sömürgeci düşmanla çatışmaya girdi. Bu çatışmada düşmana büyük bir kayıp verdiren, Cemşit yoldaş ve birliği saatlerce süren bir çatışmayı başarı ile yürüttü. Bunun üzerine faşist düşman, top, kimyasal silah ve helikopterleri kullanarak 9 yoldaşı alçakça katletti.

PKK-MK üyesi ARGK Konseyi üyesi Ahmet KESİP yoldaş kararlı ve militan kişiliği ile, halkımızın yüceliklerinde yaşayacaktır.

Şemdinli-Benevok Direniş Kahramanları

Abdurrahman MOTOR
Pınarbaşı (Ayinser)
Köyü-İdil-Mardin, 1955

Yoksul ve çilekeş bir ailenin çocuğu olarak yaşam mücadelesi verdi. Küçük yaşlardayken, sömürgeci düşmanın baskı, sömürü, talan ve işkencesine tanık oldu. Ve en acı bir tarzda bütün bunları yaşadı. Abdurrahman yoldaş, 1970 yılında aile-aşiret arası çatışmalardan dolayı okulu terk etmek zorunda kaldı. Ailenin geçimini sağlamak için Adana, Adapazarı, Kocaeli, Ankara gibi metropol kentlerinde en ağır ve tortu işlerde çalıştı. Ülkeden uzak yad ellerde çalışan Abdurrahman yoldaş, ülkeye duyduğu derin özleminden dolayı Kürdistan'a döndü ve kaçakçılık yapmaya başladı. Siyasal yaşamı KDP saflarına katılmakla başlar ve daha sonra KAWA saflarında sürer. Bu güçlerin bağımsızlığa gidecek durumda olmadığını anlayan Abdurrahman yoldaş, Parti saflarına katılır.

1982-84 yılları arasında sınır çalışmalarına katılan Abdurrahman yoldaş, Parti mücadelesine önemli hizmetlerde bulundu. II. Kongre'de ülkeye yeniden dönüş kararının uygulanmasında en ön saflarda yer aldı. Özgürlük Yürüyüşüne katılan ilk grupların ülkeye aktarımını sağladı. Sınır alanlarında kitle çalışmalarına katıldı. 9 Ekim 1985 yılında Partinin merkez okuluna alındı. Parti III. Kongresi'ne delege olarak katıldı. Kongre kararlarının ülke pratiğine aktarımı için yapılan hazırlık çalışmalarında yer aldı. 1987 baharında "Özgürlüğe Yürüyüş Atılımı"nı gerçekleştirmek için Botan Cephesinde görevlendirildi. Abdurrahman yoldaş, Botan Cephesi, ARGK komutanlık görevini yürütürken, 1987'nin sonbahar aylarında sömürgeci ordu sürüleriyle girdiği silahlı çatışmada örnek bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Ahmet Hüseyin RESUL
Güney Kürdistan, 1964

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Babası devlet kuruluşlarında az bir ücretle çalışıyordu. Okula devam ettiği yıllarda ailesinin geçimine katkıda bulunmak için çalışan Ahmet yoldaş; babasının yaşlanması ve artan yoksulluktan dolayı daha fazla okula devam edemedi ve iş hayatına atılmak zorunda kaldı. Bu kez de önüne askerlik sorunu çıktı. Arap Barış Gücünün Lübnan'a gönderilen özel birlikleri içerisinde askerliğini yaptı. Bu dönemde bazı Kürt örgütler ile ilişkiye geçti. Onlarda bağımsızlık ruhunu göremeyen Ahmet yoldaş, ilişkilerini kesti. Bu dönemde ailesel sorunlarla karşılaşmıştı. İki kardeşi açlık ve yoksulluğa dayanamayarak ev den kaçmış ve körfez bölgesindeki ülkelere gitmişti. Bu nedenle kardeşleriyle ilişkileri kesilmişti. Bu durumlar arkasında babasını yitiren Ahmet yoldaşın annesi de ağır hasta düşmüştü. Bunu fırsat bilen bazı aşiret ağaları öteden beri aileyle toprak anlaşmazlığı sorununda yararlanarak Ahmet yoldaşın ailesine ait bütün topraklara el koymuştu. Ahmet yoldaş halka zulm eden ağalara karşı kinlenmiş ve intikam duygusuyla dolmuştu. Belleğinde yer edinen tüm ulusun intikamıydı.

Ahmet yoldaş, askerliğini bitirdikten sonra Parti ile ilişkiye geçmeye başladı. Bir grup yoldaşıyla Partimizin siyasi eğitim çalışmalarına katıldı. Daha sonra askeri eğitime katıldı. Ahmet yoldaş ülkeye girme kararını coşkuyla karşıladı. Altı yoldaşıyla beraber kış koşullarında vatan topraklarına ayak bastı. Kısa süren mücadele yaşamında örnek bir kişiliği temsil eden Ahmet yoldaş, 3 Kasım 1987 tarihinde 6 yoldaşıyla beraber düşmana ağır kayıplar verdirerek Botan Cephesinde şehit düştü.

Osman SARIKUŞ (Ferhan)
Cibin köyü-Halfeti-Urfa, 1960

1978 yılında Kürdistan'da kitleselleşerek yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizin kırsal alanlarda da yoğunlaşması Kürdistan emekçi köylülüğü ve gençlik kesimi üzerinde büyük etkilerde bulundu. Sömürgecilik ve işbirlikçi feodal-komprador kesime yönelen mücadelesi ile PKK geniş emekçi ve gençlik yığınlarının sözcüsü durumuna geldi.

Bulunduğu alandaki pratik mücadeleden etkilenerek devrimci mücadeleye yakınlık duyan Ferhan yoldaş, bu dönemde bir Parti sempatizanı haline geldi. Kürdistan'da çok boyutlu baskılara maruz kalan bir azınlık milliyete mensup olan Ferhan yoldaş, sömürgeciliğe karşı büyük bir kin ve öfke besleyerek büyüdü. Bir dönem sonra ailevi ve ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa'ya gitti. Zorunluluklar nedeni ile Avrupa'ya gidişi onu ülkeden uzaklaştırsa da yüreği ve beyni ile bağımsızlık mücadelesinden kopmaz. Nitekim Avrupa'ya gittikten kısa bir süre sonra, bu alanda sürdürülen Parti faaliyetlerine katılır.

Özellikle Hollanda'da Kürdistan bağımsızlık mücadelesini dünya ve Avrupa kamuoyuna tanıtmak, Avrupa metropollerinde yoğunlaşan geniş Kürdistanlı emekçi kitlelerin ülke ve mücadele ile ilgi ve bağlarını kurmak, geliştirmek amacıyla yoğun kitle faaliyetlerine katıldı. Mücadele içindeki yoldaşlarının örnek kişiliği ve özellikle devrim şehitlerinin mücadele azmi ve kararlılıklarının üzerinde yarattığı etkileri sık sık dile getiren Ferhan yoldaş, giderek artan ülke mücadelesine katılma istemini Partiye iletti ve 1983'te bu isteğine Partinin cevap vermesi üzerine Ortadoğu alanına gitti.

1983 yılında Parti kadro eğitim okulunda askeri-siyasi eğitim çalışmalarına katıldı. Partiye karşı açık, dürüst ve sağduyulu bir kişiliğe sahip olan Ferhan yoldaş, bu pratik eğitim devresinde kısa sürede büyük bir gelişme gösterdi ve özellikle de askeri alanda güçlü bir yetenek kazandı. Güçlü bir kavrayışa, objektif bir yaklaşıma sahipti. Disiplinli bir öğrenci olma özelliğini etkin bir öğretmen olma becerisi ile birleştiren Ferhan yoldaş, askeri alanda pekçok yoldaşının eğitimine ve silahlı mücadeleye hazırlanışına değerli katkılarda bulundu. O, tüm bu özelliklerini güçlü yoldaşlık anlayışı ve olgun yaklaşımı ile bütünleştirerek özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine güçlü bir katılışın somut örneği olmasını bildi. Bu eğitim sonrası Ortadoğu'nun değişik alanlarında çeşitli faaliyetlerde pratik görevler alan Ferhan yoldaş, tüm görevlerini büyük bir devrimci disiplin ve yüksek bir moral gücüyle yerine getirdi.

III. Kongre sürecinin, özellikle pratik hazırlık çalışmalarına yetkince katıldı ve bu süreçte Parti karşıtı anlayışlara karşı yoğun bir mücadele yürüttü. Tasfiyeci-komplocu anlayışın üzerinde oynamak istediği tüm oyunlara karşı; halka ve Partiye bağlılığı kişiliğinde somutlaştırarak Partinin doğru devrimci çizgisi doğrultusunda bu anlayışlara karşı tavizsizce Parti hattını savundu.

III. Kongre çizgisinin ve kararlarının devrimci direniş savaşımıza ivme kazandıran derin özünü temel alarak kişiliğindeki eksikliklere yöneldi. Kongre sonrası süreçte önemli gelişmeler kaydederek, 1987-88 dönemi Parti temel kadro eğitimi devresine askeri eğitmen olarak katıldı.

Bu dönemde hem kendisini ülke faaliyetlerine güçlü bir biçimde hazırlamada, hem de yoldaşlarının bu konudaki eğitimlerine olumlu katkılarda bulundu.

Parti faaliyetleri sürecinde uzun bir süre Parti önderliği ile birlikte de kalan Ferhan yoldaş, bu konudaki değerlendirmesini ve temel kazanımını Partiye ilettiği bir raporunda şöyle ifade etmekteydi:

"Parti Önderliğinin yanında kaldığım iki yıllık süre boyunca, PKK'de nasıl yaşanır, düşmana nasıl darbe vurulur, değer yaratmak için nasıl bir çaba gerekir, zorluklar nasıl göğüslenir ve yenilir; tüm bunları çok iyi öğrendim. PKK'de ucuz ve soyut devrimciliğin beş para etmediğini; Parti Önderliğinin iğne ile kuyu kazmaya benzeyen çalışma tarzını görerek öğrendim. Tüm yaşamım boyunca kendime rota olarak alacağım Parti Önderliğinin çalışma tarzı, beni bu konuda başarılı kılacaktır."

Kürdistan'da yaşayan azınlık bir milliyete mensup olan Kürdistan'daki bütün halkların özgür ve bağımsız bir yaşama kavuşmalarının PKK önderliğindeki bağımsızlık mücadelesinden geçtiğinin bilincinde olan Ferhan yoldaşın Partimiz saflarında yer alışı enternasyonalist bir anlam da taşımakta ve bu konumu ile içinden geldiği çevreye, gerçek kurtuluş yolunu göstermede de yol gösterici, pratik bir örnek olmasını bilen Partimizin değerli bir militanıydı.

Ülkede yürütülen mücadeleye katılmak, ülke topraklarında devrimci savaşı geliştirmek onun en büyük istemiydi. O, bu isteminin gerçekleşmesi doğrultusunda kendi eksiklik ve yetersizliklerine karşı büyük bir mücadele verdi. Partinin doğru devrimci çizgisi temelinde kendini eğiterek güçlü bir Parti militanı durumuna gelmeyi başaran bir yoldaştı.

Ülke mücadelesine katılma arzusu ile kendini çok yönlü olarak hazırlayan Ferhan yoldaş, bu konuda yazdığı bir raporunda şöyle diyordu:

"Şurası açık bir gerçektir ki; eksiklik ve yetersizliklerime karşın, hiçbir görevden korkmuyorum. Her konuda kaya gibi sağlam olduğumu ve özellikle de silahlı mücadele alanında daha da başarılı olacağımı Partinin bilmesini istiyorum."

1988 Bahar Atılımı devresinde bir grup yoldaşı ile birlikte Botan alanında devrimci faaliyetlere katılan Ferhan yoldaş, 25 Mayıs'ta Şemdinli-Benevok'ta faşist-sömürgeci Türk ordu birlikleri ile girdiği çarpışmada destansı bir direniş sergileyerek sömürgeci güçlere ağır kayıplar verdirdi ve bu çarpışmada 8 yoldaşıyla birlikte ölümsüzleşerek Kürdistan bağımsızlık savaşının şehitler kervanına katıldı.

Birlikte faaliyet yürüttüğü ve eğitimlerine katkıda bulunduğu yoldaşları üzerinde olumlu özellikleriyle; inançlı ve güvenilir bir komutan, kararlı ve direnişçi bir devrimci militan örneği olarak unutulmaz etkiler bırakan Ferhan yoldaşın anısı, devrimci yaşamda bir kızıl direniş bayrağı olarak yaşayacaktır.

Ferhan yoldaşın ve tüm direniş şehitlerinin anılarına bağlılığın bir gereği olarak; onların şerefle taşıdıkları kutsal direniş bayrağını dağlarımızın engin doruklarına dikeceğimize söz veriyoruz.

Silah arkadaşları

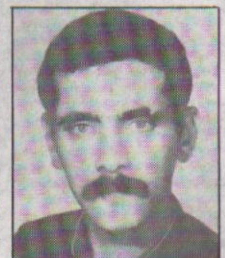
Sultan YAVUZ (Leyla)
Hilvan

Şehit M. Emin YAVUZ yoldaşın bacısı olan Leyla yoldaş, Partimizle Hilvan'da ilişkiye geçti. Hilvan'da Süleymanlar çetesine karşı geliştirilen mücadeleden etkilenerek Parti saflarına katıldı.

12 Eylül faşist cuntasının işbaşına gelmesi ile birlikte, geri çekilen kadroların arasında Leyla yoldaş da vardı. Lübnan-Filistin sahasında Parti eğitimine katıldı. Askeri ve siyasi eğitimini tamamladı.

1982 yılından 1983 sonlarına kadar bir süre Güney Kürdistan kitleleri arasında çalışma yürüttü. Daha sonra ülkeye giden gruplarla birlikte, Hakkari ve sınır çalışmalarına katıldı.

Şemdinli-Benevok direnişinde şehit düştü. Kürdistan kadını, bu yılmaz önderinin bıraktığı mirası yükseltecek ve Ona layık olmasını bilecektir.

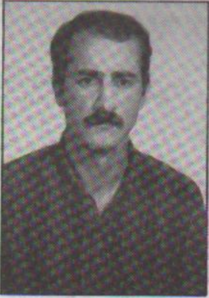
Ali Ekber LAÇİN (Şerif)

Partimizle 15 Ağustos Atılımı ardından daha aktif ilişki geliştirdi. 1986 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitime katıldı.

III. Kongre öncesi ve sonrasında yürütülen hazırlık çalışmalarında yer aldı. Bingöl-Diyarbakır planlamasının hazırlık çalışmalarına katıldı.

1987 yılı özgürlük yürüyüşünde, ilk ülkeye giden gruplar arasında yer aldı. Şemdinli alanında görev üstlenen Ali Ekber yoldaş, Benevok çatışmasında şehit düştü.

Diyarbakır-Hani Direniş Kahramanlarını Saygıyla Anıyoruz

Veli TEYHANİ (Kemal)
Çukur Köyü-Dersim, 1958

Veli yoldaş, komutası altında bulunan bir grup yoldaşıyla birlikte Diyarbakır-Hani alanında sömürgeci-faşist güçlerle meydana gelen bir çatışmada şehit düştü. Çok sayıda sömürgeci ordu ve özel tim güçlerinin karadan ve havadan, ARGK birliğine saldırmasıyla başlayan ve iki gün süren muharebede son ana kadar güçlü komutan özellikleriyle düşmana ağır darbe vuran Veli yoldaş, kahramanca bir direniş sergileyerek 8 yoldaşıyla birlikte ulusal bağımsızlık mücadelemizin şehitler ordusuna katıldı.

Orta halli, köyü bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Veli yoldaş, direnişçi bir aileye mensuptur. Ailesi, 1938 Dersim direnişinde yer alır. Türk sömürgeciliğinin başta Dersim olmak üzere tüm Kürdistan'da geliştirdiği katliam, O'nun üzerinde derin etkiler bırakır. Sömürgeci Türk devletinin, fiziki katliam ardından beyaz katliamı devreye sokması, bölge halkı ve gençliği üzerinde büyük tahribatlara yol açar. Veli yoldaş, yaşamında Dersim direnişçiliğini temel alarak, sömürgeciliğin beyaz katliamına kişiliğinde yer vermez. Kendi neslindeki gençliğin önemli bir bölümü sömürgeci kışla kültürü içinde halkına ve ülkesine yabancılaşırken, Veli yoldaş, halk ve ülke gerçekliğini kendisine temel alır.

Ulusal kurtuluş mücadelemizle daha grup aşamasındayken ilişkiye geçen Veli yoldaş, mücadeleye katılımını etkileyen nedenleri Partiye sunmuş olduğu bir raporunda şöyle dile getirir: *"Dersim'de yapılan katliamlar; mevcut baskı, sömürü, yoksulluk ister istemez devrimciliğe sempati duymamı geliştiriyordu. 1975-76 dönemine gelindiğinde, hareketimizin grup aşamasındaki gelişimi Dersim alanında da yansımasını buldu. Bu dönemde, belli oranda hareketin düşüncelerini kavrama ve çevreme taşırma biçiminde büyük bir çabam, azmim sözkonusu oldu."* Bu dönemde; Dersim alanında bir yandan sosyal-şovenizm ve küçük-burjuva reformist milliyetçiliği boy verirken, diğer taraftan Marksizm-Leninizmi, ülke ve halk gerçekliğini temel alan ulusal kurtuluş hareketimiz boy gösteriyordu. Bu iki olgu, iki cephe niteliğini taşıyordu. Veli yoldaş, devrimci direniş cephesinde en erkenden yerini aldı. O, devrimci direnişçi cephede yer almada hiçbir tereddüt ve ikirciklığe düşmedi. Aksine, bundan büyük bir coşku ve sevinç duydu. Dönemin devrimci çalışmalarına büyük bir kararlılıkla yaklaşarak ulusal kurtuluşçu düşüncenin, başta gençlik olmak üzere halk kitleleri içinde geliştirilmesinin propagandasını yaptı ve bu doğrultuda önemli çabalar sarf etti. Bu yıllarda özellikle Dersim alanında devrimcilik-sosyalistlik maskesi altında ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik geliştirilmek istenen saldırı ve provokasyonlara karşı Veli yoldaş, duyarlı ve atılgan bir tavrın sahibidir. O, bu saldırıların neye hizmet ettiğini ve kendine neyi temel aldığını kavramakta gecikmedi. Bu saldırıların maddi-manevi zemininin Kemalizm ve onun kışla kültürü olduğunu görerek, bunlara karşı tavır almasını bildi. Bu alanda belli bir süre devrimci çalışmalarını sürdüren Veli yoldaş, daha sonra ulusal kurtuluşçu düşüncelerin ilk taşırıldığı alanlardan biri olan Antep'te devrimci gençlik çalışmaları içerisinde yer aldı. Burada büyük enternasyonalist Haki KARER yoldaşın halk kitleleri üzerinde saygınlık yaratan komünist kişiliğinden büyük ölçüde etkilendi. Haki KARER yoldaşın şahadetinin ardından daha büyük bir kin ve azimle profesyonel çalışmaya yöneldi. Parti hareketimiz içinde ilk resmi görevini 1978 yılında Van'da üstlendi. 1979 yılı sonlarında bölge sekreteri olarak faaliyet yürüttü. O, direnişçi ve özverili çalışmasıyla kısa zaman süreci içinde faaliyetlerde gelişme yarattı. Sosyal-şoven ve küçük-burjuva reformist anlayışlara karşı ideolojik-politik mücadele yürütürken, faşist mihraklara şiddet temelinde önemli darbeler vurdu ve bu yapıyı önemli oranda dağıttı. Çalışmalarıyla sömürgecilerin dikkatini çeken Veli yoldaş; bu yıllarda tutuklandı, işkencede kararlı ve direnişçi bir tavır sergiledi, altı ay tutuklu kaldıktan sonra serbest bırakıldı.

Serbest bırakıldıktan sonra, Dersim alanında devrimci faaliyetlere katılan Veli yoldaş, 1981 yılına kadar alandaki faaliyetlerin yürütücüsü oldu. O, bu yıllarda geliştirilmek istenen ihanet ve teslimiyete karşı, devrimci-direnişi yükseltirken Parti değerlerinin korunması ve düşmanın amansız saldırılarının boşa çıkartılmasında belirleyici rolün sahibidir. 12 Eylül faşizminin yoğun baskı, zulüm ve işkence politikaları ile devrimci güçler ve halk kitleleri üzerinde estirdiği terör koşullarında, Partimiz örgütsel varlığını korumak ve yeni bir döneme güçlü bir biçimde hazırlanabilmek için geri çekilme taktiği doğrultusunda, Veli yoldaş yurt dışına çıkarılan ilk önder kadrolar arasında yer aldı. 1981-82 döneminde Lübnan-Filistan alanında siyasi-askeri eğitimini sürdürdü. Aynı zamanda yoldaşlarının da yeni dönem çalışmalarına hazırlanmasında yoğun emek sarf etti. O, Filistin halkıyla omuz omuza İsrail siyonizmine karşı savaşarak, enternasyonalist bir militan olduğunu da kanıtladı.

Kemal yoldaş, Parti ve mücadele tarihimizde toparlayıcı, eğitici ve yeni dönem hazırlık çalışmalarına güçlü perspektifler sunmada tarihi bir adım atar. I. Parti Konferansı ve bu temelde tarihsel kaynağa dönüş hamlesinin başlatıcısı, II. Parti Kongresi çalışmalarında da yer aldı. Alınan kaynağa dönüş kararı üzerine, ülkeye yönelen ilk gruplar arasında yer alarak, 1982 Eylül'ünde Van bölgesine giriş yaptı. Van bölgesinde kaldığı sürece keşif-istihbarat ve ilişki yaratma çalışmalarına yöneldi. Daha sonra Doğu ve özellikle Güney Kürdistan'da kitle faaliyeti ve ilişki yaratma çalışmalarına katılan Kemal yoldaş, silahlı propaganda gruplarının Güney Kürdistan üzerinde üslenme ve ülkeye aktarılmasında, Parti planlaması doğrultusunda yoğun görevler üstlendi. Veli yoldaş, tüm zorluklara karşın bu onurlu görevleri büyük bir sorumluluk bilinciyle yerine getirdi. O, hiçbir zaman zorluklar karşısında sızlanmadı, olanaksızlıklardan yakınmadı. Partimizin yılmaz bir militanı olduğunu, görevler karşısındaki engin sorumluluğuyla yerine getirdi. Yoldaşlarına perspektifler sunan, ileri görüşlü bir politik sezgiyle hareket eden Veli yoldaş; bir moral kaynağı, yoldaşlarının örnek aldığı seçkin bir militandı. 1983 yılının başlarından itibaren Doğu Kürdistan sahasında ileri düzeyde şehir faaliyetlerine katılan Veli yoldaş, olgun, eğitici, halkın dilinden anlayan bir halk önderi vasfıyla kitleler tarafından sevilen bir çekim merkeziydi.

Veli yoldaş, 1983 yılında yine ülkeye giren ilk gruplar içerisinde yer aldı. Ve Van bölgesinde görevlendirildi. Van bölgesinde keşif, silahlı propaganda ön hazırlık çalışmaları ile üslenme faaliyetlerini yürüttü. 1984'de Van bölge komitesi içinde gerilla savaşına hazırlık sürecinde, düşmana ağır darbeler indiren birçok eylemin planlaması ve uygulanmasında fiilen yer aldı. 1985 yılında bölge komitesi sekreterliğine getirilen Veli yoldaş, üstün komutanlık özellikleriyle çalışmalara ivme kazandırdı. Cephe örgütlerinin yaratılmasında seçkin çabaların sahibi oldu. Mücadelenin yeni bir sürece girişiyle Veli yoldaş, bu kez de Agit (Mahsum KORKMAZ) yoldaşın komutası altında Şırnak-Eruh alanlarında komutanlık düzeyinde görev aldı. O, '85 yılı atılımında önemli rol oynadı. O, mücadeleyi zedeleyen tutucu ve tasfiyeci anlayışlara karşı ilkeli, mücadelenin yürütücüsü, Parti taktiğinin uygulayıcısıdır.

Veli yoldaş '87 yılında Partinin çağrısı üzerine Ortadoğu alanında Parti merkez okulu çalışmalarına katıldı. Güçlü pratik ve teorik bilgi ve tecrübesi ile bu alanda yoldaşlarının eğitiminde ileri düzeyde görevler üstlenerek değerli katkılarda bulundu. Kendi eğitimini III. Kongre kararları doğrultusunda yoğun bir inceleme ve araştırmayla yaptı. Veli yoldaş: *"II. Kongre'nin güçlülüğü, geçmiş mücadele içinde içine girilen eksiklik ve hatalara kaynaklık eden anlayışlara; yani tasfiyeci, bozguncu ve provokatör anlayıştan proleter dışı sınıf anlayışlarının tümünün bireylerin şahsında mahkum ediyordu. Mevcut eksiklik ve hatalar temelinde yeniden bir eğitim, gelişme olayıyla ele alındığın da Kongre'nin güçlülüğü kendiliğinden ortaya çıkıyor. Çünkü, III. Kongre, II. Kongre'nin kararlarından, o kararları hayata geçirmede engel teşkil eden kadroların taşıdığı anlayış, sınıf dışı özellikleri vb. mahkum eden ve bu temelde toplumu çözüme götüren yeni bir kişilik yaratıyor"* belirlemesiyle eğitime yaklaşımını açıklıyordu. Veli yoldaş, bir raporunda: *"Akademi faaliyetleri önemli oranda sonuç vermiş durumdadır. Yapımızda inisiyatif, bağımsız kişilik, araştırma-inceleme yeteneğini geliştirerek derinleşmek doğrultusunda kadrolaşma, kollektif çalışmayla disiplinli, coşkulu çalışma isteği gelişmiş, ülkeye hazırlık çalışmaları doğrultusunda da ülke yaşanmış, dikkatler ileriki görevlere çekilerek gelişme zorunluluğuna inanç gelişmiş"* belirlemesiyle eğitimin ulaştığı düzeyi vurguluyordu. Dersim eyaleti, yeni dönem çalışmaları planlamasına en ileri düzeyde, yetkince katıldı. ARGK'nin yüce komutanı Veli yoldaş, ülkeye yönelişini ve izlenmesi gereken hattı Partiye sunmuş olduğu raporunda şöyle dile getirmektedir: *"Partiye, Parti Önderliğine ve yönetim gerçekliğine yanılgılı, subjektif, idealist bir yaklaşım olduğun da, Partinin doğru devrimci hattına girmede zorluk çekilecektir. PKK'nin yönetim tarzı, şehitlerin, Parti Önderliğinin şahsında pratikte gelişerek tam temsil edilen bu doğru yönetim tarzı ile bunca değerler yaratılarak kanıtlanmıştır. Bu, Partinin askeri, siyasi, örgütsel ve pratik çalışmalarından devrime duyulan inanç, sosyalizmi ve Parti ideoojisini kişiliğinde somutlaştırarak yaratıcı, geliştirici pratiği ile bütünleştirerek gösterilen çaba, azim, fedakarlığın yüceliği ile temsil edilen devrimci bir hattır. PKK'nin yönetim anlayışı; teoride kavradığını pratiğe uygular, ideolojik-politik çalışmalarına egemen kılar. Doğru olanı geliştirir, güçlendirir, çözümleyici güç olur ve bunları hattın bağımsızlığı, Parti ve halk çıkarı için yapar."*

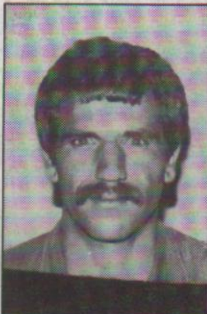
"Onların uğruna savaştıkları Parti ve bu Partinin çizgisi, bu çizginin taktik uygulaması var. Onlar gönüllü gittiler ve son nefeslerinde direniş sloganlarını haykırdılar. O halde bu ne demektir. Bu çizgi, bu taktik ile onlara layık olmak, onların ardılları olarak bu çizgiyi uygulamak demektir. Çünkü onlar bu zaferi böyle yarattılar ve onların ardılları da zaferi yaratmak istiyorlarsa böyle yapacaklardır..." (Abdullah ÖCALAN, PKK Genel Sekreteri)

Ülkeye yönelişi böylesine güçlü bir kavrayışla gerçekleştiren Veli yoldaş, şahadeti ile Halk Ordumuzun abideleşen seçkin komutanlarındandır. O, 12 yılık mücadele yaşamında örnek pratiğin sahibi ve belki de hiçbir arkadaşa kolay kolay nasip olmayacak bir biçimde ülkenin her alanında, savaş hatlarının en önünde yer almış, enternasyonalist bir militan ve önderdir.

Mücadele tarihimizde Mazlum, Kemal ve Hayri yoldaşlar Partiyi ayağa kaldırmanın gerçeğini yarattılar. Bu son şehitlerimiz ise halkı ayağa kaldırma gerçeğini ve direnmesini yarattılar. Evet, Kemal yoldaş, ulusla kurtuluş mücadelemizin ordulaşma ve cepheleşmesinin kurumlaştırılması faaliyeti içinde verimli ve geliştirici bir çalışma içindeyken şehit düştü.

Değerli komutan Kemal yoldaşın bir grup arkadaşıyla birlikte halk kitlelerini ayağa kaldırmanın ve ordulaşan bir halk gerçekliğini yaratmanın pratikte vücut bulduğu bir dönemde şehadete ulaşması halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından büyük bir kayıptır. Bu kaybımızı ulusal bağımsızlık mücadelemizde yeni bir hamleye dönüştürmek, 88 yılının bizim için yaşam; düşmanımız için ölüm gerçeği haline getirmek için, döneme en bilinçli, en örgütlü ve en kahramanca yönelmeyi temel alacak, yoldaşlarımızın bıraktığı miras, onların anılarına yaraşır düzeyde ilerleteceğimize söz veriyoruz.

Silah Arkadaşları

Sayim CAV (Ziya, Arif)
Korman Köyü-Bingöl, 9.1.1966

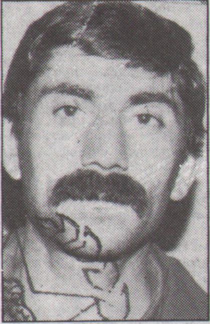
Orta halli, köylü bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. İlk ve ortaokulu kendi memleketinde okudu. Daha sonra ekonomik nedenlerden dolayı Fransa'ya gitti.

Fransa'da; lokanta, konfeksiyon vb. gibi en tortu ve en ağır iş sahalarında bir dönem kaçak işçi olarak çalışan Sayim yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizle bu alanda ilişkiye geçti. Türk sömürgeciliğinin ülkemiz üzerindeki egemenliğine ve barbarlığına karşı büyük bir kin ve öfke ile dolu olan Sayim yoldaş, kısa sürede mücadeleyle kopmaz bir bağ oluşturdu. O, ülkesine ve halkına karşı da sarsılmaz bir bağ ve saygıyla doluydu. Güçlü yurtsever özelliklere sahipti. O, bu özellikleriyle halkımızın ve yoldaşlarının saygınlığını kazandı. Ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına bu güçlü özellikleriyle tereddüt etmeden katılan ve ikircikliğe kapılmadan görevlere coşkulu bir ruhla sarılan Sayim yoldaş, Partinin çağrısı üzerine Mahsum Korkmaz Akademisi'ne katıldı. Burada askeri ve siyasi eğitim görerek yetkin bir savaşçı düzeyine ulaştı. Sayim yoldaş; atak, gözüpek, inanç ve azimle dopdolu olan ve bu ruhla devrimci yükümlülüklerine sarılan, her koşul altında savaşılabileceğini kanıtlayan bir militandı.

Gerçek bir devrimci kişiliği kendi şahsında somutlaştıracağına sonsuz bir azim ve iradeyle inanan ve bu konuda kendine sonsuz güveni olan Sayim yoldaş, Ağustos 1988 tarihinde, 8 yoldaşıyla Hani'de düşmanla girdiği bir çatışmada güçlü bir direniş örneğini sergileyerek şehit düştü.

Sayim yoldaş; Parti içi sınıf savaşımında oldukça duyarlıydı. O, Parti içinde, sınıf dışı anlayışları tahlil edip, ortaya çıkarmada güçlü, öngörülü bir özelliğe sahipti.

Parti değerlerine sımsıkı sarılma ve Partiye sonsuz bağlılığı şahsında somutlaştıran bir özelliğin güçlü bir temsilcisiydi. Hani direnişinde yoldaşlarıyla omuz omuza güçlü kahramanlık örneği sergileyen Sayim yoldaş, ulusal bağımsızlık savaşımımızda yaşayacaktır.

Ömer AKKAYA (Zaza Hasan)
Zuver Köyü-Palu-Elazığ

Ömer yoldaş orta halli-yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yurtsever olan ailesi 1925 tarihinde Palu-Genç-Hani isyanında yer aldı. İsyanın kanla bastırılmasından sonra aile üyelerinin büyük bir kesimi yurt dışına (Suriye'ye) göç etmek zorunda kaldı. Ailenin geri kalan üyeleri Türk sömürgecilerinin yoğun baskılarına hedef oldu, büyük zorluklarla karşılaştı. Ömer yoldaş, daha küçük yaşta bu katliamın ve sonrasında geliştirilen ağır baskıların etkisini üzerinde hissetti. Bu durum, Onda, sömürgeciliğe karşı büyük bir kin geliştirdi. Bu nedenle, daha ortaokul öğrencisiyken devrimciliğe sempati duymaya başladı. Ömer yoldaş, başlangıçta ilkel milliyetçi bir güç olan KDP ile ilişki kurdu. Ulusal kurtuluş mücadelemizin bu alanda gelişmesi ile harekete sempati duydu ve bu güçle ilişkisini kesti. Lise yıllarında öğrenciler arasında propaganda çalışmalarına katıldı. Bu alanda bildiri dağıtımı, afiş asma, öğrenci boykotları gibi eylemlere katıldı.

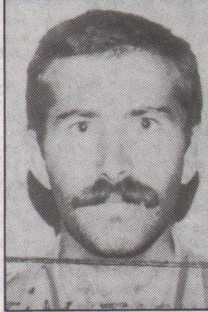
1979 yılında ekonomik nedenlerden ötürü Almanya'ya gitti. Bu alanda, Parti güçleriyle ilişki kurarak yürütülen devrimci faaliyetler içinde yer aldı. Almanya'nın birçok bölgesinde çalışmalar sürdürdü, bölge çalışmaları içinde aktif rol aldı. Bir dönem FEYKA-Kurdistan içinde çalıştı. Bu sahada demokratik mücadele ve kitle faaliyetleri konusunda zengin deneyim ve tecrübe birikimi kazandı. İdeolojik-politik açıdan kendini yetkinleştirdi. Hasan yoldaş, yürüttüğü propaganda ve ajitasyon çalışmaları ile Kürdistanlı kitleler üzerinde büyük etki yarattı. Avrupa alanındaki Kürdistanlı emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik talepleri için olduğu kadar, bağımsızlık mücadelemizin yüklediği görevler doğrultusunda da aydınlatılması ve örgütlendirilmesi için önemli çalışmalar yürüttü.

1987 yılı Mart ayında, Ortadoğu alanında Parti eğitim okuluna alındı. Akademi'deki kadro eğitim devresinde önemli gelişmeler gösterdi. Gerek üzerinde var olan eksiklik ve yetersizliklerini aşmada, gerekse devrimci-militan bir kişiliğe ulaşmada yoğun çaba harcayarak kendisini geliştirdi. Bu devrede, grup komutanlığını yaptı. "Mayıs Ayı Direniş Şehitleri" ve "Özgürlük Yürüyüşü" eğitim devrelerine de katılan Hasan yoldaş, kişiliğinde güçlü bir değişim yaratmanın yanısıra, Parti okulundaki yaşamında fedakarlığı ve direnişçi özellikleriyle yoldaşları arasında büyük saygınlık yarattı. Akademi yönetimi içinde üstlendiği pratik görevleri sorumluluk anlayışı ile yerine getirdi.

Hasan yoldaş, eğitim faaliyetleri sonrasında kendi durumunu ve Partiden istemini bir raporunda şöyle dile getirmektedir: *"Benim durumumu arkadaşlar bilmektedir. Ben kendime güveniyorum; başta ülke pratiği olmak üzere her alanda ve görevde başarılı olacağıma inanıyorum. Partimin istediği ve dönemin dayattığı militan ölçülere ulaştığımı pratikte kanıtlayabileceğime dair güvenim tamdır. Bu alandaki her çeşit eğitimden tam olmasa da yararlandım; ve güçlenme, gelişme konusunda ilerleme sağladığıma inanıyorum. Düşünceme göre bu alanda öğrendiklerimi hayata geçirme ve pratikte kendimi kanıtlama zamanının geldiğine inanıyorum. Partinin, bu isteğimi olumlu karşılayacağına güveniyor ve bunu bekliyorum."*

Kendine güven, Partiye bağlılığını ve ülke mücadelesine katılma arzusunu böyle dile getiren Hasan yoldaş, 88 Bahar Atılımında yer alarak ülke pratiğine yöneldi. Ağustos 1988 tarihinde faşist sömürgeci ordu birlikleriyle girdiği bir çarpışmada 8 yoldaşı ile birlikte yiğitçe direnerek ölümde yaşamı yaratmayı bilen ölümsüz devrim şehitleri zincirinin, sömürgeci zulmü boğacak yeni bir halkasını yarattı.

Tüm devrim şehitleri ile birlikte Hasan yoldaşın anısı, halkımızın siyasal ve askeri ordulaşmasında yolumuzu aydınlatan bir meşaledir.

Faruk YILDIZ (Yaşar)
Sarıcan köyü-Diyarbakır

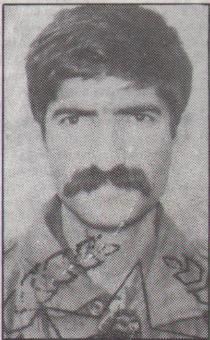
Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Yaşar yoldaş, babasının ölümünden sonra, çok genç yaşta ailesinin sorumluluğunu üstlendi ve bu amaçla yurtdışına çıktı. Hollanda ve Almanya'da kaldığı sürece, düşük ücretle çok çeşitli işlerde çalıştı. Aile ve akraba çevresinin 1925 Şeyh Sait isyanından etkilenmesi, kendisinin çok genç yaştan itibaren yurtsever özelliklere sahip olmasına neden oldu. Bu özelliği, Avrupa'daki sömürüye tanık olmasıyla birleşince bir arayış içerisine girdi. Bulunduğu alanda Kürdistanlı yurtseverlerle ilişki kurarak çeşitli düzeylerde faaliyetlere katıldı. 1986 yılında katıldığı bir eğitim devresi çalışmalarından sonra profesyonel devrimcilik yapmaya başladı.

Partinin çağrısına coşkuyla karşılık vererek ülke mücadelesine yöneldi. Katıldığı akademi öğrenimini yetkin bir düzeye ulaşarak tamamladı. Eğitimden sonra Partiye ilettiği bir raporunda, şunları söylüyordu:

"Bu süreçte gördüğüm eğitim sonunda kamp yaşamımdaki eksikliklerimi ortaya koydum. Pratikte de bunlar görülüyor. Yetersizliklerimi bir daha yaşatmamak için örgütlülüğü reddeden her anlayışa karşı mücadele edeceğime ve Partinin istediği militan kişilik ölçülerine ulaşmada gücüme inanıyorum. Bu doğrultuda çabalarım yoğundur. Yine çeşitli sınıf dışı eğilimlere karşı savaşarak Parti çizgisine, Parti kişiliğine ulaşacağıma dair devrim şehitlerine söz veriyorum."

Bu inanç ve kararlılıkla kendisini Partinin güçlü bir militanı haline getiren ve bu doğrultuda çalışmalarını yoğunlaştıran Faruk yoldaş, bunu lafta değil pratikte, ülkeye dönüş yaparak ispatladı. Düşmana karşı kin ve öfke ile dolu olan Faruk yoldaş, ülkeye dönüş yaptıktan kısa bir süre sonra 8 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Yeni bir atılım döneminde kahramanlığın simgesi durumuna gelen Faruk yoldaş, destansı bir direniş sergiledi ve bu kahramanca direnişiyle ölümsüzleşti.

Faruk yoldaşın toprağa düşüşü anlamlıdır. Düşmanın ülkemizi boşaltmak için yoğun çaba sarfettiği bir dönemde; düşmana inat ülkeye dönüşü; hem de bilinçli, inançlı kararlı bir dönüşü gerçekleştirmesi büyük bir anlam ifade eder. Avrupa'nın dayattığı o yoz, bitirici ortamına karşın, yurtseverliği, ülkeye bağlılığı temel alarak vatan topraklarına dönüşü, Avrupa'da yaşayan tüm Kürdistan gençliğine bir çağrıdır. Biz, yoldaşlarının güç kaynağı olan Faruk yoldaşı ulusal bağımsızlık mücadelemizde yaşatacağız.

Giyasettin ÇIKARAY (Kazım, İhtiyar)
Sarıcan köyü-Karakoçan, 10.3.1963

Bingöl köylülüğünün yoksul kesimi içerisinde büyüyen Giyasettin yoldaş, geçimini sağlamak için babasıyla beraber uzun bir dönem çobanlık yaptı. İmam Hatip Okulu ikinci sınıftan terk olan giyasettin yoldaş evliydi. Ekonomik sıkıntıların hafifletilmesi için çareyi Avrupa'ya gitmekte buldu ve bu amaçla Almanya'ya gitti. Yurtsever özelliklere sahip olan Giyasettin yoldaş, 1984 yılında Kürdistan bağımsızlık savaşına ve Partiye olan sıcak ilgisi ve giderek köklesen bağlılığı sonucu pratik faaliyetlere adım adım katılmaya başladı. 1984 yılının Nisan ayında Feyka-Kurdistan'ın düzenlediği uzun yürüyüşün Hannover-Bonn (480 km) koluna katılarak daha da aktifleşti.

Görev almak, daha çok üretken olmak azmiyle dolu olan Giyasettin yoldaş, Hollanda'nın Amsterdam ve Almanya'nın Köln bölgesine bağlı alanlarda işçi komitelerini örgütleme sorumluluğunu, kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelesine kazandırılması görevlerini üstlendi. Faaliyetleri süresince devrimci dürüstlüğü, çalışma azmi, bitmeztükenmez enerjisiyle kitlelerin kalbinde yer edinmeyi başarmış olan bir kişiliğe sahipti. Devrimci yaşamı boyunca en çok ihtiyaç duyduğu konu kendi kişiliğinde köklü bir yenilemeyi yaratma ve sorunlar karşısında olgun-çözümleyici bir yapıya kavuşmaktı. Yükümlendiği görevleri yerine getirebilmek için yoğun bir çaba harcayan Giyasettin yoldaş, yoldaşları arasında canlı ve atak kişiliğiyle tanınıyordu.

Canlı, atak, dürüst ve yurtsever özellikleri çok belirgin olan ve görevler karşısında büyük bir sorumluluk bilinciyle hareket eden Giyasettin yoldaş, Nisan 1987 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne girdi. Gördüğü askeri, siyasi ve kültürel eğitimle kısa sürede her yönüyle örnek bir yetkinliğe ulaştı. Yarattığı bu gelişme sonunda kendisine daha bir güvenen Giyasettin yoldaş, sömürgeciliğe karşı mücadelede hazır olduğunu bir raporunda şöyle ifade ediyordu:

"Çürümüş sömürgecilikten ve geri kalmış toplumsal yapıdan kaynaklanan her türlü olumsuzluğa karşı duyarsız ve liberal davranmayacağım. Olumsuzluklara karşı Partimin silahını, yoldaşlarımın gücünü temel alarak kendi özgücümle savaşacağım. Bu doğrultuda ülke pratiğine en iyi şekilde yönelme ve düşmana olan kinimi kusmaya hazırım."

Giyasettin yoldaş, kendi halkına ve Partisine verdiği söze bağlı kalarak 1988 Yaz Atılımıyla birlikte ülke pratiğine yöneldi. Ağustos 1988 tarihinde Hani-Diyarbakır alanında sömürgeci güçlerle girdiği uzun süreli çatışmada 8 yoldaşıyla birlikte Partisinin direniş geleneğine layık bir direniş sergileyerek şehit düştü.

YOL...

Bir yol ara kendine
Saplantıya düşmeden
Tüm insanları düşün
Tüm insanları severek

Barış mı istiyorsun?
Savaşmanın
yolunu öğren
Öğren ki
Aydınlığa çıkabilesin...

Ali Tan

Hüseyin ÇİFTÇİ (Necdet, Zeki, Beşir)
Mirahmet Köyü-Karakoçan

Hüseyin yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Daha küçük yaşlardayken ailenin yoksul yaşamının derin etkisini yaşadı. Yoksulluk nedeniyle ancak ilkokulu okuyabildi. Ailece çektiği büyük ekonomik sıkıntıları hafifletebilmek için Türkiye metropollerine çalışmaya gitti. İstanbul'da hamallık, inşaatçılık ve garsonluk işlerinde çalıştı. Bu çabaları, Hüseyin yoldaşın yaşamında bir düzelmeyi sağlamadı, yaşamındaki yoksulluk daha da arttı. Sömürgeci düzenin yoğun sömürüsüyle karşı karşıya kalan ve bunu iliklerine kadar yaşayan Hüseyin yoldaş, çareyi Avrupa'ya gitmekte buldu.

1979 yılında turist olarak Almanya'ya gitti. Daha küçük yaşlardayken devrimciliğe sempati duyan Hüseyin yoldaş; bir yandan çalışıp aile geçiminin yükümlülüğünü yerine getirirken, öte yandan kendisini bir devrimci olarak eğitmeye çalıştı. Çeşitli düzeylerde siyasal çalışmalar yürüttü. Hüseyin yoldaş, ilkin Özgürlük Yolu'yla ilişkiye geçti ve bu gücün Kürdistan sorununa yaklaşımındaki teslimiyetçi ve reformist çizgisini kavradıktan sonra ilişkisini kesti. 1982 zindan direnişinin derin etkisini yaşadı ve ulusal kurtuluş mücadelemizle hemen ilişkiye geçti. Gittiği Hollanda alanında bu ilişkisini daha da geliştirdi ve devrimci çalışmalar içerisinde yer aldı. Onun proleter ve yurtsever kişiliği, devrimci çalışmalarda aktif bir rol oynamasını sağladı. Onun görevlere bağlılığı, sade, dürüst ve çalışkan özellikleri, kitlelerde büyük saygınlık yarattı. Birçok kitle eyleminin örgütlendirilmesinde, kitleler içinde ulusal kurtuluşçu düşüncelerin geliştirilmesinde, devrimci-yurtsever ruhun dernek çalışmalarına egemen kılınmasında önemli roller üstlendi ve halk gerçekliğimize büyük bağlılığı ülke mücadelesine katılmayı kendine temel görev olarak almasına götürdü. Birçok gücün ve kişinin devrimcilik ve yurtseverlik maskesi altında içine girdiği yozluğu ve mülteciliği elinin tersiyle iterek, kaynağına dönüşü gerçekleştirme isteğini Partiye iletti. Parti tarafından isteği kabul edilince, Mayıs 1987 tarihinde Ortadoğu alanında Parti eğitim ve hazırlık çalışmalarına katıldı.

Parti temel eğitim okulunda 'Mayıs Direniş Şehitleri' ile "Özgürlük Yürüyüşü" eğitim devrelerine katılarak kendisini geliştirdi, yetersizliklerini aşarak güçlü, devrimci militan bir öze ulaşmayı başardı. Eğitimde güçlü bir kavrayış özelliği sergileyen Hüseyin yoldaş, yoldaşlık ilişkilerinde de örnek bir devrimci olduğunu kanıtladı. Hüseyin yoldaş, Partiye sunduğu bir raporunda devrimci görevlere yaklaşımını şöyle ortaya koymaktadır: *"Parti Önderliğinin son mektuplarında ortaya konulduğu gibi, militan bir kadro durumuna gelmek, döneme ve taktik önderliğe yaklaşım tarzında eğer kişi dönemi güçlü kapatmazsa, yanılgılarla yaşarsa, Partiye büyük zararlar verecektir. Eğer bu dönemde, kişilikte güçlü dönüşüm sağanmazsa, bu, Partiye yaklaşım tarzından kaynaklanır. Yani niyet ne olursa olsun kendisini pratikte gösteren budur. Böylesi bir dönemde, ülke faaliyetine yönelirken, kendimi güçlü ve Parti taktiğini pratiğe uygulayan düzeyde görüyorum."*

Hüseyin yoldaş, siyasi ve askeri alanda güçlü gelişmeler kaydetti, eğitim sahasında komutan yardımcılığı görevini yaptı. Temel eğitim okulunda birçok pratik görevde aktif olarak çalıştı.

1988 baharında, bir grup yoldaşıyla ülke çalışmalarına katıldı. Ülke faaliyetinde Diyarbakır-Hani alanında sömürgecilerle girdiği silahlı çatışmada görkemli bir direniş sergileyerek 8 yoldaşıyla Kürdistan devrim şehitleri kervanında yerini aldı.

Ahmet DOĞAN (Sedat)
Hamzalı Köyü-Karakoçan-Elazığ, 1.7.1954

Yoksul bir köylü ailesinden olan Ahmet yoldaş, ilkokul 3. sınıftan itibaren yatılı okullarda okumaya başladı. Bursa'da, okuduğu yatılı okullarda Bulgaristan ve Yunanistan'dan gelen Türk göçmenlerin çocukları içinde uzun yıllar yaşadı. Bu öğrenim durumu ve uzun ayrılık yılları Onu, ailesine, halkına ve yurduna karşı önemli oranda yabancılaştırdı. Bu yabancılaştırmada kemalist eğitimin "Türkleştirici" etkisi de çok büyük oldu.

Ahmet yoldaş, Deniz GEZMİŞ'e duyduğu hayranlıktan dolayı 1972'den 1975'e kadar THKO'ya sempati duydu. 1975 yılında katıldığı bir toplantıda büyük komünist önder Mazlum DOĞAN yoldaşın yaptığı bir konuşmada çok derinden etkilendi ve Hareketimize sempati duymaya başladı.

Bursa'da yatılı liseyi bitirdikten sonra üniversiteye devam etmek için Almanya'ya gitti. Bir süre sonra Almanya'da PKK sempatizanları ile ilişki kurdu. 1981 yılı boyunca Hamburg'ta Serxwebûn dağıtım ağında yer aldı. Bu arada, ailesinden çalışabilecek durumda olan başka kimse olmadığı için, ailesinin geçimini kendisi üstlendi. Almanya'da gördüğü öğrenimle; telsiz operatörü (Mors) haber alma ve haber vermede uzmanlaştı.

Ahmet yoldaş, Almanya'da kaldığı dönem içinde ülke ve halk gerçekliğimizi öğrenmeye çalıştı. Gerçekleri kavradıkça; Türk sömürgeciliğine karşı mücadele etmenin zorunluluğuna inandı ve bu amaçla, 1985 yılında profesyonel olarak devrimci faaliyetlere katıldı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde PKK eylemliliğine katıldı ve önemli devrimci görevler üstlendi. PKK III. Kongresi sonrasında Partinin çağrısı üzerine Ortadoğu'ya gitti. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri-siyasi eğitim gördü.

Ahmet yoldaş, şehitlerin anısına bağlılığın ve ulaşılması gereken devrimci militan özelliklerin ne olması gerektiğini Partiye sunduğu bir raporunda şöyle dile getirmektedir: *"... Bir PKK militanı olmak, sürekli inceleyici, araştırmacı olmayı ve Parti taktiğini uygulayıp, kendini sürekli geliştirmeyi gerektirir. Önümüzdeki dönemde Orduyu kurmak ve geliştirmek için bizlere büyük görevler düşüyor. Bunun için PKK'nin hattında kendimizi en iyi şekilde yetkinleştirmek, sorunların üstüne gitmek, uygulayıcı, disiplini ve kollektivizmi paratikte geliştirmek, sorunları bilince çıkarmak ve böylece devrimci komutanın özelliklerine ulaşmak zorunludur... Zindan direnişçileri ve tüm şehitlerimiz devrimci komutanın özellikleri konusunda bize en büyük mirası bırakmışlardır."* Bu inanç ve bilinçle hareket eden Ahmet yoldaş, şehitlere ve Partiye bağlılığını, sömürgeciliğe karşı sergilediği görkemli direnişiyle kanıtladı.

O, çocukluktan itibaren vatanında uzak kalmanın, kendi öz kimliğine yabancılaştırılmanın ve unutulmaz acılarla dolu yoksulluklarının sorumlusunun Türk sömürgeciliği olduğunu çok iyi kavramıştı.

O, kendi devrimci kişiliğine düşman olan her türlü olumsuzluğun amansız düşmanıydı. Onu, özgür bir vatan için bütün gücü, enerjisi, bilgisi ve yeteneği ile PKK önderliğindeki ulusal bağımsızlık mücadelesine çeken bu anlayışıydı.

Ahmet yoldaş, PKK önderliğinde verilen savaşımın sadece "Bağımsız, Demokratik, Birleşik, Sosyalist ve Müreffeh bir Kürdistan yaratmak" değil aynı zamanda insanlığı yüceltme savaşı olduğunu bilerek hareket etti ve Bağımsız ve özgürlük mücadelemizin şehitler kervanına katıldı.

Haydar UZUNYOL (Ozan, Mesut)
Yukarı Çamözü Köyü-Zara-Sivas, 10.11.1959

Yoksul, çiftçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Haydar yoldaş, 1972 yılında ilkokulu kendi köyünde bitirdi. Orta öğrenimine devam etmek için bir yıl boyunca Zara kazasında kaldı, daha sonra İstanbul'a gitti. Ailenin yoksulluk durumu, Haydar yoldaşın daha küçük yaşlardan itibaren çalışmasına yol açtı. O, bir yandan öğrenimini tamamlarken, diğer bir yandan da çalışarak ailenin geçimine katkıda bulundu. Zorlu yaşam koşulları içerisinde olgun bir kişilik kazanan Haydar yoldaş, 1980 yılında lise öğrenimini terk ederek profesyonel olarak devrimci çalışmalara katıldı.

Lisede okuduğu yıllarda devrimci gelişmelerden etkilenen Haydar yoldaş, ilkin Dev-Sol saflarında devrimci çalışmalara başladı. Ancak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi ile, etkisinde kaldı ve kısa sürede ulusal kurtuluşçu düşünceleri benimseyerek saflara katıldı. Haydar yoldaş, mücadele saflarına katılışını bir raporunda şöyle dile getiriyor: *"Dev-Sol hareketinin baştan sona kadar sosyal-şovenizm kokan bakış açısı, bu sorun üzerine Dev-Sol içinde çıkan çelişki ve tartışmalar, en önemlisi de böylesi bir dönemde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi; Kürdistan'da TC ordusuna, feodal-kompradorlara, ajan-muhbir ağına karşı geliştirmiş olduğu Kızıl Hafta eylemiyle, ulusal kurtuluş düşüncesinin yankısını metropollerde bulması, sosyal-şoven güçler içinde yer alan Kürdistan gençliğini ulusal sorun konusunda duyarlı kılıp, araştırmaya yöneltmiştir. Ben de, bu etkilenenler arasındaydım."* Haydar yoldaş, mücadelemiz saflarında işbitirici, gözüpek ve sonuç alıcı çalışma tarzıyla birçok görevleri başarıyla yerine getirdi. Asimilasyoncu Kemalist eğitim, sosyal-şovenizm vb. anlayışlardan arınmanın güçlü bir komünist eğitimden geçmesini bilen Haydar yoldaş, eğitime yaklaşımını; *"Kitap okuma ve incelemeyle devrimci çalışmalara başlamamla birlikte alışkanlık haline getirdim"* biçiminde ele almıştır.

Devrimci çalışmalarıyla düşmanın dikkatini üzerine çeken Haydar yoldaş, iki kez tutuklandı. Ancak, her seferinde bir şey elde edemeyen düşman, serbest bırakmak zorunda kaldı. 12 Eylül faşizminin kara terörünün insanlık dışı bastırma-dağıtma ortamında O, Parti görevlerine daha sıkı sarıldı. Ve her koşulda davanın, ulusal bağımsızlıkçı çalışmanın sonuna kadar sürdürülebileceğini kanıtladı. İhanetin ve kaçkınlığın kol gezdiği bir ortamda O, Mazlumların yolunda yürümekte tereddüt etmedi. Atak, dirençli kişiliği, disiplinli çalışması ve davaya olan sarsılmaz inancıyla yükümlendiği görevleri başarıyla yerine getirmesini bildi.

16 Haziran 1981 yılında Halkın Devrimci Öncüleri (HDÖ) ile olan randevuya giden Haydar yoldaş, tutuklandı ve bir ay boyunca kaldığı işkencede soylu bir direniş sergiledi. Serbest bırakıldıktan sonra Parti ile yeniden ilişkiye geçmeye çalıştı ve harcadığı tüm çabalara rağmen ilişki kuramadı. Dört yıl gibi uzun bir süre ilişkisizlik ortamı içinde kaldı. O, bu yıllarda zamanını boş geçirmemiş, ulusal kurtuluş mücadelemize duyduğu inançla çalışmıştır. Haydar yoldaş, Parti ile ilişkiye geçmek için 1982 yılında Meriç nehrini geçmek istedi, ancak jandarma operasyonunda bu çıkış hareketi başarılı olamadı. O, mutlaka Partiye ulaşma ve faaliyetlere katılma azminden vaz geçmedi. Bu konuda önüne çıkan engellerden yılmadı. O, mücadeleci ve yılmak nedir bilmeyen kişiliği ile her zaman çevresini etkiledi ve saygınlık yarattı. Düşmana askerlik yapmamak için bir süre için köyüne gitti. Yapılan bir ihbar sonucu yakalanıp askere götürüldü. Askerlik süresi boyunca sıkı bir denetimde tutulmasına karşılık, ilişki kurma çalışmalarını sürdürdü. Askerliğini bitirdikten sonra 1985 Haziran'ından bir grup yoldaşıyla beraber Meriç nehrini aşarak Yunanistan'a geçti. 1987 Ocak ayına kadar Yunanistan'da kalan Haydar yoldaş, bu süre içinde çalışarak örgüte maddi katkılarda bulundu. Öte yandan uzun yıllar ilişkisiz kalması sonucu aksayan eğitimine ağırlık verdi. Yoldaşlarının eğitimine önem verdi ve bu noktada değerli katkılar sundu. Ulusal kurtuluş mücadelemizi Yunan halkına duyurma çalışmalarında aktif rol oynadı. Ülke özlemiyle dolu olan Haydar yoldaş, tüm raporlarında ülkeye gitme talebinde bulundu. Bunun üzerine 1987'nin Ocak ayında Haydar yoldaş Parti merkez okuluna alındı.

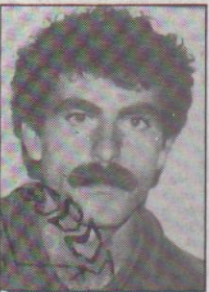
Sürecin kendisinden beklediği sorumluluğun bilincinde olan Haydar yoldaş, militan ölçülere ulaşmada yoğun çaba sarfetti. O, sağduyulu ve özverili çalışması ile kısa sürede tüm yoldaşlarına örnek olabilecek bir erdemliliğe ulaştı. Akademi çalışmalarında ve III. Kongre sonrasının sıcak etkisinde eğitimini sürdüren Haydar yoldaş, yetmezliklerinin üzerine yürümede asla tereddüt etmedi. Haydar yoldaş, içinde yer aldığı eğitim sürecini ve ülkeye gitme talebini Partiye sunduğu bir raporunda şöyle dile getirmektedir: *"Bundan sonraki süreçte Partinin atfettiği role ulaşma, dönemin istediği kişiliğe ulaşma doğrultusunda; gerek Parti içi sınıf savaşımına aktif katılımda olsun, gerekse de Parti değerlerini sonuna kadar koruma, değerlere değer katma ve gerekse de kendi yetmezliklerime boyun eğmeyerek, onların üzerine acımasızca yürüyeceğim, bunu pratikte ispatlayacağım. Hangi faaliyet alanında olursa olsun pratik faaliyetlerde karşıma çıkacak olan tüm yetmezliklerin üzerine acımasızca ve cesaretle yürüyeceğim. Kişiliğimi, devrimci bir dönüşüme uğratarak, görevlerin üzerine cesaretle yürüyerek, Partinin atfettiği kişiliğe ulaşmayı attığım pratik adımlarla ispatlayacağım."*

Haydar yoldaş, 1988 Atılımı için yıllardan beri özlemini çektiği ülke topraklarına ulaştı. Diyarbakır-Hani alanında Ağustos 1988'de, 8 yoldaşıyla beraber, sömürgeci faşist ordu birlikleriyle giriştiği çatışmada; üstün komutanlık ve savaşçı yeteneğini ispatlayarak şehit düştü. O, *"Her şart ve her koşul altında Partiye, halka, sosyalizme olan bağlılığım ve inancımdan zerre kadar taviz vermeyerek son nefesime kadar savaşacağım"* sözüne bağlı kaldı, halkı ayağa kaldıran kahramanların yolundan yürümesini bildi. Halkımız bu yiğit evladına bağlılığını, ulusal bağımsızlık savaşına yeni Haydarlar katarak kanıtlaya-

ADRES

O gün güneşin altında
ölümdü,
elimle yazdığım
alnıma.
Ve
anladım ki
özgürlüğün adresi
dağlardadır
şimdi

Metin Ergin

Hıdır Ali MERSİN (Delil, Ayhan)
Sürmelikaç köyü-Karakoçan, 1963

Hıdır Ali yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu doğduğu köyde bitirdi. Küçük yaşta ailesinin yanından ayrılarak, çalışmak amacıyla Türkiye metropollerine gitti. Hıdır Ali yoldaş, bu alanda üç-dört yıl kadar çeşitli işlerde ücretli işçi olarak çalıştı. Daha sonra Fransa'da işçi olarak çalışan abisinin yardımı ile bu alana gitti. Ve ulusal kurtuluş savaşımına katılıncaya kadar bu alanda yaşamını sürdürdü.

Devrimci mücadeleye yakınlığı, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine ve Partimize sempatisi 1979 yılına kadar uzanmaktadır. Aile içinde, bazı yakınlarının devrimci mücadele içinde bulunmaları; direniş savaşımında ve zindanlarda mücadele eden yakınlarının direnişi, kişiliği üzerinde olumlu etki bırakmıştı. Fransa'da bulunduğu dönemde de gerek ailesinin, gerekse tanıdık çevrelerinin devrimcilerle olan ilişkilerinin etkisi ile ulusal kurtuluş mücadelesine ilgi ve sempatisi arttı. Hıdır Ali yoldaş, zindan direnişinin kendi üzerinde yarattığı etkiyi Partiye ilettiği bir raporunda şöyle izah ediyordu:

"12 Eylül'ün ağır baskı koşullarında pekçok tanıdık arkadaşın içeriye alındıklarına şahit oldum. Bunların içinde hayatını kaybedenler, yoğun işkenceler sonucunda akli dengesini yitirenler oldu. Bu durum, devlete karşı kinimi arttırdı ve ulusal kurtuluş gerçekliğimize daha da yakınlaştırdı."

Uzun bir dönem hareketimizle ilişkisini maddi katkıda bulunma, Parti yayınlarını okuma ve bu alanda yürütülen yasal kitle faaliyetlerine katılma temelinde sürdüren Hıdır Ai yoldaş, 15 Ağustos devrimci atılımı ile birlikte ... katılma istemini daha güçlü bir biçimde hissederek, bu konuda kesin karara vardı.

Direniş mücadelesine katılma kararını Partiye ileten Hıdır Ali yoldaş, Avrupa alanında sürdürülen değişik pratik faaliyetlerde görev aldı. 1985-87 yıllarında, bu alanda değişik düzeylerde Parti eğitim faayliletlerine alındı. Partiye ilettiği raporlarda, sürekli olarak ülke içinde sürdürülen pratik-silahlı savaşıma katılma arzusunu dile getirdi. Bu konudaki ısrarını bir raporunda şöyle ifade etmişti:

"Bu alanda yürüttüğüm faaliyetler bana yeterli ve doyurucu gelmiyor ve bu yüzden Kürdistan'a dönerek mücadeleye orada fiilen katılmak benim en büyük istemimdir."

Bu isteğine 1987 yılında kavuşan Hıdır Ali yoldaş, Parti tarafından Ortadoğu alanına alınarak; pratik, siyasi, askeri eğitim çalışmalarına katıldı. Devrimci militan bir kişiliğe ulaşmada yoğun ve hızlı bir gelişme yaşayarak; fedakar, canlı ve atılgan kişiliği, özellikle askeri alanda yeteneklerini geliştirmede büyük bir yetkinliğe ulaştı. Örgütlülük ve disiplin konusunda örnek bir kişilik sergileyerek, devrimci kurallara bağlı yaşamayı ve devrimci disiplini şahsında so-

Parti eğitim okulunda çeşitli pratik görevler üstlenmenin yanısıra grup komutan yardımcılığını da yapan Hıdır Ali yoldaş, 1 Mart 1988 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'nden mezun oldu.

1988 Yaz Atılım için yoldaşlarıyla birlikte ülke pratiğine yönelen Hıdır Ali yoldaş; Parti çizgisine ve ülke gerçekliğine inancın, ulusal kurtuluş mücadelesine bağlılığın eşsiz bir örneğini sergileyerek, kahramanca bir direniş gösterdiği Hani-Diyarbakır çatışmasında 8 yoldaşı ile birlikte Ağustos 1988 tarihinde şehit düştü.

Yeni bir yaşam
armağan ettiler
Güneşten doğup
güneşe gömülenler
Sökün eylediler
Diyar-ı Bekir'den Botan eline...
Ölümde yaşamasını bilenler.

Güneşten toprağa
düşen cemreler
Tohumdan filizlenip
boy verdiler
Halktan doğup halka erenler
Dağların doruklarında

Bagok Direniş Kahramanları

Veli YAŞAR
Vahna Köyü-Halfeti-Urfa

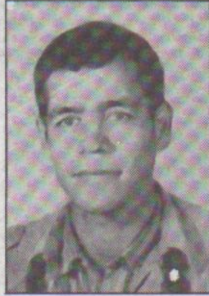
Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi imkansızlıklar nedeniyle ilkokulu yalnız okudu Çıraklık, demircilik vb. işlerde çalışarak ailesinin geçimini sağlamaya çalıştı. 1980 ortalarına kadar Antep şehir çalışmalarında çeşitli faaliyetlere katıldı. 1980 yılı sonunda Parti kararıyla yurt dışına çıktı. Partinin eğitim olanaklarını en iyi şekilde değerlendirdi. Bu dönemde çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlendi. Kendi eğitimi yanında yoldaşlarının askeri ve siyasi eğitimine de önemli katkılarda bulundu.

Özgürlük Yürüyüşünün ilk öncü grupları arasında yer alan Veli yoldaş, Çukurca, Pervari, Siirt, Bitlis ve Garzan alanlarında çeşitli sorumluluklar üstlendi. Silahlı propaganda ve gerilla mücadelesinin geliştirilmesinde önemli hizmetleri oldu. 1985 Mayıs Mutki direnişinin komutanlığını yaptı. 1986 tarihinde III. Kongre çalışmalarına ve Kongre'ye delege olarak katıldı. 1987 Mayıs ayında bir grup yoldaşıyla ülke mücadelesine yeniden katıldı. Görev alanı olan Garzan eyaletine geçmeden önce bir süre Mardin bölgesinde faaliyetlere katıldı. 30 kişilik bir savaşçı grubunun eğitimini yaptı. Eğitimin tamamlanmasından sonra henüz dağılmamış eğitim grubu ve diğer gerilla gruplarının toplantı öncesinde bir arada bulunuşları esnasında düşman saldırısına uğradı. 1 Nisan günü çıkan ve günboyu devam eden çatışmada Veli yoldaş komutasında bulunan Takımı ile düşmana ağır darbeler vurarak şehit düştü.

Koçero GÜLMEZ (Diyar)
Derikfan (Kumdere) Köyü-Gercüş, 1971

Mart 1988 tarihinde ARGK saflarına katıldı. Nisan 1988 Bagok direnişinde şehit düştü.

Mustafa KAPLAN
Nizip-Antep

Mustafa yoldaş daha genç yaşlardayken, devrimci mücadeleye sempati duymaya başlamış ve uzun süre sosyal-şoven hareketlerin saflarında aktif mücadele yürütmüştür. İhtilalci ve atak bir kişiliğe sahip olan Mustafa yoldaş, lisede okuduğu yıllarda tutuklanmış ve aylarca gözaltında kalarak işkencelere maruz kalmıştır. Mustafa yoldaş 1981 yılında yeniden tutuklanmış ve uzun bir süre zindanda yatmıştır. Hatay cezaevinde bulunduğu dönemde PKK savaş esirleriyle tanışmış, devrimci direnişçiliğin nasıl temsil edilmesi gerektiğini burada öğrenmiştir.

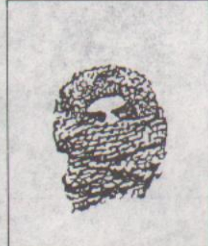
TC zindanlarından çıkan Mustafa yoldaş, askerliğe alınmış, dört ay askerlik yaptıktan sonra firar etmiş ve Kürdistan'a dönmüştür. Bu dönemde Parti ile ilişkiye geçmeye çalışmıştır. Parti ile ilişki olanakları bulan Mustafa yoldaş, gördüğü askeri ve siyasi eğitimle yetkin bir militan düzeyine ulaştı.

Mardin alanında ulusal kurtuluş savaşını verdiği bir dönemde düşmanı kahreden bir direniş sergileyerek, 19 yoldaşıyla şehitler kervanına katılmıştır.

Emin ÇEVİK
Cizre, 1965

Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Liseye kadar öğrenim gördü. Okuduğu yıllarda Kürdistan bağımsızlık savaşına sempati duydu. Zindan direnişi ve 15 Ağustos Atılımının derin etkisinde kaldı. İlişki kurmak için Eruh'a gider. Gerillalarla ilişki kuramayınca bölgesine geri döner. 11 Kasım 1987 yılında ilişki kanalını bularak ARGK saflarına katılır. Cesur, fedakar, yüksek bir enerjiyle dolu olan Emin yoldaş, Bagok direnişinde şehit düştü.

Nurişan AY
Yandere (Hatxe) Köyü, 1957

Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesel sorunlar nedeniyle ancak ilkokulu bitirebildi. Yoksul olan ailesinin geçimini sağlamak için metropol kentlerine çalışmaya gitti. Mevsimlik işçi olarak çalıştı. 10 yıl gibi uzun bir süre Kürdistan'a hiç dönmedi. 15 Ağustos Atılımının derin etkisinde kaldı. Parti ile ilişkiye geçmek için bir arayış içine girdi. Amcasının oğlunu görevlendirerek Parti ile ilişki kurmak için Kürdistan'a gönderdi. Amcasının oğlu devrimcilerle görüşüp metropole döndüğünde, ülkedeki gelişmeleri ayrıntılarıyla aktarır. Bunun üzerine Amcasının oğlunu da yanına alarak Kürdistan'a döner. Köyde yeğeni Mehmet Kurt'u da yanına alarak 11 Kasım 1987 günü ARGK saflarına katılır.

Yaratıcılığı, olgunluğu ve çalışkanlığıyla yoldaşlarının ve kitlelerin sevgi ve saygısını kazanan Nurişan yoldaş, 1 Nisan Bagok direnişinde kahramanca direnerek şehit düştü.

Nevaf YILDIRIM
Serêkaniye Köyü-Nusaybin, 1974

Yoksul, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu kendi köyünde okudu. Oldukça zeki ve yurtsever duygularla büyüdüğü için düşmana karşı yoğun bir kinle doluydu. Amcası, Partiye yardım ettiği gerekçesiyle tutuklanır. Ağır işkenceler görür. Düşman, ajanlık teklif eder. Amcası direnip düşmana taviz vermeyince işkencede katledilir. Nevaf yoldaş, düşmana karşı daha da kinlenir, ve mücadeleye fiilen katılmak ister. Köylerine uğrayan ARGK birliğine 7 Şubat 1988'de katılır. Nevaf yoldaş kısa süren mücadele yaşamında örnek bir kişiliği temsil eder. 1 Nisan 1988 Bagok direnişinde direnerek şehit düştü.

Ayten TEKİN
Horhor Köyü-Karlıova-Bingöl, 1967

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. İlkokulu okuduktan sonra yoksulluktan dolayı öğrenimini sürdüremedi. 1980 öncesinde yörede gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizden etkilendi. Kendi köyünde halk milisliği faaliyetini yürüttü. 1980 faşist darbesinin ardından Parti ile ilişkileri kesildi. Artan düşman baskıları karşısında ailece İzmir'e göçtüler.

Ayten yoldaş metropolde terzilik işlerinde çalıştı. 15 Ağustos Atılımından etkilendi ve yoldaşlarına ulaşmanın yollarını aramaya başladı. Ailesiyle devrim mücadelesi üzerine konuşur, tartışır. Metropolde Parti ile ilişkiye geçmeyi başaran Ayten yoldaş, Kürdistan'da ulusal direniş savaşımına katılmak ister. Bu isteğinde kararlıdır. Bir bayan arkadaşıyla beraber Kürdistan'a döner. Orada ARGK saflarına katılır.

ARGK saflarında kısa geçmişi olan Ayten yoldaş, grupla hemen devrimci uyum sağlar. Ayten yoldaş, 1 Nisan Bagok direnişinde 19 yoldaşıyla beraber kahramanca direnerek şehit düştü.

Faysal ÇATIKKAŞ
Xendek Köyü-İdil-Mardin, 1969

Köyünde ilkokulu bitirdikten sonra çobanlık yapar ve tarımcılıkla uğraşır. Evli ve bir çocuk babası olan Faysal yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişiminde etkilenerek ilişkiye geçmek ister. Ulusal kurtuluş savaşımızın bir militanı olmak için çaba harcar. 28 Şubat 1988'de ARGK saflarına katılır. Dürüst kişiliğiyle kısa sürede gelişim kaydeder. 1 Nisan Bagok direnişinde düşmanla amansız bir muharebeye giren yoldaşlarıyla görkemli bir direniş sergileyen Faysal yoldaş şehit düştü.

Veli KURMAK
Cizre, 1972

Veli yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak yurtsever duygularla büyüdü. Ancak ilkokulu okuyabildi. Babası daha sağken, aile içinde hep ulusal meseleler üzerine konuşurdu. Bu yurtsever konuşmalar, daha küçük yaştayken Veli yoldaş üzerinde derin etki yaratıyordu. Bir süre kahvelerde işçi olarak çalıştı. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden derinden etkilenerek Partiye defalarca müracaat ederek mücadeleye katılma isteğini belirtti. Bu isteği en son Mart 1988'de kabul edildi ve Veli yoldaş, bu tarihte ARGK safarına katıldı. Yoldaşlarıyla uyumlu bir pratik sergileyen Veli yoldaş, Bagok direnişinde şehit oldu.

CUMA ...
Bismil

Eylül 1987 yılında ARGK saflarına katıldı.

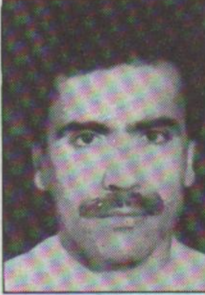
XEBAT ...

Güney Kürdistan'da doğup büyüdü. Parti saflarına büyüdüğü alanda katıldı. Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Vahaç DOGAN
Gundikê Aliya-Midyat, 1968

Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Maddi zorluklar yüzünden ilkokul ikinci sınıftan ayrıldı. Bir süre çobanlık ve çift sürme işlerinde çalıştı, ondan sonra kaçakçılık işlerine başladı. 1980 yılında mücadeleyle ilişkilerinden dolayı tutuklandı, 2 ay sonra delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. 1983 yılında bir kez daha tutuklandı. Bu tutukluluk döneminde düşman ajanlık teklif etti, bu durum karşısında Mehmet yoldaş net tavır takınarak düşmana taviz vermedi. Düşmana büyük bir kin duyan Mehmet yoldaş, mücadeleyle sempatizanlık ilişkilerini sürdürdü. Israrlı istemiyle 23 Şubat 1988'de ARGK saflarına katıldı. Bagok direnişinde kahramanca direnerek şehit düştü.

Yaşar TALAY
Arıtoprak Köyü-Van, 1963

İlkokul öğrenimini bitirdikten sonra öğrenimini sürdüremedi. Bir süre kahve ve lokantalarda çalıştı. Daha sonra metropole gitti. İstanbul'da çeşitli işlerde çalışırken, işçilere bilinç verdiği gerekçesiyle birkaç kez işten atıldı. Bir süre sosyal-şoven örgütlerle ilişkiye geçti, ancak bunlarda kendi gerçekliğini ve marksist öğretinin temsilini göremedi. Bunların Kürdistan'a bakış açılarını öğrenince ilişkilerini kesti.

İstanbul'da mücadeleyle ilişkiye geçen Yaşar yoldaş, Parti yayınlarıyla yakalanınca tutuklandı ve işkence gördü. Serbest bırakıldıktan sonra Kürdistan'a dönerek 16 Şubat 1988 tarihinde ARGK saflarına katıldı. 1 Nisan Bagok direnişinde şehit düştü.

Nesim ORAL
Şibebi (Kumdere)
Köyü-Dargeçit, 1957

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu bitirebildi. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla bir süre bağ-bahçe işlerinde çalıştıktan sonra, metropol kentlerinde iş aramaya gider. Burada, sıvacılık ve demircilik işlerinde çalışır.

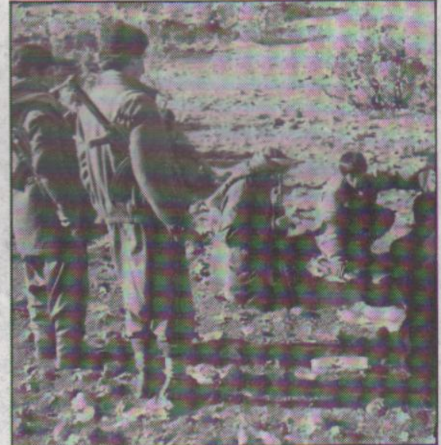
Nesim yoldaş, ARGK'nin askerlik yasası gereğince köylerinde üç gençle beraber Kasım '87'de ARGK saflarına alınır. Gönüllü bir tarzda faaliyetlere sarılan Nesim yoldaş, bir yandan kendisini geliştirirken, öte yandan ARGK birlikleriyle şehit olduğu ana kadar devrimci faaliyet yürütür. Bagok direnişinde kahramanca savaşarak şehit düştü.

"Parti taktiğine, dönülmez bir biçimde bağlı olmamız, her türlü tasfiyeciliğe karşı sonuna kadar karşı çıkmamız, mücadelemizin taktik zaferini kesinleşmesi onların döktüğü kan temelinde olmuştur. Kürdistan direniş tarihinde söylendiği gibi onlar kahramanlık değerleridirler. Onlar, kahramanlık görevlerinin direniş şehitleridirler. Tarihteki yerleri kesindir..." (Abdullah ÖCALAN, PKK Genel Sekreteri)

Mehmet Emin KAYA
Sagkol Köyü-Eruh, 1971

Mehmet yoldaş, ilkokul mezunuydu. Yurtsever bir aile oluşlarından dolayı düşmanın işkence ve baskılarına yakında tanık oldu ve bütün bunarı yaşadı. Bu nedenle düşmana karşı kinle doluydu. Abisinin Parti saflarında oluşu, Mehmet Emin yoldaşı da mücadeleyle erken tanıştırdı. Mart 1988'de büyük bir coşkuyla ARGK saflarına katıldı. Ancak, genç yaşına rağmen, mücadele içindeki yaşamı kısa sürdü. Bagok direnişinde 19 yoldaşıyla beraber kahramanca bir direniş sergileyerek ölümsüzleşti.

İsyana çağırdı
bir gün
toprak.
Haykırdı
dağlar sitemlerini.
Gök dile getirdi
öfkesini.
Onlar da
utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yalnızlığına ağlarmış
kucaklanmayışına.

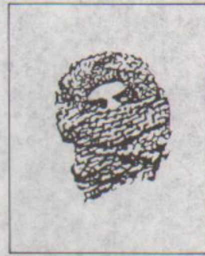
İsyana çağırdı
bir gün
toprak.
Ayaklandı
mezar taşları.
Dillendi kuşlar,
söylediler
en güzel türkülerini.

En önde
şehitler ordusu.
En önde
açılmış bir bayrak,
dalgalanır
yeni hayat.
Kin filizlenir,
acı ölür kavgada.
Kavgamız çok güzel.

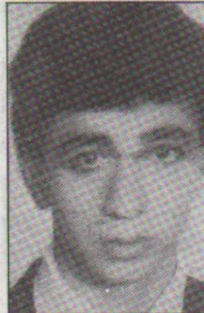
Cemal KARAKAŞ
Nusaybin

Yurtsever ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Öğrenimini liseye kadar sürdürebildi. Aile geçimine katkıda bulunmak için çeşitli işlerde çalıştı. Çevresindeki yurtsever gelişmeler nedeniyle mücadeleyle erkenden ilişkiye geçti. 1980'den sonra tutuklandı. İşkencelerde direndi. Daha sonra delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. Bir dönem mücadeleyle kopuk bir ilişki sürdürdü. Tekrardan Parti ile ilişkiye geçti. Şehir çalışmalarında bir süre yer aldı. Burada deşifre olunca kırsal alana çekildi ve Mart 1988'de ARGK saflarına katıldı. 1 Nisan 1988 Bagok direnişinde şehit düştü.

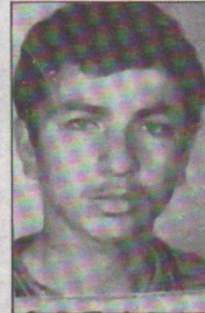
Murat ... (Cemal)
Cinibir Köyü-Cizre

Murat yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yaşamı zorluklarla geçer. Partinin önderliğinde gelişen ulusal direniş savaşına erkenden sempati duyar. Mücadele saflarında şehit düşen yeğeni Cemal MAT'ın yerini almak için kendisiyle hesaplaşmaya girer. Kurtuluşun ulusal bağımsızlıkla sağlanacağına karar kılan Murat yoldaş, mücadele saflarına katılmaya kesin karar verir. Evli ve birkaç çocuk babası olan Murat yoldaş, Mart 1988 tarihinde ARGK saflarına katıldı. 1 Nisan Bagok direnişinde kahramanca savaşarak şehit düştü.

Cevat YAVUZ
Derikfan (Nurlu)
Köyü-Gercüş-Mardin-, 1973

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Maddi sıkıntıdan ötürü öğrenimini ilkokuldan sonra sürdüremez. 1982 yılına kadar ailesinin maddi geçimine katkıda bulunmak için çalıştı. 1982 yılında sempatizanlık dönemi başlar. Bölgesinde yaşanan yoğun eylemilik ve kitle çalışmalarından etkilenir. Mart 1988 yılında üç arkadaşıyla birlikte ARGK saflarına katılır. Kısa süren mücadele yaşamında örnek bir uyum sergileyen Cevat yoldaş, 1 Nisan 1988 Bagok direnişinde şehit düştü.

Mehmet Musbah YAVUZ
Cizre, 1968

İlkokulu bitirdikten sonra ortaokula gider, ancak çeşitli sorunlardan dolayı öğrenimine devam etmez, yarıda bırakır. Çalışmaya başlar. Çalıştığı yerlerde haksızlıklara tanık olur. Yurtsever özelliklere sahip olan Mehmet yoldaş, ulusal kurtuluş savaşının gelişiminden etkilenir. 1986 yılında sempati duyar ve ilişki arar. Bu olanağa 1988 yılında kavuşur. Mart 1988'de ARGK saflarına katılır. Mücadele içinde yaşamı kısa süren Mehmet Musbah yoldaş, Bagok direnişinde şehit düşerek şehitler kervanına katıldı.

Mehmet KURT
Zorov- Köyü-Nusaybin

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ortadokul üçe kadar okuyabildi. Ailesinin geçimini sağlamak için metropole gitti ve çeşitli işlerde çalıştı. Metropol'de kaldığı sürece Kürdistan'daki gelişmeleri yakinen izledi.

1987 Yaz Atılımı döneminde iki arkadaşıyla beraber Kürdistan'a döner Bölgesinde faaliyet yürüten gerillalarla ilişki kurar. İki arkadaşıyla birlikte 11 Kasım 1987'de ARGK saflarına katılır. Mehmet yoldaş, 1 Nisan direnişinde şehit düştü.

MARDİN İSYAN CEPHESİNİN ŞEHİTLERİ, ÖZGÜRLÜĞE YÜRÜYÜŞÜMÜZÜN YÜCE KOMUTANLARIDIR

A. Gani ERKAN
Ömerli-Mardin, 1963

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı, küçük yaşlardayken üretime katıldı. Çobanlık yaptı. Yoksulluk nedeniyle ortaokul öğrenimini yarıda bıraktı. Daha öndört yaşındayken ailesine maddi katkıda bulunmak amacıyla yurdunu terk ederek İzmir'e gitti. İzmir'de zorluklarla karşılaştı, açlıkla karşı karşıya kaldı Çaresiz memleketine geri döndü Ulusal ve sınıfsal sömürüyü iliklerine kadar İzmir'de yaşayan Gani yoldaş, yüreği öfke ile doldu. 1982 yılında Lübnan alanına gitti. İnşaat işçiliğini yaptı.

Filistin halkının acılı yaşamını gören Gani yoldaş, bu halkın yaşamına ortak olmak için hiç çekinmeden Filistin örgütlerinin safına katıldı. Filistin hareketinin Lübnan'ı terketme kararından sonra Lübnan'ı terk etti. Anlaştığı üç arkadaşıyla birlikte Irak'a geçti; ancak Irak güçlerince tutuklandı. 20 gün hapis yattıktan sonra sürgün edildiler. Yunanistan'a giden Gani yoldaş, burada FKÖ Temsilciliğinin müdahalesiyle Cezayir'e gitti. 1984 Mart'ına kadar Cezayir'de kaldı. Burada aralarında Sabri GÖZÜBÜYÜK yoldaşın da bulunduğu bir grup PKK'li savaş esiri ile tanıştı. Sabri yoldaşın egin yüreğiyle gösterdiği yaklaşımdan etkilenen Gani yoldaş, bu vesileyle ulusal kurtuluş mücadelemizle tanıştı. Kısa bir süre sonra savaş esiri PKK militanları Cezayir'den ayrıldılar. Gani yoldaş, tanıştığı bu yoldaşların arkasında Kıbrıs'a oradan da Yunanistan'a gitti. Yunanistan makamlarınca Kıbrıs'a geri gönderildi, oradan da Güney Yemen'e geçti. Tüm çabasını Partiyle ilişki kurmaya hasreden Gani yoldaş, yeniden Ortadoğu alanına geçti. Büyük çaba ve zorlukla Parti ile ilişkiye geçti.

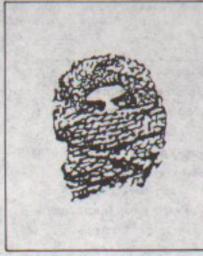
1985 yılında Partinin eğitim kamplarında ülke mücadelesine yüksek bir bağlılık duygusuyla ve göreve sahip çıkma bilinciyle hazırlanan Gani yoldaş, 1986 Parti III. Kongre hazırlık çalışmalarına ve III. Kongre'ye katıldı. Partinin III. Kongresi'nden büyük güç aldı. Parti içindeki kısa geçmişine rağmen, Parti çizgisinin gerçek savunucusu ve uygulayıcısı olan Gani yoldaş, bu dönemde, "Parti Güvenliği"yle sorumlu kılındı. III. Kongre sonrası Parti faaliyetlerinin planlama çalışmalarına da katıldı. Mardin Eyaleti planlamasının hazırlanmasına katıldı. Parti III. Kongre çizgisinin ülke pratiğine aktarılması mücadelesine önderlik eden Gani yoldaş, Mardin Cephesi ARGK komutanlığı görevini yürüttüğü bir dönemde, kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Cemal YUMRU
...., 1959

Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin yoksulluğu okumasına imkan tanımamış, ancak ilkokulu bitirebilmiştir. Daha küçük yaşlarda metropollerde en tortu işlerde çalışan Cemal yoldaş, uzun bir dönem kahvehanelerde çıraklık, lokantalarda garsonluk yaparak ailesinin geçimini sağlama savaşımını verdi.

Cemal yoldaş, Antalya'da orman işletmelerinde çalıştığı dönemde Partiyle ilişkiye geçti. İşçiler arasında propaganda çalışmalarını yürüttü. Şehir çalışmalarına önemli bir katkısı olan Cemal yoldaş, 1984'ün baharında yurt dışına çıktı. Güney Kürdistan kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Ülkeye gönderli olarak gitti. 1985 tarihinde Hakkari-Midyat alanında ve son olarak Derik, Kızıltepe, Viranşehir alanlarında mücadele yürüttü. 1987 yılının Sonbahar aylarında düşmana karşı görkemli bir direniş sergileyerek şehit düştü.

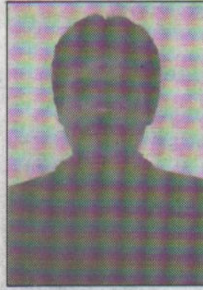
Fevzi GÜNERTAŞ
Kantar Köyü-Nusaybin, 1960

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Çektiği yoksulluklarla yaşamın acımasız zorluklarıyla savaştı. Mardin'in Nusaybin ilçesinde çapa işlerinde çalıştı, pamuk ırgatlığı ve mevsimlik işçilik yaptı. 1976 yılında evlenen Fevzi yoldaş, üç çocuk babasıydı. Çocuklarının geçimini sağlamak için Lübnan'a gitti inşaat işçiliği yaptı, en tortu işlerde çalıştı. 15 Ağustos Atılımından sonra mücadeleyle tanıştı ve Parti saflarına büyük bir kararlılıkla katıldı. Partinin merkez eğitim okuluna girdi ve güçlenerek çıktı. Parti eğitim devresinin tamamlanmasıyla birlikte bir grup yoldaşıyla Midyat alanında görevlendirildi. 6 Kasım 1987 tarihinde Derik'e yakın bir köyde düşmanla girdiği bir çatışmada altı yoldaşıyla beraber direnerek şehit düştü.

Davut EKİNCİ
Surik Köyü-Derik-Mardin, 1957

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüyen Davut yoldaş, yoksulluktan dolayı ilk ve ortaokulu Mardin Yatılı Bölge Okulunda okudu. Dersim Öğretmen Lisesini bir dönem okuduktan daha sonra Siirt Eğitim Enstitüsü'ne devam etti. Tatil dönemlerinde işçilik ve bazen de köyünde çobanlık yaparak ailesinin maddi geçimine katkıda bulundu. 1977-78 dönemlerinde Partimizin geliştirdiği bağımsızlık mücadelesinden etkilenerek, Parti saflarına katıldı. Faşistlere karşı savaşımın en ön saflarında yer aldı. Öğretmenler arasında propaganda, ajitasyon ve örgütleme çalışmalarını yürüttü. 1979 yılında yakalanarak ağır işkencelerden geçirildi. Serbest bırakıldıktan sonra sömürgeciliğe karşı kini daha da artan Davut yoldaş, okulu bırakarak profesyonel devrimciliğe başladı. 1980 yılında sömürgecilerce tekrar tutuklanarak ağır işkencelerden geçirildi. Diyarbakır zindan direnişinde yer aldı. 1983 yılında delil yetersizliğinden serbest bırakıldı. TC'ye askerlik yapmamak için Yunanistan'a kaçtı. Yunanistan'da Parti ile ilişkiye geçti ve Avrupa Parti faaliyetlerine katıldı. 1985'de Parti merkez eğitim okuluna katıldı. Lübnan'da sorumlu düzeyde kitle çalışmalarında yer aldı. 1986 yılında Derik-Kızıltepe-Viranşehir biriminde yönetim düzeyinde görev aldı. 1987 Atılımının güçlü bir cephesi olan Mardin eyaletinde çeteciliğe ve sömürgeciliğe karşı geliştirilen devrimci direniş eylemlerinde yer aldı. 6 yoldaşıyla 6 Aralık 1987 tarihinde sömürgeci faşistlerle girdiği çatışmada kahramanca direnerek şehit oldu.

Abdullah SEVGAT
Beşiri, 1959

Ülkemizde ezilmeyi, horlanmayı, yoksulluğu en çok yaşayan bir çevreden gelen Abdullah yoldaş düşmanın ve feodallerin biliçli çabalarının ve ağır baskılarının altında yaşadı. Daha çocukken, feodallerle çatışmaya giren babasını yitirdi. Babasının ölümünden sonra feodallerin baskısına boyun eğmeyen Abdullah yoldaşın ailesi Beşiri'den Viranşehir'e göç eder. İlkokulu Viranşehir'de okuyan Abdullah yoldaş, daha sonra okula devam edemedi.

Yoksul olan ailesine yardım etmek için didinir. Ama başarılı olamaz. Çevrenin etkisiyle de Kürtlük ve yurtseverlik Abdullah yoldaşın kişiliğinde yer edinir, düşmana ve feodallere karşı büyük bir kinle büyür. 1977 yılında Almanya'nın Celle şehrine gider. Burada bir dönem küçük-burjuva reformistlerinin saflarında yer alır. Bu ilişkileri kısa sürer. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizden etkilenir. Yurtsever devrimci çalışmalara başlar. Çevresini davanın doğruluğuna ve samimiyetine inandırmak için gecesini gündüzüne katar, üstün bir çaba harcar.

Abdullah yoldaş, 1984 yılında itibaren Almanya'da Hollanda'da ve Batı Berlin'de ulusal kurtuluş çalışmalara önderlik etti. 1987 baharında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne katıldı. 1987 Ekim'inde Akademiyi başarıyla bitirdi. Kasım ayında ARGK'nin öncü bir savaşçısı ve komutanı olarak ülke topraklarına adım atar. Düşmana karşı sarsılmaz bir kinle dolu olan Abdullah yoldaş, 6 Aralık 1987 günü bir grup yoldaşıyla elverişsiz bir ortamda düşman pususuna çatışmaya girdi, kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Mehmet İsa YILDIZ
Kude Köyü-Ömerli, 1973

Mehmet yoldaş yoksul bir ailenin çocuğu olduğu için okuma imkanını bulamadı. Küçük yaşlardayken en ağır işlerde çalışmaya başladı. Hammallıktan, beton kırmacılığına kadar bütün işlerde çalıştı. Ailesinin maddi geçimine katkıda bulunmak için Lübnan'a gitti. Lübnan'da işçi olarak çalıştı.

Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinde sömürgecilere ve çeteciliğe vurulan darbeden olumlu etkilenen Mehmet yoldaş, Lübnan'da Kürdistanlı işçiler arasında faaliyet yürüten PKK'li yoldaşlarıyla tanıştı. Kurtuluşu Partide gören Mehmet yoldaş, Nisan 1987 tarihinde mücadele saflarına katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri-siyasi eğitim gördü. 1987 yılında Mardin alanında faaliyet yürütmekle görevlendirildi. Mehmet yoldaş bir grup yoldaşıyla 6 Aralık tarihinde düşmanın pususuna düşer ve kahramanca direnerek bağımsızlık ve özgürlük kavgasının şehitler ordusuna karıştı.

EYÜP (Fazlı)
Şax Köyü-Cizre

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak büyür. 1980 tarihinde bir grup PKK'li yoldaşıyla tanışma şansına kavuşan Eyüp yoldaş, ulusal bağımsızlık düşüncesini hemen kabullenir. Bağımsızlık mücadelesinin bir militanı olmak için orada kararını verip ve grubun saflarına katılır.

Yedi yıllık soylu devrimci bir pratiğin sahibi olan Eyüp yoldaş, şehadet mertebesine ulaştığı ana kadar, düşmanın ordu gücüne, işbirlikçi hain çetelere, TC'nin ekonomik kurum ve kuruluşlarına yönelik geliştirilen çok sayıdaki eylemde yer aldı. 15 Ekim 1987 tarihinde, Bişêreş jandarma karakoluna yönelik olarak bir saldırı eyleminde şehit düştü.

Mehmet GÜLERCE
Derik-Mardin, 1965

İlk, orta ve lise öğrenimini Derik'te yapan Mehmet yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak için bağ-bahçe işlerinde ve kendilerine ait bir dükkanın tezgahında çalıştı. Yaz tatillerinde Türkiye metropollerine gidip inşaatlarda, tuğla işlerinde çalıştı. 1978 yılında Partiyle ilişkiye geçerek Mardin alanıda ulusal kurtuluşçu faaliyetlere katıldı. 1980'de faşist cuntanın işbaşına gelişiyle ortaya çıkan ilişkisizlik döneminde Parti ile ilişkileri kesildi.

1985 yılında HRK'nin bir birliğiyle ilişki kurmayı başaran Mehmet yoldaş, hemen saflara katıldı. Legal olduğu için şehir çalışmalarını yürüttü; afiş, pullama yaptı, yayın dağıttı. Yeniden Parti ile ilişkileri koptu. Uzun bir ilişkisizlikten sonra yeniden bir ARGK birliğiyle ilişki kurdu ve ARGK birliğinin saflarına katıldı. 6 Kasım 1987 yılında düşmanın hain pususuna düşen Mehmet yoldaş, paniğe kapılmadan saatlerce çatıştı ve şehitler kervanına katıldı.

Cizre-Hisar Köyü Direnişçilerimiz Ölümsüzdür

"Evet, onlar bu mücadelede gençlikleriyle, inançlarıyla uğruna savaştıkları çizgiyle ve de yaşadıkları amansız koşullarla bir halkın yeniden yaratılmasının temel harcı olmasını bilmişlerdir. Biz esas ölçüler olarak onları aldık ve almaya devam edeceğiz..." (Abdullah ÖCALAN, PKK Genel Sekreteri)

Ozan DIJWAR
Lübnan, 1960

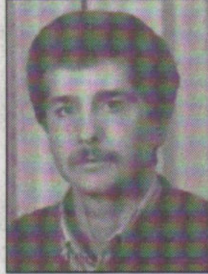
Orta halli, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. 20 yaşına kadar tarımcılıkla uğraştı. Bir süre fırın işçiliğini yaptı. İlkokul dördüncü sınıftayken okuldan ayrıldı. 1985 yılında Libya'ya gitti. Biriket işlerinde çalıştı. Partimizin yurt dışı faaliyetleri ve zindan direnişinden etkilenerek, ulusal kurtuluş mücadelemiz saflarına katıldı.

Dıjwar yoldaş, ilişkiye geçtikten sonra Partinin propaganda faaliyetlerini yürüttü. Maddi yardım topladı, yayın dağıttı, sazı ve sözleriyle Parti gecelerinde yer aldı. 1986 yılında Akademiye giren Dıjwar yoldaş, 1987 ortalarına kadar siyasi ve askeri eğitim gördü. Çeşitli alanlarda faaliyet yürüten, yerel komitelerde yer alan Dıjwar yoldaş, 1987 yılının sonlarına doğru Partinin Özgürlük Atılımını kökleştirmek için ülkeye bir grup yoldaşıyla adımı atar atmaz sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada soylu bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Seyit ŞENPINAR
Dehliz Köyü-Pazarcık, 1966

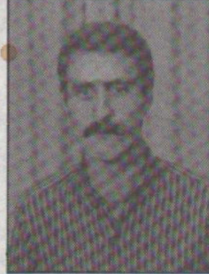
Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası ailenin geçimini temin etmek için Almanya'da mevsimlik işçi olarak çalıştı. Seyit yoldaş ilkokulu Dehliz köyünde okudu. Daha küçük yaşlardayken sömürgeci asimilasyon politikasına ve kemalist kültüre derin bir öfke duydu. 1978 yılında ailesiyle birlikte Almanya'ya gitti. Sanat okulunun marangozluk, torna ve metal işleri bölümünde okudu. Seyit yoldaş bir yandan okurken, öte yandan aileye katkıda bulunmak amacıyla yaz mevsimlerinde kısa aralıklarla çalıştı. 1981-82 döneminde ailesinin de yurtsever oluşunun etkisiyle Parti ile ilişkiye geçti. 1985 yılında resmen Parti faaliyetleri içinde yer aldı. Büyük bir coşku ve kararlılıkla kitle faaliyetlerini yürüttü. 1986 yılının ortalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne girdi. Daha sonra Akademiden mezun oldu. Cizre'nin Hisar köyü çatışmasında şehit düştü.

Mustafa Muhammed Ali HASAN
Beyrut-Lübnan, 1963

1925-40 yılları arasında Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'da uyguladığı katliamlardan dolayı Ali Hasan yoldaşın ailesi Ömerli'nin Mercê köyünden kalkıp Lübnan'a göç etti ve Beyrut'a yerleşti. Ali Hasan yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Yoksulluktan dolayı, daha küçük yaşlardayken ailesinin geçimini üstlendi. Bunun için lokanta, fırın ve otel işçiliği yaptı. 1987'lerden önce El Saika, daha sonraları Kürt Devrimci Komitesi ve Lübnan Kürtleri Sosyalist Partisi gibi örgütlerle kısa aralıklarla ilişkisi oldu.

1982 yılında ailesi Parti ile ilişki kurdu. Kısa sürede Partinin en yakın yurtsever bir ailesi haline geldi. Ali Hasan yoldaşın bulunduğu alanda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine büyük hizmetler sundu. Daha sonraları Partinin eğitim kamplarında çalışmalara katılan Ali Hasan yoldaş, 1986 yılında Partinin eğitim okuluna girdi. 1987 yılının sonlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde mezun oldu.

Aydın BULUT
Heylan köyü-Palu-Elazığ, 1965

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesinin yurtseverliği, çevresinin ve mensup olduğu aşiretin Şeyh Sait isyanına katılmış olmasından ileri gelir. İbrahim yoldaş, daha küçük yaşlardayken 1970 yılında ailesi Malatya'ya göç etti. 1975 yılında babasının ölümü üzerine ailesinin geçim sıkıntısı artmış bu nedenle ağabeyleri Almanya'ya gitmişlerdi. Bunun üzerine 1980 yılında İbrahim yoldaş Almanya'ya gitti. Uzun bir süre değişik işlerde işçilik yaptı. 1982 yılında ulusal kurtuluş mücadelemizin öncü gücüyle ilişkiye geçti. 1984 yılına kadar ilişkilerini sempatizanlık düzeyinde sürdürdü. Daha sonraları dernek çalışmalarına katıldı, propaganda faaliyetlerinde yer aldı. 1985 yılının ortalarında kendisinin Partiye sunduğu öneriyle Ortadoğu alanına gitti. 1985-87 döneminde Parti okulu faaliyetleri içinde manga komutanlığı görevini üstlendi. 2 Kasım 1987 günü, Partinin ülkenin sıcak savaş alanında kendisine verdiği görevin coşkusuyla ülkeye adım attı. 8 Kasım'da Cizre'nin Hisar köyü yakınlarında sömürgeci ordu gücüyle girdiği çatışmada altı yoldaşıyla beraber kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştü.

M. Nuri YAŞAR
Ömerli köyü-Çınar-Diyarbakır, 1955

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu köyünde, ortaokulu Çınar ilçesinde okudu. Liseyi Diyarbakır'da okuyan Nuri yoldaş yoksulluktan dolayı okula devam edemedi. Ailesinin maddi geçimini sağlamak için inşaat işçiliği ve zebzecilik yaptı. 1982 yılında aşırı yoksulluktan dolayı Libya'ya gitti, işçi olarak çalıştı.

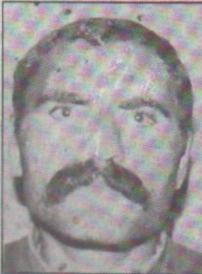
15 Ağustos Atılımının etkisinde kalan Nuri yoldaş, Partiyle ilişkiye geçti. Ortadoğu alanında Partinin askeri-siyasi eğitimine katıldı. 1986 Ağustos'unda ülke mücadelesine katıldı. Kısa sürede kitlelerin saygı ve sevgisini kazandı. Engin bir fedakarlıkla Parti çalışmalarını yürüttü. Sömürgeci faşist ordu kurumlarına ajan, muhbir yapıya, TC'nin ekonomik kuruluşlarına ve kurumlarına yönelik çok sayıda eylemde yer aldı. 26 Ağustos 1987 yılında çetelere karşı Derik'in Şebo köyüne düzenlenen baskında çetecilerin açtığı karşı ateş sonucu şehit düştü.

Ahmet Hüseyin SÜLEYMAN (Halil)

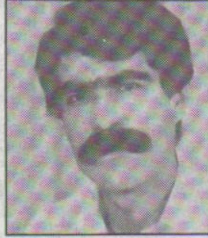
Yurtsever, yoksul ve emekçi bir ailenin çocuğu olarak doğup büyüdü. Halil yoldaşın engin yurtseverliği, onu daha küçük yaşlardayken bir arayışa itmiş, güçlü bir örgütlenmenin olmayışı nedeniyle Filistinli güçlerin saflarına katılmıştı.

Halil yoldaş, Parti ile tanışır tanışmaz, derhal devrimci saflara katılma talebinde bulunmuştur. Israrla ülke mücadelesine katılma talebini Partiye ileten Halil yoldaş, Partinin askeri ve siyasi eğitimine katılmıştı. Engin bir yurtseverlikle büyük özlem duyduğu ülke topraklarına görevli olarak gönderilen Halil yoldaş, bir grup yoldaşıyla beraber Cizre'nin Hisar köyü yakınlarında kahramanca bir direniş sergileyerek bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin şehitler kervanına katılmıştır.

Ramazan GEZGİNCİ
Bazgûr Köyü-İdil-Mardin, 1960

Çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ramazan yoldaş, daha küçük yaşlardayken, sömürüyü ve yaşamın zorluklarını en erkenden tanıdı ve derin etkisini yaşadı. Ailesinin mülkiyetinin olmayışı ve iş alanının bulunmayışı nedeniyle uzun yıllar çobanlık yaptı. 1984 yılında Aydın vb. metropol kentlerin pamuk toplama işçiliğini yaptı. 1986 yılında aktif tarzda ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldı. Evli ve üç çocuk babası olan Ramazan yoldaş, 1986 yılından 1987 yılının sonlarına kadar Mahsum Korkmaz Akamesi'nde parti eğitiminden geçti. 1987 yılı Kasım'ında özgürlük atılımının sonuçlarını ülke zeminine taşırırken kahramanca direnerek şehit düştü.

Süleyman BOZKURT
Tilkabin Köyü-Silopi-Mardin

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluktan dolayı okuma olanağını elde edemedi. Küçük yaşlardayken ailenin geçimini sağlamaya çalıştı. Bunun için Türkiye'nin Ankara, İstanbul gibi metropol kentlerinde inşaat işçiliğini ve sıvacılık yaptı. 1976 yılında Kürdistan'da gel'şen öğrenci-gençlik hareketinden etkilendi. Üç ay gibi kısa bir sürede KAWA ile ilişkileri oldu. 1984 yılında iş bulmak amacıyla Lübnan'a gitti. Burada kaçak bir yaşamı sürdürdü. Dayanılmaz zorluklar altında zebze ve meyve paketleme işçiliğini yaptı.

Kürdistan'da gelişen ulusal direniş savaşının etkisinde kalan Süleyman yoldaş, Lübnan'daki işçi çevreleri vasıtasıyla Parti ile ilişkiye geçti. 1986 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelerek eğitime katıldı. 1987'nin sonlarına kadar okul çalışmaları içinde yer aldı. Bir grup yoldaşıyla ülke topraklarına adım attığı gün düşmanın ordu sürüleriyle girdiği çatışmada örnek bir direniş sergileyerek şehit düştü.

Senin...
Senin de uğruna
elde silah kavga verdiğin
bu topraklar...
Toprağımız çoraktı yoldaşım..
kan istedi hep
susuzdu zira...
Yağmur damlasına hasret
ıssız çöller gibi.

Can istedi hep
yeniden doğuş
ve yaşam için...

Onun içindi
benim de kavgam yoldaşım.
Feda olsun canım
ülkemin toprağına
ve... melhem olsun kanım da
vatan yarasına,
buysa eğer onun
biricik arzusu...

İşte budur
özcesi yoldaşım
yaşam ve ölüm hikayemiz...
Bu, karanlığa küskünlüğün
ve... aydınlığa derin
hasretin isyanıdır.
Öksüz bırakma,
sen al beride düşen SİLAHIMI

Abdulmecit TOKYAY
Mardin

Devrimci olmadan önce çeşitli işlerde çalışarak ailesinin geçimini sağlamaya çalıştı. Ailesi oldukça yoksul olmasına rağmen mücadeleyle tanışır tanışmaz profesyonel çalışmalara katıldı. 1980 yılında yurt dışına çıktı. İki yıl boyunca Partinin hazırlık çalışmalarında yer aldı. II. Kongre kararıyla başlatılan Özgürlük yürüyüşünün öncü gruplar arasında yer aldı. Mardin alanına görevli gitti. Kısa süre sonra sömürgeciler tarafından tutuklandı. İşkencelerde direndi. 1984 yılında serbest bırakıldı. Cezaevinde çıktıktan sonra yine Parti ile ilişkilere geçti ve 1987 Baharına kadar Mardin alanında faaliyet yürüttü.

1987 Baharında yurt dışına çıktı. III. Kongre çizgisi temelinde eğitimini derinleştirdi. 1987 yazında ülkeye döndü. Mardin alanında çeşitli düzeylerde sorumluluklar üstlendi. Kızıltepe ve Derik alanında çok sayıda eyleme katıldı. 1988 başlarında bulunduğu alanda başarılı eylemler gerçekleştirerek düşmanı şaşkına çevirdi. Yoğun eylemliliğin yaşandığı bir dönemde 6 yoldaşıyla beraber Derik'te düşman pususuna düşen Abdulmecit yoldaş şehit düştü.

Nihat ÇERİ (Battal)
Musika (Avcılar) köyü-Mardin, 25.7.1965

Nihat yoldaş, ulusal özelliklerin ve yurtsever duyguların canlı ve güçlü olduğu Musika köyünde, orta halli bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Mardin'de yapan Nihat yoldaş, zeki ve çalışkan, üslubunda başarılı bir öğrenciydi. O, daha bu yıllarda sahip olduğu güçlü meziyetlerin sonucu aile içerisinde etkin bir yere sahip olurken, arkadaşları arasında atak ve çalışkan yapısıyla ilgi uyandıran bir kişilikle sivrilerek yönetici kabiliyetini gösteriyordu.

Mardin alanı sömürgeciliğin çok yönlü siyasi, politik, asimilasyoncu uygulamalarına maruz kalan bir alandır. Özellikle kemalist gençliğin yetiştirildiği beyaz terör yuvası yatılı bölge okulunda faşist mihraklar, yine küçük-burjuva reformist ve ilkel milliyetçi anlayışların içiçe cirit attığı bir ortamda derin yurtsever özelliklere sahip olan Nihat yoldaş, bu anlayış sahiplerine karşı amansız bir kinin sahibi, bireysel düzeyde de bunlara karşı mücadelenin yürütücüsü oldu. Nihat yoldaş, halkının içinde bulunduğu ekonomik, sosyal, ulusal vb. sorunların derin kavrayışına sahipti.

Nihat yoldaş, 17 Temmuz 1980 yılında şehit düşen halkımızın yiğit evladı Halef Kavri yoldaşın aracılığı ile 1978 yılında Partimizle tanıştı. O, ulusal ve toplumsal kurtuluşun ancak bağımsızlık ve özgürlük ideolojisiyle gerçekleşeceğini kavramada zorluk çekmedi. O her zaman bir Kürt aydını olmanın vermiş olduğu derin sezgi ve sorumluluğun bilinciyle hareket etti. Ve tarihin kendisine atfettiği rolü yerine getirmek için hiçbir tereddüt ve bireysel çıkar gözetmeksizin Parti saflarına katıldı. Okul ve aile ortamında çevresini etkileyen kişiliği, ulusal kurtuluşçu düşünceyle yoğrulunca tam bir çekim merkezi haline gelen Nihat yoldaş, okul sorumluluğu başta olmak üzere birçok görevi üstlendi. Birçok görevi üstlenmesine rağmen, bu görevlerin hiçbirini aksatmadan büyük bir sabır, dirayet ve atak bir kişilikle üstesinden gelmesini bilerek verimli bir çalışmanın sahibi oldu. O, 12 Eylül faşizminin azgınca dağıtma ve sindirme ortamında Partimizin geri çekilişi ile birlikte doğan kadro açığının vermiş olduğu tüm zorluklara karşın özverili, ilkeli, duyarlı ve disiplin çalışmasıyla daha o zamanlar PKK'nin ileri kadrolarından biri olacağını ortaya koyuyordu.

1981 yılında Partiyle tüm bağlarının kopması, onu yoğun bir arayış içine itti. Ve nihayet 1981 sonlarında yeniden Parti ile ilişki kurabildi. Yine bu dönemde kendisine verilen tüm görevleri (kuryelik, istihbarat, ilişki, yayın dağıtımı, keşif vb.) ikircıksiz yerine getirdi. 1984-85 yılları arasında Silopi'nin Girkunden köyünde öğretmenlik yaptığı zaman burada da ulusa kurtuluşçu düşünceleri halk saflarında yaymaya devam etti.

Nihat yoldaş, çok istemesine rağmen ancak 1986 yılında Parti tarafından yurtdışına çıkarıldı. Nihat yoldaş, Ortadoğu'da askeri ve siyasi eğitimini tamamlamak için Mahsum Korkmaz Akademisi'nde eğitim faaliyetlerine katıldı. Asker okulda okuduğu süreç içinde yine olumlu özellikleriyle tüm yoldaşlarının beğeni ve takdirini kazanmayı başardı. III. Kongre hazırlıklarının yapıldığı bu dönem, Partimiz ve halkımız açısından tarihi bir dönemdir. Nihat yoldaş, Parti tarafından III. Kongre çalışmalarına alındı. Nihat yoldaş, Kongrede Parti dışı sağ-sol, tutucu, tepkici, tasfiyeci, özerk anlayışlara karşı kararlı bir şekilde mücadele etti. III. Kongrenin kendisine verdiği güçle, geleceğe ilişkin kararlılığını bir raporunda şöyle dile getiriyordu:

"III. Kongre çizgisini tam da olmasa kavradığımı ve önümüzdeki dönemin pratiğine güç getirebilecek bir komutan olarak Parti taktiğini uygulayabilecek durumda olduğumu rahatlıkla söyleyebilirim. Büyük bir inanç, azim ve kararlılıkla insanlıkta iddialı olduğumu söyleyebilirim. Taktiği pratikte uygulayarak insanlıkta iddialı olacağımı kanıtlayarak Parti mezuniyetini vermeye hazırım."

Bu anlayışla hareket eden Nihat yoldaş, Mardin Bölgesi Fetih Planı çalışmalarının yoğun hazırlıkları içerisine girdi.

Nihat yoldaş, akademi çalışmalarında değerleri korumada fedakar, atak kişiliği, dayanıklı ve dikkatli özellikleriyle, gelişen propagandacı yanıyla güçlü bir komutan olduğunu kanıtladı. Kendi eğitimini en üst derecede yerine getirmeye çalışırken, yoldaşları arasında güçlü moraliyle, onların da çalışmalarına yoğun katılımıyla katkıda bulundu. Daima yoldaşlarına sıcak bir sevgi, eleştirici ve eğitici yaklaşımıyla yanaşan örnek davranışın sahibi oldu. O, *"Başta şunu belirteyim; Partiye sonsuz inancım vardır. Bu mücadeleyi sonuna kadar yürütmeye kararlıyım. Düşmana karşı kin ve öfkem büyüktür, güçlüdür. Hiçbir zaman inançta en ufak bir kararsızlığa düşmedim. Eğer eskiden inancım sadece yurtseverlik ve şehitlere bağlılıktan gelmişse, bugün Partinin bana sunduğu olanaklarla bilinçlenerek, Parti Önderliğine ve yarattığı çizgiye, şehit ve değerlere, devrime sonsuz ve bilinçli bir inancım vardır. Ulusal ve sınıf savaşımı sonuna kadar sürdürmeye kararlıyım"* diyordu.

O, bu belirlemeleriyle geçmişine eleştirisel gözle bakıp sürece yetişen ve onun ağır sorumluluklarının üstesinden gelen, militan kişiliğe ulaşmada büyük çabanın sahibiydi. O, *"Yüce değerler için silah elde iç ve dış düşmana en ufak bir taviz vermeyeceğime, bağımsızlık ve özgürlük inancıyla en yüce değerlere, Partiye, halka bağlılığın bir gereği olarak sonuna kadar devrim için savaşacağıma, kararlılığıma dair söz verir, ant içerim"* diyerek, Partiden ülkeye dönme talebinde bulundu. Onun yeni dönem başlatıcılarından biri olduğundan hareketle, Partimiz, onun çokça özlemini çektiği ülke mücadelesine Nisan 1987 tarihinde bir grup yoldaşıyla birlikte Mardin alanında görevlendirdi.

Nihat yoldaş, güçlü komutanlık vasıflarını Parti, Cephe, Ordu çalışmalarında en ileri düzeyde, Mardin Eyaleti 1. Bölge Komutanı olarak gösterdi. O, düşmana aman vermeyen atılımıyla, ulusal kurtuluş mücadelemizin motoru olan gerillayı örgütleme ve yürütmede soylu emeği ile 1987 yılını başarılarla dolu kılmasında en ileri pay sahiplerinden biri oldu.

Nihat yoldaş, askeri çalışmaların planlanmasında gösterdiği ileri görüş ve objektif tavrıyla düşmanla girdiği çatışmalarda güçlü bir insiyatif sahibi ve mükemmele varacak taktik uygulamacıydı. O, girmiş olduğu muharebelerde vuran ve kayıp vermeden çekilen şahince bir vuruşun sembolüydü.

Nihat yoldaş, askeri çalışmalarının yanında halk konseylerinin oluşturulması için kitlelerin öğretmeni ve öğrencisi olmasını bilen, halkın taleplerini çok iyi anlayan, halkın değerlerine saygınlığı ve müthiş propagandacı yönüyle kitleler arasında sevilen bir halk önderi, güçlü bir hatipti.

Leninist çalışma tarzını, yüksek bir duyarlılıkla, sonuç alıcı tarzda uygulayan Nihat yoldaş, yönetim ve yürütme sanatında kollektivizmi temel çalışma biçimi olarak uygulayıp bireyci, özerk anlayışlara ezici darbeler indiren bir militandı.

Fedakar, özverili ve proleter kişiliğiyle mücadelenin zorlukları ve acılarıyla eğilimlerini döven, devrimci yaşamı boyunca kararlılığın, özverili çalışmanın, istikrarlı bir pratiğin sahibi olan Nihat yoldaş, şehit düştüğü ana kadar düşmana ölümcül darbeler vuran birçok eylemin bizzat planlayıcısı ve en ileri düzeyde uygulayıcısı oldu. O devrimci yaşamı boyunca Partinin ışıklı yolunda yürüyerek yabancı sınıf eğilimlerini mahkum etti. O, bağımsızlığı ateşle özdeştiren Çağdaş Kawa'nın savaş hattındaki yenilmez kızgın bir güllesi oldu. O, halkın binlerce yıllık kin ve nefretini proletarya ideolojisiyle yoğurmuş çağdaş kahramanlarımızın arasına adını altın yaldızlar yazdırmasını bilen değerli bir komutan ve halk önderimizdi.

M. Emin ASLAN yoldaşın komutasında Derik ve köylerinde propaganda ve örgütleme faaliyetlerini yöneten Nihat yoldaş, yapılan bir ihbar sonucu, sömürgeci özel tim güçleriyle girdikleri çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirerek 25 Mayıs 1988 günü Derik'in Bayraklı köyünde şehit düştü.

O, son mermisine kadar çatışarak yoldaşlarına izlenmesi gereken yolu göstermiştir. Halkımız, onun şahsında birliği ve zaferi, sarsılmaz derin bağlılığı görmüştür.

Sana söz veriyoruz Nihat yoldaş! Uğruna can verdiğin bu vatan topraklarında düşmana ve işbirlikçilerine aman vermeyecek; Parti, Cephe ve Ordu çalışmalarını bıraktığın yerden devralıp zaferle taçlandırarak, senin ve sizlerin mirasına, çağdaş insanlık ailesine bir halk cumhuriyeti kazandırarak sahip çıkacağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

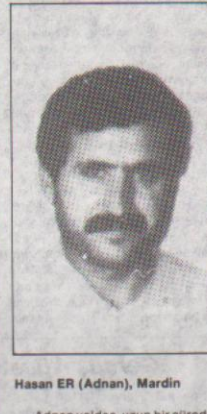
Nezir YAVUZ (Ali Hasan), Mardin

Ali Hasan yoldaşın, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna yürüttüğü mücadele geçmişinin süresi on yılı aşkındı. Kürdistan'da yürütülen silahlı mücadelede HRK'nin bir savaşçısı olarak birçok eyleme katıldı. Yurtseverliği derin olan fedakar bir devrim emekçisiydi. Kürdistan halkının bilinçlendirilip devrime seferber edilmesi faaliyetlerinde yer aldı.

Yıllarca Partinin verdiği birçok görevi yerine getirmesini başaran Ali Hasan yoldaş, bu görevleri büyük zorluklar, fedakarlık ve acılar pahasına gerçekleştirdi. Büyük tehlikeler içerisinde görevlerine korkusuz ve fedakarca sahip çıktı. Düşmanın kendisi üzerinde çok durarak birçok oyunlar oynamasına rağmen, o, Partiye bağlılığından taviz vermedi ve sürekli davaya sahip çıktı.

Ali Hasan yoldaş, İsrail siyonizminin 1982'de Filistin halkına karşı giriştiği imha saldırısında, enternasyonalist dayanışma gösterenek Filistin halkının yanında savaştı. Bir süre İsrail siyonizminin elinde esir kaldı. Burada da soylu bir direniş gösterdi.

Kürdistan devrimi için üstlendiği yeni bir görevi gerçekleştirmeye giderken, Adnan yoldaşla birlikte 10 Temmuz 1988 günü düşman pususuna düştü. Kararlı bir direniş sergileyen Ali Hasan yoldaş, çatışmadan yaralı olarak çıktı. Ancak 12 Temmuz akşamı, ağır yarası ile kendisi de şehitler kervanına katıldı.

Hasan ER (Adnan), Mardin

Adnan yoldaş, uzun bir süreden beri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içinde yer alarak, birçok önemli görevi yerine getirmiş bir yoldaşımızdı.

Ülkemizi ve halkımızı parçalayan sömürgeci sınırları hiçe sayarak bu alanlarda gerilla mücadelesinin ihtiyaçlarını, güç aktarımında geçişleri sağlama gibi faaliyetler yürüttü. Sınır alanlarında bir köprü rolü oynadı.

Adnan yoldaş, görev alanındaki tehlikelere rağmen, tüm engeller üzerine büyük bir cesaretle korkusuzca yürüdü. Fedakarlığı ve cesaretiyle birçok görevi yerine getirebilmeyi başardı. Halkına derin bir bağlılığı ve güçlü yurtsever özellikleri vardı. Halkın savaşa katılması için, onun bilinçlendirilmesinde büyük çabalar harcadı. Her çevre ve kesimden insanlarla ilişki kurabilme, ikna edebilme yeteneği, ona halk arasında saygı ve sevgiyi geliştirdi. Halkı iyi tanıyan, onun taleplerine cevap vermesini bilen bir halk önderiydi.

Kürdistan halkı ile Arap halkının dostluğunu geliştirmede de emek harcayan Adnan yoldaş; sömürgeciliğe, emperyalizme ve siyonizme karşı Kürt ve Arap halklarının çıkarı için çaba sarfeden bir enternasyonalistti de. Yoldaşlarına derinden bağlı ve son derece hoşgörülüydü. Düşmana ise büyük bir kinle doluydu.

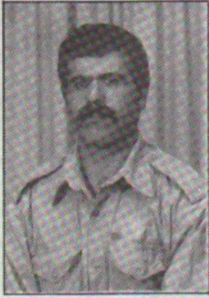
Hasan ER yoldaş, 10 Temmuz 1988 tarihinde devrimci bir görev gereği bir yerden başka bir alana geçmek isterken, düşman pususuna düşer ve üzerinde bulunan tabancasıyla, teslim ol çağrılarına karşı direnerek şehit olur.

M. Emin YAVUZ
Hilvan

M. Emin yoldaş bir emekçiydi. Taş ocakları ve diğer ağır işlerde çalıştı. Ağalığa karşı büyük bir kin ve öfkesi vardı. Daha küçük yaşlardan itibaren ağaların ve sömürgecilerin ağır baskısı, sömürüsü, talanı ve işkencesi altında yaşamıştı. Hilvan'da ulusal kurtuluş düşüncesinin gelişmesiyle hemen saflara katılmıştı. Faşistlere ve ağalara karşı mücadelenin en ön saflarında yer alarak kararlı ve fedakarca savaştı. Sömürgeci zindana en az bir donanımla girmişti. Sekiz yıl boyunca sömürgeciliğe boyun eğmeyerek zindan direnişinde kararlıca, cesurca ve fedakarca yer aldı. En son yoldaşlarıyla 9 Şubat tarihinde açlık grevi eylemine katıldı. Bu soylu eyleminde komaya düştü. 20 Şubat 1988 tarihinde şehit düşerek bağımsızlık ve özgürlük savaşımızın şehitler kervanına katıldı.

Sesler duyuyorum
sesler
Yürüyen
çoğalan sesler
Sesler ki
bir yaman döver geceleri
Sesler ki
yüze vurur zulaları
Sesler ki
beladır
Sesler ki
iki eli yakasında
sıvışanın
Sesler
benim sıcağım

Nezir YETİK (Reşo)
Eskihisar köyü-Nusaybin, 1960

Nezir yoldaş; yoksul, az topraklı yurtsever, köylü bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yoksulluk nedeniyle daha küçük yaşlardayken İzmir, İskenderun gibi metropol kentlerinde emek gücünü en tortu işlerde satarak ailesinin geçimine katkıda bulundu. Sömürgeci uygulamalara ve emeği üzerindeki sömürüye duyduğu öfke, kırsal alandaki yoksulluk ve aşiretçi-feodal yapının baskıları ve bütün bunlar yurtsever özellikleriyle birleşince sömürgeci düzene karşı tepki duymaya başladı ve devrimci mücadeleye karşı ilgi ve yakınlığı gittikçe gelişti.

Nezir yoldaşın ailesinden 6 ferdin sömürgecilerce katledilmesi, 1979'lardan itibaren hareketimizin kırsal alanda aşiretçi-feodal yapıya karşı mücadeleyi yükseltmesi ve Partimizin çelişkilere çözümleyici bir güç olarak müdahalesinin derin etkisinde kaldı ve ilişkilerini geliştirdi. Daha sonra şehit Ahmet KURT yoldaşla tanışması, onun devrimci mücadeleye olan inancını daha da pekiştirdi.

Nezir yoldaş, bu süreçte yetkin bir teorik birikime sahip olmamasına rağmen, gücü oranında kendi aile çevresinde yurtseverlik duygularını derinleştirmek için yoğun çaba sarfetti. O, bulunduğu yerde devrimcileri barındırma, yiyecek-giyecek temin etme, kuryelik yapma, propaganda ve ajitasyon, sınır geçişlerini sağlama gibi çalışmalar yürüttü. O, faaliyetlerde yorulmak bilmeyen bir cesaret ve atılganlıkla kendisine verilen görevleri yerine getirdi. O, Parti hareketimizin geri çekilme döneminde, kendi yöresinde geçici kalan devrimci yoldaşlarıyla birlikte Nusaybin ve Midyat alanında 1982 yılına kadar dinmeden, yorulmadan, engin bir fedakarlıkla görevlerini sürdürdü.

Nezir yoldaş, Parti hareketimizin kararı üzerine 1984 yılında bir grup yoldaşıyla birlikte Güney Kürdistan'a geçti. Bu alanda, kısa bir süre kaldı. Kaldığı bu süre zarfında yoldaşlarının yardımıyla Partinin askeri eğitim olanaklarından yararlanarak ulusal kurtuluş savaşçısının taşıdığı özelliklere ulaşmak için yoğun bir şekilde kendisine yöneldi. O, Partiden edindiği deneyim ve tecrübeler doğrultusunda yüklendiği görev ve sorumlulukları yerine getirmek için büyük bir özveriyle tekrar ülke pratiğinde mücadeleye katıldı.

Nezir yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından zorlu geçen 1985 yılında çalışmalara ikircıksiz ve sabırlı bir özveriyle dönemi göğüslemesini bildi. O, cefakar Kürdistan köylüsünün yılmaz halk savaşçısı özelliğini, sömürgeciler ve işbirlikçi feodal çetelerle girmiş olduğu sayısız çatışmada çok sayıda yoldaşını kaybetmesine ve birçok defa yaralanmasına rağmen devrimci metaneti elden bırakmadı; fedakarlığın, atılganlığın ve de atikliğin bir bileşkesi olan yalçın bir kişiliğin sahibi olduğunu kanıtladı.

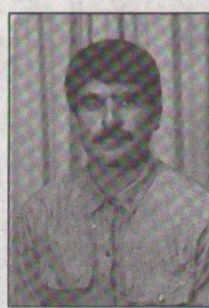
Nezir yoldaş, 1986 yılında siyasi ve askeri eğitimini tamamlamak ve dönemin yükümlülüklerini yerine getirmek için Parti çağrısı üzerine Lübnan sahasına geçti. Bu dönemde sürdürülen III. Kongre hazırlıklarına güçlü bir tarzda katılım sağlayarak Kongre çizgisini en güçlü bir biçimde özümsemeye ve onun gerçekliğini kendi kişiliğinde somutlaştırmaya çalıştı. Nezir yoldaş, III. Kongre sonrası edindiği bilgilere dayanarak atılganlık konusunda şu belirlemeleri yapmıştı:

"Atılganlık konusuna gelince; bu, derin ve gerçek bir inanca, amaca bağlıdır. Nedensiz-inançsız durumlara karşı atılganlık zaten kendisini göstermez. Ülkeye, Partiye ve tüm halkıma sağlam bağlarla kendimi sorumlu hissederek ve halkımızın içinde yaşadığı ızdıraplı yaşantıyı, garantisiz bir yaşam tarzını hatırladığımda, zindanlarda direnen yoldaşlarımızın durumlarını bildiğimden dolayı düşmana karşı atılgan olmamak mümkün müdür? Gerçekler, kişiyi atılganlaştırır."

Yaptığı bu değerlendirmeyle cefakar Kürdistan köylüsünün zorluklar karşısında yılmayan, daima atılgan olan özelliğini proleter vuruş tarzı ile bütünleştirer, bu yiğit halk savaşçısı, girmiş olduğu muharebelerde kahramanca bir pratiğin sahibi oldu.

Nezir yoldaş, 6 Temmuz 1988'de Mardin'in Ömerli kazasına bağlı Kovanlı köyünde sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada kahramanca bir direniş örneği sergileyerek ölümsüzleşti. Nezir yoldaşın anısı ulusal bağımsızlık mücadelemizde sürekli yaşayacaktır.

"... 15 Ağustos Atılımı şehitleri bu anlamda bir ulusun yeniden özgür temelde adeta direnişten ileri bir toplumsal kurtuluş temelinde kuruluşuna geçmenin mümkün olduğuna ulaşmak, daha dün hayalinin bile kurulmasının zor olduğu böylesine bir gelişmeyi yaşamak önemlidir. Bu, ileride daha da iyi anlaşılacak, gerekleri yerine getirilecek bir dönemdir. Bu dönemin nasıl hazırlandığı, her bir eylemin anlamının ne olduğu, her bir şehidin bu destandaki, bu kahramanca dönemdeki yeri ne olduğu şüphesiz şiirlerle, hikayelerle romanlarla, resimlerle dile getirilecektir..."

Abdullah ALTAŞ (Bekir)
Bahçebaşı-Nusaybin, 1967

Abdullah yoldaş, yoksul bir köylü ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu kıt olanaklarla bitirdi. Çok istemesine rağmen, maddi olanaksızlıklar nedeniyle tahsiline devam edemedi. Gençliği daha çok günlük işçilikle; ırgatlık, kazma-kürek işçiliği vb. ile geçti. Buna rağmen geçim sorununun zorluklarından kurtulamadı. Sayısız Kürdistanlı emekçi gibi çareyi yurtdışına gitmekte buldu ve bu amaçla Libya'ya gitti.

Yoksulluğunu, ezilmişliğini bilen, ancak bunun nedenini anlamaktan bir hayli zorluk çeken Abdullah yoldaş, Libya'da PKK'li yoldaşlarıyla tanışarak ulusal kurtuluş mücadelemize sempati duymaya başladı. Sağladığı bu ilişki sonucu kendi gerçekliğini kavrayarak, sömürü ve ezilmişliğin temel kaynağını bilince çıkardı. Ülke gerçekliğinin derin bilincine ulaşan Abdullah yoldaş, ülke mücadelesine fiili olarak katılmak için kendini hazırladı. Bulunduğu alanda yoldaşlarının yakın ilgisi ve desteğiyle kendisini teorik olarak geliştirdi. Ülke mücadelesine fiili olarak katılma istemindeki ısrarı sonucu Parti kararıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne alındı. Eğitimde güçlü bir yetkinliğe ulaşan Abdullah yoldaş, büyük bir coşkuyla ülke mücadelesine yöneldi.

Abdullah yoldaş, gerek kamp pratiğinde olsun, gerekse ülke pratiğinde verdiği mücadele içinde olsun dayanıklı, sabırlı ve atılgan bir kişilik sergiledi. Güçlü savaşçı özellikleriyle Partiye, Kürdistan halkına olan sonsuz bağlılığını her fırsatta ispatladı.

Mücadelede yurtseverliğin güçlü bir temsilini gerçekleştiren Abdullah yoldaş, sömürgeci-faşist güçlerle Mardin-Kovanlı köyünde girdiği çatışmada 4 yoldaşıyla birlikte 6 Temmuz 1988'de şehit düştü.

Gercüş Ağustos '87 Direnişçileri Ölümsüzdür

Şehmus SARUHAN (Mahsum)
Gercüş, 20.1.1966

Mahsum yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Öğrenimini ortaokul birinci sınıfına kadar Gercüş'te sürdürdü. İkinci sınıfa Nusaybin'de devam etti. Ailesinin Batman'a taşınmasıyla ortaokul son sınıfına Batman'da devam edip ve ortaokulu burada bitirerek liseye başladı.

1979-80 arası dönemde Partimizle ilişkide olduğu için 12 Eylül 1980 faşist-askeri cuntasının gelmesiyle 15.11.1980'de tutuklanır ve 45 gün gözaltında kalır. Düşmana hiçbir ipucu vermediği için serbest bırakılır. Mahsum yoldaş öğrenimini sürdürmek ister, ancak Batman'dan sürgün edildiği için öğrenimine son verir.

Mahsum yoldaşın, bu dönemde Partiyle ilişkisi kopmuştur. İş hayatına başlar ve birkaç yıl sanayi sitesinde kaportacılık işinde çalışır. Ardından elektrik işlerinde bir süre çalıştıktan sonra ailesi tekrar Batman'dan Nusaybin'e taşınır. Burada kendi işyerleri olan terzilik dükkanlarında babasıyla birlikte çalışır. Aynı dönemde 15 Ağustos 1984 atılımı gerçekleşir. Mahsum yoldaş, bundan çok etkilenerek mücadeleye ilgisini yoğunlaştırır. Ailesinin yurtsever olması, bir ablasının 1980'den sonra tutuklanıp 5,5 yıl Diyarbakır cezaevinde kalması, tutukluların aileleriyle ilişkisi, O'nun devrimci duygu ve inançlarını güçlendirir. Kendı ailesi ve toplumu üzerinde düşman baskılarını ve zindan direnişlerini yakından görmesi Mahsum yoldaşın PKK'ye bağlılığının daha da kökleşmesine yol açar.

Mahsum yoldaş, bir süre Derik-Kızıltepe alanında faaliyet içinde kalır. Ardından Gercüş-Midyat'ta faaliyetlere katılır. 1987 yaz atılımına katılan Mahsum yoldaş, Ağustos 1987 günü Gercüş'te 2 yoldaşıyla birlikte düşmanla azami bir güç dengesizliğine rağmen güçlü bir direniş sergilemiş, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdirmiştir. Kendisi de çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

Mahsum yoldaş hızla gelişen, cesur, girişken, yoldaşlarına, halkına karşı sevgi ve saygı doluydu. Birçok yönüyle örnek olan Şehmus SARUHAN yoldaşın olumlu özellikleri örnek alınacak ve anısı sürekli yaşatılarak ölümsüzleştirilecektir.

Şehmus yoldaşın anısı, Kürdistan gençliğinin kendi öz örgütünü yaratma mücadelesinde yol gösterici olacaktır. Kürdistan gençliği onun izinden ordulaşmaya doğru yürüyecektir.

Aynı yalınlıkla ölmek isterim
Kırda bir çiçek gibi
sakin, gösterişsiz
Mum yerine yıldızlar
parlasın üstümde
Yeryüzü uzansın
altımda sessiz.

Ben özgürlük ve
aydınlık delisiyim
Varsın gizlesinler hainleri
soğuk bir taş altında
Dürüstçe yaşadım ben
Karşılığında
Yüzüm doğan güneşe
dönük öleceğim...

Lokman AY (Salman)
Hatxe (Yandere) köyü-Nusaybin, 24.10.1967

21.6.1987 tarihinde ARGK saflarına katıldı.

Salman yoldaş yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Yaşamının çoğunu köyünde geçirdi. Dürüst ve cesur özellikleriyle, ailesi ve köylüleri tarafından çok sevilen-sayılan bir vasfa ulaştı. Ailesinin yurtsever oluşu ve 1980 öncesinde çevrelerinde ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğunluk kazanmasından dolayı mücadeleden daha genç yaşlardayken etkilenir ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempatisi daha da artar. Düşmanın baskılarından dolayı Salman yoldaş, TC faşizmine karşı kin dolmuştu. ARGK saflarında yer almak için metropolden gelen amcası ve amcası oğlu ile birlikte mücadele saflarına katılır.

Salman yoldaşın ARGK saflarında kısa bir geçmişi olsa da yaz atılımında girişken, cesur bir pratik sergiledi. Yetenekli ve günden güne gelişen bir yapısı vardı. Olumlu özellikleriyle arkadaşlarının dikkatini çekmiş, sevgi ve saygılarını kazanmıştı. Mardin eyaletinin Midyat-Gercüş alanlarında faaliyet içinde yer alan Lokman yoldaş, Ağustos 1987'de düşmana önemli bir darbe vurmak için eylem hazırlıkları içindeyken Gercüş'ün kırsal alanında düşmanla çıkan çatışmada kahramanca direnerek iki yoldaşıyla birlikte şehit oldu. Çatışma esnasında sömürgeciler, bahçesinde çalışan bir ihtiyar köylüyü de öldürüp şehit yoldaşların arasına katarak barbarlığını bir kez daha gösterdiler.

Salman yoldaşın örnek alınacak birçok özelliği vardı. Kısa sürede yoldaşlarına uyum sağlayan, sürekli gelişmek isteyen Salman yoldaşın anısı sürekli yaşatılacaktır.

Zübeyir EKMEN
Batman, 6.2.1968

Ağustos 1987'de ARGK saflarına katıldı.

Aslen Gercüşlü olan Zübeyir yoldaş, yurtsever bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Dürüst ve yurtsever duyguları O'nu ulusal kurtuluş mücadelesine katılmaya götürdü. 15 Ağustos'tan sonra adım adım gelişen mücadele yurtsever kitleleri derinden etkilemiş, sempatilerini geliştirmişti. PKK önderliğinde gelişen gerilla savaşına sempati duyan ve bizzat katılmak isteyenlerden biri olan Zübeyir yoldaş, arayış içine girer.

Nihayet ilişki kurarak ve içten bir bağlılıkla Gercüş-Midyat alanında ARGK saflarında esas yerini alır. Bir eylem hazırlığı içindeyken düşmanla karşılaşır, uzun süren çatışmada düşmana önemli bir kayıp verdirilerek Şehmus SARUHAN, Lokman AY yoldaşlarıyla birlikte şehitler kervanına katılır.

Zübeyir yoldaşın anısı unutulmayacak, yaşatılacaktır.

Direniş Komutanları Devrimci Eylemliliğimizde Yaşıyor

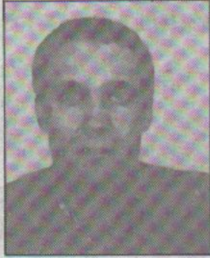
Celal KAHRAMAN
Palu-Elazığ

Yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak büyüdü. Yoksulluktan dolayı daha küçük yaşlardayken bir emekçi olarak sürekli çalışmak zorunda kaldı. Türkiye metropollerine kadar giderek çalıştı. En son Libya'da çalışmaya başlayan Celal yoldaş, burada ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına katıldı. Çevresinde dürüstlüğü, gözüpekliği ve çalışkanlığıyla tanınan Celal yoldaş, 1986 yılında Parti okuluna alındı. Askeri ve siyasi eğitim gören Celal yoldaş, Parti III Kongresi'ne katıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde mezun olan Celal yoldaş, Özgürlük Yürüyüşünün öncü militanları içinde yer aldı. 1987 yılının bahar aylarında Bingöl-Diyarbakır Cephesinde savaşa katıldı. 1987'nin Ağustos ayında dört yoldaşıyla beraber düşmanın kurduğu bir pusuda çıkan çatışmada direnerek şehit düştü.

Orhan ELELÇİ
Bingöl

Orhan ELELÇİ yoldaş, 1979 yılında PKK önderliğinde gelişen ulusal bağımsızlık mücadelesi saflarına katıldı. 1980-82 yılları arasında Diyarbakır alanında devrimci çalışmalar yürüttü. 1982 yılında, bir operasyonda tutuklandı. Diyarbakır zindan direnişinde yer alarak sonuna kadar direndi ve düşman iddialarını kabul etmedi. 1984 yılının sonuna doğru serbest bırakıldı. Hemen Partiyle ilişki kurdu. Partinin askeri ve siyasi eğitim devrelerine katılan Orhan yoldaş, 1986 baharında Bingöl-Diyarbakır alanında Haydar yoldaşın komutasındaki birliğin içinde yer aldı. Bingöl ve Diyarbakır'da yürütülen devrimci savaşımda başarılı bir faaliyet yürüten Orhan yoldaş, düşmanla giriştiği bir çatışmada Haydar yoldaşın da içinde yer aldığı dört yoldaşıyla beraber şehit düştü.

KADİR ... (Cabbar)
Lice-Diyarbakır

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ekonomik nedenlerden dolayı Almanya'ya gitti. Bir dönem Berlin'de çeşitli işlerde çalıştı.

Ulusal kurtuluş mücadelesiyle Avrupa'da ilişki kurdu ve mücadelenin aktif bir savunucusu haline geldi. Berlin'de Kürdistan İşçiler Biriği adında kurulan dernek çalışmalarına katıldı ve yayın dağıtım faaliyetlerini yürüttü. Gazetenin en geniş yurtsever kitlelere ulaştırılması için büyük bir çaba harcadı 1983 yılıı yaz aylarında üç aylık eğitim çalışmasına katıldı. Eğitim sonunda gelişmiş bir bilinçle pratiğe yöneldi. Bir dönem Paris ve Berlin alanlarında çalışmalara katıldı Duisburg ve Hamburg alanlarında sorumlu düzeyde faaliyet yürüttü. 1985 yılında yürüttüğü başarılı çalışmalarından dolayı Avrupa merkezinde görev aldı. Bir süre İsviçre ve Stuttgart alanında temsilci düzeyinde faaliyet yürüten Kadir yoldaş 1986 Temmuz'unda Lübnan-Filistin sahasında eğitim devrelerine katıldı. III. Kongre kararları doğrultusunda Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri-siyasi eğitim gördü. 1987 Nisan ayının sonlarında bir grup yoldaşıyla birlikte Bingöl-Diyarbakır Cephesi çalışmalarında görevlendirildi. Kadir yoldaş dört yoldaşıyla beraber Bingöl-Genç ilçesi yakınlarında sömürgeci faşist ordu gücüyle girdiği silahlı çatışmada direnerek şehit düştü.

Aysel ARGUN (Hêvi)
Hor mezrası-Çekan köyü
Karakoçan

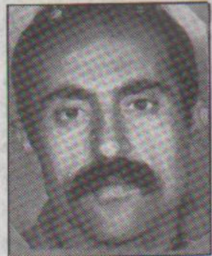
Karakoçan'ın Çekan köyü Hor mezrasında yoksul bir ailenin kızı olarak dünyaya geldi. Yaşamı yoksulluk içinde, zaman zaman hayvan güderek geçti. Bu arada Karakoçan'da gelişen devrimci mücadelelerden etkilenerek devrime sempati duymaya başladı. O sıralar, kendi köylerinin çevresinde faaliyet yürüten Partizan örgütüyle tanışır ve devrime olan inancından ötürü tereddütsüzce bu örgütün saflarına katılır.

Yıl 1986. Aysel yoldaş, Partizan saflarında bir süre Ovacık alanında faaliyet yürütür. Daha sonra bir grupla Diyarbakır'a geçmek isterken Palu yakınında pusuya düşer. Yanındaki arkadaşları, sömürgeci güçlerle çıkan çatışmada şehit düşerler, kendisi yalnız başına kurtulur. Yalnız kalınca Dersim'deki arkadaşlarına ulaşmak için ARGK birliklerinden yardım ister. Yiğit halk önderi Haydar KARASUNGUR (Hüseyin) yoldaşın yanında kalır bir süre. Ondan devrimcilik ve militan kişilik hakkında çok şey öğrenir. ARGK birliğinin desteğiyle Partizan'lılara katılmak üzere Dersim'e gider. Orada, Partimizin değerli militanlarından M. Salih KILIÇ (Ekrem) ve Kemal KURU (Musa) yoldaşlarla da bir süre birlikte kalır. Daha sonra örgütüyle ilişki kurarak gider.

Aysel yoldaş, içinde bulunduğu Partizan örgütünün iç didişmelerini ve devrimden uzak yaşam ve politikalarını daha yakından görür ve birçok olumsuzluklarına tanık olur. Kendisine ısrarla kapalı tutulan PKK'nin mhit düştüğü ana kadar olgun, inançlı ve kararlı, fedakar ve sağlam kişiliğiyle ARGK'nin kahraman bir savaşçısı olduğunu pratiğiyle kanıtlar.

13 Ağustos 1988 günü düşman birliğine saldıran ARGK birliği ile düşman arasında çıkan çatışmada çok sayıda düşman gücü safdışı edilirken, ARGK birliğinin kahraman savaşçısı Aysel yoldaş da görkemli bir direnişle şehit düşer.

Garzan Cephesi Şehitleri

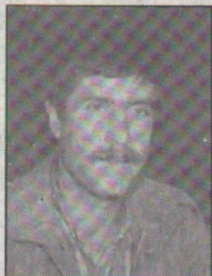
Ahmet TAYÇUR
Mezracık (Güngören)
Köyü-Sancak-Bingöl, 1955

Yaşamı yoksulluk içinde geçti. Küçük yaşta babasını kaybettikten sonra ailece daha da yoksullaştı. Köyünde çobanlık yaptı. Küçük yaşta metropol kentlerinde en ağır işlerde çalıştı. Kışın İstanbul'da, yazları ise memleketinde aile geçimini sağlama savaşımını verdi. Yoksulluk içerisinde sömürgecilere askerlik yaptı. Sömürgeci düzenin acı ve yoksulluğunu, feodallerin baskısını yaşayan Ahmet yoldaş, sarsılmaz bir kin ve öfke ile doluydu. Yoksulluk onu Almanya'ya kadar sürükler. Burada bir dönem çeşitli işlerde çalışır. Almanya'nın Bonn kentinde ulusal kurtuluş mücadelesi ile ilişkiye geçer. Kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlüğü Partide gören Ahmet yoldaş, profesyonel devrimci olarak faaliyetlere katılır. Bonn, Aachen ve Münih alanlarında ulûsal kurtuluşçu çalışmalara katılır, yaratıcı pratiğiyle mücadeleye önemli hizmetler sunar.

1986 yılının başı nda ülke mücadelesine katılmak üzere Parti kararıyla Lübnan sahasına gider. Askeri ve siyasi eğitimini tamamlayan Ahmet yoldaş, III. Kongre çalışmalarına ve Kongreye delege olarak katılır. Mahsum Korkmaz Akademisi'nde bölge planlama çalışmalarına katılır. Bingöl-Diyarbakır planlamasının hazırlanmasında görev üstlenir.

1987 yılında, Garzan bölgesinde faaliyet yürütmekle görevlendirilir. '87 Bahar ve Yaz eylemlilikleri içinde yer alır.

Düşman kuşatmasını yarmaya çalışırken, dört yoldaşıyla beraber Kozluk-Baykan arasında Melefa yakınlarında şehit düştü.

Hamit DAĞTEKİN
Becirman
Köyü-Gercüş-Mardin, 1960

Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olan Hamit yoldaş, henüz küçükken babasını yitirir. Yoksulluktan dolayı ailesi 1975 yılında Batman'a ve 1978 yılında da Beşiri'ye göç eder. Küçük yaşlardan başlayarak yarıcılık, kahvecilik ve terzicilik gibi işlerde çalışır. Hamit yoldaş, maddi olanaksızlıklar yüzünden ilkokuldan sonra okul okuyamaz. Feodal işbirlikçilerin tütün ekimi işleriyle uğraşan Hamit yoldaş, feodal sömürüyü ve baskıyı bizzat yaşar.

1978 yılında Parti hareketimizle ilişkiye geçen Hamit yoldaş, 1978-80 yılları boyunca kuryelik görevini üstlenerek Beşiri, Silvan ve Batman arasında bu görevi yapar. 1980 faşist cuntanın yönetime el koyması ardında Hamit yoldaş abileriye beraber tutuklanır ve direnir. Hakkında delil bulunmadığından serbest bırakılır ve ardından hemen Parti ile ilişki kurar. Midyat ve Gercüş alanı birim sorumluluğu görevini başarıyla yürütür. 1982 yılının başında Partinin çağrısı üzerine yurt dışına çıkan Hamit yoldaş, Partinin bütün hazırlık çalışmalarına katılır. Partinin başlattığı kaynağa dönüş hareketinde öncü birim üyesi olarak Eruh ve Sason alanlarında görev alır. 1984 baharı, öncü birim faaliyetlerini başarıyla yürütür. Sason alanında bölge komitesi ve askeri birim sorumlusu olarak görev yürütmeye başlar. Daha sonra 21 Mart Silahlı Propaganda Grubu'nun komutan yardımcılığı görevini üstlenir. Sömürgecilere ve işbirlikçi hainlere karşı güçlü eylemler geliştirir. 1986 yılı başında Partinin çağrısı üzerine III. Kongre çalışmalarına katılmak ve Kongre'de delege olarak yer almak üzere yurt dışına çıkar. Hamit yoldaş yurt dışında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yönetim görevini alarak çalışmalara katılır. Bu çalışmaları döneminde "Komutan kimdir" adlı bir broşürünü de kaleme alır.

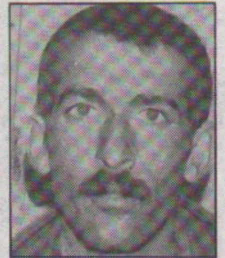
Hamit yoldaş, 1987 Özgürlük Atılımının öncüleri arasında yer alır. Bir grup yoldaşıyla birlikte ülke pratiğine yönelir. En son Kozluk'ta sömürgeci faşist ordunun binlerce çapulcusunun kuşatmasına, havadan ve karadan zırhlı araçlarla saldırılarına karşın 12 saat süreyle kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Mustafa AHMET (Reşit)
Güney Kürdistan

Emekçi ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesi tarımcılıkla uğraşıyordu. Yurtsever özelliklere sahip olan Mustafa yoldaş, Partimizin mücadelesinden etkilenerek ilişki kurdu. İlişkileri döneminde Üniversitede felsefe, toplum-bilim bölümünü okuyordu. Parti ile ilişkilerini sıklaştıran Mustafa yoldaş, öğrenimini yarıda bırakarak Aralık 1985 yılında Parti saflarına katıldı. Bundan sonra Partinin birçok eğitim devresine katıldı. III. Kongre çizgisi temelinde eğitimini derinleştirerek, yetkinleşti.

Sason alanında faaliyetlere katıldı. Çalışmalarında üstün bir çaba, fedakarlık ve kahramanlık sergiledi. Sömürgecilere ve hain çetelere karşı birçok eylemde yer aldı. Melefa Dağı şehitleri kervanına katılarak ölümsüzleşti.

Eyüphan YÜCE
Üçköy-Kulp-Diyarbakır, 1965

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra iş hayatına başladı. Köyde çobanlık yaptı. 1977 yılında ailesiyle Silvan'a göç etti. Burada kahve, lokanta, ayakkabı boyacılığı, amelelik vb. işler yaptı.

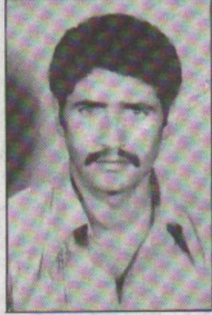
1979 yılında PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına katıldı.

1980 faşist darbeden sonra bir dönem Parti ile ilişkileri kesildi. 15 Ağustos devrimci Atılımından sonra Parti ile yeniden ilişki kurdu. 1985 yılında Güney Kürdistan'da askeri ve siyasi eğitim gördü. 1986 yılı atılımında HRK'nin bir savaşçısı olarak sömürgeci ordu çetelerine ve işbirlikçi hainlere karşı geliştirilen yoğun eylemlilik içinde yer aldı. 1987 yılı başlarında Mahsum Korkmaz Akademisi'nde askeri ve siyasi eğitimini başarıyla tamamladı.

1987 yılı Özgürlük Yürüyüşü Atılımına katılan Eyüphan yoldaş, Hamit yoldaşın komutasındaki yoldaşlarla 10 Şubat 1988 günü Kozluk-Baykan arasında Melefa yakınlarında düşmanla girişilen çatışmada sömürgeci ordu çapulcularına ağır darbeler verdirerek şehit oldu.

Musa, Ulaş, Haydar ve Halim yoldaşların kanlarıyla beslenen

ÖZGÜRLÜĞE YÜRÜYÜŞ HAMLEMİZ ŞİMDİ DAHA GÜÇLÜ VE SAĞLAMDIR

Salih KILIÇ (Ekrem)
Quaman Köyü, Karakoçan-Elazığ

Partimizle Karakoçan'da ilişkiye geçti. Bu dönem Karakoçan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizden derinden etkilendi. Delil DOĞAN, Mehmet GÜLER ve daha birçok şehit arkadaşla birlikte çalışmalara katıldı.

Bu dönemde başarılı bir çalışma yürüttü. Evli ve çocuk sahibi olmasına rağmen Ekrem yoldaş, profesyonel çalışmalara katılmada bir an bile tereddüt göstermedi.

12 Eylül askeri faşist cuntanın işbaşına gelmesi ardından bir süre Parti ile ilişkileri koptu. 1981 yılının sonlarına kadar grubu ile dağda barınarak, devrimci çalışmalarını aralıksız olarak sürdürdü.

Parti ile ilişkiye geçmesi ardından, Lübnan-Filistin sahasında siyasi ve askeri eğitime alındı. Eğitim süresince kararlı bir pratiğin sahibi oldu.

Bu sürede çeşitli kamplarda kaldı. Filistin halkı ile enternasyonalist dayanışmanın örneklerini sundu. İsrail'in 6 Haziran 1982'de Lübnan'a saldırdığı dönemde, Filistin halkı ile birlikte, saldırılara karşı mücadele etti. Savaş cephesine malzemelerin gönderilmesinde ve ilerleyen İsrail birliklerine karşı koymada Filistinli savaşçılarla birlikte büyük bir çaba harcadı.

İsrail'in saldırılarının durdurulması ardından da kısa bir müddet daha Lübnan'da kaldı. Daha sonra Güney Kürdistan'a geçti. Burada siyasi eğitim çalışmalarına katıldı. Kongreye sunulan siyasi, askeri ve örgüt çizgileri üzerinde yürütülen eğitim çalışmalarında Partinin yeni dönem atılımını kavradı. Çizginin yetkin bir savunucusu haline geldi.

II. Kongre sonrası yürütülen çalışmalarda, ülkeye ilk yönelen gruplar arasında yer aldı.

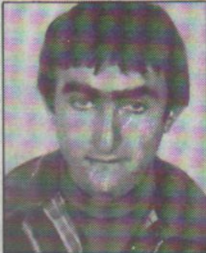
Karakoçan, Karlıova ve Kığı alanlarında devrimci çalışmalarını başarı ile yürüttü. Uzun bir süredir, bu alandaki çalışmaları yöneten Ekrem yoldaş, birçok eylemin geliştirilmesinde ve başarılmasında büyük bir rol oynadı. Düşmanın bütün saldırı ve oyunlarını boşa çıkarmayı başardı.

Kığı'da 26 Mayıs'ta meydana gelen bir çatışmada, düşmana büyük bir kayıp verdirerek yanında bulunan 3 yoldaşı ile birlikte şehit düştü.

Dersim, Elazığ direnişinin önderlerinden olan Ekrem yoldaşın anısı, sürekli yolumuza ışık tutacaktır.

Dersim'deki direniş mücadelesinin örgütlendirilmesi ve geliştirilmesine büyük emekleri geçen Partimizin ve Halk Ordumuzun değerli üyelerinden Kemal KURU (Musa) ve Ali Musa TOP (Ulaş) yoldaşlar başta olmak üzere 4 değerli yoldaşı daha şehit verdik.

İlk şehadet olayı 13 Nisan günü, halk arasındaki adıyla Zağge olarak bilinen vadide yaşandı. Kaynağını Munzur dağlarından alan kuzeyden güneye doğru kıvrılarak Munzur çayı ile birleşen sarp ve geçit vermez kayalar, yer yer de sık ormanlıklarla kaplı bu derin vadi, sözkonusu özellikleriyle düşmanın kolay kolay girmeye cesaret edemediği bir konuma sahiptir. Şimdiki adıyla Çetinkaya vadisi olarak anılır. Ulaş ve Haydar yoldaşların şehit düşmesi ardından, bölge yönetimi ve birlik, Haydar yoldaşın soyadını bu vadiye vererek onu bir de bu dağlarla ölümsüzleştirmeyi uygun gördü ve bu karar halk arasında propaganda edilerek yaygınlaştırıldı. Bu yoldaşlarımızı bağrına gömen Çetinkaya, onlarla ve onların direnişiyle şimdi daha görkemli ve yıkılmaz bir abidedir. Ama o gün, orada bahar yoktu. Doğa tüm vahşiliğiyle oraya yüklenmiş, metrelere ulaşan karın erimesi ve şiddetli yağmurlarla Çetinkaya suyu vadiyi yırtarcasına akıyordu. Yükseklerde biriken kardan kopan çığın gürültüsü, burayı daha da korkunçlaştırıyor. Yeni görevleri ve eylemleri gerçekleştirmek durumunda olan birliğimiz bu vadiyi aşarak başka bir noktaya geçmek durumundaydı. O gün şiddetli yağmur altında yola koyulduk. Akşam saatlerinde vadinin Munzur suyu ile birleştiği noktada bulunan Zağge (Sarıtaş) köyüne vardığımızda düşman pususuyla karşılaştık ve çıkan silahlı çatışmada Ulaş ve Haydar yoldaşlar şehit düştü.

Ali Musa TOP (Ulaş):

Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Ağaçpınar köyünde yaşama gözlerini açan Ulaş yoldaş, yoksul ve aynı zamanda Dersim 38 direnişinin tanınan simalarından Zeynel Top'un ailesine mensuptur. İlkokulu bitirdikten sonra, ailesinin yanında köydeki yoksul yaşamını devam ettirme uğraşı içerisinde olan Ali Musa yoldaş, 1970'lerin ortalarından itibaren devrimci-ilerici düşüncelerle tanıştı. Başlangıçta yörede faaliyet yürüten ve bugün mazisi dahi unutulan sosyal-şoven Halkın Yolu ile ilişki içerisinde devrimciliği kavramaya çalışan Ulaş yoldaş, bu örgüt şahsında yurtsever, devrimci özlem düşüncelerine bir yanıt bulamadı. Nihayet 1983'lerden itibaren o alana kadar uzanan ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızla tanıştı ve hemen PKK'lilerle sıkı bir diyalog ve dayanışma içerisine girmekte tereddüt etmedi. Bu ilk ilişki onu daha sonra PKK ile bütünleşmeye götürdü; ilk kararı, ilk adımı oldu. Mücadele saflarına aktif bir üye olarak katılmadan önce bulunduğu köyde önemli işlere koştu, büyük fedakarlıklar gösterdi ve bu durumundan dolayı sömürgeciler tarafından aranır duruma geldi. Belli bir süre metropolde kendisini korumak amacıyla kalan Ulaş yoldaş, 1986 sonlarında kendi çabasıyla örgütle bağlantı kurdu ve o tarihten sonra da aktif olarak ulusal kurtuluş saflarına katıldı. Dersim'de 1987-88 gelişmelerinde büyük emeği olan Ulaş yoldaş, Dersim bölge komitesi üyesi ve takım komutan yardımcısı görevinde iken, büyük bir direnişin temsilcisi olarak, onun da anası, vatanı olan Kürdistan'ın bağrında ebediyete gömüldü.

Ali Musa adı her şeyden önce Kürdistan gibi muazzam sorunları olan bir ülkede ve güçler dengesinin oldukça eşitsiz olduğu cepheler arasındaki bir savaşta, zafere emin ve güvenle dolu yürüyen gözüpek, cesaretli ve oldukça sürükleyici bir kişiliği, savaşçıyı ve komutanı tanımlar. Onu mücadele tarihimiz içerisinde Dersim'de ortaya çıkan en özlü yurtsever ve sade devrimci tavır ve davranışın en ileri temsilcisi olarak izah etmek, böyle anmak ve anlamak gerekir. O, günlük yaşamı, çalışması, konuşması, tavrı ve yürüyüşü ile hep umut ve güven aşılamıştır. Gülüşü bile, cesaret verici ve sürükleyici bir özelliğe sahipti.

Ayrıca devrimci ordu ve disiplin olgusunu en iyi kavrayan ve onu pratik yaşamında yaşatan Ali Musa yoldaş, disiplinsizliğe ve dağınıklığa karşı amansız bir mücadeleciydi. Bu açıdan disiplin onun diğer adıdır diyebiliriz.

Fedakarlıkta sınır tanımazdı. Ali Musa yoldaş, günlük pratik işlerin yürütülmesinden tutalım en çetin koşullardaki görevlerin üzerine gitmeye kadar o hep önde yürürdü. Bu konuda da her türlü kurnaz ve kaçamak davranışın karşısında olur, yaşamıyla hep dürüst iyi ve güzel olanı dayatırdı.

Tüm bu güçlü kişilik özellikleriyle Ulaş yoldaş sürükleyici, güven ve umut aşılayıcı bir komuta ve yönetim merkezi olma sıfatına haiz olmuştur. Ve yine bu vasıfları, pratik devrimci yaşamı, tüm savaşçılar için güçlü bir eğitim okulu olmuştur. Onun yoldaşları, onu hep böyle anımsayacak, bir an yanlarında olmadığını hissettiklerinde belki acı çekecek, gözleri yaşaracak ve hatta hıçkırıklara boğulacaklar; ama onun kişiliği ve devrimci yaşamı, onların umut ve güvenini kamçılayacak ve daha büyük atılımların ve eylemlerin ortamına sürük'eyecektir.

Celal ÇETİNKAYA (Haydar):

Haydar yoldaş, Dersim'in Haçeli köyünde doğdu. Ulusal kurtuluş mücadelesi ile uzun yıllardır ilişkideydi. Celal yoldaş, 1987'de aktif olarak saflara katıldığı güne kadar tutarlı, dürüst bir yurtsever olarak sempatizanlık görevini yerine getirdi. O, kısa sürede tüm yoldaşlarının saygı ve sevgi merkezi oldu. Ve hızlı bir gelişme temposu ile manga komutanı ve komutan yardımcılığı görevlerini üstlenecek düzeye erişti. Alçakgönüllü, dürüst ve olgun kişiliğiyle her arkadaşı üzerinde olumlu ve derin etkiler bıraktı. Kemalizmin her türlü kişiliksizleştirici özelliğine isyan eden bir kişiliğin adıydı Celal yoldaş. O, hiçbir zaman Kemalizmin eseri olan "Tunceli" ortamının kişilik özlemlerine bulaşmadı; en sade, temiz ve anlamlı duygularla gerilla yaşamına uzandı. Ve tutarlı gerillacılığın unutulmaz siması olmayı başardı.

İster düşmandan, isterse de içerden ve dışarıdan kaynaklansın hiçbir engel, zorluk onu devrimci görevlerinin üzerine yürümekten alıkoyamadı. Düşmana karşı soyadı gibi çetin bir engel olan Celal yoldaş, en son eyleminde de bunu kanıtladı.

Ulaş ve Haydar yoldaşın kaybı önemli bir boşluk yarattı. Ancak onların mücadeleci yaşam anıları ve emredici manevi komutlarıyla daha da güçlenen mücadelemiz gelişmeye devam etmektedir. Onların şehit düşmeleri ardından birliğimizin, anılarına düzenlediği bir toplantıda, Haydar yoldaşın soyadı olan Çetinkaya, bu kızıl direnişe sahne olan Zağge vadisine verildi. Zağge bundan böyle Çetinkaya vadisi olarak anılacaktır. Aynı şekilde Ali Musa yoldaşın soyadı da komuta ettiği mangaya verildi. Ali Musa yoldaşın komuta ettiği manga, yarının büyük birliği olmaya aday Top Mangası olarak bilinecektir.

Onların anıları Çetinkaya ve Özgür Kürdistan'da abideleşecektir.

AVGASOR (Kızılsu) ŞİMDİ DAHA KIZIL

Avgasor (Kızılsu), halk arasındaki adıdır bu vadinin. Vadinin bu adı, 38 Dersim direnişine dayanır. Dersim'in kuzeyinde bulunan ve batıdan doğuya uzanan ve Laç adı alan vadinin hemen karşı yakasında Munzur suyu ile birleşen Avgasor vadisi; derin, sarp ve büyük ormanlıklarla örtülüdür. Heybetli bir görünümü vardır. Ama güven verici ve 38 direnişinde Seyit Rıza'nın önemli karargahlarından bir de buradadır. Binlerce askerden oluşan düşman orduları burada bozguna uğratılırlar. Burası direnişçiler için önemli bir mevzi, barınak olur. Avgasor vadisinin yüksek yamaçları, ta o dönemden yapılmış mevzilerle doludur. Patlamamış mermiler, top gülleleri, boş kovanlar ve insan kemiklerine bolca rastlanılır burada. Yüzlerce Kürt kadını, çocuğu, genç ve ihtiyarı burada topluca kurşuna dizilerek katledilirler. Genç kızlar Avgasor'un yalçın kayalarından aşağı atılırlar. Avgasor'a girildiğinde bu olaylar hep canlanır. Ve bazen Türk askeri tarafından kayalardan atılan genç kızlarımızın derinden kopan acı çığlıklarını, feryatlarını duyar gibi olur insan. Öfken kabarır, hıçkırıklar boğazını tıkar, ama sakinleşmek zorunda hissedersin kendini. Dönüp kızıl namluna bakarsın, öper ve yürürsün. Henüz bu anılar dipdiri... Ama Avgasor 50 yıl sonra tekrar bir direniş mevzisi. 50 yıllık yalnızlık, suskunluk ve bekleyiş şimdi son bulmuştur Avgasor'da.

Tüm Kürdistan'da olduğu gibi Avgasor'da da bu suskunluğun aşılması 1970'li yılların ortalarında gelişen ve PKK'de temsilini bulan direniş dönemine tekabül eder. Özellikle 12 Eylül faşizminin gündeme gelmesinden sonra yoğunlaşan kırsal alan çalışmalarının ilk yürütüldüğü zeminlerin başında gelen Avgasor, bu alandaki mücadelenin geliştirilmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bu nedenle ve coğrafik-stratejik konumu itibarıyla düşmanın uzun zamandır girmeye cesaret edememesi; düşman açısından mutlaka kuşatmaya alınması gereken bir kale olduğunu gösterir. Nitekim 1987'nin başında buraya yakın köylerden bazıları zorla boşaltıldı. Diğerleri ise, yoğun bir pasifikasyon uygulaması içine alındılar. Ancak tüm bunlara rağmen, Avgasor, belirttiğimiz anlamda Avgasor olma konumunu muhafaza etmektedir. En son Kasım 1987'de Avgasor'un Munzur çayına açılan boğazına yerleştirilen bir mayının patlaması ve 1 subayın, 3 askerin safdışı kalması buranın düşman açısından korkulu rüya olma özelliğini daha da güçlendirdi. Bu olaydan sonra kurtuluş kuvvetlerimiz vadinin muhtelif yerlerine tuzaklar yerleştirerek yöre halkının ve avcıların vadiye girmesini yasakladılar. Böyle bir uygulama düşmanın tedirginliğini daha da arttırdı. 13 Mayıs 1988 günü vadinin güney yakasında bulunan Halbori köyü yakınlarında düşmanın sürekli gözetleme yaptığı bir noktaya gerilla kuvvetlerimiz tarafından mayın yerleştirildi ve 15 Nisan'da mayının patlaması sonucu 1 astsubay öldü, üç er de yaralandı. Aynı gün çevrede operasyona çıkan bir özel tim pusuya düşürüldü. Çıkan çatışmada düşmana 10 ölü ve çok sayıda yaralı verdirildi. Düşman tüm bu olayların Avgasor'la yakın ilişki içerisinde geliştiğini kavramakta gecikmedi.

Nihayet 30 Mayıs 1988'de Musa (Kemal KURU) ve Halim (Nizamettin DURUK) yoldaşın şehit düşmesi olayı burada yaşandı. Tabii bu noktada kafalarda şöyle bir soru da belirebilir: Tüm bu gelişmelerden sonra düşman Avgasor'a girmeyi başardı, gerilla birliğimize darbe vurdu; ve kazandı mı? Böyle düşünmek yanılgıdır. Evet düşman daha çok işbirlikçi-hain takımının bilgi ve desteğine dayanarak bir birliğini en gizli tarzda buraya sızdırmayı başardı. Bu geçici bir durumdur. Ama bu bizim, mutlaka burada kayıp vermememiz gerekirdi, ya da bu sonuç kaçınılmazdı biçiminde bir sonuca götüremez. 2 yoldaşımızın şehit düşmesini düşmanın başarısına veya üstünlüğüne bağlamak yerine, birliğimizin vadinin özgül konumuna karşı beslediği güven ve bundan kaynaklanan hareket tarzındaki kuralsızlığın bir sonucu olduğunu söylemek daha yerinde bir değerlendirme olur. Her savaşın gelişim tarihinde zaferler ve yenilgiler, başarı ve başarısızlık, yükselme ve alçalmalar, ayrıca beklenmeyen ve tahammül gösterilmesi zor kayıplar olur ve bu da anlaşılır bir durumdur. Ama Musa ve Halim yoldaşın, hareket tarzından kaynaklanan bazı kural hatası sonucu yitirilişleri, tahammül edilmesi çok daha güç bir olaydır. Sözkonusu

kayıp düşmanın bize darbe vurma yönündeki ısrarı ile birliğimizin hareket tarzında içine düştüğü hatalı çalışmasının bir ürünüdür. Peki doğru hareket tarzının ne olduğu ve Avgasor özgülünde nasıl hareket edilmesi gerektiği bilinmiyor muydu? Biliniyordu; o halde, hatanın uygulama alanındaki gevşeklik ve sıradanlıktan kaynaklandığını belirtmek gerekir. Bununla yaşanmış olan sonucu değiştiremiyoruz. Ve eğer kurallı hareket etmiş olsaydık, iyi bir gözetleme yapılmış olsaydı böyle bir kaybı vermez, o girişi düşmana çok pahalıya ödememiz mümkün olabilecekti.

Bu acı kaybımızın gelişimi ve bunda payı olan hatalı durumumuzu böyle izah etmek mümkün. Ama ya Musa ve Halim yoldaşı anlatmak; onları, o güçlü simaları izah etmek elbette ki zor olmaktadır. Buna rağmen onların en yakın görev ve mücadele arkadaşları olmamız nedeniyle bu şehitlerimize karşı bu izahı yapmaya çalışacağız.

Kemal KURU (Musa):

Musa yoldaş, Dersim'in Tülük köyüne bağlı Pirtarla mezrasında dünyaya gözlerini açtı. Kemal yoldaş, bir süre önce düşmanın düzenlediği alçakça bir komplo sonucu katledilen Partimizin değerli üyelerinden Haydar KURU yoldaşın kardeşiydi.

İlk ve ortaokul öğrenimini Dersim merkezinde tamamlayan Kemal yoldaş, 1976'da ilk grup çalışmaları döneminde mücadelemizle tanıştı. 1984'te aktif olarak mücadeleye katıldığı döneme kadar örgütün aktif bir elemanı olarak legal, yarı-legal çalışmalar içerisinde bulundu. Bu süre içerisinde birkaç kez düşman tarafından gözaltına alınarak yoğun işkencelere maruz tutulan Kemal yoldaş, her defasında muazzam bir direniş gösterdi. Gerek olgun kişiliği, gerekse mücadele içerisindeki direnişçi konumu ona çevresinde geniş bir saygınlık kazandırdı.

Silahlı direniş mücadelesine aktif olarak katıldıktan kısa bir süre sonra ERNK Dersim Bölge Komitesi üyesi olarak faaliyette bulunan Kemal yoldaşın 1984-86 direniş döneminin yaratılmasında yeri belirgindir. III. Kongre sonrasında, Bölge Yürütme Komitesi ve Eyalet Komitesi üyesi olarak da aktif görevler üstlendi ve bu görevdeyken şehit düştü.

Kişilik özellikleriyle O, Dersimci bir eğitim okulu durumundaydı. En ağır koşullarda bile yüksek bir moralle yürümesini başaran Musa yoldaş alçakgönüllü, samimi ve eğitici yaklaşımı ile bir örgüt merkezi yürütme gücü olmasını başarmış ve bu özelliğiyle tüm yoldaşlarının kalbinde taht kurmuştu.

O, yaşamı ve mücadelesi ile gerçek bir örgüt ve eylem adamı olduğunu tartışmasız kabul ettirdi. Özellikle Parti dışı anlayış ve Dersim zemininde hemen her dönem hortlatılmaya çalışılan provokasyon çizgisi ve sahiplerine karşı sürekli Parti çizgisini savundu ve bunun temsilcisi olmasını başardı. Kişiliği, bu türden tehlikeli eğilimlerin gelişmesine olanak tanımayan bir engel duvarı oldu. Dönemin ve halkımızın en çok ihtiyaç duyduğu böylesi bir militanı kaybetmek acı bir olaydır. Ama onun da anısına bağlı kalmayı başaracağız.

Nizametin DURUK (Halim):

Musa yoldaşla birlikte o onurlu direnişi paylaşan Halim yoldaş, Diyarbakır'ın Hani İlçesine bağlı Dergam köyündendir. Uzun süre mücadelenin aktif bir taraftarı olarak ulusal kurtuluş mücadelesine destek sundu. 1987'de aktif olarak silahlı direniş saflarına katıldı. 1987 kışında bir grup arkadaşı ile birlikte eğitim görmek üzere Dersim'e geldi ve burada hızlı gelişmeler kaydetti.

Ciddi sorunların olduğu, her türlü hile ve entrikayla örgüt ortamını bulandırmaya çalışan provokasyon çabaları ve kışın amansız koşullarına rağmen, hep mücadele ve Parti ile olmasını bilen Halim yoldaş, Diyarbakır'ın yoksul ve yurtsever köylülüğünden gelen en özlü ve olgun kişiliğin ifadesiydi. Son derece olgun, alçakgönüllü olan Halim yoldaş, her yönüyle gerçek bir Kürt savaşçı tipiydi. Örnek bir gerilla idi.

Bir döneme damgasını vuran bu kahraman şehitlerimizin anısına bağlı kalacak ve onların şaşmaz takipçileri olmayı mutlaka başaracağız...

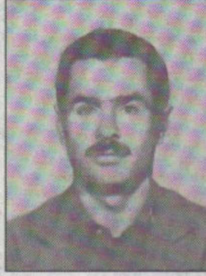
Onlar, III. Kongre sonrasında Dersim'de yaygın gerilla savaşını geliştirme ve bu temelde Halk Ordusu ve Ulusal Kurtuluş Cephesini oturtma döneminin şehitleridir. Dışta düşmanın yoğun saldırılarına, içerde ise her türlü Parti dışı anlayış ve provokasyonun haince çabalarına karşı muazzam bir direniş göstererek Parti ve mücadele çıkarlarını hep önde tutmayı başaran bu yoldaşlar, bu dönemi yaratan en büyük çabanın sahipleri olarak aramızdan ayrıldılar. Onlar, hem düşmana karşı geliştirilen silahlı, siyasal direnişte ve hem de örgüt içindeki tehlikeli anlayış ve provokasyona karşı kararlıca mücadelenin önünde yer aldılar. Özellikle provokasyon olayının açığa çıkması ve etkisizleştirilmesinde Musa ve Ulaş yoldaşlar kararlı Parti savunucuları olarak mücadeleyi tereddütsüzce yürüttüler. Ve şehit düşmeleri ile provokasyonu kesin yenilgiye uğrattılar.

Yoldaşlar, hep yükseklerde dalgalandırdığınız onurlu direniş bayrağının onurlu taşıyıcıları, bıraktığınız gerçek savunucu ve geliştiricileri olmaya çalışacağımızı bir kez daha belirtiyor ve anınız önünde saygıyla eğiliyoruz.

— PKK şehitleri ölümsüzdür!

Silah arkadaşları
Temmuz 1988

Adıyaman Şehitlerimiz, Direniş Kalesinin Yeni Abideleridir

Aziz CÖMERT
Çamyurdu Köyü-Karaağaç Mezrası-Adıyaman, 1957

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak büyüdü. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla çalıştı. Tarlada çalışan ve çobanlık yapan Aziz yoldaş ilkokulu dahi okuyamamıştı. Kardeşleri belli bir yaşa geldikten sonra Aziz yoldaş şehir'e gitmiş, orada çalışmaya başlamıştı. Şehirdeyken devrimci mücadelenin gelişimine tanık olur ve olumlu yönde etkilenir, destek sunmaya başlar. Köyünde mücadeleye destek sunmak için kitlelere ulusal kurtuluş düşünceleri taşır. 12 Eylül faşist darbesinden sonra tutuklanır. Düşmanın işkencelerine karşı direnir. Kaçmanın planını hazırlar. "Gömdüğüm silahları göstereceğim" diye düşmanın kendisini dağa götürmesini sağlar ve kaçmayı başarır. Fakat yoldaşlarıyla ilişki kuramaz. Akrabaları tarafından sinsice yakalanıp yeniden düşmana teslim edilir. Adıyaman cezaevinde 1981-83 yılları arasında boş durmaz, koğuşlar arasında kuryelik görevini yapar. 1983'te serbest bırakılır. Elektrikçilik mesleğini kullanarak devrimci çalışma yürütür. 1984 yılında bölgede illegal faaliyet yürüten grupla ilişki kurar. Aziz yoldaşın, mücadeleye katılma hazırlığı yaptığı bir dönemde, Faik ALAGÖZ ve A. Rıza SÖYLEMEZ yoldaşların şehit düşmesiyle yeniden ilişkisiz kalır. Buna rağmen çalışmalarına kararlılıkla devam eder. 1985 yılında bir grup yoldaşıyla tekrardan ilişkiye geçer. 1986 başlarında mücadeleye fiilen katılır. 1986 yılında Adıyaman'da gerçekleşen eylemlilik döneminde yer alır. 1987 yılının son aylarına kadar kararlı bir çalışma yürütür. Aziz yoldaş, bir grup işbirlikçi hainin düzenlediği komployla düşer. Hainlerin eline geçen Aziz yoldaşın kol ve bacakları bu hainlerce kesilir ve hunharca katledilir.

Sabır SAKİN

16 Haziran 1988 tarihinde I-KDP'nin ARGK birliğine yöneltiği bir saldırıda, halkımızın kahraman evlatlarından Sabır SAKİN aldığı iki kurşun yarasıyla şehit düştü.

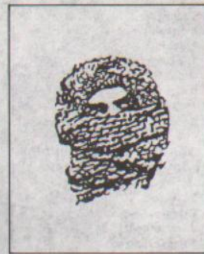
Hüseyin YORULMAZ
Gumikan (Çamyurdu) Köyü-Adıyaman, 1956

Evli ve üç çocuk babası olan Hüseyin yoldaş, yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Hüseyin yoldaş, 1980 öncesinde arazi anlaşmazlığı yüzünden köyünü terkederek şehire yerleşir, ama köy ile olan bağlarını koparmaz. 1980 yılında faşist cuntanın yönetime el koyması sonucu Kürdistan'da artan baskılar karşısında tutuklanmamak için bir grup arkadaşıyla birlikte Suudi Arabistan'a gider. Amacı, Partili yoldaşlarla ilişkiye geçmektir.

Suudi Arabistan'da kaldığı sürece gecesini gündüzüne katarak çalışır, bir yandan ailesinin geçimini temin etmeye çalışır, diğer taraftan ulusal kurtuluş mücadelesine maddi ve manevi destek sunar. İşçiler arasında ulusal kurtuluşçu bir taban oluşturur. Bulunduğu alanda görevi daha da kapsamlılaşır ve ağırlaşır. Bunun karşısında Hüseyin yoldaş, ailesiyle de bağını keserek yüksek bir sorumlulukla göreve sarılır. 1987 baharında Mahsum Korkmaz akademisi'ne katılır. Burada askeri ve siyasi eğitim görür. Gösterdiği başarıdan dolayı mezuniyet belgesi alır.

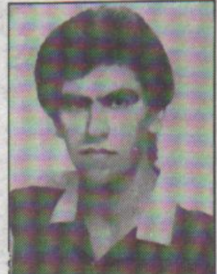
Adıyaman bölgesine görevli olarak gider. 27 Kasım 1987 günü alandaki gruba ulaşır. Dört ay kadar alanda devrimci çalışma yürütür.

26 Mart 1988 günü, düşman gücüyle girdiği bir çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

İmam AKYOL
Adıyaman, 1968

Adıyaman şehir mekezinde doğup büyüdü. 20 yaşına geldiğinde TC askere almak ister. Düşmana askerlik yapmak istemeyen İmam yoldaş, ARGK'ye asker olmak için ilişki arar. Sağladığı ilişkide amacını açıklar. İsteği kabul edilir, ve ARGK saflarına katılır. Örnek militan Kürt genci olarak ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yaşamı kısa sürer. 26 Mart 1988 tarihinde düşmanla girdiği çatışmada kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düşer.

Kenan ÖZÇAKMAK
Hasanka (Yassıkaya) Köyü-Adıyaman

Yoksul bir ailenin çocuğu olarak doğdu. İlkokulu kendi köyünde okudu. Orta öğrenimini Mardin Lisesi yatılı bölümünde gördü. Okulda okuduğu yıllarda Parti mücadelesiyle tanıştı. Okuduğu okulun mücadelemize hizmet eden bir okul haline geldiğini gören sömürgeciler, yatılı bölümü kapatır. Öğrencileri Bursa'ya sürgün eder. Aralarında Kenan yoldaş da vardır. Bursa'da Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'ne devam eder.

Kenan yoldaş, okuduğu 1986 yılında Adıyaman'da devrimci çalışmaların geliştiğini duyar duymaz okulun son sınıfından ayrılarak Kürdistan'a döner. Kısa bir süre sonra devrimci grupla ilişkiye geçer. Aldığı talimat gereğince kentte ve kırda legal bir faaliyet yürütür ve bir çevre oluşturur. 1987 Nisan'ında tutuklanır; fakat, özel harekat timini oyuna getirerek kaçmayı başarır. Kenan yoldaş, bu kez de ailesi tarafından yakalanıp teslim edilir. İki ay tutuklu kalır ve direnir. 1987 Temmuz'unda serbest bırakılır. Kısa bir süre sonra ARGK birliğiyle yeniden ilişkiye geçer. Azimli ve kararlı bir pratik yürüten Kenan yoldaş üç yoldaşıyla girdiği çatışmada düşmana kayıp verdirerek şehit düştü.

Mehmet ALAGÖZ
Fexrîkan (Kayaönü) Köyü-Kistan Mezrası-Adıyaman, 1970

Oldukça yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu ise Pişinik (Duru Kaynak) köyünde okudu. Ailesinin yoksul oluşu nedeniyle öğrenimine devam edemedi. Ailenin en büyük erkek çocuğu olması, Onu aile geçimini temin etmeye iter. 1980 yılından önce mücadeleye sempati duydu. Parti güçlerinin yurt dışında hazırlık çalışmalarına alınması nedeniyle Mehmet yoldaş uzun bir dönem ilişkisiz kaldı. 1985 yılında yeniden ilişki kurdu. 1986'nın Nisan ayında mücadele saflarına fiili olarak katıldı. Partimizin önder-militan bir kadrosu, ARGK'nin değerli bir komutanı haline gelen Mehmet yoldaş, 26 Mart 1988 günü bir vatan haininin ihbarı sonucu, bir grup yoldaşıyla TC'nin faşist ordu sürüsüyle girdiği çatışmada soylu bir direniş sergileyerek şehit düştü.

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1988
KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞININ 4 YILI

I. YIL
15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1985

EYLEM VE ÇATIŞMA SAYISI

□ Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve yerli işbirlikçileri ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetleri arasında 151 silahlı çatışma meydana geldi.
□ **Bunlardan 60'ı sömürgeci ordu birliklere ve yerli hain güçlere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
□ 50'si pusu eylemidir.
□ **41'i değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.**
□ 12'si ilçe merkezlerini işgal ve kitle gösterileri eylemleridir.
□ **Ayrıca 300'ün üzerinde köyde, propaganda eylemi gerçekleştirilmiştir.**

DÜŞMANIN KAYIPLARI

□ 3'ü yüzbaşı, 20'si subay, toplam 230 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
□ **Aralarında subayların da bulunduğu 144 sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
□ 1 başkomiser, toplam 31 polis öldürülmüştür.
□ **7 polis yaralanmıştır.**
□ 1 doktor, 1 hemşire, 1 şoför, 2 bekçi öldürülmüş, 1 kaymakam yaralanmıştır.
□ **50 ajan-muhbir öldürülmüş, 5'i yaralanmıştır.**
□ Ayrıca çok sayıda asker esir alınmış, çok sayıda asker de savaş alanından kaçmış ve 30 ajan kurtuluş kuvvetlerimize teslim olmuştur.

DÜŞMANDAN ELE GEÇİRİLEN MALZEMELER

□ 176 değişik çap ve marka uzun namlulu silah.
□ **24 değişik çap ve marka tabanca.**
□ 210 şarjör.
□ **5360 mermi.**
□ 2 kama.
□ **1 kasatura.**
□ 2 dürbün.
□ **1pusula.**
□ 10 matara.
□ **2 miğfer.**
□ 7 kütüklük.
□ **4 çadır.**
□ 1 sırt telsizi.
□ **1 daktilo.**
□ 2.242.180 Türk Lirası.
□ **9 katır yükü askeri malzeme ve erzak.**

SABOTAJ EYLEMLERİNDE DÜŞMANA VERİLEN ZARAR

□ 2 panzer.
□ **12 askeri araç.**
□ 1 polis otosu.
□ **5 karakol binası.**
□ 3 ev.
□ **1 helikopter.**
□ 1 yozluk yuvası tahrip edilmiştir.

KAYIPLARIMIZ

□ 60 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.
□ **12 militan kadro ve savaşçı yaralı olarak esir düşmüştür.**

II. YIL
15 Ağustos 1985-15 Ağustos 1986

EYLEM VE ÇATIŞMA SAYISI

□ Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetleri arasında 350 silahlı çatışma meydana geldi.
□ **Bunlardan 80'ı, sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
□ 80'i pusu eylemidir.
□ **150'si ajan, muhbir ve işkencecilere yönelik cezalandırma eylemidir.**
□ 60'ı değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.
□ **Ayrıca 10'un üzerinde ekonomik tesise yönelik sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.**
□ 10'un üzerinde ilçe merkezinde işgal, gösteri ve miting eylemi gerçekleştirilmiştir.
□ **800'ün üzerinde köyde, propaganda eylemi gerçekleştirilmiştir.**

DÜŞMANIN KAYIPLARI

□ 1'i albay, 1'i tabur komutanı, 180'i subay ve astsubay, toplam 1900 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
□ **Aralarında subayların da bulunduğu 100'lerce sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
□ 10'dan fazla polis öldürülmüştür.
□ **30'dan fazla polis yaralanmıştır.**
□ 1 banka müdürü ve 1 belediye başkanı öldürülmüştür.
□ **300'ün üzerinde köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüş, 100'lercesi yaralanmıştır.**
□ Ayrıca 200 civarında asker esir alındı, çok sayıda köy korucusu ve ajan-muhbir kurtuluş kuvvetlerimize teslim olmuş ve 250'si de silahsızlandırılmıştır.

DÜŞMANDAN ELE GEÇİRİLEN MALZEMELER

□ 150 değişik çap ve marka uzun namlulu silah.
□ **30 değişik çap ve marka tabanca.**
□ 200 şarjör.
□ **5000 mermi.**
□ 23 kütüklük.
□ **16 çadır.**
□ 340 ikiyüzer gr.'lik dinamit lokumu.
□ **150 metre fitil.**
□ 51 kapsül.
□ **8 dürbün.**
□ 6 telsiz.
□ **4 pusula.**
□ 1 daktilo.
□ **1 teksir makinası.**
□ 1 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman.
□ **48.000.000 Türk lirası.**
□ 6 katır yükü askeri malzeme.

SABOTAJ EYLEMLERİNDE DÜŞMANA VERİLEN ZARAR

□ 3 panzer.
□ **7 dozer.**
□ 2 kompresör.
□ **10 askeri araç.**
□ 1 helikopter.
□ **10 petrol tankeri.**
□ 1 petrol pompalama tesisi.
□ **1 benzin istasyonu.**
□ 1 radar üssü.
□ **Çok sayıda özel araba, resmi bina, karakol ve Atatürk büstü tahrip edilmiştir.**

KAYIPLARIMIZ

□ 65 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.
□ **20 militan kadro ve savaşçı yaralı olarak esir düşmüştür.**
□ 10 militan kadro ve savaşçı yaralanmıştır.

III. YIL
15 Ağustos 1986-15 Ağustos 1987

EYLEM VE ÇATIŞMA SAYISI

□ Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile ARGK birlikleri arasında 200 silahlı çatışma meydana geldi.
□ **Bunlardan 120'si sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
□ 80'i pusu eylemidir.
□ **Ayrıca 35 ekonomik tesise sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.**
□ İkişer kez Dersim ve Bitlis şehir merkezleri olmak üzere, 12'nin üzerinde ilçe merkezinde işgal ve gösteri eylemi gerçekleştirilmiştir.
□ **1000'lerce köyde ve çok sayıda şantiyede propaganda ve toplantı eylemleri gerçekleştirilmiştir.**

DÜŞMANIN KAYIPLARI

□ 4'ü binbaşı, 6'sı üsteğmen, 130'u özel tim elemanı, toplam 400 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
□ **Aralarında subayların da bulunduğu 200'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu yaralanmıştır.**
□ 1 komiser yardımcısı, toplam 6 polis öldürülmüştür.
□ **10 polis yaralanmıştır.**
□ 375 köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüş, 100'ü yaralanmıştır.
□ **Ayrıca 100'lerce köy korucusu ve ajan-muhbir ARGK birliklerine teslim olmuş ve silahsızlandırılmışlardır.**

DÜŞMANDAN ELE GEÇİRİLEN MALZEMELER

□ 245 değişik çap ve marka uzun namlulu silah.
□ **10 tabanca.**
□ 144 şarjör.
□ **850 mermi.**
□ 16 çadır.
□ **3 telsiz.**
□ 2 telefon cihazı.
□ **3 daktilo.**
□ 1 video cihazı.
□ **1 teksir makinası.**
□ 1 elektronik hesap makinası.
□ **10 teyp ve radyo.**
□ 15 dinamit deposunda bulunan dinamit, fitil, fünye, kapsül vd.
□ **1 cephanelikteki tüm silahlar.**
□ Çok sayıda döküman.

SABOTAJ EYLEMLERİNDE DÜŞMANA VERİLEN ZARAR

□ 20 askeri araç.
□ **2 helikopter.**
□ 10 dozer.
□ **1 buldozer.**
□ 3 kompresör.
□ **1 jeneratör.**
□ 21 ev.
□ **11 karayolu aracı.**
□ 1 kar temizleme aracı.
□ **1 kepçe.**
□ 200 traktör.
□ **10 kamyon.**
□ 2 greyder.
□ **1 taş delme aracı.**
□ 1 yol yapım silindiri.
□ **1 minibüs.**
□ 1 PTT jipi.
□ **1 adliye binası.**
□ 1 orman işletmesi odun deposu.
□ **1 köy hizmetleri deposu.**
□ 2 yatakhane.
□ **1 maden çıkarma-yükleme aracı.**
□ Mardin radar üssü.
□ **1 benzin istasyonu.**
□ Türk-Irak petrol boru hattı.
□ **1 termik santralı.**
□ Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği buğday tarlaları tahrip edilmiştir.

KAYIPLARIMIZ

□ 48 militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

IV. YIL
15 Ağustos 1987-15 Ağustos 1988

EYLEM VE ÇATIŞMA SAYISI

□ Sömürgeci-faşist ordu güçleri ve hain çeteler ile ARGK birlikleri arasında toplam 230 silahlı çatışma meydana geldi.
□ **Bunlardan 138'i sömürgeci ordu birlikleri ve hain çetelere karşı gerçekleştirilen baskın eylemidir.**
□ 60'ı pusu eylemidir.
□ **40'ı değişik biçimlerde çıkan çatışmalardır.**
□ 1'i cezaevi boşaltma eylemidir.
□ **40'ı ekonomik ve askeri tesise yönelik sabotaj eylemidir.**
□ Ayrıca 10'un üzerinde ilçe merkezinde işgal, gösteri ve toplantı eylemi gerçekleştirilmiştir.
□ **1000'in üzerinde köyde, propaganda ve toplantı eylemi gerçekleştirilmiştir.**

DÜŞMANIN KAYIPLARI

□ 2'si binbaşı, 117'si özel tim elemanı, 195'i komando askeri, 7'si astsubay, 1'i askeri komutan, 1'i yüzbaşı, 4'ü üsteğmen, 1'i teğmen, 1'i subay, 4'ü jandarma başçavuşu, 3'ü bekçi, toplam 1370 sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür.
□ **Ayrıca baskın-pusu ve saldırı eylemlerinde 154 rütbeli ve rütbesiz sömürgeci ordu mensubu daha öldürülmüştür.**
□ 12 polis öldürülmüştür.
□ **15 civarında polis yaralanmıştır.**
□ 263 köy korucusu ve ajan-muhbir öldürülmüştür.
□ **Ayrıca baskın-pusu ve saldırı eylemlerinde 68 hain çete daha öldürülmüştür.**
□ 33 özel tim elemanı ARGK birliklerince esir alındı, 100'ün üzerinde köy korucusu ve ajan-muhbir kurtuluş kuvvetlerimize teslim olmuş, 100'lercesi kaçmış ve 100'lercesi de silahsızlandırılmıştır.
□ **Dersim'in çoğu köyünde, Eruh'un bütün köylerinde ve birçok alandaki köy okulları kapattırılmıştır.**
□ 200'ün üzerinde öğretmen istifa ettirilmiştir.

DÜŞMANDAN ELE GEÇİRİLEN MALZEMELER

□ 100'ün üzerinde değişik çap ve marka uzun namlulu silah.
□ **Çok sayıda şarjör.**
□ Çok sayıda mermi.
□ **12 telsiz.**
□ 1 akü.
□ **12.000.000 Türk Lirası.**
□ Tonlarca patlayıcı madde.
□ **Önemli derecede askeri mühimmat.**

SABOTAJ EYLEMLERİNDE DÜŞMANA VERİLEN ZARAR

□ 1 demiryolu ve tren vagonları.
□ **4 kompresör.**
□ 8 dozer.
□ **10 helikopter.**
□ 2 petrol tankeri.
□ **3 kepçe.**
□ 3 polis otosu.
□ **4 greyder.**
□ 25 askeri konvoy aracı.
□ **5 cemse.**
□ 1 teknisyen aracı.
□ **8 kamyon.**
□ 1 minibüs.
□ **79 ev.**
□ 1 beş katlı bina.
□ **2 çadır.**
□ 2 parti binası.
□ **1 hükümet binası.**
□ 2 jip.
□ **1 ambülans.**
□ 4 karakol binası.
□ **6 ilkokul binası.**
□ 1 odun deposu.
□ **1 köprü.**
□ 2 karavan.
□ **1 askeri telsiz binası.**
□ 3 PTT binası.
□ **1 TC özel kurumları özel aracı.**
□ 1 adliye binası.
□ **1 kırıcı.**
□ 1 sondaj kulesi.
□ **2 kaynak makinası.**
□ 1 güvenlik deposu.
□ **Tonlarca patlayıcı madde tahrip edilmiştir.**

KAYIPLARIMIZ

□ 100'ün üzerinde militan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.

Bir Yıllık Savaş Sürecinde Gerçekleştirilen Eylemler

AĞUSTOS 1987

BOTAN

● Uludere'nin dağlık kesiminde ARGK birliği ve faşist ordu güçleri arasında gün boyu devam eden bir çatışma oldu. Püskürtülen düşman birliklerinden çok sayıda çete ve asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı. Çatışmada 2 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit düştü.

● Pervari'nin Doğanlı köyünü basan bir ARGK birliği, 7 kişilik bir ajan-çete grubunu silahlarıyla birlikte teslim aldı. Suçlarının ağırlığı dolayısıyla 2 ajan öldürüldü, savaşacaklarına söz veren 5 korucu ise ARGK birliğine katıldı.

● Çukurca'nın Çınarlı köyü yakınlarında pusu kuran ARGK birliği, sayıları 10'un üzerinde olan bir özel tim ekibini imha etti.

● 19 Ağustos 1987 tarihinde Uludere'nin Işıkveren karakoluna düzenlenen baskında 2 asker öldü, 1 üsteğmen ve 3 asker de ağır yaralandı.

● Aynı günün gecesi Eruh'a bağlı Kılıçkaya köyü Milan mezrasına düzenlenen baskında çete ve yakınlarından 25 kişi öldürülürken, 34 kişi ise ağır yaralandı. Eylemde çok sayıda silah ve mühimmat kamulaştırıldı.

● 25-26 Ağustos günü ARGK birliği, Şırnak-Kumçatı köyüne bir baskın düzenledi. Olay yerine gelmek isteyen düşman askeri konvoyundan bir araç yola döşenen mayınlara çarparak içindekilerle birlikte imha oldu. Düşman birliği, gerillalarla karşılaşmadan geri çekildi.

MARDİN

● 20 Ağustos günü Midyat'ın Kerboran köyünde bir hainin evine düzenlenen baskında 5 çete öldürüldü.

● 23 Ağustos'ta, Haydarpaşa-Nusaybin demiryolu, Ceylanpınar yakınlarında mayınlandı.

● 25 Ağustos'ta bir ARGK birliği, Ömerli'ye bağlı Tavuklu köyünde bulunan sömürgeci-faşist ordunun bir karakolunu bastı. Baskında, düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi.

● Ağustos'un son gününde Ömerli'nin Topa köyünde faşist ordu güçleri ile çıkan bir çatışmada 1 asker ölürken, onlarcası da yaralandı.

● Derik'e bağlı Çayönü köyü muhtarının evi, bir ARGK birliği tarafından bombalandı. Tahrip olan evde 1 çete öldü.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Genç ilçesinin Güzeltepe köyü yoluna döşenen mayınlı tuzağın patlaması sonucunda, 2 çete ağır yaralandı.

● Bingöl'e bağlı Şenköy yakınlarında meydana gelen bir çatışmada, düşman birliklerine ağır darbe vuruldu.

● 27 Ağustos günü, Dicle'nin Çaylıdere mezrasında hain Şevket Akçay'ın evine baskın düzenlendi. Baskında 3 hain öldürüldü, 4 kişi de yaralandı. Cezalandırılan hain, Alaattin ZOĞURLU ve Mehmet DAĞ adlı iki gerillayı ihbar ederek şehit olmalarına yol açmıştı.

● 30 Ağustos günü, Bingöl'de operasyona çıkan bir askeri araç devrildi, olayda 1 asker ölürken, 4'ü de yaralandı.

DERSİM

● Dersim şehir merkezinde, bir polis arabasına yerleştirilen bombanın patlaması sonucu araç tamamen tahrip edildi.

● 25 Ağustos günü, Kiğı'nın Yedisu nahiyesi yakınlarında ARGK birliği, meydana gelen çatışmada düşmana çok sayıda kayıp verdirdi.

DİĞER EYALETLER

● 21 Ağustos günü, Van Valisinin göl kıyısında bulunan yazlık evine ve jandarma karakoluna yönelik bir saldırı düzenlendi.

● Ağustos'un sonlarına doğru Adıyaman'da düşmanın düzenlediği bir operasyonda 2 asker birbirini vurdu.

EYLÜL 1987

BOTAN

● 8 Eylül günü, ARGK gerillaları Şemdinli'de bir askeri konvoyu pusuya düşürdü. Gerillalarla düşman arasında bir saat süren çatışmada 2 düşman aracı imha edildi. Çatışmada çok sayıda asker öldü ve yaralandı.

● Eylül'ün ilk haftasında Şırnak'ın Cuniver, Balveren, Grek, Bacit ve Derder köylerinde 20 genç ARGK saflarında katıldı.

● 9 Eylül günü, Pervari'nin Avyan köyündeki karakol inşaatına malzeme götüren 3 kamyona Osyan (Doğan) nahiyesi ile Omyanus köyü arasında ARGK gerillaları tarafından kurulan pusuda, 3 kamyon ve içindeki malzemeler imha edildi; bir MİT ajanı yargılanarak kurşuna dizildi.

● 15 Eylül günü, Eruh'ta meydana gelen bir çatışmada ARGK'nin kahraman savaşçılarından biri şehit düştü. Aynı çatışmada düşman çok sayıda kayıp vererek gerillaların darbeleri karşısında geri çekildi.

● Eruh'un Xudan köyü yakınlarında ARGK birliğine bağlı bir kol ile düşman arasında çıkan çatışmada 1 gerilla şehit düştü.

● 16 Eylül günü, Yüksekova-Yeşildere mezrasında gerilla birliklerimizle sömürgeci güçler arasında çatışma çıktı. Çatışmada 1 çete öldü, 1 çete ve çok sayıda asker de yaralandı.

● 17 Eylül günü, Şırnak'ın Karageçit köyü yakınlarında gerillaların pususuna düşen 4 çete 2 yakınıyla birlikte öldürüldü.

● 18 Eylül günü, Pervari'de özel tim mensubu 4 kontra öldürüldü. Kontra timi, ARGK birliğinin döşemiş olduğu mayına çarptı.

● 19 Eylül'de Şırnak'ın Kayaboyun köyü Akçay mezrasında 1 muhtar ölümle cezalandırıldı.

● 20 Eylül günü, Şırnak kaymakamlığına başvuran Kemerli köyünden 10 çete çetecilikten vazgeçti.

● Şırnak'a bağlı Güneyce köyü Çiftekavak mezrasına, ARGK birliği bir baskın düzenledi. Baskında 11 çete öldü, 2 çete ise ağır yaralandı.

MARDİN

● 1 Eylül'de, Derik'in Balova köyünde 2 hain kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

● 2 Eylül günü, İdil'de mayına çarpan düşmanın bir askeri konvoyunda büyük tahribat meydana geldi. 1 astsubay, 2 asker öldü ve 12 asker de yaralandı.

● Mazıdağı'nda MİT mensubu bir imam kurşuna dizildi.

● Midyat'ta mayına çarpan bir düşman aracında bulunan 9 asker ağır yaralandı.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Genç ilçesi Dikpınar köyünde 1 çete, ARGK'ye bağlı bir manga tarafından ölümle cezalandırıldı.

● Genç-Selvi bucağında 1 hain kurşuna dizildi.

● Genç-Selvi bucağında meydana gelen çatışmada düşman 2 kayıp verdi.

DERSİM

● 7 Eylül günü Mazgirt'in adliye binası, ARGK birliği tarafından bombalandı. Eylem esnasında, bina da toplanan ilçenin bütün oy sandıkları yakıldı.

● Aynı gün Ovacık'ın Cevizli-

dere, Topuzlu, Karataş, Söğütlü, Karaoğlan, Ergazi, Doludiken, Garipuşağı, Nanuşağı, Halitpınar, Aslıca köylerine ait oy sandıklarını ilçeye götüren aracın yolu, ARGK gerillalarınca kesildi. Görevlilere yönelik konuşmalar yapıldı. Oy sandıkları ve araçlar yakılarak görevliler serbest bırakıldı.

● 10 Eylül günü, Dersim merkezinde bir polis otosu gerillaların pususuna düştü. Tamamen tahrip olan otoda bulunan polisler öldü veya yaralandı.

● 13 Eylül günü gerçekleştirilen bir diğer eylemde 1 düşman ajanı ölümle cezalandırıldı. PTT'ye ait üç araç içindeki malzemelerle birlikte yakılarak imha edildi.

GARZAN

● Siirt-Pervari yoluna pusu kuran bir gerilla birliği ile düşman güçleri arasında Kilis ve Şoz köyleri civarına kadar süren bir çatışma meydana geldi. Gün boyu devam eden çatışmada gerillalar kayıp vermezken, düşman çok sayıda kayıp verdi.

● 27 Eylül günü, Bitlis-Kanarga köyüne baskın düzenlendi. Baskında 3 çete ağır yaralandı, 10 çetenin silahına el konularak silahsızlandırıldı.

EKİM 1987

BOTAN

● Ekim'in ilk haftasında Uludere'nin Mujin köyü yakınlarında gerçekleştirilen saldırı eyleminde 20 düşman askeri öldürüldü.

● Çukurca'nın Cevizli köyünde bulunan milis-çetelere karşı bir baskın gerçekleştirildi. Baskında 10 hainin evi roketlerle imha edildi. Çıkan çatışmada hainlerden 10'u öldü veya yaralandı.

● 7 Ekim günü, Şırnak-Cudi dağında ARGK birliği ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışma çıktı. İki gün belli aralıklarla devam eden çatışmada sömürgeci birlikleri ağır kayıplar verdi.

● Uludere-Işıkveren karakoluna baskın düzenleyen gerillalar, karakol binasını bomba ve roketatarlarla tahrip ettiler. Çıkan çatışma neticesinde 5 asker öldü, 10'u yaralandı.

● 10 Ekim günü, Şırnak'a bağlı Meşeiçi köyü Çobandere mezrasına baskın düzenleyen bir ARGK birliği, köyde bulunan milis çetelere ağır bir kayıp verdirdiler. Çatışmada, çete ve yakınlarından 13 kişi öldürülürken, 9 kişi ise ağır yaralandı. Bu eylemle, mezrada bulunan çetelerin tümü cezalandırılmış oldu.

● Şırnak'ın Razzak mezrasına baskın gerçekleştiren ARGK gerillaları, bir hain çete ve oğlunu ölümle cezalandırdı. Aynı aileden 2 kişi ise ağır yaralandı.

● Ekim sonlarına doğru Uludere yakınlarında sömürgeci askeri konvoyu pusuya düşürüldü. Çıkan çatışmada 25 düşman askeri öldürülürken, 3 asker de ağır yaralandı.

● Aynı tarihte, Eruh-Şırnak arasında gerillaların kurduğu pusuya düşen düşman güçlerinden 1 yüzbaşı, 1 üsteğmen ve 7 asker öldürüldü.

● Çukurca ilçesine bağlı Bircela köyü, gerillalar tarafından basılmış ve 2 ajan ölümle cezalandırılmıştır.

● 25 Ekim günü, Çukurca'nın Yekmal mıntıkasında devreye giren 3 askeri düşman helikopteri, gerillaların makineli tüfek ateşiyle karşılaşınca alanı terk ederek geri çekilmek zorunda kalmıştır.

● Şırnak'a bağlı Uşaklı köyündeki düşman karakoluna gerillaların düzenlediği bir saldırı sonucunda 1 asker ölürken 2'si de yaralanmıştır.

● Aynı günlerde Çukurca'nın Tixebu köyüne bir baskın düzenleyen ARGK gerillaları, sömürgecilerle işbirliği yapan Demir ailesinin oturduğu evleri tahrip ederek 6 kişiyi yaralamıştır. Kardeşi Ubeydullah'ın esir alınması üzerine hain Yusuf Demir gerillalarımıza teslim olmuştur. Yusuf Demir 12 milyon lira para cezasına çarptırılmış ve silahına el konularak serbest bırakılmıştır.

● 27 Ekim günü, Eruh'un Emekçiler köyünde bir köylü yurtsever, köy korucusu çete Abdullah Ertuğrul ile annesini otomatik silahla taramak suretiyle öldürmüştür.

MARDİN

● 2 Ekim günü Midyat'ın Başyurt köyünde baskın düzenleyen ARGK birliği, 2 çeteyi ölümle cezalandırdı.

● 11 Ekim günü Nusaybin'e yakın bir yola döşenen mayına çarpan ve MİT elemanlarını taşıyan bir araçta meydana gelen patlama sonucu 2 kişi öldü, 1 kişi de ağır yaralandı.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● 9 Ekim günü, Bingöl-Tekören köyünde ARGK birliği ile çeteler arasında çatışma çıktı. Koruculara ait evlere bomba ve roket atışı yapan ARGK birliği, evleri de imha ederek korucuları safdışı etti.

● Genç-Direkli köyüne gerillalar baskın düzenledi. Baskında, 3 köy korucusu, 5 jandarma öldürüldü. Birçoğu ise yaralandı.

● Diyarbakır'ın Dicle ilçesine bağlı Yeşilyurt köyü muhtarı ve oğlu ölümle cezalandırıldı.

● Diyarbakır-Bingöl hudutunda gerillalarla sömürgeci güçler arasında çıkan çatışmada 4 gerilla şehit olurken, çok sayıda düşman askeri de öldürüldü.

● Lice'ye bağlı Ortaç köyü gerillalar tarafından basılmış, sömürgeci asimilasyon yuvası olan ilkokulun üzerine benzin dökülerek yakılmıştır.

SERHED

● Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Çamurlu köyüne baskın gerçekleştiren bir ARGK birliği, hainlere ait 10 ev ve çok sayıda ot yığınını yaktı.

● Özışıklar şantiyesini basan gerillalar, 7 araç ve 1 dozeri imha etti. Olayda 1 kontr-gerilla timi imha edildi.

● Kars-Iğdır sulama şantiyesine gerillalar baskın düzenledi. Baskın sonucunda şantiyede bulunan 2 kamyon, 1 dozer ve 1 jip yakıldı.

KASIM 1987

BOTAN

● 3 Kasım günü, Cizre-Şırnak arası Cudi Dağı mevkiinde ARGK birliği ile sömürgeci güçler arasında çıkan çatışmada 5 çete ve 25 asker öldürüldü. ARGK'nin kahraman savaşçılarından 7'si direnerek şehit düştü.

● 6 Kasım tarihinde Pervari'nin Osyan köyü yakınlarında bir düşman askeri konvoyu pusuya düşürüldü. Düşman çok sayıda kayıp verdi. Ayrıca, çatışmada 1 helikopter gerillaların isabetli atışıyla düşürüldü.

● Şırnak'ın Yoğurtçu köyünde MİT mensubu bir öğretmen ölümle cezalandırıldı.

● Eruh-Fındık yakınlarında Kurtboğaz mıntıkasında meydana gelen çatışmada, çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

MARDİN

● 3 Kasım günü, Midyat-Dargeçit'te bir düşman askeri konvoyu pusuya düşürüldü. Pusu eyleminde sömürgecilere ağır kayıplar verdirildi.

● Aynı günlerde Nusaybin'in Nebile köyü çetelerinden 9'u öldürüldü.

GARZAN

● 18 Kasım tarihinde Bitlis'e bağlı Kanarga köyü yakınlarında operasyona giden düşman askeri konvoyu, gerillaların yola döşedikleri mayınlara çarptı. Patlama sonucu araçlar tahrip olurken, 10'dan fazla düşman askeri öldü, geriye kalanı ise yaralandı.

BATI KÜRDİSTAN

Ayrıca Antep'e bağlı Karakesek köyü Kördi mezrası yakınlarında gerillalara pusu kurmak isteyen çetelerle çatışma çıkmış, çeteler geri püskürtülmüştür.

ARALIK 1987

BOTAN

● 31 Aralık gecesi, Şırnak-Karaboyun köyüne girmek isteyen ARGK birliği ile milis-çeteler arasında çatışma çıktı. Düşman ordusunun müdahalesiyle çatışma 1 Ocak'ta da devam etmiştir. Çatışmada ARGK birliği kayıp vermezken, sömürgeci birliğin başkomutanlarından Ergun Soyer ve 2 astsubay başta olmak üzere 30 düşman askeri öldürüldü. Çatışmada 2 helikopter yara aldı, 1 helikopter ise düşürüldü.

MARDİN

● 4 Aralık günü, Kızıltepe merkezi ARGK birlikleri tarafından işgal edildi. İşgalde bazı askeri hedefler bombalandı. Düşman kayıplarını 1 bekçinin öldüğü ve 1 askerin de yaralandığı biçiminde açıkladı.

● 6 Aralık günü, Nusaybin'de bir gün boyunca devam eden çatışma meydana geldi. Zırhlı araçlar desteğinde havadan ve karadan saldıran düşman birliklerinden 14 kişi öldürüldü. ARGK'nin yeni savaşçılarından 4'ü şehit düştü.

● Aynı günlerde ANAP Nusaybin ilçe merkezi binası bombalanmak suretiyle kullanılmaz hale getirildi.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Lice merkezinde yola döşenen tuzaklı bombanın patlaması sonucu 1 bekçi ağır yaralandı.

DERSİM

● Dersim merkezine bağlı Halbari köyü gerilla birlikleri tarafından basıldı. Baskında 3 ajan ölümle cezalandırıldı.

OCAK 1988

BOTAN

● Şırnak'ın Avan, Çemkê Tahlo alanlarında düşman güçleri ile ARGK birliği arasında meydana gelen çatışma gün boyu devam etti.

● TC'nin İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli'nin Şırnak'a bağlı Dereler köyüne girmesine gerillalar müsaade etmediler.

MARDİN

● 12 Ocak günü, Nusaybin'e bağlı Dağiçi ve Dibek köylerine baskın düzenleyen ARGK birliği, halkı toplayarak 2 MİT mensubu öğretmeni yargıladı ve ölümle cezalandırdı.

● Mardin'in Gercüş ve Midyat kazalarında yapılan toplantılarda Çelikli köyü Taraklı mezrası ve Gercüş'ün Yemişli köyünde 2 hain yargılanarak ölümle cezalandırıldı.

● Ocak ayı sonlarında, Mardin eyaletinde üç ayrı çatışma meydana geldi. Her bir çatışmada 10-15 arası kontr-gerilla elemanı cezalandırılırken, 40'ın üzerinde özel tim görevlisi öldürüldü.

GARZAN

● Batman'da düşmana ait bir karakol bombalanarak tahrip edildi.

● Batman'ın Tepe mahallesinde bulunan On Nisan Jandarma Bölüğü'ne bomba atıldı ve alanda bulunan polis karakolu gerillalarca tarandı.

● Siirt merkezinde bulunan bir polis karakolu gerillalar tarafından taranarak tahrip edildi.

ŞUBAT 1988

BOTAN

● 23 Şubat günü, Uludere'nin Elcan mıntıkasında düşmanın bir pusu noktasını tespit eden ARGK'ye bağlı gerilla birliği, pusu noktasını kuşatmaya aldı. Çıkan çatışmada çok sayıda düşman gücü öldürüldü ve yaralandı.

● Uludere'nin Alaş köyünde özel timlerle çıkan çatışmada düşman çok sayıda kayıp verdi.

GARZAN

● 10 Şubat tarihinde, Kozluk-Baykan arasında düşman ile ARGK kuvvetleri arasında çıkan ve 16 saat devam eden çatışmada 5 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit düşerken, 30 düşman askeri öldürüldü, 2 helikopter düşürüldü.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Dicle'ye bağlı Kurudere köyünde halkın da katıldığı bir toplantıda yargılanan 1 ajan ölümle cezalandırıldı.

MART 1988

BOTAN

● 28 Mart akşamı, Eruh'un Fındık bucağı Yağızoyma köyünde 5 korucu ölümle cezalandırıldı.

● 28 Mart günü Eruh'un Fındık bucağı Kartaltepe köyünde 4 korucu ölümle cezalandırıldı. Her iki eylemden sonra alandan uzaklaşan gerilla birliği, yola mayın döşedi. İkinci gün eylem alanına girmek isteyen düşman konvoyundan 1 araç mayına çarparak infilak etti. Araçta bulunan düşman askerlerinden bir kısmı ölürken, bir kısmı da yaralandı.

● Mart ayı içinde Şırnak'ın Alkemer köyünde kendilerine zorla silah verilen 20 köy korucusu, silahlarını düşmana iade etti.

MARDİN

● Mart ayı başlarında İdil'de gerçekleştirilen bir pusu eyleminde çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

● 12 Mart tarihinde Gercüş'ün Aydınca köyü ilkokul öğretmeni ölümle cezalandırıldı.

● 25 Mart tarihinde Midyat'ın Başgözü köyü ilkokul öğretmeni işlediği suçlardan dolayı ölümle cezalandırıldı.

BATI KÜRDİSTAN

● Ayrıca Adıyaman'ın merkeze bağlı Çamlıca köyü civarında iki gün belli aralıklarla devam eden çatışmada ARGK'nin 5 kahraman savaşçısı şehit düştü.

NİSAN 1988

BOTAN

● Herekol Dağı'nın Dereler köyü kesiminde düşmanın bir operasyon birliği ile ARGK gerilla müfrezesi arasında çatışma çıktı. 10 saat süren çatışmada 1 astsubay, 1 jandarma çavuşu ve 10 asker öldürüldü.

● 22 Nisan gecesi, Şemdinli'nin Dağlıca köyüne bağlı Anadağ mezrasına baskın düzenleyen gerillalar, burada bulunan düşman karakoluna ve çetelere saldırdı. Çatışmada çok sayıda çete ve asker öldürüldü.

● 22 Nisan günü, Şemdinli'de Museka bölüğüne karşı bir baskın düzenleyen ARGK 21 Mart Gerilla Birliği 3 astsubay, 1 başçavuş ve 2 askeri ödürdü. Çatışmada 9 asker de yaralandı.

● 24 Nisan tarihinde Şemdinli'nin Dağlıca köyü Anadağ mezrasında ARGK birliğinin gerçekleştirdiği bir eylemde 1 asker ve 1 korucu öldürüldü.

● Nisan sonlarına doğru Eruh'ta 15 köy öğretmeni merkeze alındı ve tüm köy ilkokulları süresiz tatile girdi.

MARDİN

● 1 Nisan tarihinde Midyat-Nusaybin ilçeleri arasında bulunan ve Nusaybin'e bağlı olan Kartmine, Bamile ve Derpu köylerinde ARGK birliklerinin üzerine giden 3 cemse özel tim mensubu ARGK gerillalarının karşı pususuna düşerek cezalandırıldılar. Çatışmada 3 özel tim aracında bulunan 45 kontr-gerilla öldürüldü. Aynı olaya düşmanın askeri güç sevkiyatında bulunmasıyla çatışma gece boyu devam etti; 3 düşman helikopteri düşürüldü, helikopterler içinde bulunan düşman gücünden kurtulan olmadı. Çatışma sonunda 1 binbaşı, 1 teğmen, 1 astsubay ve 195 komando askeri öldürüldü. ARGK komutan ve savaşçılarından 20'si şehit düştü.

● 27 Nisan günü, Nusaybin'in Taş köyüne giden bir ARGK birliği köylülerle bir toplantı yaptı. İstihbarat toplamak için köye gelen 1 ajan, halk içinde yargılanarak ölümle cezalandırıldı.

DERSİM

● 5 Nisan günü, Ovacık karayolu üzerine barikat kuran ARGK gerillaları, 10 saat süreyle trafiği kapattı. Olayda, düşman kurumuna ait 2 araç imha edildi.

● Nisan'ın ikinci haftasında, sömürgeci asimilasyon kurumlarına yönelik geliştirilen devrimci eylemler sonucunda 50 öğretmen istifa etti.

● Karakoçan'ın iki köyüne düzenlenen baskın eyleminde 2 okul tamamen yıkıldı.

● Dersim-Mazgirt'in Akdüzen köyünde MİT elemanı 2 faşist öğretmen ölümle cezalandırıldı.

● 14 Nisan tarihinde Dersim'e bağlı Sarıtaş köyünde küçük bir ARGK grubuyla Türk ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 2 ARGK gerillası, düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düştü.

● Aynı günlerde Pülümür'ün Altınhüseyin köyü Güzellik mezrasında gerçekleştirilen iki ayrı eylemde 2 faşist öğretmen ölümle cezalandırıldı.

● Dersim köylerinde görev yapan 50 öğretmen, ARGK'nin arka arkaya gerçekleştirdiği eylemler sonucu merkeze alındı.

● Dersim'de düşman kuvvetleri ile gerilla birliği arasında meydana gelen bir çatışmada, 1 ARGK savaşçısı şehit düştü.

MAYIS 1988

BOTAN

● 1 Mayıs günü, Eruh'ta düşman güçleri ile gerillalar arasında meydana gelen bir çatışmada 5 asker ödürüldü, aralarında subayların da bulunduğu 10 asker ise yaralandı.

● 3 Mayıs tarihinde, çetecilik yapan 8 hain ölümle cezalandırıldı.

● Aynı günde Uludere'ye bağlı bir köyde 1 ilkokul yakıldı. Köy öğretmeni tutuklandı. Daha sonra memleketine dönme koşuluyla serbest bırakıldı.

● Mayıs ayı başlarında, Şırnak yakınında ARGK birliği ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 16 düşman askeri öldürüldü.

● Şemdinli'de sömürgeci ordu güçleri ve ARGK birliği arasında çıkan diğer bir çatışmada 100'e yakın düşman askeri öldürüldü, 9 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit düştü.

● Aynı günlerde Şırnak'a bağlı Deştêlalo ve Derşev köyleri arasında bulunan pusu noktasında bekleyen özel tim görevlilerinden 6'sı ARGK mangası tarafından kurşuna dizildi.

● 8 Mayıs günü, Şırnak-Tavuklu köyü Üçkardeşler mezrasına yönelik gerçekleştirilen iki ayrı saldırıda 11 hain anında ölümle cezalandırılırken, 3 hain de halk mahkemesinde yargılandıktan sonra kurşuna dizildi.

● Aynı günlerde Uludere'nin Ortabağ (Kror) köyünde düşmana çetecilik yapan 6 hain halk mahkemesinde yargılandıktan sonra ölümle cezalandırıldı.

● Uludere-Şırnak arasında bulunan bir bölgede ARGK birliği ile faşist ordu birlikleri arasında çıkan çatışmada 1 asker ve 1 korucu öldürüldü.

● Şırnak'ta 4 ajan-ihbarcı öğretmen cezalandırıldı.

● Şırnak'ın Sipivyan köyünde gerçekleştirilen bir eylemde 20 çete cezalandırıldı.

● Şırnak'ın Navyan köyünde 14 çete cezalandırıldı.

● Mayıs ayının ikinci haftasında Uludere'nin Kror köyünde ARGK birliği ve düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 30 asker öldürüldü.

— 22Mayıs günü Çukurca'nın Üzümlü ve Köprülü köyleri arasında meydana gelen ve uzun süren çatışmada çok sayıda düşman askeri imha edildi.

● Çukurca'da gerçekleştirilen bir diğer eylemde halk milisleri tarafından ibret olsun diye 4 çetenin ayağına nal çakıldı.

● Cizre şehir merkezine düzenlenen baskında Ahmet Zeyrek, 2 kardeşi ve korucusu ölümle cezalandırıldı.

● Mayıs ayının sonunda, Şırnak şehir merkezine yakın dağlık alanda ARGK birliği ile özel tim birlikleri arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışmada çok sayıda özel tim elemanı öldürüldü veya yaralandı. 2 özel tim elemanı esir alındı.

MARDİN

● 3 Mayıs günü Kızıltepe jandarma alayı başta olmak üzere üç noktaya düzenlenen saldırıda 1 subay ve 5 asker öldürüldü. Şehir 2 saat süre ile denetim altında tutuldu.

● Mardin'in Gercüş kazası Yemişli nahiyesinde ARGK birliğinin kurduğu bir pusu eyleminde 4 özel tim mensubu ölümle cezalandırıldı.

● Mayıs ayının ilk haftasında Kızıltepe'de gerçekleştirilen bir eylemde bir milis-çete ölümle cezalandırıldı.

● 5 Mayıs günü Derik-Deresu karakolu düzenlenen bir saldırı eyleminde çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

● Mardin'in Atman köyünde bir ajan ölümle cezalandırıldı.

● Mardin-Karabağ jandarma karakolu, ARGK birliği tarafından tarandı, çok sayıda düşman askeri yaralandı.

● Mayıs'ın ilk haftasında Mardin'in Derik ilçesindeki SHP ilçe başkanının evi tarandı; düşmanca faaliyette bulunan bu unsur uyarıldı.

● 10 Mayıs günü, Mardin'in Eren köyü Espiyok mezrasında ARGK birliği ve düşman gücü arasında çıkan çatışmada 4 düşman askeri yaralandı.

● Aynı günlerde Kızıltepe'de devriye gezen bir düşman birliğine karşı düzenlenen saldırıda, 2 bekçi ve 5 polis öldürüldü.

● Nusaybin'de bir ajan-ihbarcı odağa darbe vuruldu: 11 hain halk içinde yargılanarak kurşuna dizildi.

● Midyat-Kerboran'da ARGK birliği ile sömürgeci ordu birlikleri arasında gün boyu devam eden çatışmada 14 asker öldürüldü, birçoğu da yaralandı.

● Derik'in Bayraklı köyü yakınlarında meydana gelen muharebede 80 düşman askeri öldürülürken, 5 ARGK savaşçısı kahramanca direnerek şehit oldu.

DERSİM

● Dersim'de gerçekleştirilen bir eylemde 4 faşist öğretmen ölümle cezalandırıldı, 2 okul yakıldı.

● Mayıs ayının ilk haftasında Dersim'de düşman güçleri ile gerillalar arasında çıkan bir çatışmada aralarında subayların da bulunduğu 6 asker öldürüldü.

● Dersim girişindeki karayolunu 8 saat süre ile tutarak trafiğin aksamasını sağlayan gerilla güçleri, 2 askeri cemse ve 1 teknisyen aracını yaktılar.

● ARGK birliği Dersim-Erzurum karayolu üzerine bir pusu eylemi gerçekleştirerek, bir müddet yolu denetimleri altında tuttular. Pusuya düşen bir düşman birliğiyle çıkan çatışmada 11 düşman askeri öldürüldü.

SERHED

● 14 Mayıs günü, Doğubeyazıt'ta ARGK birliği tarafından bir pullama eylemi yapıldı. Eylem esnasında devriye gezen polislerle çatışan gerillalar, 2 polisi öldürdü.

● Kars-Iğdır arasında bulunan bir polis karakoluna düzenlenen saldırıda 2 polis öldürüldü.

● Kars-Iğdır trafik bölge müdürlüğü binasına baskın düzenleyen ARGK birliği, 1 polisi öldürdü, 1 polisi de ağır yaraladı.

BATI KÜRDİSTAN

● 22 Mayıs günü, Kilis'in Sabuncu köyü yakınlarında bir sınır devriye birliğine düzenlenen saldırıda 2 asker öldürüldü.

HAZİRAN 1988

BOTAN

● Eruh'un dağlık alanında çoban kılığında dolaşan 4 kişilik ajan-ihbarcı çete ölümle cezalandırıldı.

● Başkale'de sömürgeci ordu birlikleri ile ARGK mangası arasında meydana gelen çatışmada 1 ARGK savaşçısı şehit düştü.

● 18 Haziran tarihinde Şırnak'ın Çevikdüzü köy yoluna döşenen bir mayının patlaması sonucu, kontr-gerilla timini taşıyan iki araç tamamen parçalandı; 7 kişi öldü, 30'u ağır yaralandı.

● Cizre şehir merkezi ARGK birliği tarafından basıldı. Baskında 7 hain ölümle cezalandırılırken, çok sayıda korucu da yaralandı.

● Şırnak'ın Gazipaşa Cumhuriyet mahallesinde 10 genç ARGK saflarına katıldı.

MARDİN

● Nusaybin'in Kuyular köyünde bir ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 30'u aşkın düşman askeri öldürüldü ve yaralandı. Çatışmada bir ARGK savaşçısı şehit düştü.

GARZAN

● Siirt-Kurtalan karayolu üzerinde bulunan Köprübaşı mevkiinde ARGK mangası ile düşman arasında bir çatışma meydana geldi. Çatışmada çok sayıda düşman askeri safdışı bırakıldı.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Bağköyü civarında sömürgecilerin önem verdiği özel tim birlikleri ile ARGK birliği arasında bir çatışma çıktı. Çatışmada 1 binbaşı ağır yaralandı, 25 civarında sömürgeci ordu askeri öldürüldü.

● Bingöl-Kiğı arasında yer alan bir köyde 1 ajan ölümle cezalandırılırken, olayda ihbarcılık yapan köy imamı ağır yaralandı.

● Bingöl-Çan karakoluna yönelik ARGK birliği bir saldırı düzenledi; düşman çok sayıda ölü ve yaralı verdi.

SERHED

● 22 Haziran tarihinde Kars-Iğdır Karahanlı köyünde 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

TEMMUZ 1988

BOTAN

● 13 Temmuz akşamı, Kaymakam Çeşmesi yakınlarında bir operasyon birliğini pusuya düşüren ARGK gerilla müfrezesi 30'u aşkın sömürgeci ordu mensubunu öldürdü. Çatışma daha sonra Cudi'de iki gün iki gece göğüs göğüse devam etti. Burada da 100'e yakın sömürgeci ordu mensubu öldürüldü, onlarcası da ağır yaralandı.

● Uludere'nin Elcan bölgesinde 13 kişilik bir özel tim birliği, ARGK birliğince esir alındı.

● 27 Temmuz akşamı Hakkari'nin Uludere ilçesine bağlı Hilal bucağı Akduman köyüne baskın düzenleyen bir ARGK mangası, 1 ajanı ölümle cezalandırdı.

● Cizre şehir merkezine baskın düzenleyen ARGK birliği 1 haini ölümle cezalandırdı, 2 hain ise yaralandı.

● Çukurca'nın Kınık mezrasında müteahhit kılığı altına çalışan 1 ajan ölümle cezalandırıldı.

SERHED

● Kars'ın Aralık ilçesi Kafır köyünde konumlanmış olan düşman karakoluna bir baskın gerçekleşiren ARGK birliği 4 düşman askerini öldürdü, birçoğunu da ağır yaraladı.

● Doğubeyazıt'ta gerillalara pusu kuran bir çete grubunun pusuna düşen bir kontr-gerilla timi çetelerle çatıştı. 2 tim görevlisi öldürüldü, bir kısmı da yaralandı.

GARZAN

● 11 Temmuz günü, Kozluk'ta sömürgeci-faşist ordu güçleri ile ARGK mangası arasında meydana gelen ve göğüs göğüse devam eden çatışmada 30 sömürgeci ordu askeri ve 16 korucu öldürüldü. Çatışmada 8 ARGK gerillası şehit düştü.

DERSİM

● Elazığ'ın Palu ilçesine bağlı Akbulut (Zuvîr) köyüne baskın düzenleyen ARGK mangası, 2 ajanı ölümle cezalandırdı.

● Karakoçan-Okçuyan mıntıkasında düşman konvoyuna pusu kuran ARGK birliği 20'ye yakın düşman askerini öldürdü. Çıkan çatışmada 1 gerilla şehit düştü.

BİNGÖL-DİYARBAKIR

● Bingöl yöresinde iki ayrı koldan operasyon düzenleyen düşman birliği birbirine ateş açtı. Olayda 1 özel tim elemanı ölürken, birçoğu da yaralandı.

● Hani'de meydana gelen çarpışmada, düşmana ağır kayıp verdiren 9 ARGK komutan ve savaşçısı şehit düştü.

Bir Yıllık Savaş Sürecinde Gerçekleştirilen Sabotaj Eylemleri

● 19 Ağustos 1987 tarihinde Elazığ-Tatvan demiryolu gerillalar tarafından mayınlandı. Mayının patlaması sonucu trenin birçok vagonu işlemez hale geldi.

● 20 Ağustos 1987 günü, Lice'nin Dal mezrasındaki DSİ şantiyesi ARGK gerillaları tarafından basıldı; patlayıcı ve gerekli malzemeler kamulaştırıldıktan sonra 1 kompresör, dozer, sondaj kulesi ve diğer araçlar yakılarak şantiye tümden tahrip edildi.

● 23 Ağustos günü, Genç ilçesi Güzeltepe köyü yakınlarındaki MTA kampı gerilla birliğince basıldı. İşçilerle toplantı yapan gerillalar gerekli malzemelere ve patlayıcı maddelere el koydu. Kampta bulunan 2 kepçe, 1 kırıcı, 1 kompresör, 1 greyder ve 2 kaynak makinası imha edildi.

● 25 Ağustos'ta, Ovacık'ın Işıkvuran köyü yakınlarındaki köy hizmetler şantiyesini basan bir gerilla mangası, şantiyede bulunan tüm araçları yakarak kullanılmaz hale getirdi. Baskında yakılan 2 dozerin fiyatı 700 milyon lira.

● 27 Ağustos günü Adıyaman'ın Çelikhan ilçesine bağlı Karecik köyü yakınlarındaki baraj şantiyesi ARGK birliği tarafından basıldı. İşçilerle toplantı yapan ARGK birliği gerekli mühimmatlara ve patlayıcılara el koydu.

● Aynı gün Şenkaya'nın Aydoğdu köyündeki Orman işletmeleri şantiyesi gerillalarca basıldı; jip, greyder ve diğer araçlar yakılarak şantiye tahrip edildi.

● 13 Eylül 1987 tarihinde, Ovacık'a giren gerilla birliği, henüz inşaatı devam eden karakol binasını tahrip ederek yapıyı tümden yıktı.

● 15 Eylül günü, bir gerilla grubu Xudan (Törkız) köyü yakınlarında bulunan odun deposunu bastı. Depoda bulunan bütün odunlar ateşe verilerek yakıldı. Aynı olayda gerilla birliği, 20 telefon direğini de ateşe vererek yaktı.

● 22 Eylül günü, Ağrı'nın Diyadin nahiyesine bağlı Atakan köyü civarında askeri amaçla yol yapım çalışmalarını sürdüren bir şantiye gerillalarca basıldı, 7 araç yakılarak işlemez hale getirildi.

● 6 Ekim 1987 tarihinde, Uludere'nin Ballı ve İnceler köyü yakınlarında bulunan iki ayrı şantiye, bütün araçlarıyla beraber imha edildi. Eylemde gerillalar, işçilerle toplantı gerçekleştirdi.

● Kars-Iğdır sulama şantiyesine gerillalar baskın düzenlediler. Baskın sonucunda, şantiyede bulunan 2 kamyon, 1 dozer ve 1 jip yakıldı.

● Ekim ayının ikinci haftasında Kars'ın Aralık ilçesinde özel bir şirkete ait 1 oto ile 2 karavan yakılmıştır.

● 11 Ekim tarihinde, Mardin-Urfa illeri arasında bulunan Şahvelat Köprüsü'ne sabotaj düzenlendi. Trafiğe kapanan köprüde büyük hasar meydana geldi.

● Ekim ayının ortalarında, Elazığ-Maden ilçesinde bulunan bir şantiyeye baskın düzenleyen gerillalar, işçilerle toplantı yaptı; şantiyede bulunan 1 kepçe ve 2 kompresörü ateşe vererek yaktılar. Zararın 300 milyon lira olduğu açıklandı.

● Diyarbakır'ın Bağlar semtinde bulunan ve çevik kuvvet ile özel harekat timlerinin kaldığı emniyet müdürlüğü tesislerindeki atış poligonunda yangın çıktı. Bir sabotaj sonucunda çıkan yangında 1 polis öldürüldü, 10 polis yaralandı; maddi zarar 50 milyon.

● Kerkük-Yumurtalık petrol boru hattına, Midyat-Yavantepe köyü yakınlarında yerleştirilen bombanın patlaması sonucu, büyük hasar meydana geldi.

● Karlıova'ya 20 km uzaklıktaki Xelifan kömür ocakları yakınında açılmış olan termik santralının temeli gerillaların yerleştirdiği bombanın patlamasıyla havaya uçuruldu.

● Bitlis-Tatvan karayolunda, Diyarbakır'dan Van'a askeri mühimmat taşıyan bir kamyon, yerleştirilen bombayla infilak ettirilerek malzemeler imha edildi.

● Kiğı-Karakoçan yolu arasında sömürgeci devlet kurumuna ait bir ambulans yakılarak imha edildi.

● Kiğı'nın Kalkanlı köyü yakınlarında gerçekleşen eylemde, köy hizmetlerine ait 1 greyder, 1 dozer, 1 kamyon yakıldı.

● Kiğı'nın Yedisu nahiyesi yakınlarında bulunan karayolu şantiyesini basan ARGK gerillaları, işçilerle toplantı yaptı. Toplantıdan sonra askeri yol yapımında kullanılan 1 dozer, 1 greyder ve 1 kamyon gerillalarca imha edildi.

● Nusaybin'de gerçekleşen bir başka eylemde 2 petrol tankeri yakıldı.

● Van'da halk milisleri tarafından yerleştirilen bombanın patlaması sonucu 30 ton patlayıcı madde havaya uçuruldu, 5 katlı bina tamamen yıkıldı, 50 bina da hasar gördü.

● Tutak-Dibelek yol yapım çalışmalarını sürdüren bir şantiye ARGK birliğince kuşatmaya alındı. Şantiyede bulunan bütün araçlar yakıldı. Olay yerinde gerillalara kurşun sıkmaya çalışan 1 çete öldürüldü.

● Genç ilçesi yakınlarından geçen demiryoluna bomba yerleştirildi.

● Ayrıca, İstanbul-İncirli'de bir bankaya atılan molotof kokteyli sonucu bankada yangın çıktı.

● İstanbul-Taksim Tarlabaşı'nda bir dozer yakıldı.

Bir Yıllık Savaş Sürecinde Gerçekleştirilen Siyasal Gösteri ve Propaganda Faaliyetleri

● Ağrı'nın Taşlıçay ilçesi yakınlarındaki bir yaylada yapılan toplantıda çok sayıda genç ARGK saflarına katılmıştır.

● 15 Eylül günü bir gerilla birliği, Eruh-Şırnak yolunu Çırav ve Garrisan dağları arasındaki mıntıkayı tutarak çok sayıda aracı durdurdu. Biriken kalabalığa yönelik propaganda yapan gerilla birliği çok sayıda bildiri ve üzerinde çağrıların yazıldığı pul dağıttı.

● 13 Ekim günü Şırnak'ın Zurava mezrasına baskın düzenleyen gerillalar, köyde toplantı yaparak 6 genci askere aldı.

● 15 Ekim gecesi, Ovacık'a bağlı Yoncalı köyüne baskın gerçekleştiren bir ARGK birliği, köylülerle toplantı yaptı. Daha sonra köyde bulunan ilkokulu yakarak işlemez hale getirdi.

● 18 Ekim tarihinde Hozat ilçesi Deloran köyünde toplantı yapan ARGK birliği, sömürgeci asimilasyon kurumu olan bir ilkokulu da yaktı.

● Şırnak'a bağlı Dereler köyünde toplantı yapan bir ARGK müfrezesi, 3 genci askere aldı.

● Şırnak'a bağlı Ara köyünde toplantı yapan gerillalar, 3 genci daha askere aldı.

● Kasım ayı ortalarında, Karlıova ilçe merkezi baştan başa PKK-ERNK-ARGK afiş ve pullamalarıyla donatılmıştır.

● Ağrı ve Kars köylerinde yapılan toplantılarda 30'a yakın genç ARGK saflarına katıldı.

● Nusaybin, Midyat, Gercüş ve Ömerli alanlarında onlarca köy toplantısı yapıldı.

● Ömerli'nin Harmankaya ve Duygular köylerinde yapılan toplantı ardından, köylülere verilen telsizler gerillalarca kamulaştırıldı.

● Eruh'un Eskiyapı köyünde yapılan toplantıda 5 genç, ARGK saflarına katıldı.

● 25 Şubat 1988'de, Dicle kasasına giren ARGK birliği bildiri dağıttı, ARGK ve ERNK pullamaları yapıldı.

● Şubat ayının sonlarında Dersim alanında faaliyet yürüten ARGK birliği Ovacık merkezinde, Diyarbakır cezaevi direnişiyle dayanışmayı ifade eden pankartlar asıp, bildiriler dağıttılar.

● Newroz dolayısıyla Nusaybin şehir merkezine pankartlar asıldı.

● Diyarbakır şehir merkezine "Yaşasın Newroz", "Yaşasın Kürt ve Türk halklarının mücadele birliği" sloganlarının yazıldığı pullama yapıldı.

● Newroz dolayısıyla Diyarbakır'da öğrenci-gençlik arasında yaygın toplantılar yapıldı.

● Nisan ayında Kiğı'ya bağlı çok sayıda köyde, geniş kitle toplantıları yapıldı.

● Mayıs ayı sonlarında, bir ARGK birliği, gece saatlerinde Şırnak şehir merkezine girdi. 2 saat kadar devam eden eylemde kahvelerde toplantılar yapıldı; bildiri ve pullamalar dağıtıldı. Bu eylemde 15 genç askere alındı.

● Bir Fransız turist kafilesi, Ağrı Dağı'nın dörtbin metresinden ARGK birliklerince indirildi. Birlik, turistlere yönelik kapsamlı propagandalar yaptı.

● Kars'ın Aralık ilçesinin Yenidoğan, Zor ve Haydarbey yaylalarında toplantı gerçekleştiren ARGK birliği, ajanlara ait 2 çadır ve 3 evi yaktılar.

● ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği Kızıltepe'nin Koçhisar mahallesine baskın yaparak kitlelere yönelik propagandalar yaptı.

● Cizre merkezini basan 40 kişilik gerilla birliği, bir koldan Newroz'un önemini dile getiren geniş kitle toplantılarını yaparken, diğer bir koldan da afiş ve pullama yaparak sloganlar eşliğinde çekildi.

● Cizre şehir merkezinden 50 genç ARGK saflarına katıldı.

15 Ağustos 1984-15 Ağustos 1988
4 YILLIK SAVAŞIN BİLANÇOSU

15 Ağustos 1984'te Kurtuluş Kuvvetlerimiz tarafından Eruh ve Şemdinli'nin işgal edilmesi ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, son derece önemli bir aşmaya ulaşmıştır.

● 4 yıllık savaş boyunca; Kurtuluş Kuvvetlerimiz ile faşist-sömürgeci birlikler arasında Kürdistan'ın dört bir tarafında en az 1100 muharebe ve 50'nin üzerinde şehir işgali meydana gelmiştir. Bu muharebelerin dökümü şöyledir:

● 4 yıllık savaş süresince, sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanların karargahlarına ve konumlandıkları mevzilere yönelik olarak 500'ün üzerinde baskın ve saldırı eylemi gerçekleştirilmiştir.

● 4 yıllık savaşta, sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanlara karşı en az 300 pusu eylemi yapılmıştır.

● 4 yıllık savaşta, sömürgeci ordu birlikleri ile Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri arasında 200'ü aşkın değişik boyutlarda çarpışma meydana gelmiştir.

● 4 yıllık savaşta, sömürgeci-faşist Türk devletinin ekonomik, askeri tesisleri ile işbirlikçi ajanların mallarına yönelik olarak 100'den fazla sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir. Bütün bu sabotaj eylemlerinde sömürgecilere verilen zarar trilyonları bulmuştur.

● 4 yıllık savaş boyunca, 50'ye yakın şehir merkezi ARGK birlikleri tarafından işgal edilmiş, sömürgeci güçlere yönelik olarak gerçekleştirilen eylemlerin yanısıra, kitlelere yönelik toplantı yapılmış, propaganda bildirileri dağıtılmış ve afişler asılmıştır. Bu eylemlerle birlikte kitle gösterileri yapılmıştır.

● 4 yıllık savaş süresince, sömürgecilerin ekonomik ve asimilasyoncu, kültürel politikası boşa çıkarılmış; Dersim, Eruh ve Şırnak'ta bütün ilkokullar kapatılmış; birçok alanda (Ceylanpınar, Şırnak vd.) sömürgecilerin sömürüleri engellenmiştir.

● 4 yıllık savaşta, sayısız köy toplantısı yapılmış, propaganda amaçlı afiş, pul, bildiri yayınlanmıştır. Ayrıca ülkemizin birçok alanında pankartlar asılmıştır.

● 4 yıllık savaşta, faşist sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikası olan köy koruculuğu boşa çıkarılmıştır. Yürütülen çalışmalar ve eylemlilik sonucu 600 civarında köy korucusu silahını yeniden düşmana iade etmiş, yüzlercesi ARGK birliklerine teslim olmuş, birçoğu da bulunduğu alanı terketmiştir. Bingöl, Mardin vd. birçok yerde muhtarlar toplu olarak istifa etmiş ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılmak istenmelerine karşı çıkmışlardır.

● 4 yıllık savaşta, 300'e yakın sömürgeci ordu mensubu asker ARGK birliklerine teslim olmuş, ayrıca 33 özel tim mensubu da esir alınmıştır.

Bütün Bu Sürede Düşmanın Verdiği Kayıplar:

● 4 yıllık savaş boyunca gerçekleştirilen baskın, pusu, saldırı eylemleri ile meydana gelen çarpışmalarda toplam 3900'ün üzerinde sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür. Bunlardan 2'si albay, 1'i yarbay, 6'sı binbaşı, 220'si subay (yüzbaşı, üsteğmen, teğmen)'dır. Yine bu sürede 232 özel tim görevlisi ve çok sayıda astsubay da öldürülmüştür.

● 4 yıllık savaş süresince, köy korucularına, işbirlikçi-ajan ve muhbirlere karşı gerçekleştirilen eylemlerde en az 1004'ü aşkın hain ölümle cezalandırılmıştır.

● 4 yıllık savaş süresince, şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 58 polis, bir komiser öldürülmüştür.

● 4 yıllık savaşta, 492 subay, astsubay ve er, 173 hain milis-çete, ajan-muhbir ve 62 polis yaralanmıştır.

● 4 yıllık savaş süresince, ayrıca bir kaymakam, bir belediye başkanı, bir bakım müdürü, 5 bekçi ile kontr-gerilla elemanı 1 doktor, 1 hemşire ve 1 de şoför öldürülmüştür.

4 yıllık savaşta tahrip edilen ekonomik, askeri araç ve gereçler:

□ **14 helikopter.**

□ 80 askeri araç.

□ **20 dozer, 9 kompresör ve 4 kepçe.**

□ 12 petrol tankeri, 10 greyder ve 1 teknisyen aracı.

□ **200 traktör, 18 kamyon ve 2 minibüs.**

□ 123 ev ve 5 katlı bir bina, 20 çadır.

□ **3 jip ve 1 ambulans.**

□ 2 odun deposu ve köy hizmetleri odasına ait bir depo.

□ 1 köprü ve 2 demiryolu.

□ **1 telsiz radar üssü ve 1 askeri telsiz binası.**

□ 20'ye yakın özel oto ve 14 PTT ve TC kurumlarına ait özel araç.

□ **1 sondaj kulesi ve 1 termik santrali.**

□ 1 kırıcı, 1 jeneratör, 2 kaynak makinası ve 2 kar temizleme makinası.

□ **2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane.**

□ 2 benzin istasyonu.

□ **1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan silindir.**

□ 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı.

□ **1 güvenlik deposu ve tonlarca patlayıcı madde.**

□ Mardin Hava Radar Üssü.

□ **Türkiye-Irak Petrol Boru Hattı.**

□ 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi.

□ **Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği.**

□ 1 yozluk yuvası.

4 yıllık savaşta kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

□ **551 adet değişik çap ve markada piyade tüfeği.**

□ 120 adet değişik çap ve markada tüfek.

□ **64 adet değişik çap ve marka tabanca.**

□ 600 adet şarjör.

□ **12.320 mermi.**

□ 36 adet çadır.

□ **10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet kütüklük.**

□ 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo.

□ **2 adet teksir makinası.**

□ 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi.

□ **1 akü ve 2 adet telefon cihazı.**

□ 5 adet daktilo.

□ **2 adet kama ve 1 adet kasatura.**

□ 10 adet matara ve 2 adet miğfer.

□ **62.242.182 Türk Lirası.**

□ 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül.

□ **15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumları, fitil, fünye vb.**

□ 1 depo silah cephanesi.

□ **15 katır yükü askeri erzak ve malzeme.**

□ 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman.

4 yıllık savaş süresince, ulusal kurtuluş güçlerimizin kayıpları:

● İçlerinde PKK-MK üyeleri ve ARGK komutanlarından Mahsum KORKMAZ, Mustafa YÖNDEN, Haydar KARASUNGUR, M. Emin ASLAN ve Ahmet KESİP'in bulunduğu 245 ARGK komutan ve savaşçısı şehit düştü.

The Middle East

Στις μυλόπετρες του Κουρδιστάν «αλέθονται» οι στρατ

Οι Κούρδοι και η χρεοκοπία του στρατού του Εβρέν

Frankfurter Rundschau

Η Τουρκία Κούρδους ...νίζει τους

Frankfurter Allgemeine

AFRICASIA
AFRICA, ARAB WORLD, ASIA, LAS AMERICAS

14 yıl önce atılan tohum

DPT'den PKK değerlendirme

FINANCIAL TIMES

'Devletten söz aldım herkese silah verecekler'

ARBETAREN

The Economist

TÜRK BASININDAN SEÇMELER
Cumhuriyet
Genel Vali
Güneydoğu sorusu!..

horizont

Halmleri 10 Avrupa ülkesi besliyor

Devletin PKK Raporu

Örgüt'ün kuvvetli ve zayıf tarafları

Kurden besetzen vier Stunden die Kreuzeskirche in Marxloh

KURDISTAN: EN DRÖM OM SJÄLVSTÄNDIGHET

İyice örgütlenip yayılmaya başladılar

PKK, 8 ilde komite kurdu

GÜNEYDOĞU'DA DURUM

Adım adım örgütlenme

600 metrelik güvenlik kuşağı

18 PKK militanı saptan

DER TAGESSPIEGEL

Frankfurter Ru

Hürriyet

KURDISTAN

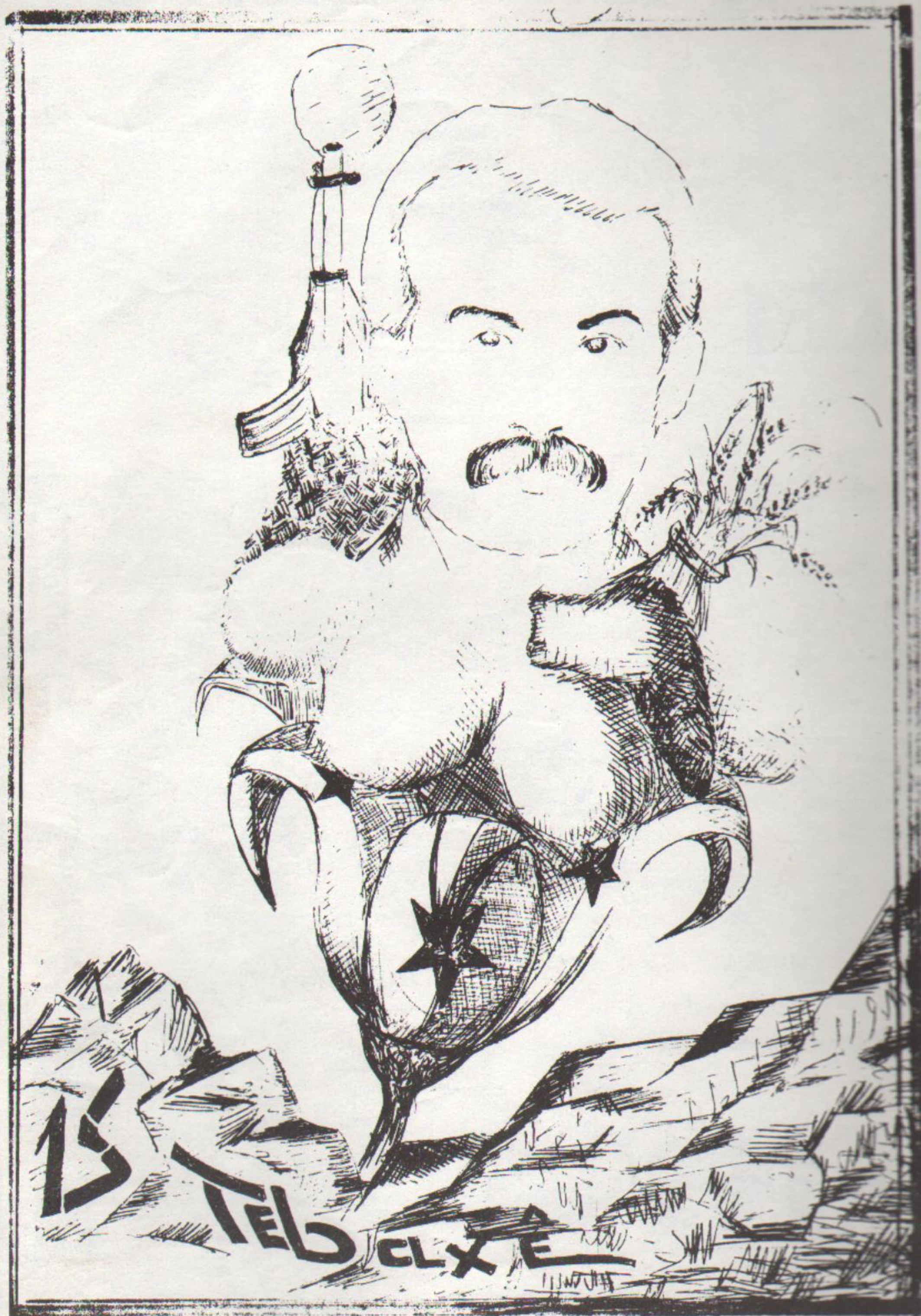

Devletin umudu kanun kaçakları

"Katiyyen temasım olmadı"

...elikopterle kovalanan ...mdi helikoptere biniyor

"Anlaşmayı askeri amir yaptı"

15